

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/2066 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Δεκεμβρίου 2018

για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει επειγόντως, για να ληφθεί υπόψη η πρώτη έκδοση των διεθνών προτύπων και συνιστώμενων πρακτικών για την προστασία του περιβάλλοντος — σύστημα αντιστάθμισης και μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα για τις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές (CORSIA) (παράρτημα 16 τόμος IV της σύμβασης του Σικάγου), που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο της ΔΟΠΑ κατά τη δέκατη συνεδρίαση της 214ης συνόδου του στις 27 Ιουνίου 2018 και πρόκειται να εφαρμοστούν από το 2019.
- (2) Η πλήρης παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου με συνέπεια, διαφάνεια και ακρίβεια, σύμφωνα με τις εναρμονισμένες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, είναι θεμελιώδους σημασίας για την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου («ΣΕΔΕ της ΕΕ»), που θεσπίστηκε με την οδηγία 2003/87/ΕΚ.
- (3) Κατά την τρίτη περίοδο εμπορίας του ΣΕΔΕ της ΕΕ (2013 έως 2020), βιομηχανικοί φορείς εκμετάλλευσης, φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών, ελεγκτές και αρμόδιες αρχές απέκτησαν εμπειρία στην παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής ⁽²⁾. Από την εν λόγω εμπειρία προέκυψε η ανάγκη να βελτιωθούν, να αποσαφηνιστούν και να απλουστευτούν οι κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, ούτως ώστε να προχωρήσει και άλλο η εναρμόνιση και το σύστημα να καταστεί περισσότερο αποτελεσματικό. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 υπέστη επανειλημμένες και ουσιαστικές τροποποιήσεις. Δεδομένου ότι πρόκειται να τροποποιηθεί περαιτέρω, θα πρέπει, χάριν σαφήνειας, να αντικατασταθεί.
- (4) Ο ορισμός της «βιομάζας» στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να συνάδει με τους ορισμούς της «βιομάζας», των «βιορευστών» και των «βιοκαυσίμων» που παρέχονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, ιδίως επειδή η προτιμησιακή μεταχείριση όσον αφορά τις υποχρεώσεις παράδοσης δικαιωμάτων στο πλαίσιο του ΣΕΔΕ της ΕΕ αποτελεί «καθεστώς στήριξης» κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο ια) και, ως εκ τούτου, χρηματοδοτική υποστήριξη κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της εν λόγω οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2012, για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 181 της 12.7.2012, σ. 30).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16).

- (5) Για λόγους συνέπειας, οι ορισμοί που παρέχονται στην απόφαση 2009/450/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής και στην οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ θα πρέπει να εφαρμόζονται στον παρόντα κανονισμό.
- (6) Για να διασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή λειτουργία του συστήματος παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, τα κράτη μέλη που ορίζουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω αρμόδιες αρχές συντονίζουν τις εργασίες τους σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.
- (7) Το σχέδιο παρακολούθησης, το οποίο περιλαμβάνει λεπτομερή και πλήρη τεκμηρίωση, με διαφάνεια, της μεθοδολογίας παρακολούθησης που εφαρμόζει συγκεκριμένος φορέας εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, θα πρέπει να αποτελεί βασικό στοιχείο του συστήματος που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει να απαιτούνται τακτικές επικαιροποιήσεις του σχεδίου, τόσο ως επακόλουθο των διαπιστώσεων του ελεγκτή όσο και με πρωτοβουλία του φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών. Την κύρια ευθύνη για την εφαρμογή της μεθοδολογίας παρακολούθησης, μέρη της οποίας εξειδικεύονται με διαδικασίες που απαιτεί ο παρών κανονισμός, θα πρέπει να εξακολουθήσει να υπέχει ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών.
- (8) Καθώς το σχέδιο παρακολούθησης αποτελεί το βασικό στοιχείο των κανόνων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, κάθε σημαντική αλλαγή σ' αυτό θα πρέπει να υπόκειται στην έγκριση της αρμόδιας αρχής. Ωστόσο, προκειμένου να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση των αρμόδιων αρχών και των φορέων εκμετάλλευσης, ορισμένοι τύποι αλλαγών στο σχέδιο δεν θα πρέπει να θεωρούνται σημαντικοί και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να απαιτείται γι' αυτούς επίσημη έγκριση.
- (9) Είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι βασικές μεθοδολογίες παρακολούθησης με στόχο την ελαχιστοποίηση της επιβάρυνσης των φορέων εκμετάλλευσης και των φορέων εκμετάλλευσης αεροσκαφών, και τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ. Οι εν λόγω μεθοδολογίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις βασικές μεθοδολογίες υπολογισμού και μέτρησης. Οι μεθοδολογίες υπολογισμού θα πρέπει να αποτελούνται από τυπική μεθοδολογία και μεθοδολογία ισοζυγίου-μάζας. Πρέπει να είναι δυνατός ο συνδυασμός μεθοδολογιών μέτρησης, τυπικής μεθοδολογίας υπολογισμού και μεθοδολογίας ισοζυγίου-μάζας στην ίδια εγκατάσταση, υπό την προϋπόθεση ότι ο φορέας εκμετάλλευσης διασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν παραλείψεις ή διπλοεγγραφές.
- (10) Για την ελαχιστοποίηση της επιβάρυνσης των φορέων εκμετάλλευσης και των φορέων εκμετάλλευσης αεροσκαφών, θα πρέπει να προβλεφθεί απλούστευση όσον αφορά την απαίτηση εκτίμησης αβεβαιότητας χωρίς μείωση της ακρίβειας. Θα πρέπει να εφαρμόζονται σημαντικά μειωμένες απαιτήσεις όσον αφορά την εκτίμηση αβεβαιότητας, όταν τα όργανα μετρήσεων χρησιμοποιούνται υπό συνθήκες συμμόρφωσης προς τύπο, ιδίως όταν τα όργανα αυτά υπόκεινται σε εθνικό νόμιμο μετρολογικό έλεγχο.
- (11) Είναι αναγκαίο να οριστούν συντελεστές υπολογισμού, οι οποίοι μπορούν είτε να έχουν προκαθορισμένη τιμή είτε να προσδιορίζονται με ανάλυση. Οι απαιτήσεις για την ανάλυση θα πρέπει να διατηρήσουν την προτίμηση στη χρησιμοποίηση εργαστηρίων διαπιστευμένων κατά το εναρμονισμένο πρότυπο «Γενικές απαιτήσεις για την ικανότητα των εργαστηρίων δοκιμών και διακριβώσεων» (EN ISO/IEC 17025) για τις σχετικές αναλυτικές μεθόδους και να καθιερώσουν απαιτήσεις για την απόδειξη ισχυρής ισοδυναμίας στην περίπτωση μη διαπιστευμένων εργαστηρίων, μεταξύ άλλων και σύμφωνα με το εναρμονισμένο πρότυπο «Συστήματα διαχείρισης της ποιότητας» (EN ISO/IEC 9001) ή με άλλα σχετικά πιστοποιημένα συστήματα διαχείρισης της ποιότητας.
- (12) Θα πρέπει να προβλεφθεί μια διαφανής και συνεπής μεθοδολογία προσδιορισμού του αδικαιολόγητου κόστους.
- (13) Θα πρέπει να θεσπιστεί περαιτέρω ισοδυναμία μεταξύ μεθοδολογιών βασιζόμενων σε υπολογισμούς και μεθοδολογιών βασιζόμενων σε μετρήσεις. Προς τούτο θα απαιτηθεί καλύτερη ευθυγράμμιση των απαιτούμενων βαθμίδων. Για τον προσδιορισμό των κλασμάτων βιομάζας του CO₂ κατά τη χρήση συστημάτων συνεχούς μέτρησης εκπομπών (CEMS) θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πρόσφατη τεχνολογική πρόοδος. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να καθοριστούν πιο ευέλικτοι κανόνες για τον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας, οι οποίοι θα πρέπει ιδίως να επιτρέπουν για τον σκοπό αυτό μεθόδους άλλες από τις προσεγγίσεις που βασίζονται σε υπολογισμούς.
- (14) Δεδομένου ότι οι εκπομπές που προέρχονται από βιομάζα συνήθως αξιολογούνται ως μηδενικές για τους σκοπούς του ΣΕΔΕ της ΕΕ, θα πρέπει να καθοριστούν απλουστευμένοι κανόνες παρακολούθησης για ροές πηγής καθαρής βιομάζας. Στην περίπτωση καυσίμων ή υλικών που είναι μείγματα βιομάζας και ορυκτών στοιχείων, οι απαιτήσεις παρακολούθησης θα πρέπει να αποσαφηνιστούν. Θα πρέπει να γίνει καλύτερη διάκριση μεταξύ του προκαταρκτικού συντελεστή εκπομπών που αφορά τη συνολική περιεκτικότητα σε άνθρακα και του συντελεστή εκπομπών που αφορά μόνο το κλάσμα CO₂

(1) Απόφαση 2009/450/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 2009, σχετικά με τη λεπτομερή ερμηνεία των αεροπορικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 12.6.2009, σ. 69).

(2) Οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικούς σχηματισμούς και για την τροποποίηση της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2000/60/ΕΚ, 2001/80/ΕΚ, 2004/35/ΕΚ, 2006/12/ΕΚ και 2008/1/ΕΚ, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 114).

ορυκτής προέλευσης. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να παρέχονται ορισμοί διαφορετικών βαθμίδων για τον προκαταρκτικό συντελεστή εκπομπών και το κλάσμα βιομάζας/ορυκτών. Όπως συμβαίνει και με άλλους συντελεστές υπολογισμού, οι απαιτήσεις θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το μέγεθος της εγκατάστασης και τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που συνδέονται με το καύσιμο ή το υλικό. Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει να οριστούν ελάχιστες απαιτήσεις.

- (15) Η επιβολή δυσανάλογης προσπάθειας παρακολούθησης σε εγκαταστάσεις με χαμηλότερες, λιγότερο σημαντικές ετήσιες εκπομπές θα πρέπει να αποφεύγεται και παράλληλα να εξασφαλίζεται ότι διατηρείται αποδεκτός βαθμός ακριβείας. Συναφώς, θα πρέπει να καθορίζονται ειδικές προϋποθέσεις για τις εγκαταστάσεις που θεωρείται ότι έχουν χαμηλές εκπομπές και για τους φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που θεωρούνται μικροί πρόξενοι εκπομπών.
- (16) Το άρθρο 27 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ επιτρέπει στα κράτη μέλη να εξαιρούν τις μικρές εγκαταστάσεις από το ΣΕΔΕ της ΕΕ, με την επιφύλαξη της λήψης ισοδύναμων μέτρων και υπό τον όρο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου. Το άρθρο 27α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ επιτρέπει στα κράτη μέλη να εξαιρούν από το ΣΕΔΕ της ΕΕ εγκαταστάσεις που εκπέμπουν λιγότερους από 2 500 τόνους, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται ευθέως σε εγκαταστάσεις που εξαιρούνται σύμφωνα με τα άρθρα 27 ή 27α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, εκτός εάν το κράτος μέλος αποφασίσει διαφορετικά.
- (17) Για να καλυφθούν ενδεχόμενα νομικά κενά που συνδέονται με τη μεταφορά εγγενούς ή καθαρού CO₂, οι μεταφορές αυτές θα πρέπει να επιτρέπονται μόνο υπό πολύ ειδικές προϋποθέσεις. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην απόφασή του της 19ης Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση C-460/15 (*), έκρινε ότι οι διατάξεις του άρθρου 49 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012 και οι διατάξεις του σημείου 10, Β του παραρτήματος IV του ίδιου κανονισμού είναι ανίσχυρες, στον βαθμό που συμπεριλαμβάνουν συστηματικά στις εκπομπές μιας εγκατάστασως καύσεως ασβεστόλιθου το διοξείδιο του άνθρακα (CO₂) που μεταφέρεται σε άλλη εγκατάσταση ενόψει της παραγωγής CCP, είτε το εν λόγω διοξείδιο του άνθρακα απελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα είτε όχι. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-460/15, το CO₂ που μεταφέρεται για την παραγωγή ιζήματος ανθρακικού ασβεστίου (CCP) και καταλήγει να δεσμεύεται χημικώς σ' αυτό θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι δεν απελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα. Ωστόσο, οι εν λόγω προϋποθέσεις δεν θα πρέπει να αποκλείουν τη δυνατότητα μελλοντικών καινοτομιών. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (18) Δεδομένου ότι είναι δυνατόν όχι μόνο το CO₂, αλλά και το N₂O να μεταφέρεται μεταξύ εγκαταστάσεων, θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες παρακολούθησης για τη μεταφορά του N₂O παρόμοιοι με εκείνους για τη μεταφορά του CO₂. Επιπλέον, είναι σκόπιμο να επεκταθεί ο ορισμός του εγγενούς CO₂ πέρα από τα όρια του CO₂ που περιέχεται σε καύσιμα, ώστε να περιλαμβάνει το CO₂ που περιέχεται σε κάθε ροή πηγής που θα παρακολουθείται.
- (19) Θα πρέπει να θεσπιστούν ειδικές για τις αεροπορικές μεταφορές διατάξεις σχετικά με τα σχέδια παρακολούθησης και την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου.
- (20) Η εκτίμηση των ελλειπόντων δεδομένων θα πρέπει να αποκτήσει συνέπεια, με υποχρέωση χρήσης των διαδικασιών συντηρητικής εκτίμησης που αναγνωρίζονται στο σχέδιο παρακολούθησης ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, με έγκριση κατάλληλης διαδικασίας από την αρμόδια αρχή και την ένταξή της στο σχέδιο παρακολούθησης.
- (21) Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να υποχρεούνται να επανεξετάζουν τακτικά τη μεθοδολογία παρακολούθησης με σκοπό τη βελτίωσή της και να λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις που διατυπώνουν οι ελεγκτές στο πλαίσιο της διαδικασίας επαλήθευσης. Όταν δεν χρησιμοποιείται μεθοδολογία που βασίζεται στο σύστημα βαθμίδων ή όταν δεν επιτυγχάνεται η εφαρμογή των μεθοδολογιών της ανώτατης βαθμίδας, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να υποβάλλουν τακτικά εκθέσεις σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν για την εφαρμογή μεθοδολογίας παρακολούθησης βασιζόμενης στο σύστημα των βαθμίδων και για την άνοδο στην απαιτούμενη ανώτατη βαθμίδα. Για να μειωθεί η διοικητική επιβάρυνση που συνδέεται με την υποβολή εκθέσεων σχετικά με βελτιώσεις, η συχνότητα και οι λόγοι για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με βελτιώσεις θα πρέπει να προσαρμοστούν με βάση τις εμπειρίες από τη διοικητική πρακτική των κρατών μελών.
- (22) Δυνάμει του άρθρου 3ε παράγραφος 1 και του άρθρου 28α παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών μπορούν να υποβάλουν αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής για τις αεροπορικές δραστηριότητες του παραρτήματος I της εν λόγω οδηγίας, βάσει επαληθευμένων τονοχλιομετρικών δεδομένων.
- (23) Θα πρέπει να προωθηθεί η χρήση τεχνολογίας πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων απαιτήσεων σχετικά με τους μορφότυπους ανταλλαγής δεδομένων και τη χρήση αυτοματοποιημένων συστημάτων, και θα πρέπει, επομένως, να επιτραπεί στα κράτη μέλη να επιβάλλουν στους οικονομικούς φορείς τη χρήση των συστημάτων αυτών. Θα πρέπει επίσης να επιτραπεί στα κράτη μέλη να καταρτίζουν τα δικά τους ηλεκτρονικά πρότυπα (templates) και προδιαγραφές μορφότυπου αρχείων, τα οποία όμως θα πρέπει να συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα πρότυπα που δημοσιεύονται από την Επιτροπή.
- (24) Θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες για τις ουσίες που περιέχουν άλλες μορφές άνθρακα που οδηγούν σε εκπομπές CO₂ εκτός από υλικά που περιέχουν ανθρακικό, ούτως ώστε οι κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων για τις εκπομπές διεργασίας να καταστούν σαφέστεροι. Η χρήση ουρίας στον καθαρισμό απαερίων θα πρέπει να αναφέρεται ρητά και θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται αντίστοιχος προκαθορισμένος συντελεστής εκπομπών.

(*). Απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιανουαρίου 2017, *Schaefer Kalk GmbH & Co. KG v Bundesrepublik Deutschland*, C-460/15, ECLI:EU:C:2017:29.

- (25) Θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη επαρκής χρόνος για να εκδώσουν τα αναγκαία μέτρα και να θεσπίσουν το κατάλληλο εθνικό θεσμικό πλαίσιο, για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Ως εκ τούτου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει, ακόμη και μετά από νέα αναθεώρησή του, πριν από την έναρξη της εφαρμογής του, προκειμένου να λάβει υπόψη του περαιτέρω εξελίξεις και να αφαιρεθούν κατά το δυνατόν οι αναφορές σε πηγές εκτός του δικαίου της Ένωσης, από την έναρξη της τέταρτης περιόδου εμπορίας, εκτός από τις τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012 που θα πρέπει να ισχύσουν το συντομότερο δυνατόν.
- (26) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 θα πρέπει να καταργηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2021. Ωστόσο, τα αποτελέσματά του θα πρέπει να διατηρηθούν για την παρακολούθηση και την επαλήθευση των εκπομπών και των δεδομένων δραστηριότητας που σημειώνονται κατά τη διάρκεια της τρίτης περιόδου εμπορίας του ΣΕΔΕ της ΕΕ και για την υποβολή σχετικών εκθέσεων.
- (27) Ο παρών κανονισμός περιέχει βελτιώσεις στην παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη την πρώτη έκδοση των διεθνών προτύπων και συνιστώμενων πρακτικών για την προστασία του περιβάλλοντος — συστήματος αντιστάθμισης και μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα για τις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές (CORSA) (παράρτημα 16 τόμος IV της συμφωνίας), που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο της ΔΟΠΑ, κατά τη δέκατη συνεδρίαση της 214ης συνόδου του στις 27 Ιουνίου 2018. Ο κανονισμός για την επαλήθευση των εκθέσεων που αφορούν τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και τα τονοχιλιόμετρα και για τη διαπίστευση των ελεγκτών σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ τροποποιείται επίσης προκειμένου να ληφθεί υπόψη η πρώτη έκδοση των διεθνών προτύπων και συνιστώμενων πρακτικών, και οι δύο αυτές πράξεις συμπληρώνονται από μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, σύμφωνα με το άρθρο 28γ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (28) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής για την αλλαγή του κλίματος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Αντικείμενο και ορισμοί

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται κανόνες για την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των δεδομένων δραστηριότητας και την υποβολή σχετικών εκθέσεων δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, κατά την περίοδο εμπορίας του ενωσιακού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2021 και κατά τις επόμενες περιόδους εμπορίας.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων για τις εκπομπές των αερίων θερμοκηπίου τα οποία καθορίζονται σε σχέση με τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και για τα δεδομένα δραστηριότητας, από σταθερές εγκαταστάσεις και από αεροπορικές δραστηριότητες, καθώς και στην παρακολούθηση και την υποβολή τονοχιλιομετρικών δεδομένων που αφορούν αεροπορικές δραστηριότητες.

Εφαρμόζεται στις εκπομπές και στα δεδομένα δραστηριότητας που σημειώνονται από την 1η Ιανουαρίου 2021.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «δεδομένα δραστηριότητας»: τα δεδομένα σχετικά με την ποσότητα καυσίμων ή υλικών που καταναλώνονται ή παράγονται με διεργασία σημαντική για τη βασίζομενη σε υπολογισμούς μεθοδολογία παρακολούθησης, σε τεταγμένες, σε τόνους μάζας ή, προκειμένου για αέρια, σε κανονικά κυβικά μέτρα όγκου, κατά περίπτωση·
- 2) «περίοδος εμπορίας»: η περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 13 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·
- 3) «τονοχιλιόμετρο»: ένας τόνος ωφέλιμου φορτίου που μεταφέρεται σε απόσταση ενός χιλιομέτρου·

- 4) «ροή πηγής»: οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:
 - α) συγκεκριμένο είδος καυσίμου, πρώτη ύλη ή προϊόν, του οποίου η κατανάλωση ή παραγωγή έχει ως αποτέλεσμα εκπομπές αντίστοιχων αερίων θερμοκηπίου σε μία ή περισσότερες πηγές εκπομπών·
 - β) συγκεκριμένο είδος καυσίμου, πρώτη ύλη ή προϊόν, το οποίο περιέχει άνθρακα και περιλαμβάνεται στον υπολογισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου με τη μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας·
- 5) «πηγή εκπομπών»: διακριτό τμήμα εγκατάστασης ή διεργασία στο εσωτερικό εγκατάστασης, από τα οποία εκπέμπονται αντίστοιχα αέρια θερμοκηπίου ή, προκειμένου για αεροπορικές δραστηριότητες, μεμονωμένο αεροσκάφος·
- 6) «αβεβαιότητα»: παράμετρος η οποία συνδέεται με το αποτέλεσμα του προσδιορισμού ενός μεγέθους και χαρακτηρίζει τη διασπορά των τιμών που θα μπορούσε εύλογα να αποδοθεί στο συγκεκριμένο μέγεθος, συμπεριλαμβανομένων των επιδράσεων τόσο των συστηματικών όσο και των τυχαίων παραγόντων· η παράμετρος αυτή εκφράζεται σε ποσοστό επί τοις εκατό και περιγράφει διάστημα εμπιστοσύνης περί τη μέση τιμή το οποίο περικλείει το 95 % των προκύπτουσών τιμών, λαμβανομένης υπόψη της τυχόν ασύμμετρης κατανομής των τιμών·
- 7) «συντελεστές υπολογισμού»: κατώτερη θερμογόνος δύναμη, συντελεστής εκπομπών, προκαταρκτικός συντελεστής εκπομπών, συντελεστής οξειδωσης, συντελεστής μετατροπής, περιεκτικότητα σε άνθρακα ή κλάσμα βιομάζας·
- 8) «βαθμίδα»: συγκεκριμένη απαίτηση που εφαρμόζεται για τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας, συντελεστών υπολογισμού, ετήσιων εκπομπών και ετήσιων μέσων ωριαίων εκπομπών, και για τον προσδιορισμό του ωφέλιμου φορτίου·
- 9) «εγγενής κίνδυνος»: η τάση παραμέτρων της ετήσιας έκθεσης για τις εκπομπές ή της έκθεσης τονοχιλιομετρικών δεδομένων προς ανακρίβειες οι οποίες, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες ανακρίβειες, ενδέχεται να είναι ουσιώδεις, πριν ληφθεί υπόψη το αποτέλεσμα των σχετικών ελεγκτικών δραστηριοτήτων·
- 10) «κίνδυνος του ελέγχου»: η τάση παραμέτρων της ετήσιας έκθεσης για τις εκπομπές ή της έκθεσης τονοχιλιομετρικών δεδομένων προς ανακρίβειες οι οποίες, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες ανακρίβειες, ενδέχεται να είναι ουσιώδεις και τις οποίες δεν προλαμβάνει ή δεν εντοπίζει και δεν διορθώνει εγκαίρως το σύστημα ελέγχου·
- 11) «εκπομπές καύσης»: οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατά την εξώθερμη αντίδραση καυσίμου με οξυγόνο·
- 12) «περίοδος αναφοράς»: ένα ημερολογιακό έτος στη διάρκεια του οποίου πρέπει να παρακολουθούνται οι εκπομπές και να υποβάλλονται σχετικές εκθέσεις ή, προκειμένου για τονοχιλιομετρικά δεδομένα, το έτος παρακολούθησης που αναφέρεται στα άρθρα 3ε και 3στ της οδηγίας 2003/87/EK·
- 13) «συντελεστής εκπομπών»: το μέσο ποσοστό εκπομπών θερμοκηπιακού αερίου ως προς τα δεδομένα δραστηριότητας μιας ροής πηγής, με την παραδοχή πλήρους οξειδωσης στην περίπτωση της καύσης και πλήρους μετατροπής στην περίπτωση όλων των άλλων χημικών αντιδράσεων·
- 14) «συντελεστής οξειδωσης»: ο λόγος του άνθρακα που οξειδώνεται προς CO₂ συνεπεία καύσης προς τον συνολικό άνθρακα που περιέχεται στο καύσιμο, εκφρασμένος ως κλάσμα, με την παραδοχή ότι το μονοξείδιο του άνθρακα (CO) που εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα είναι το γραμμομοριακό ισοδύναμο του CO₂·
- 15) «συντελεστής μετατροπής»: ο λόγος του άνθρακα που εκπέμπεται υπό μορφή CO₂ προς τον συνολικό άνθρακα που περιέχεται στη ροή πηγής πριν από τη διεργασία που προκαλεί τις εκπομπές, εκφρασμένος ως κλάσμα, με την παραδοχή ότι το CO που εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα είναι το γραμμομοριακό ισοδύναμο του CO₂·
- 16) «ακρίβεια»: η εγγύτητα της συμφωνίας μεταξύ του αποτελέσματος μέτρησης και της αληθούς τιμής του αντίστοιχου μεγέθους ή μιας τιμής αναφοράς που έχει προσδιοριστεί εμπειρικά, με τη χρήση διεθνώς αποδεκτών και ιχνηλάσιμων υλικών διακρίβωσης/βαθμονόμησης και πρότυπων μεθόδων, λαμβανομένων υπόψη τόσο των τυχαίων όσο και των συστηματικών σφαλμάτων·
- 17) «διακρίβωση/βαθμονόμηση»: σύνολο εργασιών με τις οποίες αποδεικνύονται, σε συγκεκριμένες συνθήκες, οι σχέσεις μεταξύ των τιμών των ενδείξεων οργάνου ή συστήματος μετρήσεων ή των τιμών που παριστά ένα υλικό μέτρο ή υλικό αναφοράς και των αντίστοιχων τιμών που προκύπτουν για το μετρούμενο μέγεθος με πρότυπο αναφοράς·
- 18) «πτήση»: πτήση όπως ορίζεται στο παράρτημα σημείο 1 παράγραφος 1 της απόφασης 2009/450/EK·
- 19) «επιβάτες»: τα πρόσωπα που επιβαίνουν στο αεροσκάφος κατά την πτήση, εξαιρουμένων των μελών του πληρώματός του που εκτελούν υπηρεσία·
- 20) «συντηρητική»: με τον όρο αυτό νοείται ότι έχει καθοριστεί σειρά παραδοχών, ώστε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο υποεκτίμησης των ετήσιων εκπομπών ή υπερεκτίμησης των τονοχιλιομέτρων·
- 21) «βιομάζα»: το βιοαποδομήσιμο κλάσμα προϊόντων, αποβλήτων και καταλοίπων βιολογικής προέλευσης από τη γεωργία (συμπεριλαμβανομένων φυτικών και ζωικών ουσιών), τη δασοκομία και τους συναφείς κλάδους, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και το βιοαποδομήσιμο κλάσμα των βιομηχανικών και αστικών αποβλήτων· συμπεριλαμβάνονται τα βιορευστά και τα βιοκαύσιμα·
- 22) «βιορευστά»: υγρά καύσιμα για ενεργειακούς σκοπούς, εκτός από κίνηση, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρικής ενέργειας, της θέρμανσης και της ψύξης, τα οποία παράγονται από βιομάζα·

- 23) «βιοκαύσιμα»: υγρά ή αέρια καύσιμα κίνησης τα οποία παράγονται από βιομάζα·
- 24) «νόμιμος μετρολογικός έλεγχος»: ο έλεγχος των λειτουργιών μέτρησης που αφορούν το πεδίο εφαρμογής του οργάνου μετρήσεων, τον οποίο επιβάλλουν τα κράτη μέλη για λόγους δημόσιου συμφέροντος, δημόσιας υγείας, δημόσιας τάξης και δημόσιας ασφάλειας, προστασίας του περιβάλλοντος, είσπραξης φόρων και δασμών, προστασίας των καταναλωτών και θεμιτών συναλλαγών·
- 25) «μέγιστο επιτρεπτό σφάλμα»: το σφάλμα μέτρησης που επιτρέπεται, όπως ορίζεται στο παράρτημα I και στα ειδικά κατά όργανο παραρτήματα της οδηγίας 2014/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1) ή στην εθνική νομοθεσία για τον νόμιμο μετρολογικό έλεγχο, κατά περίπτωση·
- 26) «δραστηριότητες ροής δεδομένων»: δραστηριότητες σχετικές με τη συγκέντρωση, την επεξεργασία και τη διαχείριση των δεδομένων που χρειάζονται για τη σύνταξη έκθεσης για τις εκπομπές από δεδομένα πρωτογενούς πηγής·
- 27) «τόνοι CO_{2(e)}»: μετρικοί τόνοι CO₂ ή CO_{2(e)}·
- 28) «CO_{2(e)}»: κάθε αέριο θερμοκηπίου, εκτός του CO₂, απαριθμούμενο στο παράρτημα II της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με ισοδύναμο με το CO₂ δυναμικό υπερθέρμανσης του πλανήτη·
- 29) «σύστημα μετρήσεων»: πλήρες σύνολο οργάνων μετρήσεων και λοιπού εξοπλισμού, όπως εξοπλισμός δειγματοληψίας και επεξεργασίας δεδομένων, το οποίο χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό μεταβλητών των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, όπως τα δεδομένα δραστηριότητας, η περιεκτικότητα σε άνθρακα, η θερμογόνος δύναμη και ο συντελεστής εκπομπών·
- 30) «κατώτερη θερμογόνος δύναμη» (NCV): η συγκεκριμένη ποσότητα ενέργειας που ελευθερώνεται υπό μορφή θερμότητας, όταν ένα καύσιμο ή υλικό υποβάλλεται σε πλήρη καύση με οξυγόνο υπό κανονικές συνθήκες, μειωμένη κατά τη θερμότητα εξάτμισης του νερού που ενδεχομένως σχηματίζεται·
- 31) «εκπομπές διεργασίας»: οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου πλην των εκπομπών καύσης, οι οποίες προκύπτουν ως αποτέλεσμα εκούσιων και ακούσιων αντιδράσεων μεταξύ ουσιών ή του μετασχηματισμού τους, όπου συμπεριλαμβάνονται η χημική ή ηλεκτρολυτική αναγωγή μεταλλευμάτων, η θερμική διάσπαση ουσιών και ο σχηματισμός ουσιών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως προϊόν ή υλικό τροφοδοσίας·
- 32) «τυπικό καύσιμο του εμπορίου»: τα διεθνώς τυποποιημένα καύσιμα του εμπορίου, των οποίων η θερμογόνος δύναμη, σύμφωνα με τις προδιαγραφές τους, παρουσιάζει διάστημα εμπιστοσύνης 95 % που δεν υπερβαίνει το 1 % και στα οποία συμπεριλαμβάνονται το πετρέλαιο ντίζελ, το ελαφρύ μαζούτ, η βενζίνη, το φωτιστικό πετρέλαιο, η κηροζίνη, το αιθάνιο, το προπάνιο, το βουτάνιο, η κηροζίνη αεριωθουμένων (jet A1 ή jet A), η βενζίνη αεριωθουμένων (jet B) και η βενζίνη αεροπλάνων (AvGas)·
- 33) «παρτίδα»: ποσότητα καυσίμου ή υλικού από την οποία έχει ληφθεί αντιπροσωπευτικό δείγμα και η οποία χαρακτηρίζεται και μεταφέρεται είτε ως ένα ενιαίο φορτίο ή συνεχώς σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο·
- 34) «μεικτό καύσιμο»: καύσιμο το οποίο περιέχει και άνθρακα βιομάζας και άνθρακα ορυκτής προέλευσης·
- 35) «μεικτό υλικό»: υλικό το οποίο περιέχει και άνθρακα βιομάζας και άνθρακα ορυκτής προέλευσης·
- 36) «προκαταρκτικός συντελεστής εκπομπών»: ο τεκμαρτός ολικός συντελεστής εκπομπών καυσίμου ή υλικού, βασιζόμενος στην περιεκτικότητα σε άνθρακα του κλάσματος βιομάζας του και του ορυκτού κλάσματος του, πριν από τον πολλαπλασιασμό της επί το ορυκτό κλάσμα για να προκύψει ο συντελεστής εκπομπών·
- 37) «ορυκτό κλάσμα»: ο λόγος του άνθρακα ορυκτής προέλευσης προς τη συνολική περιεκτικότητα σε άνθρακα καυσίμου ή υλικού, εκφρασμένος ως κλάσμα·
- 38) «κλάσμα βιομάζας»: ο λόγος του άνθρακα που προέρχεται από βιομάζα προς τη συνολική περιεκτικότητα σε άνθρακα καυσίμου ή υλικού, εκφρασμένος ως κλάσμα·
- 39) «μέθοδος ενεργειακού ισοζυγίου»: μέθοδος εκτίμησης της ποσότητας ενέργειας που χρησιμοποιείται ως καύσιμο σε λέβητα και υπολογίζεται ως το άθροισμα της ωφέλιμης θερμικής ενέργειας και όλων των σημαντικών απωλειών ενέργειας με ακτινοβολία, με μεταφορά και μέσω των απαερίων·
- 40) «συνεχής μέτρηση εκπομπών»: σύνολο εργασιών με στόχο τον προσδιορισμό της τιμής ενός μεγέθους με περιοδικές μετρήσεις, με την εφαρμογή είτε διαδικασιών μέτρησης στην καπνοδόχο είτε διαδικασιών εξαγωγής με την τοποθέτηση οργάνου μετρήσεων κοντά στην καπνοδόχο· εξαιρούνται οι μέθοδοι μετρήσεων που βασίζονται στη συλλογή μεμονωμένων δειγμάτων από την καπνοδόχο·
- 41) «εγγενές CO₂»: το CO₂ που αποτελεί μέρος μιας ροής πηγής·
- 42) «άνθρακας ορυκτής προέλευσης»: ανόργανος και οργανικός άνθρακας που δεν είναι βιομάζα·

(1) Οδηγία 2014/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα των οργάνων μετρήσεων στην αγορά (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 149).

- 43) «σημείο μέτρησης»: η πηγή εκπομπών για τη μέτρηση των οποίων χρησιμοποιούνται συστήματα συνεχούς μέτρησης εκπομπών (CEMS) ή η διατομή συστήματος αγωγών για το οποίο η ροή CO₂ προσδιορίζεται με τη χρήση συστημάτων συνεχούς μέτρησης·
- 44) «τεκμηρίωση της μάζας και ζυγοστάθμισης»: τα έγγραφα τεκμηρίωσης που προβλέπονται στα διεθνή ή εθνικά μέτρα εφαρμογής των προτύπων και των συνιστώμενων πρακτικών (SARP) του παραρτήματος 6 της σύμβασης για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία, η οποία υπεγράφη στο Σικάγο στις 7 Δεκεμβρίου 1944, καθώς και τα προβλεπόμενα στο παράρτημα IV τμήμα Γ ενότητα 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 965/2012 ⁽¹⁾ της Επιτροπής ή σε ισοδύναμους εφαρμοστέους διεθνείς κανονισμούς·
- 45) «απόσταση»: η απόσταση ορθοδρομίας μεταξύ του αεροδρομίου αναχώρησης και του αεροδρομίου άφιξης, συν έναν πάγιο συντελεστή 95 km·
- 46) «αεροδρόμιο αναχώρησης»: το αεροδρόμιο όπου αρχίζει μια πτήση η οποία συνιστά αεροπορική δραστηριότητα περιλαμβανόμενη στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·
- 47) «αεροδρόμιο άφιξης»: το αεροδρόμιο όπου καταλήγει μια πτήση η οποία συνιστά αεροπορική δραστηριότητα περιλαμβανόμενη στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·
- 48) «ωφέλιμο φορτίο»: η συνολική μάζα φορτίου, ταχυδρομείου, επιβατών και αποσκευών που μεταφέρει αεροσκάφος κατά τη διάρκεια πτήσης·
- 49) «διαφεύγουσες εκπομπές»: παράτυπες ή ακούσιες εκπομπές από πηγές που δεν είναι εντοπισμένες ή είναι εξαιρετικά ποικίλες ή μικρές ώστε να παρακολουθούνται μεμονωμένα·
- 50) «αεροδρόμιο»: αεροδρόμιο, όπως ορίζεται στο παράρτημα σημείο 1 παράγραφος 2 της απόφασης 2009/450/ΕΚ·
- 51) «ζεύγος αεροδρομίων»: ζεύγος απαρτιζόμενο από το αεροδρόμιο αναχώρησης και το αεροδρόμιο άφιξης·
- 52) «κανονικές συνθήκες»: οι συνθήκες θερμοκρασίας 273,15 K και πίεσης 101 325 Pa, βάσει των οποίων ορίζεται το κανονικό κυβικό μέτρο (Nm³)·
- 53) «τόπος αποθήκευσης»: ο τόπος αποθήκευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- 54) «δέσμευση CO₂»: η δραστηριότητα δέσμευσης CO₂ από ροές αερίων που ειδάλλως θα εκλύονταν, με σκοπό τη μεταφορά και την αποθήκευσή του σε τόπο αποθήκευσης εντός γεωλογικού σχηματισμού, αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- 55) «μεταφορά CO₂»: η μεταφορά CO₂ με αγωγούς για την αποθήκευσή του σε τόπο αποθήκευσης εντός γεωλογικού σχηματισμού, αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- 56) «αποθήκευση CO₂ σε γεωλογικούς σχηματισμούς»: η αποθήκευση CO₂ σε γεωλογικούς σχηματισμούς, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- 57) «απαγόμενες εκπομπές»: εκπομπές που ελευθερώνονται σκόπιμα από εγκατάσταση από καθορισμένο σημείο εκπομπής·
- 58) «ενισχυμένη ανάκτηση υδρογονανθράκων»: η ανάκτηση υδρογονανθράκων επιπλέον εκείνων που εξαγονται με έγχυση νερού ή με άλλο τρόπο·
- 59) «δεδομένα υποκατάστασης»: ετήσιες τιμές οι οποίες τεκμηριώνονται εμπειρικά ή προκύπτουν από αποδεκτές πηγές και τις οποίες χρησιμοποιεί ο φορέας εκμετάλλευσης αντί των δεδομένων δραστηριότητας ή των συντελεστών υπολογισμού για να εξασφαλίζεται η υποβολή πλήρων εκθέσεων, όταν δεν είναι δυνατό να παραχθούν όλα τα απαιτούμενα δεδομένα δραστηριότητας ή συντελεστές υπολογισμού με την εφαρμοστέα μεθοδολογία παρακολούθησης·
- 60) «στήλη ύδατος»: η στήλη ύδατος, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- 61) «διάρροη»: η διάρροη, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- 62) «συγκρότημα αποθήκευσης»: το συγκρότημα αποθήκευσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 6 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- 63) «δίκτυο μεταφοράς»: το δίκτυο μεταφοράς, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 22 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 965/2012 της Επιτροπής για καθορισμό τεχνικών απαιτήσεων και διοικητικών διαδικασιών όσον αφορά τις πτητικές λειτουργίες δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 216/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 296 της 25.10.2012, σ. 1).

ΤΜΗΜΑ 2

Γενικές αρχές

Άρθρο 4

Γενική υποχρέωση

Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και την υποβολή σχετικών εκθέσεων δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στα άρθρα 5 έως 9.

Άρθρο 5

Πληρότητα

Η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων είναι πλήρεις και καλύπτουν όλες τις εκπομπές διεργασίας και καύσης από όλες τις πηγές εκπομπών και ροές πηγής που ανήκουν σε δραστηριότητες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και άλλες συναφείς δραστηριότητες οι οποίες εντάσσονται δυνάμει του άρθρου 24 της ίδιας οδηγίας, καθώς και όλα τα αέρια θερμοκηπίου που έχουν καθοριστεί σε σχέση με τις εν λόγω δραστηριότητες, ταυτόχρονα δε αποτρέπουν τις διπλοεγγραφές.

Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την αποτροπή κενών στα δεδομένα κατά την περίοδο αναφοράς.

Άρθρο 6

Συνέπεια, συγκρισιμότητα και διαφάνεια

1. Η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων γίνονται με συνέπεια και είναι συγκρίσιμες διαχρονικά. Προς τούτο, οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιούν τις ίδιες μεθοδολογίες παρακολούθησης και τα ίδια σύνολα δεδομένων, με την επιφύλαξη αλλαγών και παρεκκλίσεων που εγκρίνονται από την αρμόδια αρχή.

2. Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών λαμβάνουν, καταγράφουν, συγκεντρώνουν, αναλύουν και τεκμηριώνουν τα δεδομένα παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένων των παραδοχών, βιβλιογραφικών παραπομπών, δεδομένων δραστηριότητας και συντελεστών υπολογισμού, με διαφανή τρόπο που επιτρέπει την αναπαραγωγή του προσδιορισμού των εκπομπών από τον ελεγκτή και την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 7

Ακρίβεια

Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών εξασφαλίζουν ότι ο προσδιορισμός των εκπομπών δεν είναι συστηματικά ούτε ενσυνείδητα ανακριβής.

Εντοπίζουν και μειώνουν κάθε πηγή ανακριβειών στο μέτρο του δυνατού.

Επιδεικνύουν τη δέουσα επιμέλεια, ώστε ο υπολογισμός και η μέτρηση των εκπομπών να εμφανίζουν τη μέγιστη δυνατή ακρίβεια.

Άρθρο 8

Αρτιότητα της μεθοδολογίας και της έκθεσης για τις εκπομπές

Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών καθιστούν δυνατή την έκφραση εύλογης βεβαιότητας ως προς την αρτιότητα των αναφερόμενων δεδομένων για τις εκπομπές. Προσδιορίζουν τις εκπομπές με χρήση των κατάλληλων μεθοδολογιών παρακολούθησης που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Στα αναφερόμενα δεδομένα για τις εκπομπές και στα συναφή κοινοποιούμενα στοιχεία δεν υπάρχουν ουσιώδεις ανακρίβειες, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 6 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/2067 της Επιτροπής⁽¹⁾, αποφεύγεται η μεροληπτική επιλογή και παρουσίαση πληροφοριών και παρέχεται αξιόπιστη και ισόρροπη περιγραφή των εκπομπών της εγκατάστασης ή του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών.

Κατά την επιλογή μεθοδολογίας παρακολούθησης, οι βελτιώσεις που απορρέουν από την ενισχυμένη ακρίβεια σταθμίζονται έναντι του πρόσθετου κόστους. Η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων για τις εκπομπές στοχεύει στη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια, εκτός εάν αυτό δεν είναι τεχνικά εφικτό ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/2067 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με την επαλήθευση των δεδομένων και τη διαπίστευση των ελεγκτών σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (βλ. σελίδα 94 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

Άρθρο 9**Συνεχής βελτίωση**

Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις των εκθέσεων επαλήθευσης που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ κατά την εκ μέρους τους μετέπειτα παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων.

Άρθρο 10**Συντονισμός**

Εάν ένα κράτος μέλος ορίσει περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, συντονίζει τις εργασίες που εκτελούνται από τις εν λόγω αρχές δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΧΕΔΙΟ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικοί κανόνες**Άρθρο 11****Γενική υποχρέωση**

1. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών παρακολουθεί τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου βάσει σχεδίου παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη λειτουργία της εγκατάστασης ή της αεροπορικής δραστηριότητας, την οποία αφορά η παρακολούθηση.

Το σχέδιο παρακολούθησης συμπληρώνεται με γραπτές διαδικασίες, τις οποίες ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών καθιερώνει, τεκμηριώνει, εφαρμόζει και διατηρεί για τις δραστηριότητες που υπάγονται στο σχέδιο παρακολούθησης, ανάλογα με την περίπτωση.

2. Το σχέδιο παρακολούθησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρέχει τις οδηγίες προς τον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών με λογικό και απλό τρόπο, χωρίς επανάληψη των προσπαθειών και με συνεκτίμηση συστημάτων που ήδη υπάρχουν στην εγκατάσταση ή χρησιμοποιούνται από τον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών.

Άρθρο 12**Περιεχόμενο και υποβολή του σχεδίου παρακολούθησης**

1. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών υποβάλλει προς έγκριση σχέδιο παρακολούθησης στην αρμόδια αρχή.

Το σχέδιο παρακολούθησης συνίσταται σε λεπτομερή και πλήρη τεκμηρίωση, με διαφάνεια, της μεθοδολογίας παρακολούθησης που εφαρμόζει ο συγκεκριμένος φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης ή αεροσκαφών και περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα I.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών συνοποβάλλει με το σχέδιο παρακολούθησης τα ακόλουθα δικαιολογητικά έγγραφα:

- για τις εγκαταστάσεις, αποδεικτικά στοιχεία για κάθε μείζονα και ελάσσονα ροή πηγής που αποδεικνύουν την τήρηση των ορίων αβεβαιότητας για τα δεδομένα δραστηριότητας και τους συντελεστές υπολογισμού, κατά περίπτωση, για τις εφαρμοζόμενες βαθμίδες, όπως ορίζονται στα παραρτήματα II και IV, και για κάθε πηγή εκπομπών, που αποδεικνύουν την τήρηση των ορίων αβεβαιότητας για τις εφαρμοζόμενες βαθμίδες, όπως ορίζονται στο παράρτημα VIII, κατά περίπτωση·
- τα αποτελέσματα εκτίμησης κινδύνου που αποδεικνύουν ότι οι προτεινόμενες ελεγκτικές δραστηριότητες και διαδικασίες για τις ελεγκτικές δραστηριότητες είναι ανάλογες προς τους εγγενείς κινδύνους και τους κινδύνους του ελέγχου που έχουν εντοπιστεί.

2. Στις περιπτώσεις που το παράρτημα I αναφέρεται σε διαδικασία, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών καθιερώνει, τεκμηριώνει, εφαρμόζει και διατηρεί τη διαδικασία αυτή χωριστά από το σχέδιο παρακολούθησης.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών συνοψίζει τις διαδικασίες στο σχέδιο παρακολούθησης με τις ακόλουθες πληροφορίες:

- τον τίτλο της διαδικασίας·
- έναν ιχνηλάσιμο και επαληθεύσιμο αριθμό αναφοράς για την αναγνώριση της διαδικασίας·
- στοιχεία αναγνώρισης της θέσης ή του τμήματος που είναι αρμόδιο για την εφαρμογή της διαδικασίας και για τα δεδομένα τα οποία παράγονται από τη διαδικασία ή των οποίων η διαχείριση γίνεται στο πλαίσιο της διαδικασίας·

- δ) σύντομη περιγραφή της διαδικασίας η οποία επιτρέπει στον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, στην αρμόδια αρχή και στον ελεγκτή να κατανοήσουν τις βασικές παραμέτρους και τις εργασίες που εκτελούνται·
- ε) τη θέση των σχετικών αρχείων και πληροφοριών·
- στ) την ονομασία του συστήματος πληροφορικής που χρησιμοποιείται, εάν υπάρχει·
- ζ) κατάλογο των προτύπων EN ή άλλων προτύπων που εφαρμόζονται, κατά περίπτωση.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών θέτει την έγγραφη τεκμηρίωση των διαδικασιών στη διάθεση της αρμόδιας αρχής, κατόπιν αιτήσεως. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών την καθιστά επίσης διαθέσιμη για τους σκοπούς της επαλήθευσης, σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067.

3. Εκτός από τα στοιχεία που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν να συμπεριλαμβάνονται περαιτέρω στοιχεία στο σχέδιο παρακολούθησης των εγκαταστάσεων, ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 10α παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και των εκτελεστικών πράξεων που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 10α παράγραφος 21 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 13

Τυποποιημένα και απλουστευμένα σχέδια παρακολούθησης

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στους φορείς εκμετάλλευσης και στους φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών να χρησιμοποιούν τυποποιημένα ή απλουστευμένα σχέδια παρακολούθησης, με την επιφύλαξη του άρθρου 12 παράγραφος 3.

Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να δημοσιεύουν ηλεκτρονικά πρότυπα (templates) για τα εν λόγω σχέδια παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των διαδικασιών ροής δεδομένων και ελέγχου που αναφέρονται στα άρθρα 58 και 59, τα οποία βασίζονται στα ηλεκτρονικά πρότυπα και στις κατευθυντήριες γραμμές που δημοσιεύονται από την Επιτροπή.

2. Πριν από την έγκριση απλουστευμένου σχεδίου παρακολούθησης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή διενεργεί απλουστευμένη εκτίμηση κινδύνου, με αντικείμενο το κατά πόσον οι προτεινόμενες ελεγκτικές δραστηριότητες και διαδικασίες για τις ελεγκτικές δραστηριότητες είναι ανάλογες προς τους εγγενείς κινδύνους και τους κινδύνους του ελέγχου που έχουν εντοπιστεί και δικαιολογούν τη χρησιμοποίηση του απλουστευμένου σχεδίου παρακολούθησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών να διενεργήσει ο ίδιος την κατά το προηγούμενο εδάφιο εκτίμηση κινδύνου, κατά περίπτωση.

Άρθρο 14

Τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης

1. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών ελέγχει τακτικά αν το σχέδιο παρακολούθησης αντικατοπτρίζει τη φύση και τη λειτουργία της εγκατάστασης ή της αεροπορικής δραστηριότητας σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και κατά πόσον η μεθοδολογία παρακολούθησης επιδέχεται βελτίωση.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών τροποποιεί το σχέδιο παρακολούθησης, τουλάχιστον, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) σημειώνονται νέες εκπομπές λόγω της διεξαγωγής νέων δραστηριοτήτων ή της χρησιμοποίησης νέων καυσίμων ή υλικών που δεν έχουν ακόμη περιληφθεί στο σχέδιο παρακολούθησης·
- β) μια αλλαγή της διαθεσιμότητας των δεδομένων, λόγω της χρήσης νέων τύπων οργάνων μετρήσεων, μεθόδων δειγματοληψίας ή αναλυτικών μεθόδων ή για άλλους λόγους, έχει ως αποτέλεσμα μεγαλύτερη ακρίβεια στον προσδιορισμό των εκπομπών·
- γ) τα δεδομένα που προκύπτουν από τη μεθοδολογία παρακολούθησης που εφαρμόζοταν προηγουμένως διαπιστώθηκε ότι ήταν εσφαλμένα·
- δ) η τροποποίηση του σχεδίου παρακολούθησης βελτιώνει την ακρίβεια των αναφερόμενων δεδομένων, εκτός εάν η τροποποίηση δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος·
- ε) το σχέδιο παρακολούθησης δεν είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και η αρμόδια αρχή ζητεί την τροποποίησή του από τον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών·
- στ) είναι αναγκαία η ανταπόκριση στις υποδείξεις βελτίωσης του σχεδίου παρακολούθησης που περιέχονται σε έκθεση επαλήθευσης.

Άρθρο 15

Έγκριση τροποποιήσεων του σχεδίου παρακολούθησης

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών γνωστοποιεί αμελλητί στην αρμόδια αρχή τυχόν προτάσεις τροποποίησης του σχεδίου παρακολούθησης.

Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών να γνωστοποιεί, έως τις 31 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, τις τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης που δεν είναι σημαντικές κατά την έννοια των παραγράφων 3 και 4.

2. Κάθε σημαντική τροποποίηση του σχεδίου παρακολούθησης κατά την έννοια των παραγράφων 3 και 4 υπόκειται στην έγκριση της αρμόδιας αρχής.

Εάν η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι μια τροποποίηση δεν είναι σημαντική, ενημερώνει αμελλητί τον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών.

3. Στις σημαντικές τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης μιας εγκατάστασης περιλαμβάνονται:

- a) αλλαγή κατηγορίας της εγκατάστασης, σε περίπτωση που η αλλαγή αυτή απαιτεί τροποποίηση της μεθοδολογίας παρακολούθησης ή οδηγεί σε μεταβολή του εφαρμοστέου επιπέδου σημαντικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 23 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/2067·
- β) κατά παρέκκλιση του άρθρου 47 παράγραφος 8, αλλαγές ως προς το κατά πόσον η εγκατάσταση θεωρείται «εγκατάσταση με χαμηλά επίπεδα εκπομπών»·
- γ) μεταβολές στις πηγές εκπομπών·
- δ) αντικατάσταση της βασιζόμενης σε υπολογισμούς μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των εκπομπών από τη βασιζόμενη σε μετρήσεις ή αντιστρόφως, ή της εφεδρικής μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των εκπομπών από βαθμωτή ή αντιστρόφως·
- ε) αλλαγή της βαθμίδας που εφαρμόζεται·
- στ) εισαγωγή νέων ροών πηγής·
- ζ) αλλαγή στην κατάταξη των ροών πηγής — σε μείζονες, ελάσσονες ή αμελητέες (de minimis) ροές πηγής, όταν η εν λόγω αλλαγή απαιτεί τροποποίηση της μεθοδολογίας παρακολούθησης·
- η) αλλαγή της προκαθορισμένης τιμής ενός συντελεστή υπολογισμού, εάν η τιμή πρέπει να προβλέπεται στο σχέδιο παρακολούθησης·
- θ) καθιέρωση νέων μεθόδων ή τροποποιήσεις των υφιστάμενων μεθόδων σχετικά με τη δειγματοληψία, την ανάλυση ή τη διακρίβωση/βαθμονόμηση, εάν αυτό έχει άμεση επίπτωση στην ακρίβεια των δεδομένων για τις εκπομπές·
- ι) εφαρμογή ή αναπροσαρμογή της μεθοδολογίας ποσοτικού προσδιορισμού των εκπομπών από διαρροές σε τόπους αποθήκευσης.

4. Στις σημαντικές τροποποιήσεις των σχεδίων παρακολούθησης φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών περιλαμβάνονται:

- a) όσον αφορά το σχέδιο παρακολούθησης των εκπομπών:
 - i) μεταβολή των τιμών του συντελεστή εκπομπών που προβλέπονται στο σχέδιο παρακολούθησης·
 - ii) αλλαγή μεταξύ μεθόδων υπολογισμού, όπως προβλέπεται στο παράρτημα III, ή μετάβαση από τη χρήση μεθόδου υπολογισμού στη χρήση μεθοδολογίας εκτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 2 ή αντιστρόφως·
 - iii) εισαγωγή νέων ροών πηγής·
 - iv) αλλαγές στην ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών ως μικρού προξένου εκπομπών κατά την έννοια του άρθρου 55 παράγραφος 1 ή σε σχέση με ένα από τα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 6 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·
- β) όσον αφορά το σχέδιο παρακολούθησης των τονοχλιομετρικών δεδομένων:
 - i) αλλαγή μεταξύ μη εμπορικού και εμπορικού χαρακτήρα των παρεχόμενων υπηρεσιών αερομεταφορών·
 - ii) αλλαγή του αντικειμένου των υπηρεσιών αερομεταφορών, ήτοι επιβατών, εμπορευμάτων ή ταχυδρομείου.

Άρθρο 16

Εφαρμογή και τήρηση αρχείων τροποποιήσεων

1. Πριν λάβει έγκριση ή ενημέρωση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μπορεί να προβαίνει στην παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων με βάση το τροποποιημένο σχέδιο παρακολούθησης, όταν μπορεί ευλόγως να υποθέσει ότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δεν είναι σημαντικές ή όταν η παρακολούθηση με βάση το αρχικό σχέδιο παρακολούθησης θα είχε ως αποτέλεσμα ελλιπή δεδομένα για τις εκπομπές.

Σε περιπτώσεις αμφιβολίας ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προβαίνει στην παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων στο σύνολό τους και, στο διάστημα που μεσολαβεί, στην τεκμηρίωση χρησιμοποιώντας παράλληλα τόσο το τροποποιημένο, όσο και το αρχικό σχέδιο παρακολούθησης.

2. Αφότου λάβει έγκριση ή ενημέρωση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί μόνο τα δεδομένα που σχετίζονται με το τροποποιημένο σχέδιο παρακολούθησης και φέρει εις πέρας την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων στο σύνολό τους χρησιμοποιώντας μόνο το τροποποιημένο σχέδιο παρακολούθησης από την ημερομηνία κατά την οποία είναι εφαρμοστέα η εν λόγω εκδοχή του σχεδίου παρακολούθησης.

3. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών τηρεί αρχεία για όλες τις τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης. Κάθε αρχείο περιλαμβάνει:
- α) περιγραφή, με διαφάνεια, της τροποποίησης·
 - β) αιτιολογία της τροποποίησης·
 - γ) ημερομηνία γνωστοποίησης της τροποποίησης στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1·
 - δ) ημερομηνία του αποδεικτικού παραλαβής από την αρμόδια αρχή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1, εάν υπάρχει, και ημερομηνία της έγκρισης ή της ενημέρωσης στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 15 παράγραφος 2·
 - ε) ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του τροποποιημένου σχεδίου παρακολούθησης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ 2

Τεχνική εφικτότητα και αδικαιολόγητο κόστος

Άρθρο 17

Τεχνική εφικτότητα

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών ισχυρίζεται ότι η εφαρμογή συγκεκριμένης μεθοδολογίας παρακολούθησης δεν είναι τεχνικά εφικτή, η αρμόδια αρχή εκτιμά την τεχνική εφικτότητα λαμβάνοντας υπόψη την αιτιολογία του φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών. Η εν λόγω αιτιολογία βασίζεται στο κατά πόσον ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών διαθέτει τεχνικούς πόρους ικανούς να καλύψουν τις ανάγκες του προτεινόμενου συστήματος ή την προτεινόμενη απαίτηση, οι οποίοι μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή κατά τον απαιτούμενο χρόνο για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Οι τεχνικοί αυτοί πόροι περιλαμβάνουν τη διαθεσιμότητα των απαιτούμενων τεχνικών και τεχνολογίας.

Άρθρο 18

Αδικαιολόγητο κόστος

1. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών ισχυρίζεται ότι η εφαρμογή συγκεκριμένης μεθοδολογίας παρακολούθησης θα συνεπαγόταν αδικαιολόγητο κόστος, η αρμόδια αρχή αξιολογεί κατά πόσον το κόστος είναι αδικαιολόγητο λαμβάνοντας υπόψη την αιτιολογία του φορέα εκμετάλλευσης.

Η αρμόδια αρχή θεωρεί το κόστος αδικαιολόγητο, εάν η εκτίμηση του κόστους υπερβαίνει το όφελος. Για τον σκοπό αυτό, το όφελος υπολογίζεται ως το γινόμενο ενός συντελεστή βελτίωσης επί μια τιμή αναφοράς 20 ευρώ ανά δικαίωμα και το κόστος περιλαμβάνει κατάλληλη περίοδο απόσβεσης, με βάση τη διάρκεια ωφέλιμης ζωής του εξοπλισμού.

2. Κατά την αξιολόγηση του αδικαιολόγητου χαρακτήρα του κόστους σε σχέση με την επιλογή βαθμίδων για τα δεδομένα δραστηριότητας εκ μέρους του φορέα εκμετάλλευσης, η αρμόδια αρχή χρησιμοποιεί ως συντελεστή βελτίωσης της παραγράφου 1 τη διαφορά μεταξύ της αβεβαιότητας που έχει επιτευχθεί τη στιγμή εκείνη και του ορίου αβεβαιότητας της βαθμίδας που αναμένεται να επιτευχθεί χάρη στη βελτίωση, πολλαπλασιαζόμενη επί τις μέσες ετήσιες εκπομπές που προκλήθηκαν από τη συγκεκριμένη ροή πηγής κατά τα τρία τελευταία έτη.

Ελλείψει σχετικών δεδομένων για τις μέσες ετήσιες εκπομπές που προκλήθηκαν από αυτή τη ροή πηγής κατά τα τρία τελευταία έτη, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών παρέχει συντηρητική εκτίμηση των ετήσιων μέσων εκπομπών, εξαιρουμένου του CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂. Για τα όργανα μετρήσεων που υπόκεινται σε εθνικό νόμιμο μετρολογικό έλεγχο, η αβεβαιότητα που έχει επιτευχθεί τη στιγμή εκείνη μπορεί να αντικαθίσταται από το μέγιστο επιτρεπτό σφάλμα κατά τη λειτουργία το οποίο επιτρέπεται από τη σχετική εθνική νομοθεσία.

3. Κατά την αξιολόγηση του αδικαιολόγητου χαρακτήρα του κόστους σε σχέση με τα μέτρα που βελτιώνουν ποιοτικά τις αναφερόμενες στις εκθέσεις εκπομπές, χωρίς όμως να επιδρούν άμεσα στην ακρίβεια των δεδομένων δραστηριότητας, η αρμόδια αρχή χρησιμοποιεί συντελεστή βελτίωσης ίσο με το 1 % των μέσων ετήσιων εκπομπών των αντίστοιχων ροών πηγής των τελευταίων τριών περιόδων αναφοράς. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) μετάβαση από τις προκαθορισμένες τιμές στις αναλύσεις για τον προσδιορισμό των συντελεστών υπολογισμού·
- β) αύξηση του αριθμού αναλύσεων ανά ροή πηγής·
- γ) όταν η συγκεκριμένη εργασία μέτρησης δεν εμπίπτει στον εθνικό νόμιμο μετρολογικό έλεγχο, αντικατάσταση των οργάνων μετρήσεων με όργανα που πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις του νόμιμου μετρολογικού ελέγχου του κράτους μέλους σε παρόμοιες εφαρμογές ή με όργανα μετρήσεων σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2014/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾ ή της οδηγίας 2014/32/ΕΕ·

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα στην αγορά οργάνων ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας (ΕΕ L 96 της 29.3.2014, σ. 107).

- δ) σύντμηση των διαστημάτων διακρίβωσης/βαθμονόμησης και συντήρησης των οργάνων μετρήσεων·
- ε) βελτιώσεις στις δραστηριότητες ροής δεδομένων και ελέγχου οι οποίες μειώνουν σημαντικά τον εγγενή κίνδυνο ή τον κίνδυνο του ελέγχου.
4. Τα μέτρα που σχετίζονται με τη βελτίωση της μεθοδολογίας παρακολούθησης μιας εγκατάστασης δεν θεωρείται ότι συνεπάγονται αδικαιολόγητο κόστος μέχρι συνολικού ποσού 2 000 ευρώ ανά περίοδο αναφοράς. Για τις εγκαταστάσεις με χαμηλά επίπεδα εκπομπών το όριο αυτό είναι 500 ευρώ ανά περίοδο αναφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΣΤΑΘΕΡΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 19

Κατάταξη των εγκαταστάσεων, των ροών πηγής και των πηγών εκπομπών

1. Για τους σκοπούς της παρακολούθησης των εκπομπών και του προσδιορισμού των ελάχιστων απαιτήσεων για τις βαθμίδες, κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την κατηγορία της εγκατάστασής του σύμφωνα με την παράγραφο 2 και, κατά περίπτωση, κάθε ροής πηγής σύμφωνα με την παράγραφο 3 και κάθε πηγής εκπομπών σύμφωνα με την παράγραφο 4.
2. Ο φορέας εκμετάλλευσης κατατάσσει κάθε εγκατάσταση σε μια από τις ακόλουθες κατηγορίες:
- α) εγκατάσταση κατηγορίας Α, εάν οι μέσες επαληθευμένες ετήσιες εκπομπές της αμέσως προηγούμενης της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, εξαιρουμένου του CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂, είναι ίσες ή χαμηλότερες από 50 000 τόνους CO_{2(e)}.
- β) εγκατάσταση κατηγορίας Β, εάν οι μέσες επαληθευμένες ετήσιες εκπομπές της αμέσως προηγούμενης της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, εξαιρουμένου του CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂, υπερβαίνουν τους 50 000 τόνους CO₂ και είναι ίσες ή χαμηλότερες από 500 000 τόνους CO_{2(e)}.
- γ) εγκατάσταση κατηγορίας Γ, εάν οι μέσες επαληθευμένες ετήσιες εκπομπές της αμέσως προηγούμενης της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, εξαιρουμένου του CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂, υπερβαίνουν τους 500 000 τόνους CO_{2(e)}.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 14 παράγραφος 2, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να μην τροποποιήσει το σχέδιο παρακολούθησης όταν, με βάση τις επαληθευμένες εκπομπές, υπάρχει υπέρβαση του ορίου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο για την ταξινόμηση της εγκατάστασης, αλλά ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν έχει ήδη σημειωθεί υπέρβαση του εν λόγω ορίου κατά τις πέντε τελευταίες περιόδους αναφοράς και ότι δεν θα υπάρξει νέα υπέρβαση του κατά τη διάρκεια μεταγενέστερων περιόδων αναφοράς.

3. Ο φορέας εκμετάλλευσης κατατάσσει κάθε ροή πηγής σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες, συγκρίνοντάς την με το άθροισμα όλων των απόλυτων τιμών CO₂ ορυκτής προέλευσης και CO_{2(e)} που αντιστοιχούν στο σύνολο των ροών πηγής οι οποίες περιλαμβάνονται σε βασισόμενες σε υπολογισμούς μεθοδολογίες και όλων των εκπομπών από τις πηγές εκπομπών που παρακολουθούνται με τη χρήση βασισόμενων σε μετρήσεις μεθοδολογιών, πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂:

- α) ελάχιστονες ροές πηγής, εάν οι ροές πηγής που έχουν επιλεγεί από τον φορέα εκμετάλλευσης αντιστοιχούν από κοινού σε ποσότητα μικρότερη από 5 000 τόνους CO₂ ορυκτής προέλευσης ετησίως ή σε ποσοστό κάτω του 10 %, με μέγιστη συνολική ποσότητα 100 000 τόνους CO₂ ορυκτής προέλευσης ετησίως, αναλόγως του ποια είναι η μεγαλύτερη απόλυτη τιμή·
- β) αμελητέες (de minimis) ροές πηγής, εάν οι ροές πηγής που έχουν επιλεγεί από τον φορέα εκμετάλλευσης αντιστοιχούν από κοινού σε ποσότητα μικρότερη από 1 000 τόνους CO₂ ορυκτής προέλευσης ετησίως ή σε ποσοστό κάτω του 2 %, με μέγιστη συνολική ποσότητα 20 000 τόνους CO₂ ορυκτής προέλευσης ετησίως, αναλόγως του ποια είναι η μεγαλύτερη απόλυτη τιμή·
- γ) μειζόνες ροές πηγής, εάν οι ροές πηγής δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 14 παράγραφος 2, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να μην τροποποιήσει το σχέδιο παρακολούθησης όταν, με βάση τις επαληθευμένες εκπομπές, υπάρχει υπέρβαση του ορίου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο για την ταξινόμηση μιας ροής πηγής ως ελάχιστονος ή αμελητέας (de minimis), αλλά ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν έχει ήδη σημειωθεί υπέρβαση του εν λόγω ορίου κατά τις πέντε τελευταίες περιόδους αναφοράς και ότι δεν θα υπάρξει νέα υπέρβασή του κατά τη διάρκεια μεταγενέστερων περιόδων αναφοράς.

4. Ο φορέας εκμετάλλευσης κατατάσσει κάθε πηγή εκπομπών για την οποία εφαρμόζεται μεθοδολογία βασισόμενη σε μετρήσεις σε μια από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- α) ελάχιστονες πηγές εκπομπών, εάν η πηγή εκπομπών εκπέμπει λιγότερους από 5 000 τόνους CO_{2(e)} ορυκτής προέλευσης ετησίως ή ποσοστό κάτω του 10 % των συνολικών ορυκτών εκπομπών της εγκατάστασης, με μέγιστη συνολική ποσότητα 100 000 τόνους CO_{2(e)} ορυκτής προέλευσης ετησίως, αναλόγως του ποια είναι η μεγαλύτερη απόλυτη τιμή·
- β) μειζόνες πηγές εκπομπών, εάν η πηγή εκπομπών δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ελάχιστων πηγής εκπομπών.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 14 παράγραφος 2, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να μην τροποποιήσει το σχέδιο παρακολούθησης όταν, με βάση τις επαληθευμένες εκπομπές, υπάρχει υπέρβαση του ορίου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο για την ταξινόμηση μιας πηγής εκπομπών ως ελάχιστος, αλλά ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν έχει ήδη σημειωθεί υπέρβαση του εν λόγω ορίου κατά τις πέντε τελευταίες περιόδους αναφοράς και ότι δεν θα υπάρξει νέα υπέρβαση του κατά τη διάρκεια μεταγενέστερων περιόδων αναφοράς

5. Εάν οι μέσες επαληθευμένες ετήσιες εκπομπές της αμέσως προηγούμενης της τρέχουσας περιόδου εμπορίας της εγκατάστασης δεν είναι διαθέσιμες ή δεν είναι πλέον αντιπροσωπευτικές για τους σκοπούς της παραγράφου 2, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί συντηρητική εκτίμηση των ετήσιων μέσων εκπομπών, εξαιρουμένου του CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂, για να προσδιορίσει την κατηγορία της εγκατάστασης.

Άρθρο 20

Όρια παρακολούθησης

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης καθορίζουν τα όρια παρακολούθησης κάθε εγκατάστασης.

Εντός των ορίων αυτών, ο φορέας εκμετάλλευσης συμπεριλαμβάνει όλες τις εκπομπές των σχετικών αερίων θερμοκηπίου από όλες τις πηγές εκπομπών και τις ροές πηγής που ανήκουν σε δραστηριότητες της συγκεκριμένης εγκατάστασης οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK, και από τις δραστηριότητες και τα αέρια θερμοκηπίου που έχει εντάξει το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η εγκατάσταση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 24 της εν λόγω οδηγίας.

Ο φορέας εκμετάλλευσης συμπεριλαμβάνει επίσης τις εκπομπές που οφείλονται τόσο στην κανονική λειτουργία όσο και σε απρόβλεπτα συμβάντα, συμπεριλαμβανομένων της εκκίνησης, της διακοπής λειτουργίας και των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης κατά την περίοδο αναφοράς, με εξαίρεση τις εκπομπές των κινητών μηχανών που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές.

2. Κατά τον καθορισμό της διαδικασίας παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, ο φορέας εκμετάλλευσης συμπεριλαμβάνει τις ειδικές κατά τομείς απαιτήσεις που προβλέπονται στο παράρτημα IV.

3. Όταν διαπιστώνονται διαρροές από συγκρότημα αποθήκευσης κατά την έννοια της οδηγίας 2009/31/EK, οι οποίες οδηγούν σε εκπομπές, ή έκλυση CO₂ στη στήλη ύδατος, θεωρούνται πηγές εκπομπών της αντίστοιχης εγκατάστασης και παρακολουθούνται σύμφωνα με το παράρτημα IV τμήμα 23 του παρόντος κανονισμού.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει να εξαιρεθεί η διαρροή ως πηγή εκπομπής από τη διαδικασία παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, όταν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα με βάση το άρθρο 16 της οδηγίας 2009/31/EK και δεν είναι πλέον δυνατόν να ανιχνευθεί εκπομπή ή έκλυση στη στήλη ύδατος εξαιτίας της διαρροής αυτής.

Άρθρο 21

Επιλογή της μεθοδολογίας παρακολούθησης

1. Για την παρακολούθηση των εκπομπών μιας εγκατάστασης, ο φορέας εκμετάλλευσης επιλέγει να εφαρμόσει είτε μεθοδολογία βασισμένη σε υπολογισμούς είτε μεθοδολογία βασισμένη σε μετρήσεις, με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Η βασισμένη σε υπολογισμούς μεθοδολογία συνίσταται στον προσδιορισμό των εκπομπών από ροές πηγής με βάση δεδομένα δραστηριότητας που λαμβάνονται με τη βοήθεια συστημάτων μετρήσεων και συμπληρωματικές παραμέτρους που προκύπτουν από εργαστηριακές αναλύσεις ή προκαθορισμένες τιμές. Η βασισμένη σε υπολογισμούς μεθοδολογία μπορεί να εφαρμοστεί είτε σύμφωνα με την τυπική μεθοδολογία που προβλέπεται στο άρθρο 24 είτε σύμφωνα με τη μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας που προβλέπεται στο άρθρο 25.

Η βασισμένη σε μετρήσεις μεθοδολογία συνίσταται στον προσδιορισμό των εκπομπών από μια πηγή με συνεχή μέτρηση, αφενός της συγκέντρωσης του αντίστοιχου αερίου θερμοκηπίου στα απαέρια και, αφετέρου, της ροής απαερίων, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης των μεταφορών CO₂ μεταξύ εγκαταστάσεων όπου μετρώνται η συγκέντρωση CO₂ και η ροή του μεταφερόμενου αερίου.

Όταν εφαρμόζεται η βασισμένη σε υπολογισμούς μεθοδολογία, ο φορέας εκμετάλλευσης καθορίζει στο σχέδιο παρακολούθησης, για κάθε ροή πηγής, αν χρησιμοποιείται η τυπική μεθοδολογία ή η μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας, συμπεριλαμβάνοντας τις σχετικές βαθμίδες σύμφωνα με το παράρτημα II.

2. Με την επιφύλαξη έγκρισης από την αρμόδια αρχή, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να συνδυάζει την τυπική μεθοδολογία, τη μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας και μεθοδολογίες βασισμένες σε μετρήσεις για διαφορετικές πηγές εκπομπών και ροές πηγής που ανήκουν στην ίδια εγκατάσταση, υπό την προϋπόθεση ότι δεν σημειώνονται κενά ή διπλοεγγραφές όσον αφορά τις εκπομπές.

3. Όταν οι ειδικές κατά τομέα απαιτήσεις που προβλέπονται στο παράρτημα IV απαιτούν τη χρήση συγκεκριμένης μεθοδολογίας παρακολούθησης, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί είτε τη μεθοδολογία αυτή είτε μεθοδολογία βασισμένη σε μετρήσεις. Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει διαφορετική μεθοδολογία μόνον εάν προσκομίσει στην αρμόδια αρχή στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η χρήση της απαιτούμενης μεθοδολογίας δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος ή ότι η εναλλακτική μεθοδολογία οδηγεί σε μεγαλύτερη συνολική ακρίβεια των δεδομένων για τις εκπομπές.

Άρθρο 22

Μεθοδολογία παρακολούθησης που δεν βασίζεται σε βαθμίδες

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 21 παράγραφος 1, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί μεθοδολογία παρακολούθησης που δεν βασίζεται σε βαθμίδες (εφεξής «εφεδρική μεθοδολογία») σε επιλεγμένες ροές πηγής ή πηγές εκπομπών, εφόσον πληρούνται όλες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

- α) η εφαρμογή τουλάχιστον της βαθμίδας 1 στο πλαίσιο της βασισμένης σε υπολογισμούς μεθοδολογίας, για μία ή περισσότερες μειζόνες ή ελάσσονες ροές πηγής, και μεθοδολογίας βασισμένης σε μετρήσεις για μία τουλάχιστον πηγή εκπομπών που σχετίζεται με τις ίδιες ροές πηγής δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος·
- β) ο φορέας εκμετάλλευσης εκτιμά και ποσοτικοποιεί σε ετήσια βάση τις αβεβαιότητες όλων των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των ετήσιων εκπομπών σύμφωνα με τον οδηγό ISO για την έκφραση της αβεβαιότητας των μετρήσεων (JCGM 100:2008), ή άλλο ισοδύναμο διεθνώς αποδεκτό πρότυπο, και περιλαμβάνει τα αποτελέσματα στην ετήσια έκθεση για τις εκπομπές·
- γ) ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής, ότι με την εφαρμογή της εν λόγω εφεδρικής μεθοδολογίας παρακολούθησης τα γενικά όρια αβεβαιότητας για τις ετήσιες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου του συνόλου της εγκατάστασης δεν υπερβαίνουν ποσοστό 7,5 % για τις εγκαταστάσεις κατηγορίας Α, 5,0 % για τις εγκαταστάσεις κατηγορίας Β και 2,5 % για τις εγκαταστάσεις κατηγορίας Γ.

Άρθρο 23

Προσωρινές αλλαγές στη μεθοδολογία παρακολούθησης

1. Όταν, για τεχνικούς λόγους, δεν είναι εφικτή προσωρινά η εφαρμογή του σχεδίου παρακολούθησης όπως έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή, ο ενδιαφερόμενος φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει την ανώτατη εφικτή βαθμίδα ή μία συντηρητική προσέγγιση χωρίς βαθμίδες, εάν η εφαρμογή μιας βαθμίδας δεν είναι εφικτή, έως ότου αποκατασταθούν οι συνθήκες εφαρμογής της βαθμίδας που έχει εγκριθεί στο σχέδιο παρακολούθησης.

Ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την άμεση συνέχιση της εφαρμογής του σχεδίου παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή.

2. Ο ενδιαφερόμενος φορέας εκμετάλλευσης γνωστοποιεί αμελλητί στην αρμόδια αρχή την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 προσωρινή αλλαγή στη μεθοδολογία παρακολούθησης, αναφέροντας:

- α) τους λόγους για την απόκλιση από το σχέδιο παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή·
- β) τις λεπτομέρειες της προσωρινής μεθοδολογίας παρακολούθησης, την οποία χρησιμοποιεί για τον προσδιορισμό των εκπομπών έως ότου αποκατασταθούν οι συνθήκες εφαρμογής του σχεδίου παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή·
- γ) τα μέτρα που λαμβάνει για την αποκατάσταση των συνθηκών εφαρμογής του σχεδίου παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή·
- δ) την προβλεπόμενη χρονική στιγμή, κατά την οποία θα αρχίσει και πάλι η εφαρμογή του σχεδίου παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή.

ΤΜΗΜΑ 2

Βασισμένη σε υπολογισμούς μεθοδολογία

Υποτμήμα 1

Γενικά

Άρθρο 24

Υπολογισμός των εκπομπών βάσει της τυπικής μεθοδολογίας

1. Βάσει της τυπικής μεθοδολογίας, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τη ροή πηγής των εκπομπών καύσης, πολλαπλασιάζοντας τα δεδομένα δραστηριότητας που σχετίζονται με την ποσότητα καυόμενων καυσίμων, εκφραζόμενα σε terajoules με βάση την κατώτερη θερμογόνο δύναμη (NCV), επί τον αντίστοιχο συντελεστή εκπομπών, εκφραζόμενο σε τόνους CO₂ ανά terajoule (t CO₂/TJ), όπως συνάδει με τη χρήση της NCV, και επί τον αντίστοιχο συντελεστή οξειδωσης.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει τη χρήση συντελεστών εκπομπών για καύσιμα εκφραζόμενων σε $t\ CO_2/t$ ή $t\ CO_2/Nm^3$. Στις περιπτώσεις αυτές, ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εκπομπές καύσης, πολλαπλασιάζοντας τα δεδομένα δραστηριότητας που σχετίζονται με την ποσότητα καιόμενων καυσίμων εκφραζόμενη σε τόνους ή σε κανονικά κυβικά μέτρα, επί τον αντίστοιχο συντελεστή εκπομπών και επί τον αντίστοιχο συντελεστή οξειδωσης.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εκπομπές διεργασίας ανά ροή πηγής, πολλαπλασιάζοντας τα δεδομένα δραστηριότητας που σχετίζονται με την κατανάλωση υλικών, τη διακίνηση υλικών ή την πραγματική παραγωγή εκφραζόμενη σε τόνους ή κανονικά κυβικά μέτρα, επί τον αντίστοιχο συντελεστή εκπομπών, εκφραζόμενο σε $t\ CO_2/t$ ή $t\ CO_2/Nm^3$, και επί τον αντίστοιχο συντελεστή μετατροπής.

3. Όταν ο συντελεστής εκπομπών βαθμίδας 1 ή βαθμίδας 2 εμπεριέχει ήδη την επίδραση ατελών χημικών αντιδράσεων, ο συντελεστής οξειδωσης ή ο συντελεστής μετατροπής ορίζεται ίσος με 1.

Άρθρο 25

Υπολογισμός των εκπομπών βάσει της μεθοδολογίας ισοζυγίου μάζας

1. Βάσει της μεθοδολογίας ισοζυγίου μάζας, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει την ποσότητα CO_2 που αντιστοιχεί σε κάθε ροή πηγής η οποία περιλαμβάνεται στο ισοζύγιο μάζας, πολλαπλασιάζοντας τα δεδομένα δραστηριότητας που σχετίζονται με την ποσότητα καυσίμου ή υλικού η οποία εισέρχεται ή εξέρχεται των ορίων του ισοζυγίου μάζας επί το γινόμενο της περιεκτικότητας του καυσίμου ή του υλικού σε άνθρακα επί $3.664\ t\ CO_2/t\ C$, εφαρμόζοντας το τμήμα 3 του παραρτήματος II.

2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 49, οι εκπομπές της όλης διεργασίας που καλύπτεται από το ισοζύγιο μάζας ισούνται με το άθροισμα των ποσοτήτων CO_2 που αντιστοιχούν σε όλες τις ροές πηγής οι οποίες καλύπτονται από το ισοζύγιο μάζας. Οι εκπομπές μονοξειδίου του άνθρακα (CO) στην ατμόσφαιρα υπολογίζονται στο ισοζύγιο μάζας ως εκπομπές του γραμμομοριακού ισοδυνάμου του CO_2 .

Άρθρο 26

Εφαρμοστές βαθμίδες

1. Κατά τον ορισμό των σχετικών βαθμίδων για μείζονες και ελάσσονες ροές πηγής σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1, για τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας και κάθε συντελεστή υπολογισμού, κάθε φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα:

- α) τουλάχιστον τις βαθμίδες που απαριθμούνται στο παράρτημα V, στην περίπτωση εγκατάστασης κατηγορίας A ή όταν απαιτείται συντελεστής υπολογισμού για ροή πηγής που είναι τυπικό καύσιμο του εμπορίου·
- β) στις λοιπές περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο α), την ανώτατη βαθμίδα, όπως ορίζεται στο παράρτημα II.

Ωστόσο, για μείζονες ροές πηγής ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να εφαρμόζει βαθμίδα κατά ένα επίπεδο χαμηλότερη από την απαιτούμενη σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο για τις εγκαταστάσεις κατηγορίας Γ και βαθμίδα έως και κατά δύο επίπεδα χαμηλότερη για τις εγκαταστάσεις κατηγορίας A και B, με κατώτατο όριο τη βαθμίδα 1, εάν αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η απαιτούμενη βαθμίδα σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

Η αρμόδια αρχή μπορεί, για μεταβατική περίοδο που συμφωνείται με τον φορέα εκμετάλλευσης, να του επιτρέψει να εφαρμόζει για μείζονες ροές πηγής βαθμίδες που είναι μικρότερες από τις αναφερόμενες στο δεύτερο εδάφιο, με κατώτατο όριο τη βαθμίδα 1, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η απαιτούμενη βαθμίδα σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος· και
- β) ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει σχέδιο βελτίωσης στο οποίο αναφέρεται με ποιον τρόπο και πότε θα επιτευχθεί η άνοδος τουλάχιστον στη βαθμίδα που απαιτείται δυνάμει του δευτέρου εδαφίου.

2. Για ελάσσονες ροές πηγής ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να εφαρμόζει βαθμίδα χαμηλότερη από την απαιτούμενη σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1, με κατώτατο όριο τη βαθμίδα 1, εάν αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η απαιτούμενη βαθμίδα σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

3. Για αμελητέες (de minimis) ροές πηγής, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να προσδιορίζει τα δεδομένα δραστηριότητας και κάθε συντελεστή υπολογισμού χρησιμοποιώντας συντηρητικές εκτιμήσεις αντί βαθμίδων, εκτός εάν η οριζόμενη βαθμίδα μπορεί να επιτευχθεί χωρίς πρόσθετη προσπάθεια.

4. Για τους συντελεστές οξειδωσης και μετατροπής, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τουλάχιστον τις κατώτατες βαθμίδες που απαριθμούνται στο παράρτημα II.

5. Στις περιπτώσεις που η αρμόδια αρχή έχει επιτρέψει τη χρήση συντελεστών εκπομπών εκφραζόμενων σε $t\ CO_2/t$ ή $t\ CO_2/Nm^3$ για τα καύσιμα και για τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται ως εισροή διεργασίας ή σε ισοζύγιο μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25, η κατώτερη θερμογόνος δύναμη μπορεί να παρακολουθείται με τη χρήση συντηρητικής εκτίμησης αντί βαθμίδων, εκτός εάν η οριζόμενη βαθμίδα μπορεί να επιτευχθεί χωρίς πρόσθετη προσπάθεια.

Υποτήμη 2

Δεδομένα δραστηριότητας

Άρθρο 27

Προσδιορισμός των δεδομένων δραστηριότητας

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τα δεδομένα δραστηριότητας μιας ροής πηγής με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) βάσει συνεχούς μέτρησης στη διεργασία η οποία προκαλεί τις εκπομπές·
- β) βάσει άθροισης των μετρήσεων ποσοτήτων που παραδίδονται χωριστά, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές μεταβολές αποθεμάτων.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β), η ποσότητα καυσίμου ή υλικού που χρησιμοποιήθηκε σε διεργασία κατά την περίοδο αναφοράς υπολογίζεται ως η ποσότητα καυσίμου ή υλικού που ελήφθη κατά την περίοδο αναφοράς, μείον την ποσότητα καυσίμου ή υλικού που εξήχθη από την εγκατάσταση, συν την ποσότητα καυσίμου ή υλικού που βρισκόταν στα αποθέματα στην αρχή της περιόδου αναφοράς, μείον την ποσότητα καυσίμου ή υλικού που βρισκόταν στα αποθέματα στο τέλος της περιόδου αναφοράς.

Στις περιπτώσεις όπου ο προσδιορισμός των ποσοτήτων που βρίσκονται στα αποθέματα με άμεση μέτρηση δεν είναι τεχνικά εφικτός ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να υπολογίζει κατ' εκτίμηση τις ποσότητες αυτές με βάση ένα από τα ακόλουθα:

- α) δεδομένα προηγούμενων ετών, τα οποία συσχετίζει με τις εκροές κατά την περίοδο αναφοράς·
- β) τεκμηριωμένες διαδικασίες και αντίστοιχα δεδομένα προερχόμενα από ελεγμένες λογιστικές καταστάσεις που καλύπτουν την περίοδο αναφοράς.

Στις περιπτώσεις όπου ο προσδιορισμός των δεδομένων δραστηριότητας για ολόκληρο το ημερολογιακό έτος δεν είναι τεχνικά εφικτός ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει την επόμενη καταλληλότερη ημέρα για να διαχωρίσει ένα έτος αναφοράς από το επόμενο έτος, και να προσαρμόσει αναλόγως τα στοιχεία προς το απαιτούμενο ημερολογιακό έτος. Οι συνακόλουθες αποκλίσεις που αφορούν μία ή περισσότερες ροές πηγής καταγράφονται επακριβώς, αποτελούν τη βάση μιας αντιπροσωπευτικής για το ημερολογιακό έτος τιμής και λαμβάνονται με συνέπεια υπόψη για το επόμενο έτος.

Άρθρο 28

Συστήματα μετρήσεων υπό τον έλεγχο του φορέα εκμετάλλευσης

1. Για τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας σύμφωνα με το άρθρο 27, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί αποτελέσματα μετρήσεων από συστήματα μετρήσεων υπό τον έλεγχο του στην εγκατάσταση, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να διενεργεί εκτίμηση αβεβαιότητας και διασφαλίζει την τήρηση του ορίου αβεβαιότητας της αντίστοιχης βαθμίδας·
- β) ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να διασφαλίζει ότι, τουλάχιστον μία φορά ετησίως και μετά από κάθε διακρίβωση/βαθμονόμηση του οργάνου μετρήσεων, τα αποτελέσματα της διακρίβωσης/βαθμονόμησης πολλαπλασιαζόμενα επί έναν συντελεστή συντηρητικής προσαρμογής συγκρίνονται με τα αντίστοιχα όρια αβεβαιότητας. Ο συντελεστής συντηρητικής προσαρμογής βασίζεται σε κατάλληλη χρονοσειρά προηγούμενων διακρίβώσεων/βαθμονομήσεων του ίδιου ή ομοειδών οργάνων μετρήσεων για να ληφθεί υπόψη η επίδραση της αβεβαιότητας κατά τη λειτουργία.

Σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων κάθε βαθμίδας που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 12 ή διαπίστωσης ότι ο εξοπλισμός δεν ανταποκρίνεται σε άλλες απαιτήσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει αμελλητί διορθωτικά μέτρα και ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή.

2. Όταν γνωστοποιεί νέο σχέδιο παρακολούθησης ή όταν η εκτίμηση αυτή είναι συναφής ως προς την τροποποίηση του εγκεκριμένου σχεδίου παρακολούθησης, ο φορέας εκμετάλλευσης προσκομίζει στην αρμόδια αρχή την εκτίμηση αβεβαιότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α).

Η εκτίμηση καλύπτει την αβεβαιότητα των χρησιμοποιούμενων οργάνων μετρήσεων σύμφωνα με τις προδιαγραφές τους, την αβεβαιότητα που συνδέεται με τη διακρίβωση/βαθμονόμηση και κάθε επιπλέον αβεβαιότητα που συνδέεται με τον τρόπο χρήσης των οργάνων μετρήσεων στην πράξη. Η εκτίμηση αβεβαιότητας καλύπτει την αβεβαιότητα που σχετίζεται με τις μεταβολές αποθεμάτων, εάν οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης έχουν χωρητικότητα τουλάχιστον ίση με το 5 % της ετήσιας χρησιμοποιούμενης ποσότητας του συγκεκριμένου καυσίμου ή υλικού. Κατά τη διενέργεια της εκτίμησης, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι δηλούμενες τιμές που χρησιμοποιούνται για τον ορισμό των ορίων αβεβαιότητας κάθε βαθμίδας του παραρτήματος II αναφέρονται στην αβεβαιότητα για μία πλήρη περίοδο αναφοράς.

Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να απλουστεύσει την εκτίμηση αβεβαιότητας, χρησιμοποιώντας την παραδοχή ότι τα μέγιστα επιτρεπτά σφάλματα κατά τη λειτουργία που προβλέπονται στις προδιαγραφές του οργάνου μετρήσεων ή η αβεβαιότητα που προκύπτει από τη διακρίβωση/βαθμονόμηση, εφόσον είναι χαμηλότερη, πολλαπλασιαζόμενα επί έναν συντελεστή συντηρητικής προσαρμογής για να ληφθεί υπόψη η επίδραση της αβεβαιότητας κατά τη λειτουργία, θεωρούνται ως η αβεβαιότητα για το σύνολο της περιόδου αναφοράς, η οποία απαιτείται βάσει των ορισμών των βαθμίδων στο παράρτημα II, υπό την προϋπόθεση ότι τα όργανα μετρήσεων είναι εγκατεστημένα σε περιβάλλον κατάλληλο για τις προδιαγραφές χρήσης τους.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 2, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να χρησιμοποιεί αποτελέσματα μετρήσεων από συστήματα μετρήσεων υπό τον έλεγχο του στην εγκατάσταση, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης προσκομίζει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα χρησιμοποιούμενα όργανα μετρήσεων υπόκεινται στον σχετικό εθνικό νόμιμο μετρολογικό έλεγχο.

Για τον σκοπό αυτό, επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ως τιμή αβεβαιότητας, χωρίς την παροχή περαιτέρω αποδείξεων, το μέγιστο επιτρεπτό σφάλμα κατά τη λειτουργία το οποίο επιτρέπεται από τη σχετική εθνική νομοθεσία περί νόμιμου μετρολογικού ελέγχου για την αντίστοιχη εργασία μέτρησης.

Άρθρο 29

Συστήματα μετρήσεων εκτός του ελέγχου του φορέα εκμετάλλευσης

1. Εάν, βάσει απλουστευμένης εκτίμησης αβεβαιότητας, η χρήση συστημάτων μετρήσεων εκτός του ελέγχου του φορέα εκμετάλλευσης, σε σύγκριση με τη χρήση συστημάτων υπό τον έλεγχο του φορέα εκμετάλλευσης σύμφωνα με το άρθρο 28, επιτρέπει στον φορέα εκμετάλλευσης να τηρεί τουλάχιστον εξίσου υψηλή βαθμίδα, οδηγεί σε πλέον αξιόπιστα αποτελέσματα και ενέχει μικρότερους κινδύνους ελέγχου, ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τα δεδομένα δραστηριότητας από συστήματα μετρήσεων εκτός του ελέγχου του.

Προς τούτο, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επανέλθει σε μια από τις ακόλουθες πηγές δεδομένων:

- τις ποσότητες που αναγράφονται σε τιμολόγια τα οποία εκδίδονται από εμπορικό εταίρο, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει εμπορική συναλλαγή μεταξύ δύο ανεξάρτητων εμπορικών εταίρων·
 - τις άμεσες ενδείξεις των συστημάτων μετρήσεων.
2. Ο φορέας εκμετάλλευσης διασφαλίζει την τήρηση της εφαρμοστέας βαθμίδας σύμφωνα με το άρθρο 26.

Για τον σκοπό αυτό, επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ως αβεβαιότητα, χωρίς την παροχή περαιτέρω αποδείξεων, το μέγιστο επιτρεπτό σφάλμα κατά τη λειτουργία το οποίο επιτρέπεται από τη σχετική νομοθεσία περί εθνικού νόμιμου μετρολογικού ελέγχου για την αντίστοιχη εμπορική συναλλαγή.

Εάν οι εφαρμοστέες απαιτήσεις στο πλαίσιο του εθνικού νόμιμου μετρολογικού ελέγχου είναι λιγότερο αυστηρές από την εφαρμοστέα βαθμίδα σύμφωνα με το άρθρο 26, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμοστέα αβεβαιότητα από τον εμπορικό εταίρο που είναι υπεύθυνος για το σύστημα μετρήσεων.

Υπομύημα 3

Συντελεστές υπολογισμού

Άρθρο 30

Προσδιορισμός των συντελεστών υπολογισμού

- Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τους συντελεστές υπολογισμού είτε ως προκαθορισμένες τιμές είτε ως τιμές βάσει ανάλυσης, ανάλογα με την εφαρμοστέα βαθμίδα.
- Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει και αναφέρει τους συντελεστές υπολογισμού με συνέπεια προς την κατάσταση που χρησιμοποιήθηκε για τα συναφή δεδομένα δραστηριότητας, ήτοι την κατάσταση στην οποία το καύσιμο ή το υλικό αγοράζεται ή χρησιμοποιείται στη διεργασία που προκαλεί τις εκπομπές, πριν ξηρανθεί ή υποβληθεί σε άλλη κατεργασία για εργαστηριακή ανάλυση.

Όταν η προσέγγιση αυτή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος ή όταν μπορεί να επιτευχθεί μεγαλύτερη ακρίβεια, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αναφέρει συστηματικά τα δεδομένα δραστηριότητας και τους συντελεστές υπολογισμού για την κατάσταση στην οποία εκτελούνται οι εργαστηριακές αναλύσεις.

Ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να προσδιορίσει το κλάσμα βιομάζας μόνο για μεικτά καύσιμα ή υλικά. Για άλλα καύσιμα ή υλικά χρησιμοποιείται η προκαθορισμένη τιμή 0 % για το κλάσμα βιομάζας των ορυκτών καυσίμων ή υλικών και η προκαθορισμένη τιμή 100 % του κλάσματος βιομάζας για καύσιμα βιομάζας ή υλικά που αποτελούνται αποκλειστικά από βιομάζα.

Άρθρο 31

Προκαθορισμένες τιμές για τους συντελεστές υπολογισμού

1. Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τους συντελεστές υπολογισμού ως προκαθορισμένες τιμές, χρησιμοποιεί μία από τις ακόλουθες τιμές, σύμφωνα με την απαίτηση της εφαρμοστέας βαθμίδας, όπως προβλέπεται στα παραρτήματα II και VI:
 - α) τους πρότυπους συντελεστές και τους στοιχειομετρικούς συντελεστές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα VI·
 - β) τους πρότυπους συντελεστές που χρησιμοποιούνται από το κράτος μέλος για τον εθνικό κατάλογο απογραφής τον οποίο υποβάλλει στη Γραμματεία της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος·
 - γ) τις τιμές της βιβλιογραφίας που έχουν συμφωνηθεί με την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των πρότυπων συντελεστών που δημοσιεύονται από την αρμόδια αρχή, οι οποίες είναι συμβατές με τους συντελεστές που αναφέρονται στο στοιχείο β), αλλά αντιπροσωπευτικές ειδικότερων πηγών ροών καυσίμου·
 - δ) τις τιμές τις οποίες ορίζει και εγγυάται ο προμηθευτής ενός καυσίμου ή υλικού, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η περιεκτικότητα σε άνθρακα παρουσιάζει διάστημα εμπιστοσύνης 95 % που δεν υπερβαίνει το 1 %·
 - ε) τις τιμές που βασίζονται σε αναλύσεις του παρελθόντος, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι οι τιμές αυτές είναι αντιπροσωπευτικές για τις μελλοντικές παρτίδες του ίδιου καυσίμου ή υλικού.
2. Ο φορέας εκμετάλλευσης αναφέρει σαφώς στο σχέδιο παρακολούθησης όλες τις προκαθορισμένες τιμές που χρησιμοποιούνται.

Εάν οι προκαθορισμένες τιμές μεταβάλλονται σε ετήσια βάση, ο φορέας εκμετάλλευσης αναφέρει σαφώς στο σχέδιο παρακολούθησης την επίσημη εφαρμοστέα πηγή της εκάστοτε τιμής.

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει αλλαγή των προκαθορισμένων τιμών για έναν συντελεστή υπολογισμού στο σχέδιο παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2, μόνον εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η νέα προκαθορισμένη τιμή οδηγεί σε ακριβέστερο προσδιορισμό των εκπομπών.
4. Μετά από αίτηση του φορέα εκμετάλλευσης, η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει να προσδιορίζονται η κατώτερη θερμογόνος δύναμη και οι συντελεστές εκπομπών των καυσίμων με τη χρήση των βαθμίδων που απαιτούνται για τα τυπικά καύσιμα του εμπορίου, υπό την προϋπόθεση ότι ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει, τουλάχιστον ανά τριετία, στοιχεία που αποδεικνύουν ότι κατά την τελευταία τριετία επιτεύχθηκε το διάστημα 1 % για τη θερμογόνο δύναμη κατά τις προδιαγραφές.
5. Μετά από αίτηση του φορέα εκμετάλλευσης, η αρμόδια αρχή μπορεί να δεχθεί ότι η στοιχειομετρική περιεκτικότητα σε άνθρακα μιας καθαρής χημικής ουσίας θεωρείται ότι πληροί μια βαθμίδα που διαφορετικά θα απαιτούσε τη διενέργεια αναλύσεων σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η χρήση αναλύσεων συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος και ότι η χρήση της στοιχειομετρικής τιμής δεν θα οδηγήσει σε υποεκτίμηση των εκπομπών.

Άρθρο 32

Συντελεστές υπολογισμού βασιζόμενοι σε αναλύσεις

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης διασφαλίζει ότι οι αναλύσεις, δειγματοληψίες, διακρίβώσεις/βαθμονομήσεις και επικυρώσεις για τον προσδιορισμό των συντελεστών υπολογισμού διεξάγονται με την εφαρμογή μεθόδων βασισμένων στα αντίστοιχα πρότυπα EN.

Εάν δεν υπάρχουν τα εν λόγω πρότυπα, οι μέθοδοι βασίζονται στα κατάλληλα πρότυπα ISO ή εθνικά πρότυπα. Ελλείψει δημοσιευμένων εφαρμοστέων προτύπων, χρησιμοποιούνται κατάλληλα σχέδια προτύπων, κατευθυντήριες γραμμές βέλτιστης πρακτικής του κλάδου ή άλλες επιστημονικά αποδεδειγμένες μεθοδολογίες, οι οποίες περιορίζουν τα συστηματικά σφάλματα δειγματοληψίας και μέτρησης.

2. Όταν για τον προσδιορισμό των εκπομπών χρησιμοποιούνται αεριοχρωματογράφοι ή αναλυτές αερίων —με ή χωρίς εξαγωγή— επί της γραμμής, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει έγκριση από την αρμόδια αρχή για τη χρήση του εν λόγω εξοπλισμού. Ο εξοπλισμός αυτός χρησιμοποιείται μόνον όσον αφορά τα δεδομένα σύστασης για αέρια καύσιμα και υλικά. Ως ελάχιστο μέτρο διασφάλισης ποιότητας, ο φορέας εκμετάλλευσης μεριμνά ώστε να διενεργείται αρχική επικύρωση του οργάνου, η οποία επαναλαμβάνεται ετησίως.

3. Το αποτέλεσμα κάθε ανάλυσης χρησιμοποιείται μόνο για την περίοδο παραδόσεων ή την παρτίδα του καυσίμου ή υλικού για την οποία ελήφθησαν τα δείγματα και της οποίας επιδιώχθηκε να είναι αντιπροσωπευτικά.

Για τον προσδιορισμό συγκεκριμένης παραμέτρου, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τα αποτελέσματα του συνόλου των αναλύσεων που έχουν διενεργηθεί σε σχέση με την εν λόγω παράμετρο.

Άρθρο 33

Σχέδιο δειγματοληψίας

1. Όταν οι συντελεστές υπολογισμού προσδιορίζονται μέσω αναλύσεων, ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια αρχή, για κάθε καύσιμο ή υλικό, σχέδιο δειγματοληψίας με τη μορφή γραπτής διαδικασίας, το οποίο περιλαμβάνει πληροφορίες για τις μεθοδολογίες προετοιμασίας των δειγμάτων, μεταξύ των οποίων πληροφορίες σχετικά με τις αρμοδιότητες, τις τοποθεσίες, τις συχνότητες και τις ποσότητες, καθώς και για τις μεθοδολογίες αποθήκευσης και μεταφοράς των δειγμάτων.

Ο φορέας εκμετάλλευσης διασφαλίζει ότι τα λαμβανόμενα δείγματα είναι αντιπροσωπευτικά της αντίστοιχης παρτίδας ή περιόδου παραδόσεων και απαλλαγμένα από συστηματικά σφάλματα. Τα σχετικά στοιχεία του σχεδίου δειγματοληψίας συμφωνούνται με το εργαστήριο που εκτελεί την ανάλυση για το αντίστοιχο καύσιμο ή υλικό και στο σχέδιο συμπεριλαμβάνονται αποδεικτικά στοιχεία για την εν λόγω συμφωνία. Ο φορέας εκμετάλλευσης καθιστά το σχέδιο διαθέσιμο για τους σκοπούς της επαλήθευσης σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067.

2. Κατόπιν συμφωνίας με το εργαστήριο που εκτελεί την ανάλυση για το αντίστοιχο καύσιμο ή υλικό και με την επιφύλαξη της έγκρισης της αρμόδιας αρχής, ο φορέας εκμετάλλευσης προσαρμόζει τα στοιχεία του σχεδίου δειγματοληψίας, όταν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων προκύπτει ότι η ανομοιογένεια του καυσίμου ή του υλικού διαφέρει σημαντικά σε σχέση με τα στοιχεία για την ανομοιογένεια στα οποία βασίστηκε το αρχικό σχέδιο δειγματοληψίας για το συγκεκριμένο καύσιμο ή υλικό.

Άρθρο 34

Χρήση εργαστηρίων

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης εξασφαλίζει ότι τα εργαστήρια που χρησιμοποιούνται για τη διεξαγωγή των αναλύσεων προσδιορισμού των συντελεστών υπολογισμού είναι διαπιστευμένα κατά EN ISO/IEC 17025 για τις σχετικές αναλυτικές μεθόδους.

2. Εργαστήρια μη διαπιστευμένα κατά EN ISO/IEC 17 025 μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό των συντελεστών υπολογισμού, μόνον εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η πρόσβαση στα εργαστήρια της παραγράφου 1 δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος και ότι το μη διαπιστευμένο εργαστήριο ανταποκρίνεται σε απαιτήσεις ισοδύναμες με εκείνες του προτύπου EN ISO/IEC 17025.

3. Η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι ένα εργαστήριο ανταποκρίνεται σε απαιτήσεις ισοδύναμες με εκείνες του προτύπου EN ISO/IEC 17025 κατά την έννοια της παραγράφου 2, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει, στο μέτρο του δυνατού, με τη μορφή και τον βαθμό λεπτομέρειας που απαιτούνται για τις διαδικασίες κατά το άρθρο 12 παράγραφος 2, αποδείξεις σύμφωνα με το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Όσον αφορά τη διαχείριση της ποιότητας, ο φορέας εκμετάλλευσης προσκομίζει διαπιστευμένη πιστοποίηση του εργαστηρίου κατά EN ISO/IEC 9001 ή άλλα πιστοποιημένα συστήματα διαχείρισης της ποιότητας, τα οποία καλύπτουν το εργαστήριο. Εάν δεν υπάρχουν παρόμοια πιστοποιημένα συστήματα διαχείρισης της ποιότητας, ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει άλλες κατάλληλες αποδείξεις από τις οποίες προκύπτει ότι το εργαστήριο είναι ικανό να διαχειρίζεται το προσωπικό, τις διαδικασίες, τα έγγραφα και τα καθήκοντά του με αξιόπιστο τρόπο.

Όσον αφορά την τεχνική ικανότητα, ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει αποδείξεις, από τις οποίες προκύπτει η ικανότητα του εργαστηρίου να παράγει έγκυρα από τεχνικής πλευράς αποτελέσματα χρησιμοποιώντας τις σχετικές αναλυτικές διαδικασίες. Οι εν λόγω αποδείξεις καλύπτουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) διαχείριση της ικανότητας του προσωπικού για τα συγκεκριμένα καθήκοντα που του ανατίθενται·
- β) καταλληλότητα των συνθηκών στέγασης και περιβάλλοντος·
- γ) επιλογή αναλυτικών μεθόδων και σχετικών προτύπων·
- δ) κατά περίπτωση, διαχείριση των δειγματοληψιών και της προετοιμασίας των δειγμάτων, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου της ακεραιότητας των δειγμάτων·
- ε) κατά περίπτωση, ανάπτυξη και επικύρωση νέων αναλυτικών μεθόδων ή εφαρμογή μεθόδων που δεν καλύπτονται από διεθνή ή εθνικά πρότυπα·
- στ) εκτίμηση αβεβαιότητας·
- ζ) διαχείριση του εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών διακριβωσης/βαθμονόμησης, ρύθμισης, συντήρησης και επισκευής του εξοπλισμού, καθώς και τήρησης των σχετικών αρχείων·
- η) διαχείριση και έλεγχος δεδομένων, εγγράφων και λογισμικού·
- θ) διαχείριση των ειδών που χρησιμοποιούνται στη διακριβωση/βαθμονόμηση και των υλικών αναφοράς·

- ι) διασφάλιση ποιότητας όσον αφορά τα αποτελέσματα της διακρίβωσης/βαθμονόμησης και των δοκιμών, μεταξύ άλλων με την τακτική συμμετοχή σε συστήματα δοκιμών ικανότητας, την εφαρμογή των αναλυτικών μεθόδων σε πιστοποιημένα υλικά αναφοράς ή τη σύγκριση με διαπιστευμένο εργαστήριο·
- ια) διαχείριση των διαδικασιών που ανατίθενται σε τρίτους·
- ιβ) διαχείριση αναθέσεων, αντιμετώπιση παραπόνων πελατών και έγκαιρη λήψη διορθωτικών μέτρων.

Άρθρο 35

Συχνότητες αναλύσεων

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τις ελάχιστες συχνότητες αναλύσεων για τα αντίστοιχα καύσιμα και υλικά που απαριθμούνται στο παράρτημα VII.
2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να χρησιμοποιεί διαφορετική συχνότητα από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1, στις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται ελάχιστες συχνότητες ή που ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ένα από τα κατωτέρω:
 - α) βάσει ιστορικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων αναλυτικών τιμών για τα αντίστοιχα καύσιμα ή υλικά κατά την αμέσως προηγούμενη της τρέχουσας περιόδου αναφοράς, η μεταβλητότητα των αναλυτικών τιμών για το αντίστοιχο καύσιμο ή υλικό δεν υπερβαίνει το 1/3 της τιμής αβεβαιότητας την οποία οφείλει να τηρεί ο φορέας εκμετάλλευσης, όσον αφορά τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας του συγκεκριμένου καυσίμου ή υλικού·
 - β) η χρησιμοποίηση της απαιτούμενης συχνότητας συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

Εάν μια εγκατάσταση λειτουργεί μόνο για μέρος του έτους ή εάν τα καύσιμα ή υλικά παραδίδονται σε παρτίδες που καταναλώνονται σε διάστημα μεγαλύτερο του ενός ημερολογιακού έτους, η αρμόδια αρχή μπορεί να συμφωνήσει με τον φορέα εκμετάλλευσης καταλληλότερο χρονοδιάγραμμα αναλύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι οδηγεί σε συγκρίσιμη αβεβαιότητα με εκείνη του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου.

Υποτήμη 4

Ειδικοί συντελεστές υπολογισμού

Άρθρο 36

Συντελεστές εκπομπών για το CO₂

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει ειδικούς κατά δραστηριότητα συντελεστές εκπομπών για τις εκπομπές CO₂.
2. Οι συντελεστές εκπομπών για τα καύσιμα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που χρησιμοποιούνται ως εισροή διεργασίας, εκφράζονται σε t CO₂/TJ.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να χρησιμοποιεί συντελεστή εκπομπών για καύσιμο εκφραζόμενο σε t CO₂/t ή t CO₂/Nm³ όσον αφορά τις εκπομπές καύσης, όταν η χρήση συντελεστή εκπομπών εκφραζόμενου σε t CO₂/TJ συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος ή όταν μπορεί να επιτευχθεί τουλάχιστον ισοδύναμη ακρίβεια των υπολογιζόμενων εκπομπών με τη χρήση συντελεστή εκπομπών του είδους αυτού.

3. Για τη μετατροπή της περιεκτικότητας σε άνθρακα στην αντίστοιχη τιμή συντελεστή εκπομπών CO₂ ή αντιστρόφως, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τον συντελεστή 3.664 t CO₂/t C.

Άρθρο 37

Συντελεστές οξείδωσης και μετατροπής

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τουλάχιστον τη βαθμίδα 1 για τον προσδιορισμό των συντελεστών οξείδωσης ή μετατροπής. Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί την τιμή 1 για τον συντελεστή οξείδωσης ή μετατροπής, όταν ο συντελεστής εκπομπών εμπεριέχει την επίδραση ατελούς οξείδωσης ή μετατροπής.

Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτήσει από τους φορείς εκμετάλλευσης να χρησιμοποιούν πάντοτε τη βαθμίδα 1.

2. Εάν σε μια εγκατάσταση χρησιμοποιούνται διάφορα καύσιμα και πρέπει να χρησιμοποιείται η βαθμίδα 3 για τον ειδικό συντελεστή οξείδωσης, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να ζητήσει την έγκριση της αρμόδιας αρχής για ένα από τα ακόλουθα ή και τα δύο:

- α) τον προσδιορισμό αθροιστικού συντελεστή οξείδωσης για την όλη διαδικασία καύσης και την εφαρμογή του σε όλα τα καύσιμα·
- β) τον καταλογισμό της ατελούς οξείδωσης σε μία μείζονα ροή πηγής και τη χρήση της τιμής 1 για τον συντελεστή οξείδωσης των υπολοίπων ροών πηγής.

Όταν χρησιμοποιούνται βιομάζα ή μεικτά καύσιμα, ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει αποδείξεις από τις οποίες προκύπτει ότι η εφαρμογή του στοιχείου α) ή του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου δεν οδηγεί σε υποεκτίμηση των εκπομπών.

Υποτήμη 5

Αντιμετώπιση της βιομάζας

Άρθρο 38

Ροές πηγής βιομάζας

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να προσδιορίζει τα δεδομένα δραστηριότητας μιας ροής πηγής βιομάζας χωρίς να χρησιμοποιεί βαθμίδες και χωρίς να παρέχει αναλυτικά στοιχεία σχετικά με την περιεκτικότητα σε βιομάζα, εάν η εν λόγω ροή πηγής συνίσταται αποκλειστικά σε βιομάζα και ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να διασφαλίσει ότι δεν υπάρχει πρόσμειξη με άλλα υλικά ή καύσιμα.
 2. Ο συντελεστής εκπομπών για τη βιομάζα είναι μηδέν.
- Ο συντελεστής εκπομπών για κάθε καύσιμο ή υλικό υπολογίζεται και αναφέρεται στις εκθέσεις ως το γινόμενο του προκαταρκτικού συντελεστή εκπομπών που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 30 επί το ορυκτό κλάσμα του καυσίμου ή του υλικού.
3. Η τύρφη, ο ξυλίτης και τα ορυκτά κλάσματα των μεικτών καυσίμων ή υλικών δεν θεωρούνται βιομάζα.
 4. Όταν το κλάσμα βιομάζας μεικτών καυσίμων ή υλικών είναι ίσο ή μεγαλύτερο από 97 % ή όταν, λόγω της ποσότητας των εκπομπών που συνδέονται με το ορυκτό κλάσμα του καυσίμου ή υλικού, η ροή πηγής χαρακτηρίζεται ως αμελητέα (*de minimis*), η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να εφαρμόζει μεθοδολογίες χωρίς βαθμίδες, συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου ενεργειακού ισοζυγίου, για τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας και των σχετικών συντελεστών υπολογισμού.

Άρθρο 39

Προσδιορισμός του κλάσματος βιομάζας και του ορυκτού κλάσματος

1. Για τα μεικτά καύσιμα ή υλικά ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί είτε να εκλάβει ως δεδομένη την απουσία βιομάζας και να εφαρμόσει προκαθορισμένο ορυκτό κλάσμα 100 % είτε να προσδιορίσει κλάσμα βιομάζας σύμφωνα με την παράγραφο 2, εφαρμόζοντας τις βαθμίδες που ορίζονται στο παράρτημα II τμήμα 2.4.
2. Όταν, με την επιφύλαξη της απαιτούμενης βαθμίδας, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να διενεργήσει αναλύσεις για τον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας, το πράττει με βάση ένα σχετικό πρότυπο και τις αναλυτικές μεθόδους που περιλαμβάνονται σε αυτό, υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση του εν λόγω προτύπου και της αναλυτικής μεθόδου έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή.

Όταν, με την επιφύλαξη της απαιτούμενης βαθμίδας, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να διενεργήσει αναλύσεις για τον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας, αλλά η εφαρμογή του πρώτου εδαφίου δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος, ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια αρχή εναλλακτική μέθοδο εκτίμησης για τον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας. Στην περίπτωση καυσίμων ή υλικών που προέρχονται από παραγωγική διεργασία με καθορισμένες και ιχνηλάσιμες ροές εισροής, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να βασίζει την εκτίμηση σε ισοζύγιο μάζας του άνθρακα ορυκτής προέλευσης και του άνθρακα βιομάζας που εισέρχεται στη διεργασία και εξέρχεται από αυτή.

Η Επιτροπή μπορεί να παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για περαιτέρω εφαρμοστέες μεθόδους εκτίμησης.

3. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 και 2 και του άρθρου 30, όταν η εγγύηση προέλευσης έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο ι) και το άρθρο 15 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ για βιοαέριο που εγχέεται σε δίκτυο αερίου και στη συνέχεια απομακρύνεται από αυτό, ο φορέας εκμετάλλευσης δεν χρησιμοποιεί αναλύσεις για τον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας.

ΤΜΗΜΑ 3

Μεθοδολογία βασιζόμενη σε μετρήσεις

Άρθρο 40

Χρήση της βασιζόμενης σε μετρήσεις μεθοδολογίας παρακολούθησης

Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί μεθοδολογίες βασιζόμενες σε μετρήσεις για όλες τις εκπομπές υποξειδίου του αζώτου (N₂O), όπως προβλέπεται στο παράρτημα IV, και για τον ποσοτικό προσδιορισμό του μεταφερόμενου CO₂ σύμφωνα με το άρθρο 49.

Επιπλέον, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί μεθοδολογίες βασιζόμενες σε μετρήσεις για τις πηγές εκπομπών CO₂, εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι για κάθε πηγή εκπομπών τηρούνται οι βαθμίδες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 41.

Άρθρο 41

Απαιτούμενες βαθμίδες

1. Για κάθε μείζονα πηγή εκπομπών ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα:
 - α) στην περίπτωση εγκατάστασης κατηγορίας Α τουλάχιστον τις βαθμίδες που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII τμήμα 2·
 - β) στις λοιπές περιπτώσεις, την ανώτατη βαθμίδα που απαριθμείται στο παράρτημα VIII τμήμα 1.

Ωστόσο, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να εφαρμόζει βαθμίδα κατά ένα επίπεδο χαμηλότερη από την απαιτούμενη σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο για τις εγκαταστάσεις κατηγορίας Γ και βαθμίδα έως και κατά δύο επίπεδα χαμηλότερη για τις εγκαταστάσεις κατηγορίας Α και Β, με κατώτατο όριο τη βαθμίδα 1, εάν αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η απαιτούμενη βαθμίδα σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

2. Για εκπομπές από ελάσσονες πηγές εκπομπών ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να εφαρμόζει βαθμίδα χαμηλότερη από την απαιτούμενη σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1, με κατώτατο όριο τη βαθμίδα 1, εάν αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η απαιτούμενη βαθμίδα σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

Άρθρο 42

Πρότυπα και εργαστήρια μετρήσεων

1. Όλες οι μετρήσεις πραγματοποιούνται με την εφαρμογή μεθόδων βασιζόμενων:
 - α) στο πρότυπο EN 14181 (Εκπομπές σταθερών πηγών — Διασφάλιση ποιότητας αυτοματοποιημένων συστημάτων μέτρησης)·
 - β) στο πρότυπο EN 15259 (Ποιότητα του αέρα — Μέτρηση εκπομπών σταθερών πηγών — Απαιτήσεις για τα τμήματα και τους χώρους μετρήσεων και για τον στόχο, το σχέδιο και την έκθεση της μέτρησης)·
 - γ) σε άλλα σχετικά πρότυπα EN, ειδικότερα στο EN ISO 16911-2 (Εκπομπές σταθερών πηγών — Χειρωνακτικός και αυτόματος προσδιορισμός της ταχύτητας και της ογκομετρικής παροχής σε αγωγούς).

Εάν δεν υπάρχουν τα εν λόγω πρότυπα, οι μέθοδοι βασίζονται στα κατάλληλα πρότυπα ISO, σε πρότυπα που δημοσιεύονται από την Επιτροπή ή σε εθνικά πρότυπα. Ελλείψει δημοσιευμένων εφαρμοστέων προτύπων, χρησιμοποιούνται κατάλληλα σχέδια προτύπων, κατευθυντήριες γραμμές βέλτιστης πρακτικής του κλάδου ή άλλες επιστημονικά αποδεδειγμένες μεθοδολογίες, οι οποίες περιορίζουν τα συστηματικά σφάλματα δειγματοληψίας και μέτρησης.

Ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές πτυχές του συστήματος συνεχούς μέτρησης, μεταξύ των οποίων τη θέση του εξοπλισμού, τη διακρίβωση/βαθμονόμηση, τη μέτρηση, τη διασφάλιση ποιότητας και τον ποιοτικό έλεγχο.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης εξασφαλίζει ότι τα εργαστήρια που εκτελούν μετρήσεις, διακρίβωσης/βαθμονομήσεις και συναφείς αξιολογήσεις εξοπλισμού για τα CEMS είναι διαπιστευμένα κατά EN ISO/IEC 17025 για τις σχετικές αναλυτικές μεθόδους ή δραστηριότητες διακρίβωσης/βαθμονόμησης.

Εάν το εργαστήριο δεν διαθέτει τη διαπίστευση αυτή, ο φορέας εκμετάλλευσης εξασφαλίζει ότι πληρούνται οι ισοδύναμες απαιτήσεις του άρθρου 34 παράγραφοι 2 και 3.

Άρθρο 43

Προσδιορισμός των εκπομπών

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις ετήσιες εκπομπές μιας πηγής εκπομπών κατά την περίοδο αναφοράς, αθροίζοντας στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς όλες τις ωριαίες τιμές της μετρούμενης συγκέντρωσης αερίων θερμοκηπίου, πολλαπλασιασμένες επί τις ωριαίες τιμές της ροής απαερίων, όπου οι ωριαίες τιμές αποτελούν τον μέσο όρο του συνόλου των αποτελεσμάτων των ατομικών μετρήσεων της αντίστοιχης ώρας λειτουργίας.

Στην περίπτωση των εκπομπών CO₂, ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις ετήσιες εκπομπές βάσει της εξίσωσης 1 του παραρτήματος VIII. Το μονοξείδιο του άνθρακα (CO) που εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα αντιμετωπίζεται ως το γραμμομοριακό ισοδύναμο του CO₂.

Στην περίπτωση του υποξειδίου του αζώτου (N₂O), ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις ετήσιες εκπομπές βάσει της εξίσωσης του παραρτήματος IV τμήμα 16 σημείο Β.1.

2. Όταν σε εγκατάσταση υπάρχουν διάφορες πηγές εκπομπών οι οποίες δεν μπορούν να μετρηθούν ως μία πηγή μόνο, ο φορέας εκμετάλλευσης μετρά τις εκπομπές από τις πηγές αυτές χωριστά και αθροίζει τα αποτελέσματα για να προκύψουν οι συνολικές εκπομπές του εν λόγω αερίου κατά την περίοδο αναφοράς.

3. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τη συγκέντρωση αερίων θερμοκηπίου στα απαέρια με συνεχή μέτρηση σε αντιπροσωπευτικό σημείο με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) άμεση μέτρηση·

β) σε περίπτωση υψηλής συγκέντρωσης στα απαέρια, υπολογισμό της συγκέντρωσης με έμμεση μέτρηση της συγκέντρωσης και εφαρμογή της εξίσωσης 3 του παραρτήματος VIII, λαμβάνοντας υπόψη τις μετρούμενες τιμές συγκέντρωσης όλων των υπόλοιπων συστατικών της ροής αερίων, όπως προβλέπεται στο σχέδιο παρακολούθησης του φορέα εκμετάλλευσης.

4. Κατά περίπτωση, ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει χωριστά τις ποσότητες CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και τις αφαιρεί από το σύνολο των μετρούμενων εκπομπών CO₂. Για τον σκοπό αυτό ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί:

α) προσέγγιση βασισμένη σε υπολογισμούς, συμπεριλαμβανομένων προσεγγίσεων με χρήση αναλύσεων και δειγματοληψίας με βάση το πρότυπο EN ISO 13833 [Εκπομπές σταθερών πηγών — Προσδιορισμός του λόγου της βιομάζας (βιογενούς) προς το διοξείδιο του άνθρακα ορυκτής προέλευσης — Δειγματοληψία και προσδιορισμός ραδιενεργού άνθρακα].

β) άλλη μέθοδο βασισμένη σε σχετικό πρότυπο, συμπεριλαμβανομένου του ISO 18466 (Εκπομπές σταθερών πηγών — Προσδιορισμός του βιογενούς κλάσματος του CO₂ στα καυσαέρια με χρήση της μεθόδου ισοζυγίου).

γ) μέθοδο εκτίμησης δημοσιευμένη από την Επιτροπή.

Όταν η μέθοδος που προτείνει ο φορέας εκμετάλλευσης συνεπάγεται συνεχή δειγματοληψία από τη ροή απαερίων, εφαρμόζεται το πρότυπο EN 15259 (Ποιότητα του αέρα — Μέτρηση εκπομπών σταθερών πηγών — Απαιτήσεις για τα τμήματα και τους χώρους μετρήσεων και για τον στόχο, το σχέδιο και την έκθεση της μέτρησης).

5. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τη ροή απαερίων για τον υπολογισμό σύμφωνα με την παράγραφο 1 με μια από τις ακόλουθες μεθόδους:

α) υπολογισμό με τη βοήθεια κατάλληλου ισοζυγίου μάζας, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σημαντικές παραμέτρους από πλευράς εισροών, συμπεριλαμβανομένων, όσον αφορά τις εκπομπές CO₂, τουλάχιστον των φορτίων υλικού εισροής, της ροής αέρα εισροής και της απόδοσης της διεργασίας, και από πλευράς εκροών συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον της παραγωγής προϊόντων και της συγκέντρωσης οξυγόνου (O₂), διοξειδίου του θείου (SO₂) και οξειδίων του αζώτου (NO_x).

β) προσδιορισμό με συνεχή μέτρηση της ροής σε αντιπροσωπευτικό σημείο.

Άρθρο 44

Παραγωγή συγκεντρωτικών δεδομένων

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει ωριαίες μέσες τιμές για κάθε παράμετρο που έχει σημασία για τον προσδιορισμό των εκπομπών, συμπεριλαμβανομένων των συγκεντρώσεων και της ροής απαερίων, με την εφαρμογή μεθοδολογίας βασισμένης σε μετρήσεις, χρησιμοποιώντας όλα τα σημεία δεδομένων που είναι διαθέσιμα για τη συγκεκριμένη ώρα.

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να παράγει δεδομένα για βραχύτερες περιόδους αναφοράς χωρίς πρόσθετο κόστος, χρησιμοποιεί αυτές τις περιόδους για τον προσδιορισμό των ετήσιων εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 1.

2. Εάν ο εξοπλισμός συνεχούς μέτρησης μιας παραμέτρου βρίσκεται εκτός ελέγχου, εκτός κλίμακας μετρήσεων ή εκτός λειτουργίας για τμήμα της ώρας ή της περιόδου αναφοράς που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τη σχετική ωριαία μέση τιμή κατ' αναλογία προς τα εναπομείνοντα σημεία δεδομένων για τη συγκεκριμένη ώρα ή βραχύτερη περίοδο αναφοράς, υπό την προϋπόθεση ότι είναι διαθέσιμο τουλάχιστον το 80 % του μέγιστου αριθμού σημείων δεδομένων για μια παράμετρο.

Εάν είναι διαθέσιμο λιγότερο από το 80 % του μέγιστου αριθμού σημείων δεδομένων για μια παράμετρο, εφαρμόζεται το άρθρο 45 παράγραφοι 2 έως 4.

Άρθρο 45

Ελλείποντα δεδομένα

1. Εάν ένα τεμάχιο εξοπλισμού μέτρησης που ανήκει στο CEMS βρίσκεται εκτός λειτουργίας για διάστημα μεγαλύτερο των πέντε συναπών ημερών στη διάρκεια οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους, ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή και προτείνει τα κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση της ποιότητας του εν λόγω CEMS.

2. Σε περίπτωση αδυναμίας παροχής έγκυρης ώρας ή βραχύτερης περιόδου αναφοράς δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1, για μία ή περισσότερες παραμέτρους της βασισμένης σε μετρήσεις μεθοδολογίας, επειδή ο εξοπλισμός βρισκόταν εκτός ελέγχου, εκτός κλίμακας μετρήσεων ή εκτός λειτουργίας, ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει υποκατάστατες τιμές για κάθε ελλείπουσα ώρα δεδομένων.

3. Σε περίπτωση αδυναμίας παροχής έγκυρης ώρας ή βραχύτερης περιόδου αναφοράς δεδομένων για παράμετρο που μετράται απευθείας ως συγκέντρωση, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει υποκατάστατη τιμή, η οποία αποτελεί το άθροισμα της μέσης συγκέντρωσης και του διπλασίου της τυπικής απόκλισης που συνδέεται με την εν λόγω μέση τιμή, χρησιμοποιώντας την εξίσωση 4 του παραρτήματος VIII.

Εάν η περίοδος αναφοράς δεν έχει εφαρμογή για τον προσδιορισμό των εν λόγω υποκατάστατων τιμών, λόγω σημαντικών τεχνικών αλλαγών στην εγκατάσταση, ο φορέας εκμετάλλευσης συμφωνεί με την αρμόδια αρχή αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα για τον προσδιορισμό της μέσης τιμής και της τυπικής απόκλισης, εάν είναι δυνατόν διάρκειας ενός έτους.

4. Σε περίπτωση αδυναμίας παροχής έγκυρης ώρας δεδομένων για άλλη παράμετρο πλην της συγκέντρωσης, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει υποκατάστατες τιμές της εν λόγω παραμέτρου με τη βοήθεια κατάλληλου μοντέλου ισοζυγίου μάζας ή ενεργειακού ισοζυγίου της διεργασίας. Ο φορέας εκμετάλλευσης επικυρώνει τα αποτελέσματα χρησιμοποιώντας τις υπόλοιπες μετρηθείσες παραμέτρους της βασισζόμενης σε μετρήσεις μεθοδολογίας και δεδομένα που προέκυψαν υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας, λαμβάνοντας υπόψη χρονικό διάστημα ίσο με εκείνο του κενού των δεδομένων.

Άρθρο 46

Επιβεβαίωση των εκπομπών με υπολογισμό

Ο φορέας εκμετάλλευσης επιβεβαιώνει τις εκπομπές που έχουν προσδιοριστεί με βασισζόμενη σε μετρήσεις μεθοδολογία, εξαιρουμένων των εκπομπών N₂O από την παραγωγή νιτρικού οξέος και των αερίων θερμοκηπίου που μεταφέρονται σε δίκτυο μεταφοράς ή τόπο αποθήκευσης, υπολογίζοντας τις ετήσιες εκπομπές κάθε εξεταζόμενου αερίου θερμοκηπίου για τις ίδιες πηγές εκπομπών και ροές πηγής.

Δεν απαιτείται η χρήση μεθοδολογιών με βαθμίδες.

ΤΜΗΜΑ 4

Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 47

Εγκαταστάσεις με χαμηλά επίπεδα εκπομπών

1. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στον φορέα εκμετάλλευσης να υποβάλει απλουστευμένο σχέδιο παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 13, υπό τον όρο ότι εκμεταλλεύεται εγκατάσταση με χαμηλά επίπεδα εκπομπών.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις εγκαταστάσεις όπου ασκούνται οι δραστηριότητες για τις οποίες περιλαμβάνεται στα καλυπτόμενα αέρια θερμοκηπίου το N₂O δυνάμει του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87/EK.

2. Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1, μια εγκατάσταση θεωρείται εγκατάσταση με χαμηλά επίπεδα εκπομπών, εφόσον πληροῦται τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- οι μέσες ετήσιες εκπομπές της εν λόγω εγκατάστασης που αναφέρθηκαν στις επαληθευμένες εκθέσεις για τις εκπομπές κατά την αμέσως προηγούμενη της τρέχουσας περίοδο εμπορίας, εξαιρουμένου του CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂, ήταν χαμηλότερες από 25 000 τόνους CO_{2(e)} ετησίως·
- οι μέσες ετήσιες εκπομπές του στοιχείου α) δεν αναφέρθηκαν ή δεν έχουν πλέον εφαρμογή, λόγω αλλαγών στα όρια της εγκατάστασης ή στις συνθήκες λειτουργίας της, αλλά οι ετήσιες εκπομπές της εν λόγω εγκατάστασης για την επόμενη πενταετία, εξαιρουμένου του CO₂ που προέρχεται από βιομάζα και πριν από την αφαίρεση του μεταφερόμενου CO₂, θα είναι, βάσει μεθόδου συντηρητικής εκτίμησης, χαμηλότερες από 25 000 τόνους CO_{2(e)} ετησίως.

3. Ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης με χαμηλά επίπεδα εκπομπών δεν υποχρεούται να υποβάλλει τα δικαιολογητικά έγγραφα που αναφέρει το άρθρο 12 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο και απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής της έκθεσης βελτίωσης που αναφέρει το άρθρο 69 παράγραφος 4 ως απάντηση σε συστάσεις για βελτίωση που διατυπώνει ο ελεγκτής στην έκθεση επαλήθευσης.

4. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 27, ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης με χαμηλά επίπεδα εκπομπών μπορεί να προσδιορίζει την ποσότητα καυσίμου ή υλικού χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα και τεκμηριωμένα αρχεία προμηθειών και τις εκτιμώμενες μεταβολές αποθεμάτων. Ο φορέας εκμετάλλευσης απαλλάσσεται επίσης από την υποχρέωση προσκόμισης στην αρμόδια αρχή της εκτίμησης αβεβαιότητας που αναφέρει το άρθρο 28 παράγραφος 2.

5. Ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης με χαμηλά επίπεδα εκπομπών απαλλάσσεται από την υποχρέωση του άρθρου 28 παράγραφος 2 να συμπεριλάβει την αβεβαιότητα που σχετίζεται με τις μεταβολές αποθεμάτων σε εκτίμηση αβεβαιότητας.

6. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 παράγραφος 1 και του άρθρου 41 παράγραφος 1, ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης με χαμηλά επίπεδα εκπομπών μπορεί να εφαρμόζει τουλάχιστον τη βαθμίδα 1 για τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας και των συντελεστών υπολογισμού για όλες τις ροές πηγής και για τον προσδιορισμό των εκπομπών με μεθοδολογίες βασισζόμενες σε μετρήσεις, εκτός εάν μπορεί να επιτευχθεί μεγαλύτερη ακρίβεια χωρίς ο φορέας εκμετάλλευσης να καταβάλλει πρόσθετες προσπάθειες και χωρίς να παρέχει αποδείξεις ως προς το ότι η εφαρμογή υψηλότερων βαθμίδων δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

7. Για τον προσδιορισμό των συντελεστών υπολογισμού μέσω αναλύσεων σύμφωνα με το άρθρο 32, ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης με χαμηλά επίπεδα εκπομπών μπορεί να χρησιμοποιεί οποιοδήποτε εργαστήριο διαθέτει τεχνική ικανότητα, καθώς και την ικανότητα να παράγει έγκυρα από τεχνικής πλευράς αποτελέσματα χρησιμοποιώντας τις σχετικές αναλυτικές διαδικασίες, και παρέχει αποδείξεις για τα μέτρα διασφάλισης της ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 3.

8. Εάν μια εγκατάσταση με χαμηλά επίπεδα εκπομπών που υπόκειται σε απλουστευμένη παρακολούθηση υπερβεί το όριο της παραγράφου 2 στη διάρκεια οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους, ο οικείος φορέας εκμετάλλευσης γνωστοποιεί αμελλητί το γεγονός στην αρμόδια αρχή.

Ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει αμελλητί τις σημαντικές τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 3 στοιχείο β) στην αρμόδια αρχή προς έγκριση.

Ωστόσο, η αρμόδια αρχή επιτρέπει στον φορέα εκμετάλλευσης να συνεχίσει την απλουστευμένη παρακολούθηση, υπό τον όρο ότι ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν έχει ήδη σημειωθεί υπέρβαση του ορίου της παραγράφου 2 κατά τις πέντε τελευταίες περιόδους αναφοράς και ότι δεν θα υπάρξει νέα υπέρβαση από την επόμενη περίοδο αναφοράς και εφεξής.

Άρθρο 48

Εγγενές CO₂

1. Το εγγενές CO₂ που μεταφέρεται σε εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένου εκείνου που περιέχεται στο φυσικό αέριο, σε απαέριο (μεταξύ των οποίων αέριο υψικαμίνου ή αέριο κλιβάνου οπτανθρακοποίησης) ή σε εισροές διεργασίας (μεταξύ των οποίων αέριο σύνθεσης), περιλαμβάνεται στον συντελεστή εκπομπών για την εν λόγω ροή πηγής.

2. Εάν το εγγενές CO₂ προέρχεται από δραστηριότητες που υπάγονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK ή εντάσσονται δυνάμει του άρθρου 24 της ίδιας οδηγίας και στη συνέχεια μεταφέρεται εκτός της εγκατάστασης, ως μέρος ροής πηγής, σε άλλη εγκατάσταση και δραστηριότητα υπαγόμενη στην εν λόγω οδηγία, δεν προσμετράται στις εκπομπές της εγκατάστασης από την οποία προέρχεται.

Ωστόσο, το εγγενές CO₂ που εκπέμπεται ή μεταφέρεται εκτός της εγκατάστασης σε οντότητες που δεν υπάγονται στην εν λόγω οδηγία, προσμετράται στις εκπομπές της εγκατάστασης από την οποία προέρχεται.

3. Οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να προσδιορίζουν τις ποσότητες εγγενούς CO₂ που μεταφέρονται εκτός της εγκατάστασης τόσο στην εγκατάσταση μεταφοράς, όσο και στην εγκατάσταση παραλαβής. Στην περίπτωση αυτή, οι ποσότητες εγγενούς CO₂ που μεταφέρονται και παραλαμβάνονται, αντίστοιχα, πρέπει να είναι ίσες.

Εάν οι ποσότητες εγγενούς CO₂ που μεταφέρονται και παραλαμβάνονται δεν είναι ίσες, ο αριθμητικός μέσος όρος των δύο προσδιοριζόμενων τιμών χρησιμοποιείται στις εκθέσεις για τις εκπομπές τόσο της εγκατάστασης μεταφοράς όσο και της εγκατάστασης παραλαβής, εφόσον η απόκλιση μεταξύ των τιμών μπορεί να δικαιολογηθεί από την αβεβαιότητα των συστημάτων μετρήσεων ή της μεθόδου προσδιορισμού. Στις περιπτώσεις αυτές, η έκθεση για τις εκπομπές αναφέρεται στην ευθυγράμμιση της τιμής αυτής.

Εάν η απόκλιση μεταξύ των τιμών δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από το εγκεκριμένο εύρος αβεβαιότητας των συστημάτων μετρήσεων ή της μεθόδου προσδιορισμού, οι φορείς εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων μεταφοράς και παραλαβής ευθυγραμμίζουν τις τιμές εφαρμόζοντας συντηρητικές προσαρμογές, εγκεκριμένες από την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 49

Μεταφερόμενο CO₂

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης αφαιρεί από τις εκπομπές της εγκατάστασης κάθε ποσότητα CO₂ προερχόμενη από άνθρακα ορυκτής προέλευσης στις δραστηριότητες που υπάγονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK, η οποία δεν εκπέμπεται από την εγκατάσταση, αλλά:

α) μεταφέρεται εκτός της εγκατάστασης σε ένα από τα ακόλουθα:

- i) σε εγκατάσταση δέσμευσης με σκοπό τη μεταφορά και μακροχρόνια αποθήκευση σε τόπο αποθήκευσης εντός γεωλογικού σχηματισμού, αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/EK·
- ii) σε δίκτυο μεταφοράς με σκοπό τη μακροχρόνια αποθήκευση σε τόπο αποθήκευσης εντός γεωλογικού σχηματισμού, αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/EK·
- iii) σε τόπο αποθήκευσης αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/EK, με σκοπό τη μακροχρόνια αποθήκευση εντός γεωλογικού σχηματισμού.

β) μεταφέρεται εκτός της εγκατάστασης και χρησιμοποιείται για την παραγωγή ιζήματος ανθρακικού ασβεστίου στο οποίο το χρησιμοποιούμενο CO₂ δεσμεύεται χημικώς.

2. Στην ετήσια έκθεσή του για τις εκπομπές, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης μεταφοράς παρέχει τον αναγνωριστικό κωδικό της εγκατάστασης παραλαβής που έχει αναγνωριστεί σύμφωνα με τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/EK, εάν η εγκατάσταση παραλαβής καλύπτεται από την εν λόγω οδηγία. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης μεταφοράς παρέχει το όνομα, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπεύθυνου επικοινωνίας για την εγκατάσταση παραλαβής.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης στην εγκατάσταση παραλαβής όσον αφορά τον αναγνωριστικό κωδικό της εγκατάστασης μεταφοράς.

3. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας CO₂ που μεταφέρεται από μια εγκατάσταση σε άλλη, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει μεθοδολογία βασισμένη σε μετρήσεις, σύμφωνα και με τα άρθρα 43, 44 και 45. Η πηγή εκπομπών αντιστοιχεί στο σημείο μέτρησης και οι εκπομπές εκφράζονται σε ποσότητα μεταφερόμενου CO₂.

Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β), ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει μεθοδολογία βασισμένη σε υπολογισμούς.

4. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας CO₂ που μεταφέρεται από μια εγκατάσταση σε άλλη, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει την υψηλότερη βαθμίδα, όπως ορίζεται στο παράρτημα VIII τμήμα 1.

Ωστόσο, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να εφαρμόζει την αμέσως χαμηλότερη βαθμίδα, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύει ότι η εφαρμογή της υψηλότερης βαθμίδας, όπως ορίζεται στο παράρτημα VIII τμήμα 1, δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

Για τον προσδιορισμό της ποσότητας CO₂ που δεσμεύεται χημικώς σε ίζημα ανθρακικού ασβεστίου, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί πηγές δεδομένων οι οποίες αντιπροσωπεύουν τη μέγιστη εφικτή ακρίβεια.

5. Οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να προσδιορίζουν τις ποσότητες CO₂ που μεταφέρονται εκτός της εγκατάστασης τόσο στην εγκατάσταση μεταφοράς, όσο και στην εγκατάσταση παραλαβής. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εφαρμόζεται το άρθρο 48 παράγραφος 3.

Άρθρο 50

Χρήση ή μεταφορά N₂O

1. Εάν το N₂O προέρχεται από δραστηριότητες που υπάγονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για τις οποίες το εν λόγω παράρτημα ορίζει το N₂O ως σχετικό και η εγκατάσταση δεν εκπέμπει το N₂O αλλά το μεταφέρει σε άλλη εγκατάσταση που παρακολουθεί και αναφέρει τις εκπομπές σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, αυτό δεν προσμετράται στις εκπομπές της εγκατάστασης από την οποία προέρχεται.

Εγκατάσταση που λαμβάνει N₂O από μια εγκατάσταση και δραστηριότητα σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο παρακολουθεί τις σχετικές ροές αερίων χρησιμοποιώντας τις ίδιες μεθοδολογίες, όπως απαιτείται από τον παρόντα κανονισμό, όπως εάν το N₂O είχε παραχθεί εντός της ίδιας της εγκατάστασης παραλαβής.

Ωστόσο, εάν το N₂O εμψιλώνεται ή χρησιμοποιείται ως αέριο σε προϊόντα ώστε να εκπέμπεται εκτός της εγκατάστασης ή αν μεταφέρεται εκτός της εγκατάστασης σε οντότητες που δεν καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ, προσμετράται στις εκπομπές της εγκατάστασης από την οποία προέρχεται, εκτός των ποσοτήτων N₂O για τις οποίες ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης από την οποία προέρχεται το N₂O μπορεί να αποδείξει στην αρμόδια αρχή ότι το N₂O καταστρέφεται με τη χρήση κατάλληλου εξοπλισμού μείωσης των εκπομπών.

2. Στην ετήσια έκθεσή του για τις εκπομπές, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης μεταφοράς παρέχει τον αναγνωριστικό κωδικό της εγκατάστασης παραλαβής, που έχει αναγνωριστεί σύμφωνα με τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, κατά περίπτωση.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης στην εγκατάσταση παραλαβής όσον αφορά τον αναγνωριστικό κωδικό της εγκατάστασης μεταφοράς.

3. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας N₂O που μεταφέρεται από μια εγκατάσταση σε άλλη, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει μεθοδολογία βασισμένη σε μετρήσεις, σύμφωνα και με τα άρθρα 43, 44 και 45. Η πηγή εκπομπών αντιστοιχεί στο σημείο μέτρησης και οι εκπομπές εκφράζονται σε ποσότητα μεταφερόμενου N₂O.

4. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας N₂O που μεταφέρεται από μια εγκατάσταση σε άλλη, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει την υψηλότερη βαθμίδα, όπως ορίζεται στο παράρτημα VIII τμήμα 1 για τις εκπομπές N₂O.

Ωστόσο, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να εφαρμόζει την αμέσως χαμηλότερη βαθμίδα, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύει ότι η εφαρμογή της υψηλότερης βαθμίδας, όπως ορίζεται στο παράρτημα VIII τμήμα 1, δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

5. Οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να προσδιορίζουν τις ποσότητες N₂O που μεταφέρονται εκτός της εγκατάστασης τόσο στην εγκατάσταση μεταφοράς, όσο και στην εγκατάσταση παραλαβής. Στις περιπτώσεις αυτές εφαρμόζεται κατ' αναλογία το άρθρο 48 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝΟΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 51

Γενικές διατάξεις

1. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών παρακολουθεί τις εκπομπές από αεροπορικές δραστηριότητες και υποβάλλει σχετικές εκθέσεις για όλες τις πτήσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και εκτελούνται από τον εν λόγω φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών κατά την περίοδο αναφοράς και για τις οποίες είναι ο ίδιος υπεύθυνος.

Για τον σκοπό αυτό, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών καταλογίζει όλες τις πτήσεις στο ημερολογιακό έτος ανάλογα με την ώρα αναχώρησης, μετρούμενη με βάση τη συντονισμένη παγκόσμια ώρα (UTC).

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών που προτίθεται να υποβάλει αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής δυνάμει του άρθρου 3ε ή 3στ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ παρακολουθεί επίσης τα τονοχιλιομετρικά δεδομένα για τις ίδιες πτήσεις στη διάρκεια των αντίστοιχων ετών παρακολούθησης.

3. Για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του μοναδικού φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών κατά το άρθρο 3 στοιχείο ιε) της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την πτήση, χρησιμοποιείται το χαρακτηριστικό κλήσης που χρησιμοποιείται για τον έλεγχο εναέριας κυκλοφορίας. Το χαρακτηριστικό κλήσης είναι ένα από τα ακόλουθα:

α) ο κωδικός ICAO που αναγράφεται στο τετραγωνίδιο 7 του σχεδίου πτήσης·

β) εάν δεν είναι διαθέσιμος ο κωδικός ICAO του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, το σήμα νηολόγησης του αεροσκάφους.

4. Εάν δεν είναι γνωστή η ταυτότητα του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, η αρμόδια αρχή θεωρεί ως φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών τον ιδιοκτήτη του αεροσκάφους, εκτός εάν αυτός αποδείξει την ταυτότητα του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών που είναι υπεύθυνος.

Άρθρο 52

Υποβολή σχεδίων παρακολούθησης

1. Το αργότερο τέσσερις μήνες πριν ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών αρχίσει να ασκεί αεροπορικές δραστηριότητες που υπάγονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, υποβάλλει στην αρμόδια αρχή σχέδιο παρακολούθησης για την παρακολούθηση των εκπομπών και την υποβολή σχετικών εκθέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 12.

Κατά παρέκκλιση του πρώτου εδαφίου, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών που αρχίζει να ασκεί αεροπορική δραστηριότητα υπαγόμενη στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ η οποία δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί τέσσερις μήνες πριν από την έναρξη της υποβάλλει αμελλητί σχέδιο παρακολούθησης στην αρμόδια αρχή, το αργότερο δε έξι εβδομάδες μετά τη διεξαγωγή της εν λόγω δραστηριότητας. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών αιτιολογεί επαρκώς στην αρμόδια αρχή την αδυναμία υποβολής σχεδίου παρακολούθησης τέσσερις μήνες πριν από την έναρξη της δραστηριότητας.

Εάν το εντεταλμένο κράτος μέλος που αναφέρεται στο άρθρο 18α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ δεν είναι γνωστό εκ των προτέρων, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών υποβάλλει αμελλητί το σχέδιο παρακολούθησης, όταν γίνει γνωστή η αρμόδια αρχή του εντεταλμένου κράτους μέλους.

2. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προτίθεται να υποβάλει αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής δυνάμει του άρθρου 3ε ή 3στ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, υποβάλλει επίσης σχέδιο παρακολούθησης για την παρακολούθηση και υποβολή τονοχιλιομετρικών δεδομένων. Το εν λόγω σχέδιο παρακολούθησης υποβάλλεται το αργότερο τέσσερις μήνες πριν από την αρχή ενός από τα ακόλουθα:

α) του έτους παρακολούθησης που αναφέρεται στο άρθρο 3ε παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, για τις αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου·

β) του δεύτερου ημερολογιακού έτους της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 3γ παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, για τις αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 3στ της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 53

Μεθοδολογία παρακολούθησης για τις εκπομπές από αεροπορικές δραστηριότητες

1. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει τις ετήσιες εκπομπές CO₂ από αεροπορικές δραστηριότητες πολλαπλασιάζοντας την ετήσια κατανάλωση κάθε καυσίμου (εκφραζόμενη σε τόνους) επί τον αντίστοιχο συντελεστή εκπομπών.

2. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει την κατανάλωση καυσίμου για κάθε πτήση και κάθε καύσιμο, συμπεριλαμβανομένου του καυσίμου που καταναλώνεται από τη βοηθητική μονάδα παραγωγής ισχύος. Προς τούτο, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί μία από τις μεθόδους που προβλέπονται στο παράρτημα III τμήμα 1. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών επιλέγει τη μέθοδο που προσφέρει τα πιο πλήρη και επίκαιρα δεδομένα σε συνδυασμό με τη μικρότερη αβεβαιότητα, χωρίς να συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

3. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει την ποσότητα ανεφοδιασμού με καύσιμο που αναφέρεται στο παράρτημα III τμήμα 1 με βάση ένα από τα ακόλουθα:

α) τη μέτρηση από τον προμηθευτή καυσίμων, όπως αυτή τεκμηριώνεται στα δελτία παράδοσης ή τα τιμολόγια καυσίμου για κάθε πτήση·

β) τα δεδομένα των συστημάτων μέτρησης επί του αεροσκάφους, τα οποία καταγράφονται στην τεκμηρίωση της μάζας και ζυγοστάθμισης ή στο τεχνικό ημερολόγιο του αεροσκάφους ή διαβιβάζονται ηλεκτρονικά από το αεροσκάφος στον φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών.

4. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει τα καύσιμα που περιέχουν οι δεξαμενές χρησιμοποιώντας τα δεδομένα των συστημάτων μέτρησης επί του αεροσκάφους, τα οποία καταγράφονται στην τεκμηρίωση της μάζας και ζυγοστάθμισης ή στο τεχνικό ημερολόγιο του αεροσκάφους ή διαβιβάζονται ηλεκτρονικά από το αεροσκάφος στον φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών.

5. Εάν η ποσότητα ανεφοδιασμού με καύσιμο ή η ποσότητα καυσίμου που απομένει στις δεξαμενές του αεροσκάφους προσδιορίζεται σε μονάδες όγκου, εκφραζόμενη σε λίτρα, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μετατρέπει την ποσότητα αυτή από όγκο σε μάζα χρησιμοποιώντας τις τιμές πυκνότητας. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί την πυκνότητα των καυσίμων (η οποία μπορεί να είναι πραγματική ή ενδεικτική τιμή 0,8 kg ανά λίτρο) που χρησιμοποιείται για λειτουργικούς λόγους και λόγους ασφάλειας.

Η διαδικασία ενημέρωσης σχετικά με τη χρήση πραγματικής ή ενδεικτικής πυκνότητας περιγράφεται στο σχέδιο παρακολούθησης, όπου περιλαμβάνεται και αναφορά στα σχετικά έγγραφα τεκμηρίωσης του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών.

6. Για τον υπολογισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί τους προκαθορισμένους συντελεστές εκπομπών που παρατίθενται στον πίνακα 1 του παραρτήματος III.

Για τα καύσιμα που δεν περιλαμβάνονται στον εν λόγω πίνακα, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει τον συντελεστή εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 32. Για τα καύσιμα αυτά, η κατώτερη θερμογόνος δύναμη προσδιορίζεται και αναφέρεται ως στοιχείο προς υπόμνηση.

7. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 6, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μπορεί, μετά από έγκριση της αρμόδιας αρχής, να συνάγει τον συντελεστή εκπομπών ή την περιεκτικότητα σε άνθρακα, που αποτελεί τη βάση του συντελεστή εκπομπών, ή την κατώτερη θερμογόνο δύναμη για τα καύσιμα του εμπορίου από τα αρχεία προμηθειών του εν λόγω καυσίμου που παρέχει ο προμηθευτής καυσίμων, υπό τον όρο ότι η τιμή αυτή έχει προκύψει με βάση διεθνώς αποδεκτά πρότυπα και ότι οι συντελεστές εκπομπών που περιλαμβάνονται στον πίνακα 1 του παραρτήματος III δεν μπορούν να εφαρμοστούν.

Άρθρο 54

Ειδικές διατάξεις σχετικά με τη βιομάζα

Το άρθρο 39 εφαρμόζεται αναλόγως στον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας μεικτών καυσίμων.

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 39 παράγραφος 2, η αρμόδια αρχή επιτρέπει τη χρήση μεθοδολογίας που εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη για τον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας, ανάλογα με την περίπτωση.

Στο πλαίσιο της μεθοδολογίας αυτής, το κλάσμα βιομάζας, η κατώτερη θερμογόνος δύναμη και ο συντελεστής εκπομπών ή η περιεκτικότητα σε άνθρακα του καυσίμου που χρησιμοποιείται σε αεροπορική δραστηριότητα του ΣΕΔΕ της ΕΕ, περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, προσδιορίζεται με τη χρήση των αρχείων προμηθειών καυσίμων.

Η μεθοδολογία βασίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδει η Επιτροπή για να διευκολύνει τη συνεπή εφαρμογή της σε όλα τα κράτη μέλη.

Η χρήση βιοκαυσίμων στις αεροπορικές μεταφορές αποτελεί αντικείμενο εκτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ.

Άρθρο 55

Μικροί πρόξενοι εκπομπών

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που εκτελούν λιγότερες από 243 πτήσεις ανά περίοδο επί τρεις διαδοχικές τετράμηνες περιόδους και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που εκτελούν πτήσεις με συνολικές ετήσιες εκπομπές χαμηλότερες από 25 000 τόνους CO₂ ετησίως θεωρούνται μικροί πρόξενοι εκπομπών.

2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 53, οι μικροί πρόξενοι εκπομπών επιτρέπεται να υπολογίζονται την κατανάλωση καυσίμου χρησιμοποιώντας τα εργαλεία που εφαρμόζει ο Eurocontrol ή άλλος συναφής οργανισμός, με τα οποία είναι δυνατή η επεξεργασία όλων των σχετικών πληροφοριών εναέριας κυκλοφορίας και η αποφυγή της υποεκτίμησης των εκπομπών.

Τα εφαρμοζόμενα εργαλεία επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται μόνον εφόσον εγκριθούν από την Επιτροπή, συμπεριλαμβάνεται δε σε αυτά η εφαρμογή διορθωτικών συντελεστών για την αντιστάθμιση τυχόν ανακρίβειών των μεθόδων μοντελοποίησης.

3. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 12, ο μικρός πρόξενος εκπομπών που προτίθεται να χρησιμοποιήσει κάποιο από τα εργαλεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου μπορεί να υποβάλλει μόνο τις ακόλουθες πληροφορίες στο σχέδιο παρακολούθησης εκπομπών:

α) τις πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του παραρτήματος I τμήμα 2 σημείο 1·

β) αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι τηρούνται τα όρια που καθορίζονται για τους μικρούς προξένους εκπομπών στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου·

γ) το όνομα ή μνεία του εργαλείου που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και το οποίο θα χρησιμοποιείται για την εκτίμηση της κατανάλωσης καυσίμου.

Ο μικρός πρόξενος εκπομπών απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής των δικαιολογητικών εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο.

4. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί ένα από τα εργαλεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και υπερβεί τα όρια της παραγράφου 1 στη διάρκεια ενός έτους αναφοράς, γνωστοποιεί αμελλητί το γεγονός στην αρμόδια αρχή.

Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών υποβάλλει αμελλητί στην αρμόδια αρχή προς έγκριση τις σημαντικές τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 4 στοιχείο α) σημείο iv).

Ωστόσο, η αρμόδια αρχή επιτρέπει στον φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών να εξακολουθήσει να χρησιμοποιεί εργαλείο που αναφέρεται στην παράγραφο 2, υπό τον όρο ότι ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν έχει ήδη σημειωθεί υπέρβαση των ορίων της παραγράφου 1 κατά τις πέντε τελευταίες περιόδους αναφοράς και ότι δεν θα υπάρξει νέα υπέρβαση από την επόμενη περίοδο αναφοράς και εφεξής.

Άρθρο 56

Πηγές αβεβαιότητας

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών λαμβάνει υπόψη τις πηγές αβεβαιότητας και τις αντίστοιχες στάθμες αβεβαιότητας κατά την επιλογή της μεθοδολογίας παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 2.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών διενεργεί τακτικά κατάλληλους ελέγχους, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται διασταυρώσεις της ποσότητας ανεφοδιασμού με καύσιμο, όπως προκύπτει από τα τιμολόγια, με την ποσότητα ανεφοδιασμού με καύσιμο που προσδιορίζεται με μέτρηση επί του αεροσκάφους, και λαμβάνει διορθωτικά μέτρα, εφόσον διαπιστωθούν αισθητές αποκλίσεις.

Άρθρο 57

Προσδιορισμός τονοχιλιμετρικών δεδομένων

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που προτίθενται να υποβάλουν αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής δυνάμει του άρθρου 3ε ή 3στ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ παρακολουθούν τα τονοχιλιμετρικά δεδομένα για όλες τις πτήσεις που υπάγονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ κατά τα έτη παρακολούθησης που αφορούν οι αιτήσεις.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών υπολογίζει τα τονοχιλιμετρικά δεδομένα πολλαπλασιάζοντας την απόσταση, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα III τμήμα 3 και εκφράζεται σε χιλιόμετρα (km), επί το ωφέλιμο φορτίο, το οποίο υπολογίζεται ως το άθροισμα της μάζας φορτίου, ταχυδρομείου, επιβατών και ελεγμένων αποσκευών και εκφράζεται σε τόνους (t).

3. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει τη μάζα φορτίου και ταχυδρομείου με βάση την πραγματική ή τυπική μάζα που περιέχεται στην τεκμηρίωση της μάζας και ζυγοστάθμισης για τις αντίστοιχες πτήσεις.

Οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που δεν υποχρεούνται να διαθέτουν τεκμηρίωση της μάζας και ζυγοστάθμισης, προτείνουν στο σχέδιο παρακολούθησης κατάλληλη μεθοδολογία προσδιορισμού της μάζας φορτίου και ταχυδρομείου, η οποία δεν περιλαμβάνει το απόβαρο όλων των παλετών και εμπορευματοκιβωτίων που δεν συνιστούν ωφέλιμο φορτίο ούτε τη μάζα του αεροσκάφους.

4. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει τη μάζα των επιβατών χρησιμοποιώντας μια από τις ακόλουθες βαθμίδες:

α) βαθμίδα 1: συνίσταται σε προκαθορισμένη τιμή 100 kg για κάθε επιβάτη και τις ελεγμένες αποσκευές του·

β) βαθμίδα 2: συνίσταται στη μάζα επιβατών και ελεγμένων αποσκευών που περιέχεται στην τεκμηρίωση της μάζας και ζυγοστάθμισης για κάθε πτήση.

Ωστόσο, η επιλεγόμενη βαθμίδα εφαρμόζεται σε όλες τις πτήσεις κατά τα έτη παρακολούθησης που αφορούν οι αιτήσεις οι οποίες υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 3ε ή 3στ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 58

Δραστηριότητες ροής δεδομένων

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών καθιερώνει, τεκμηριώνει, εφαρμόζει και διατηρεί γραπτές διαδικασίες όσον αφορά τις δραστηριότητες ροής δεδομένων για την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και την υποβολή σχετικών εκθέσεων και εξασφαλίζει ότι η ετήσια έκθεση για τις εκπομπές που προκύπτει από τις δραστηριότητες ροής δεδομένων δεν περιέχει ανακρίβειες και είναι σύμφωνη με το σχέδιο παρακολούθησης, τις εν λόγω γραπτές διαδικασίες και τον παρόντα κανονισμό.

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προτίθεται να υποβάλει αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής δυνάμει του άρθρου 3ε ή 3στ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης στην παρακολούθηση και υποβολή τονοχλιομετρικών δεδομένων.

2. Η περιγραφή των γραπτών διαδικασιών για τις δραστηριότητες ροής δεδομένων στο σχέδιο παρακολούθησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο άρθρο 12 παράγραφος 2·
- β) ταυτοποίηση των πηγών πρωτογενών δεδομένων·
- γ) κάθε στάδιο της ροής δεδομένων από τα πρωτογενή δεδομένα έως τα δεδομένα για τις ετήσιες εκπομπές ή τα τονοχλιομετρικά δεδομένα, με τρόπο που αντικατοπτρίζει την αλληλουχία και την αλληλεπίδραση μεταξύ των δραστηριοτήτων ροής δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών μαθηματικών τύπων και των σταδίων συγκέντρωσης δεδομένων που εφαρμόζονται·
- δ) τα σχετικά στάδια επεξεργασίας που αφορούν κάθε συγκεκριμένη δραστηριότητα ροής δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών τύπων και των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των εκπομπών ή των τονοχλιομετρικών δεδομένων·
- ε) τα σχετικά ηλεκτρονικά συστήματα επεξεργασίας και αποθήκευσης δεδομένων που χρησιμοποιούνται και την αλληλεπίδραση μεταξύ των εν λόγω συστημάτων και άλλων εισαγωγών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των μη αυτόματων·
- στ) τον τρόπο με τον οποίο καταγράφονται τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων ροής δεδομένων.

Άρθρο 59

Σύστημα ελέγχου

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών καθιερώνει, τεκμηριώνει, εφαρμόζει και διατηρεί αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου, ώστε να εξασφαλίζει ότι η ετήσια έκθεση για τις εκπομπές και, κατά περίπτωση, η έκθεση τονοχλιομετρικών δεδομένων, που προκύπτουν από τις δραστηριότητες ροής δεδομένων, δεν περιέχουν ανακρίβειες και είναι σύμφωνες με το σχέδιο παρακολούθησης και τον παρόντα κανονισμό.

2. Το σύστημα ελέγχου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 αποτελείται από τα ακόλουθα:

- α) εκτίμηση του φορέα εκμετάλλευσης ή του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών για τους εγγενείς κινδύνους και τους κινδύνους του ελέγχου, βασισμένη σε γραπτή διαδικασία για τη διενέργεια της εκτίμησης·
- β) γραπτές διαδικασίες για τις ελεγκτικές δραστηριότητες με τις οποίες πρόκειται να μετριαστούν οι εντοπισμένοι κίνδυνοι.

3. Οι σχετικές με τις ελεγκτικές δραστηριότητες γραπτές διαδικασίες, που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- α) διασφάλιση ποιότητας του εξοπλισμού μετρήσεων·
- β) διασφάλιση ποιότητας του συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών που χρησιμοποιείται για τις δραστηριότητες ροής δεδομένων, συμπεριλαμβανομένης της τεχνολογίας ηλεκτρονικού ελέγχου διεργασιών·
- γ) διαχωρισμό καθηκόντων μεταξύ δραστηριοτήτων ροής δεδομένων και ελεγκτικών δραστηριοτήτων, και διαχείριση των αναγκαίων ικανοτήτων·
- δ) εσωτερική εξέταση και επικύρωση δεδομένων·
- ε) διορθώσεις και διορθωτικά μέτρα·
- στ) έλεγχο των διεργασιών που ανατίθενται σε τρίτους·
- ζ) τήρηση αρχείων και τεκμηρίωση, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των εκδόσεων των εγγράφων.

4. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών παρακολουθεί την αποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχου, μεταξύ άλλων διενεργώντας εσωτερική εξέταση και λαμβάνοντας υπόψη τις διαπιστώσεις του ελεγκτή κατά την επαλήθευση των ετήσιων εκθέσεων για τις εκπομπές και, κατά περίπτωση, των εκθέσεων για τα τονοχιλιόμετρα, η οποία διεξάγεται σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067.

Στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται ότι το σύστημα ελέγχου είναι αναποτελεσματικό ή δυσανάλογο σε σχέση με τους κινδύνους που εντοπίζονται, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μεριμνά για τη βελτίωση του συστήματος ελέγχου και επικαιροποιεί αναλόγως το σχέδιο παρακολούθησης ή τις υποκείμενες γραπτές διαδικασίες για τις δραστηριότητες ροής δεδομένων, εκτιμήσεις κινδύνου και ελεγκτικές δραστηριότητες.

Άρθρο 60

Διασφάλιση ποιότητας

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 59 παράγραφος 3 στοιχείο α), ο φορέας εκμετάλλευσης εξασφαλίζει ότι όλος ο σχετικός εξοπλισμός μετρήσεων βαθμονομείται, ρυθμίζεται και ελέγχεται σε τακτά διαστήματα, καθώς και πριν από τη χρήση του, και ότι ελέγχεται με βάση πρότυπα μετρήσεων προερχόμενα από διεθνή πρότυπα μετρήσεων, εφόσον υπάρχουν, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και ανάλογα με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί.

Στις περιπτώσεις που κατασκευαστικά στοιχεία των συστημάτων μετρήσεων δεν είναι δυνατόν να βαθμονομηθούν, ο φορέας εκμετάλλευσης τα προσδιορίζει στο σχέδιο παρακολούθησης και προτείνει εναλλακτικές ελεγκτικές δραστηριότητες.

Όταν διαπιστώνεται ότι ο εξοπλισμός δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις επιδόσεων, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει αμέσως τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα.

2. Όσον αφορά τα συστήματα συνεχούς μέτρησης εκπομπών, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει διασφάλιση ποιότητας με βάση το πρότυπο «Διασφάλιση ποιότητας αυτοματοποιημένων συστημάτων μέτρησης» (EN 14181), μεταξύ άλλων με παράλληλες μετρήσεις σύμφωνα με πρότυπες μεθόδους αναφοράς τουλάχιστον μία φορά ετησίως, οι οποίες εκτελούνται από προσωπικό που διαθέτει τις σχετικές ικανότητες.

Όταν η διασφάλιση ποιότητας απαιτεί οριακές τιμές εκπομπών (ELV) ως αναγκαίες παραμέτρους για τη διακρίβωση/βαθμονόμηση και τους ελέγχους επιδόσεων, χρησιμοποιείται η ετήσια μέση ωριαία συγκέντρωση του αερίου θερμοκηπίου ως υποκατάστατο των εν λόγω ELV. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης διαπιστώσει έλλειψη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία χρειάζεται να επαναληφθεί η διακρίβωση/βαθμονόμηση, αναφέρει το γεγονός αυτό στην αρμόδια αρχή και λαμβάνει διορθωτικά μέτρα αμελλητί.

Άρθρο 61

Διασφάλιση ποιότητας του συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών

Για τους σκοπούς του άρθρου 59 παράγραφος 3 στοιχείο β), ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών εξασφαλίζει ότι το σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών σχεδιάζεται, αποτελεί αντικείμενο τεκμηρίωσης, υποβάλλεται σε δοκιμές, χρησιμοποιείται, ελέγχεται και συντηρείται κατά τρόπο ώστε να μπορεί να επεξεργάζεται αξιόπιστα, ακριβή και επίκαιρα δεδομένα ανάλογα με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Ο έλεγχος του συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών περιλαμβάνει έλεγχο της πρόσβασης, έλεγχο των εφεδρικών αντιγράφων, ανάκτηση, κατάρτιση σχεδίου συνέχειας λειτουργιών και ασφάλεια.

Άρθρο 62

Διαχωρισμός καθηκόντων

Για τους σκοπούς του άρθρου 59 παράγραφος 3 στοιχείο γ), ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών ορίζει υπευθύνους για όλες τις δραστηριότητες ροής δεδομένων και όλες τις ελεγκτικές δραστηριότητες, κατά τρόπο ώστε να διαχωρίζονται τα συγκρουόμενα καθήκοντα. Ελλείψει άλλων ελεγκτικών δραστηριοτήτων, εξασφαλίζει, για όλες τις δραστηριότητες ροής δεδομένων ανάλογα με τους εγγενείς κινδύνους που έχουν εντοπιστεί, ότι όλες οι συναφείς πληροφορίες και δεδομένα επιβεβαιώνονται από ένα τουλάχιστον πρόσωπο, το οποίο δεν έχει συμμετοχή στον προσδιορισμό και την καταγραφή των εν λόγω πληροφοριών ή δεδομένων.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών διαχειρίζεται τις αναγκαίες ικανότητες για τις σχετικές αρμοδιότητες, συμπεριλαμβανομένων της κατάλληλης ανάθεσης αρμοδιοτήτων, της επιμόρφωσης και της εξέτασης επιδόσεων.

Άρθρο 63

Εσωτερική εξέταση και επικύρωση δεδομένων

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 59 παράγραφος 3 στοιχείο δ) και βάσει των εγγενών κινδύνων και των κινδύνων του ελέγχου που προσδιορίζονται στην εκτίμηση κινδύνων η οποία αναφέρεται στο άρθρο 59 παράγραφος 2 στοιχείο α), ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών εξετάζει και επικυρώνει τα δεδομένα που προκύπτουν από τις αναφερόμενες στο άρθρο 58 δραστηριότητες ροής δεδομένων.

Η εν λόγω εξέταση και επικύρωση των δεδομένων περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- a) έλεγχο πληρότητας των δεδομένων·
 - β) σύγκριση των δεδομένων τα οποία ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών έχει συγκεντρώσει, παρακολουθήσει και αναφέρει στη διάρκεια περισσότερων του ενός ετών·
 - γ) σύγκριση των δεδομένων και των τιμών που προκύπτουν από διαφορετικά συστήματα συλλογής δεδομένων λειτουργίας, η οποία περιλαμβάνει, κατά περίπτωση:
 - i) σύγκριση δεδομένων που αφορούν την προμήθεια καυσίμου ή υλικού με δεδομένα για τις μεταβολές των αποθεμάτων και με δεδομένα κατανάλωσης για τις ισχύουσες ροές πηγής·
 - ii) σύγκριση των συντελεστών υπολογισμού που έχουν προσδιοριστεί με ανάλυση, υπολογιστεί ή ληφθεί από τον προμηθευτή του καυσίμου ή υλικού με εθνικούς ή διεθνείς συντελεστές αναφοράς για συγκρίσιμα καύσιμα ή υλικά·
 - iii) σύγκριση μεταξύ των εκπομπών που προκύπτουν από βασιζόμενες σε μετρήσεις μεθοδολογίες και των αποτελεσμάτων του επιβεβαιωτικού υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 46·
 - iv) σύγκριση μεταξύ συγκεντρωτικών και ανεπεξέργαστων δεδομένων.
2. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών εξασφαλίζει, στο μέτρο του δυνατού, ότι τα κριτήρια απόρριψης δεδομένων στο πλαίσιο της εξέτασης και επικύρωσης είναι γνωστά εκ των προτέρων. Για τον σκοπό αυτό τα κριτήρια απόρριψης δεδομένων περιλαμβάνονται στην τεκμηρίωση των σχετικών γραπτών διαδικασιών.

Άρθρο 64

Διορθώσεις και διορθωτικά μέτρα

1. Όταν διαπιστώνεται ότι τμήμα των δραστηριοτήτων ροής δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 58 ή των ελεγκτικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 59 δεν λειτουργεί αποτελεσματικά ή λειτουργεί εκτός των ορίων που καθορίζονται στην τεκμηρίωση των διαδικασιών για τις εν λόγω δραστηριότητες ροής δεδομένων και ελέγχου, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προβαίνει στις ενδεδειγμένες διορθώσεις και διορθώνει τα απορριφθέντα δεδομένα, αποφεύγοντας όμως την υποεκτίμηση των εκπομπών.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προβαίνει τουλάχιστον σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:
 - a) αξιολόγηση της εγκυρότητας των αποτελεσμάτων των εφαρμοστέων σταδίων των δραστηριοτήτων ροής δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 58 ή των ελεγκτικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 59·
 - β) προσδιορισμό του αιτίου της δυσλειτουργίας ή του σφάλματος·
 - γ) εφαρμογή κατάλληλων διορθωτικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της διόρθωσης των προβληματικών δεδομένων στην έκθεση για τις εκπομπές ή στην έκθεση τονοχιλιόμετρικών δεδομένων, κατά περίπτωση.
3. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προβαίνει στις διορθώσεις και λαμβάνει τα διορθωτικά μέτρα δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται στους εγγενείς κινδύνους και στους κινδύνους του ελέγχου που προσδιορίζονται στην αναφερόμενη στο άρθρο 59 εκτίμηση κινδύνων.

Άρθρο 65

Εξωτερική ανάθεση διαδικασιών

Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών αναθέτει σε τρίτους μία ή περισσότερες δραστηριότητες ροής δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 58 ή ελεγκτικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 59, προβαίνει σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:

- a) ελέγχει την ποιότητα των δραστηριοτήτων ροής δεδομένων και ελέγχου που έχουν ανατεθεί σε τρίτους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
- β) καθορίζει τις ενδεδειγμένες απαιτήσεις για τα αποτελέσματα των διαδικασιών που ανατίθενται σε τρίτους και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται στις εν λόγω διαδικασίες·
- γ) ελέγχει την ποιότητα των αποτελεσμάτων και των μεθόδων που αναφέρονται στο στοιχείο β) του παρόντος άρθρου·
- δ) διασφαλίζει ότι οι δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε τρίτους ασκούνται κατά τρόπο ώστε να ανταποκρίνονται στους εγγενείς κινδύνους και στους κινδύνους του ελέγχου που προσδιορίζονται στην αναφερόμενη στο άρθρο 59 εκτίμηση κινδύνων.

Άρθρο 66

Αντιμετώπιση κενών των δεδομένων

1. Εάν λείπουν δεδομένα που έχουν σημασία για τον προσδιορισμό των εκπομπών μιας εγκατάστασης, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί κατάλληλη μέθοδο εκτίμησης για να προσδιορίσει συντηρητικά υποκατάστατα δεδομένων για την αντίστοιχη χρονική περίοδο και την ελλείπουσα παράμετρο.

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν έχει συμπεριλάβει τη μέθοδο εκτίμησης σε γραπτή διαδικασία, καθορίζει την εν λόγω γραπτή διαδικασία και υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια αρχή κατάλληλη τροποποίηση του σχεδίου παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 15.

2. Εάν λείπουν δεδομένα που έχουν σημασία για τον προσδιορισμό των εκπομπών φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών για μία ή περισσότερες πτήσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί υποκατάστατα δεδομένα για την αντίστοιχη χρονική περίοδο, τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με την εναλλακτική μέθοδο που ορίζεται στο σχέδιο παρακολούθησης.

Εάν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν υποκατάστατα δεδομένα σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, οι εκπομπές για τη συγκεκριμένη ή τις συγκεκριμένες πτήσεις επιτρέπεται να υπολογίζονται κατ' εκτίμηση από τον φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών με βάση την κατανάλωση καυσίμου, η οποία προσδιορίζεται με τη χρήση εργαλείου που αναφέρεται στο άρθρο 55 παράγραφος 2.

Όταν ο αριθμός των πτήσεων με κενά στα δεδομένα που προβλέπονται στα δύο πρώτα εδάφια υπερβαίνουν το 5 % των ετήσιων πτήσεων για τις οποίες υποβάλλονται εκθέσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμελλητί γι' αυτό την αρμόδια αρχή και λαμβάνει διορθωτικά μέτρα για τη βελτίωση της μεθοδολογίας παρακολούθησης.

Άρθρο 67

Τήρηση αρχείων και τεκμηρίωση

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών τηρεί αρχεία όλων των συναφών δεδομένων και πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΧ, επί δέκα τουλάχιστον έτη.

Τα τεκμηριωμένα και αρχειοθετημένα δεδομένα παρακολούθησης επιτρέπουν την επαλήθευση των ετήσιων εκθέσεων για τις εκπομπές ή των εκθέσεων για τα τονοχιλιόμετρα σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067. Τα δεδομένα που έχουν αναφερθεί από τον φορέα εκμετάλλευσης ή τον φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών και περιέχονται σε ηλεκτρονικό σύστημα υποβολής εκθέσεων και διαχείρισης δεδομένων που έχει δημιουργηθεί από την αρμόδια αρχή, μπορεί να θεωρηθεί ότι διατηρούνται από τον φορέα εκμετάλλευσης ή τον φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, εάν αυτός έχει πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα.

2. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μεριμνά ώστε τα σχετικά έγγραφα να είναι διαθέσιμα όποτε και όπου χρειάζονται για την άσκηση των δραστηριοτήτων ροής δεδομένων και ελέγχου.

Ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών θέτει, κατόπιν αιτήσεως, τα εν λόγω έγγραφα στη διάθεση της αρμόδιας αρχής και του ελεγκτή που επαληθεύει την έκθεση για τις εκπομπές ή την έκθεση τονοχιλιομετρικών δεδομένων σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Άρθρο 68

Χρόνος και υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων

1. Έως τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών υποβάλλει στην αρμόδια αρχή έκθεση για τις εκπομπές, η οποία καλύπτει τις ετήσιες εκπομπές της περιόδου αναφοράς και επαληθεύεται σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067.

Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτήσουν από τους φορείς εκμετάλλευσης ή φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών να υποβάλλουν την επαληθευμένη ετήσια έκθεση για τις εκπομπές πριν από τις 31 Μαρτίου, όχι όμως νωρίτερα από τις 28 Φεβρουαρίου.

2. Εάν φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών επιλέξει να υποβάλει αίτηση δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής δυνάμει του άρθρου 3ε ή 3στ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, υποβάλλει στην αρμόδια αρχή, έως τις 31 Μαρτίου του έτους που ακολουθεί το έτος παρακολούθησης το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 3ε ή 3στ της ίδιας οδηγίας, έκθεση τονοχιλιομετρικών δεδομένων, η οποία καλύπτει τα τονοχιλιομετρικά δεδομένα του έτους παρακολούθησης και επαληθεύεται σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067.

3. Οι ετήσιες εκθέσεις για τις εκπομπές και οι εκθέσεις για τα τονοχιλιόμετρα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Χ.

Άρθρο 69

Υποβολή εκθέσεων σχετικά με βελτιώσεις της μεθοδολογίας παρακολούθησης

1. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών ελέγχει τακτικά αν η εφαρμοζόμενη μεθοδολογία παρακολούθησης επιδέχεται βελτίωση.

Ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια αρχή έκθεση, η οποία περιέχει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ή 3, κατά περίπτωση, τηρώντας τις ακόλουθες προθεσμίες:

- α) για εγκατάσταση κατηγορίας Α, έως τις 30 Ιουνίου ανά τετραετία·
- β) για εγκατάσταση κατηγορίας Β, έως τις 30 Ιουνίου ανά διετία·
- γ) για εγκατάσταση κατηγορίας Γ, έως τις 30 Ιουνίου κάθε έτους.

Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να καθορίσει εναλλακτική ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της έκθεσης, όχι όμως μεταγενέστερη της 30ής Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους.

Κατά παρέκκλιση από το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο και υπό την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει, μαζί με το σχέδιο παρακολούθησης ή την έκθεση βελτίωσης, παράταση της προθεσμίας που ισχύει σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής, κατόπιν υποβολής σχεδίου παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 12 ή κατόπιν γνωστοποίησης επικαιροποιήσεων σύμφωνα με το άρθρο 15 ή κατόπιν υποβολής έκθεσης βελτίωσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ότι οι λόγοι στους οποίους οφείλεται το αδικαιολόγητο κόστος ή για τους οποίους τα μέτρα βελτίωσης δεν είναι τεχνικά εφικτά θα εξακολουθήσουν να συντρέχουν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Η παράταση αυτή λαμβάνει υπόψη τον αριθμό των ετών για τα οποία ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει αποδεικτικά στοιχεία. Το συνολικό χρονικό διάστημα μεταξύ των εκθέσεων βελτίωσης δεν υπερβαίνει τα τρία έτη για εγκατάσταση κατηγορίας Γ, τα τέσσερα έτη για εγκατάσταση κατηγορίας Β ή τα πέντε έτη για εγκατάσταση κατηγορίας Α.

2. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν εφαρμόζει τουλάχιστον τις βαθμίδες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο σε μείζονες και ελάσσονες ροές πηγής και σύμφωνα με το άρθρο 41 σε πηγές εκπομπών, αναφέρει τους λόγους για τους οποίους η εφαρμογή των απαιτούμενων βαθμίδων δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

Ωστόσο, εφόσον διαπιστωθεί ότι τα μέτρα που χρειάζονται για την επίτευξη των εν λόγω βαθμίδων έχουν καταστεί τεχνικώς εφικτά και δεν συνεπάγονται πλέον αδικαιολόγητο κόστος, ο φορέας εκμετάλλευσης κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή τις κατάλληλες τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 15 και υποβάλλει προτάσεις για την εφαρμογή των σχετικών μέτρων και το χρονοδιάγραμμά της.

3. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει την εφεδρική μεθοδολογία παρακολούθησης που αναφέρεται στο άρθρο 22, αναφέρει: τους λόγους για τους οποίους η εφαρμογή τουλάχιστον της βαθμίδας 1 για μία ή περισσότερες μείζονες ή ελάσσονες ροές πηγής δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

Ωστόσο, εφόσον διαπιστωθεί ότι τα μέτρα που χρειάζονται για την επίτευξη τουλάχιστον της βαθμίδας 1 για τις εν λόγω ροές πηγής έχουν καταστεί τεχνικώς εφικτά και δεν συνεπάγονται πλέον αδικαιολόγητο κόστος, ο φορέας εκμετάλλευσης γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή τις κατάλληλες τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 15 και υποβάλλει προτάσεις για την εφαρμογή των σχετικών μέτρων και το χρονοδιάγραμμά της.

4. Όταν στην έκθεση επαλήθευσης που συντάσσεται σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067 αναφέρονται εκκρεμείς καταστάσεις έλλειψης συμμόρφωσης ή διατυπώνονται συστάσεις για βελτιώσεις, σύμφωνα με τα άρθρα 27, 29 και 30 του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού, ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια αρχή έκθεση, έως τις 30 Ιουνίου του έτους έκδοσης της έκθεσης επαλήθευσης από τον ελεγκτή. Στην εν λόγω έκθεση αναφέρονται ο τρόπος και ο χρόνος κατά τον οποίο ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών διόρθωσε ή σκοπεύει να διορθώσει την έλλειψη συμμόρφωσης που εντόπισε ο ελεγκτής και να υλοποιήσει τις συνιστώμενες βελτιώσεις.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να καθορίσει εναλλακτική ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της έκθεσης που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο, όχι όμως μεταγενέστερη της 30ής Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους. Η έκθεση αυτή μπορεί να συνδυαστεί, κατά περίπτωση, με την έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Εάν οι συνιστώμενες βελτιώσεις δεν οδηγούν σε βελτίωση της μεθοδολογίας παρακολούθησης, ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών αιτιολογεί την άποψη αυτή. Εάν οι συνιστώμενες βελτιώσεις συνεπάγονται αδικαιολόγητο κόστος, ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών υποβάλλει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον αδικαιολόγητο χαρακτήρα του κόστους.

5. Η παράγραφος 4 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών έχει ήδη αντιμετωπίσει όλες τις καταστάσεις έλλειψης συμμόρφωσης, έχει λάβει υπόψη του τις συστάσεις για βελτιώσεις και έχει υποβάλει σχετικές τροποποιήσεις του σχεδίου παρακολούθησης για έγκριση στην αρμόδια αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος κανονισμού πριν από την ημερομηνία που ορίζεται δυνάμει της παραγράφου 4.

Άρθρο 70

Προσδιορισμός των εκπομπών από την αρμόδια αρχή

1. Η αρμόδια αρχή προβαίνει σε συντηρητική εκτίμηση των εκπομπών φορέα εκμετάλλευσης εγκατάστασης ή αεροσκαφών στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών δεν υπέβαλε επαληθευμένη ετήσια έκθεση για τις εκπομπές εντός της απαιτούμενης προθεσμίας σύμφωνα με το άρθρο 68 παράγραφος 1·
 - β) η επαληθευμένη ετήσια έκθεση για τις εκπομπές, που αναφέρεται στο άρθρο 68 παράγραφος 1, δεν είναι σύμφωνη με τον παρόντα κανονισμό·
 - γ) η ετήσια έκθεση φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών για τις εκπομπές δεν έχει επαληθευτεί σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067.
2. Εάν ο ελεγκτής αναφέρει, στην έκθεση επαλήθευσης που έχει συντάξει σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/2067, την ύπαρξη επουσιωδών ανακρίβειών οι οποίες δεν διορθώθηκαν από τον φορέα εκμετάλλευσης ή τον φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών πριν από την έκδοση της έκθεσης επαλήθευσης, η αρμόδια αρχή αξιολογεί τις εν λόγω ανακρίβειες και προβαίνει σε συντηρητική εκτίμηση των εκπομπών του φορέα εκμετάλλευσης εγκατάστασης ή αεροσκαφών, ανάλογα με την περίπτωση. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών αν απαιτούνται διορθώσεις στην ετήσια έκθεση για τις εκπομπές και ποιες. Ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών θέτει τις σχετικές πληροφορίες στη διάθεση του ελεγκτή.
3. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών που είναι αρμόδιες για την έγκριση των σχεδίων παρακολούθησης και των αρχών που είναι αρμόδιες για την αποδοχή των ετήσιων εκθέσεων για τις εκπομπές.

Άρθρο 71

Πρόσβαση σε πληροφορίες

Η αρμόδια αρχή δημοσιοποιεί τις εκθέσεις για τις εκπομπές που έχει στην κατοχή της, με την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που θεσπίζονται σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹). Όσον αφορά την εφαρμογή της εξαίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2003/4/ΕΚ, οι φορείς εκμετάλλευσης ή οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών μπορούν να υποδεικνύουν στις εκθέσεις τους τις πληροφορίες που θεωρούν εμπορικά ευαίσθητες.

Άρθρο 72

Στρογγυλοποίηση δεδομένων

1. Οι συνολικές ετήσιες εκπομπές αναφέρονται ως στρογγυλοποιημένοι τόνοι CO₂ ή CO_{2(e)}. Τα τονοχιλιόμετρα αναφέρονται ως στρογγυλοποιημένες τιμές τονοχιλιομέτρων.
2. Όλες οι μεταβλητές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εκπομπών στρογγυλοποιούνται ώστε να περιλαμβάνουν όλα τα σημαντικά ψηφία για τον υπολογισμό και την αναφορά των εκπομπών.
3. Όλα τα δεδομένα ανά πτήση στρογγυλοποιούνται ώστε να περιλαμβάνουν όλα τα σημαντικά ψηφία για τον υπολογισμό της απόστασης και του ωφέλιμου φορτίου σύμφωνα με το άρθρο 57, και για την υποβολή των τονοχιλιομετρικών δεδομένων.

Άρθρο 73

Εξασφάλιση συνέπειας με άλλες εκθέσεις

Κάθε δραστηριότητα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και ασκείται από φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών επισημαίνεται με τη χρήση των κωδικών από τα ακόλουθα συστήματα υποβολής εκθέσεων, κατά περίπτωση:

- α) κοινός μορφότυπος υποβολής εκθέσεων για τα εθνικά συστήματα απογραφής αερίων θερμοκηπίου, που έχει εγκριθεί από τα αντίστοιχα όργανα της σύμβασης-πλαϊσίου των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος·
- β) αναγνωριστικός αριθμός της εγκατάστασης στο ευρωπαϊκό μητρώο έκλυσης και μεταφοράς ρύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (²).

(¹) Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1).

- γ) δραστηριότητα του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 166/2006·
- δ) κωδικός NACE σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 74

Μορφότυποι ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους φορείς εκμετάλλευσης και τους φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών να χρησιμοποιούν ηλεκτρονικά πρότυπα (templates) ή συγκεκριμένους μορφότυπους αρχείων για την υποβολή, αφενός των σχεδίων παρακολούθησης και των τροποποιήσεών τους και, αφετέρου, των ετήσιων εκθέσεων για τις εκπομπές, των εκθέσεων για τα τονοχιλιόμετρα, των εκθέσεων επαλήθευσης και των εκθέσεων βελτίωσης.

Τα εν λόγω ηλεκτρονικά πρότυπα ή προδιαγραφές μορφότυπου αρχείων που καθορίζονται από τα κράτη μέλη περιέχουν τουλάχιστον τις πληροφορίες οι οποίες περιέχονται στα ηλεκτρονικά πρότυπα ή στις προδιαγραφές μορφότυπου αρχείων που δημοσιεύονται από την Επιτροπή.

2. Για τον καθορισμό των ηλεκτρονικών προτύπων ή των προδιαγραφών μορφότυπου αρχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν μία από τις ακόλουθες εναλλακτικές δυνατότητες ή και τις δύο:

- α) προδιαγραφές μορφότυπου αρχείων με βάση την XML, όπως η γλώσσα των εκθέσεων του ΣΕΔΕ της ΕΕ, που δημοσιεύεται από την Επιτροπή προς χρήση σε συνδυασμό με προηγμένα αυτοματοποιημένα συστήματα·
- β) ηλεκτρονικά πρότυπα δημοσιευόμενα σε μορφή που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το σύννηδες λογισμικό γραφείου, συμπεριλαμβανομένων των λογιστικών φύλλων και των αρχείων επεξεργαστών κειμένου.

Άρθρο 75

Χρήση αυτοματοποιημένων συστημάτων

1. Εάν ένα κράτος μέλος επιλέξει τη χρήση αυτοματοποιημένων συστημάτων για την ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών με βάση προδιαγραφές μορφότυπου αρχείων σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 2 στοιχείο α), τα εν λόγω συστήματα διασφαλίζουν με οικονομικά συμφέροντα τρόπο, μέσω της εφαρμογής μέτρων τελευταίας τεχνολογίας:

- α) την αρτιότητα των δεδομένων, αποτρέποντας την τροποποίηση των ηλεκτρονικών μηνυμάτων κατά τη διαβίβασή τους·
- β) την εμπιστευτικότητα των δεδομένων, με τη χρήση τεχνικών ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών κρυπτογράφησης, ώστε να έχει πρόσβαση στα δεδομένα μόνο το πρόσωπο για το οποίο προορίζονται και να μην υπάρχει δυνατότητα υποκλοπής δεδομένων από μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα·
- γ) τη γνησιότητα των δεδομένων, ώστε να είναι γνωστή η ταυτότητα τόσο του αποστολέα όσο και του παραλήπτη των δεδομένων και να μπορεί να εξακριβωθεί·
- δ) τη μη αποκλήρυξη των δεδομένων, ώστε να μη μπορεί να αρνηθεί το ένα μέρος της συναλλαγής τη λήψη των δεδομένων και το άλλο την αποστολή τους, με την εφαρμογή μεθόδων όπως οι τεχνικές υπογραφής ή ο ανεξάρτητος έλεγχος των διασφαλίσεων του συστήματος.

2. Τα αυτοματοποιημένα συστήματα με βάση προδιαγραφές μορφότυπου αρχείων σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 2 στοιχείο α) που χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη για την επικοινωνία μεταξύ αρμόδιας αρχής και φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, καθώς και μεταξύ ελεγκτή και εθνικού οργανισμού διαπίστευσης κατά την έννοια του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/2067, πληρούν τις ακόλουθες μη λειτουργικές απαιτήσεις, μέσω της εφαρμογής μέτρων τελευταίας τεχνολογίας:

- α) έλεγχο πρόσβασης, ώστε να έχουν πρόσβαση στο σύστημα μόνο τα εξουσιοδοτημένα πρόσωπα και να μην είναι δυνατή η ανάγνωση, εγγραφή ή ενημέρωση δεδομένων από μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα, μέσω της εφαρμογής τεχνολογικών μέτρων με στόχο να επιτευχθούν τα ακόλουθα:
- i) ο περιορισμός της φυσικής πρόσβασης στο υλικό υπολογιστών που χρησιμοποιείται για τη λειτουργία των αυτοματοποιημένων συστημάτων, με την παρεμβολή φυσικών φραγμών·
- ii) ο περιορισμός της λογικής πρόσβασης στα αυτοματοποιημένα συστήματα, με τη χρήση τεχνολογίας αναγνώρισης, ελέγχου ταυτότητας και εξουσιοδότησης·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE-αναθεώρηση 2 και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου και ορισμένων κανονισμών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικών με ειδικούς στατιστικούς τομείς (ΕΕ L 393 της 30.12.2006, σ. 1).

- β) διαθεσιμότητα, ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα πρόσβασης στα δεδομένα, ακόμη και μετά την πάροδο σημαντικού χρονικού διαστήματος και την ενδεχόμενη εγκατάσταση νέου λογισμικού·
- γ) διαδρομή ελέγχου, ώστε να διασφαλίζεται ότι υπάρχει πάντοτε δυνατότητα εντοπισμού και εκ των υστέρων ανάλυσης των μεταβολών των δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 76

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 12 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο το στοιχείο α) αντικαθίσταται ως εξής:

«α) για τις εγκαταστάσεις, αποδεικτικά στοιχεία για κάθε μείζονα και ελάσσονα ροή πηγής που αποδεικνύουν την τήρηση των ορίων αβεβαιότητας για τα δεδομένα δραστηριότητας και τους συντελεστές υπολογισμού, κατά περίπτωση, για τις εφαρμοζόμενες βαθμίδες, όπως ορίζονται στα παραρτήματα II και IV, καθώς και για κάθε πηγή εκπομπών, που αποδεικνύουν την τήρηση των ορίων αβεβαιότητας για τις εφαρμοζόμενες βαθμίδες, όπως ορίζονται στο παράρτημα VIII, κατά περίπτωση·»

- 2) Στο άρθρο 15 η παράγραφος 4 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) όσον αφορά το σχέδιο παρακολούθησης των εκπομπών:

i) μεταβολή των τιμών του συντελεστή εκπομπών που προβλέπονται στο σχέδιο παρακολούθησης·

ii) αλλαγή μεταξύ μεθόδων υπολογισμού, όπως προβλέπεται στο παράρτημα III, ή μετάβαση από τη χρήση μεθόδου υπολογισμού στη χρήση μεθοδολογίας εκτίμησης σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 2 ή αντιστρόφως·

iii) εισαγωγή νέων ροών πηγής·

iv) αλλαγές στην ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών ως μικρού προξένου εκπομπών κατά την έννοια του άρθρου 55 παράγραφος 1 ή σε σχέση με ένα από τα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 6 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·»

- 3) Το άρθρο 49 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 49

Μεταφερόμενο CO₂

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης αφαιρεί από τις εκπομπές της εγκατάστασης κάθε ποσότητα CO₂ προερχόμενη από άνθρακα ορυκτής προέλευσης στις δραστηριότητες που υπάγονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, η οποία δεν εκπέμπεται από την εγκατάσταση, αλλά:

- α) μεταφέρεται εκτός της εγκατάστασης σε ένα από τα ακόλουθα:

i) σε εγκατάσταση δέσμησης με σκοπό τη μεταφορά και μακροχρόνια αποθήκευση σε τόπο αποθήκευσης εντός γεωλογικού σχηματισμού, αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·

ii) σε δίκτυο μεταφοράς με σκοπό τη μακροχρόνια αποθήκευση σε τόπο αποθήκευσης εντός γεωλογικού σχηματισμού, αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·

iii) σε τόπο αποθήκευσης αδειοδοτημένο βάσει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ, με σκοπό τη μακροχρόνια αποθήκευση εντός γεωλογικού σχηματισμού.

- β) μεταφέρεται εκτός της εγκατάστασης και χρησιμοποιείται για την παραγωγή ιζήματος ανθρακικού ασβεστίου στο οποίο το χρησιμοποιούμενο CO₂ δεσμεύεται χημικώς.

2. Στην ετήσια έκθεσή του για τις εκπομπές, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης μεταφοράς παρέχει τον αναγνωριστικό κωδικό της εγκατάστασης παραλαβής που έχει αναγνωριστεί σύμφωνα με τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, εάν η εγκατάσταση παραλαβής καλύπτεται από την εν λόγω οδηγία. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης μεταφοράς παρέχει το όνομα, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας του υπεύθυνου επικοινωνίας για την εγκατάσταση παραλαβής.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης στην εγκατάσταση παραλαβής όσον αφορά τον αναγνωριστικό κωδικό της εγκατάστασης μεταφοράς.

3. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας CO₂ που μεταφέρεται από μια εγκατάσταση σε άλλη, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει μεθοδολογία βασισμένη σε μετρήσεις, σύμφωνα και με τα άρθρα 43, 44 και 45. Η πηγή εκπομπών αντιστοιχεί στο σημείο μέτρησης και οι εκπομπές εκφράζονται σε ποσότητα μεταφερόμενου CO₂.

Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β), ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει μεθοδολογία βασισμένη σε υπολογισμούς.

4. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας CO₂ που μεταφέρεται από μια εγκατάσταση σε άλλη, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει την υψηλότερη βαθμίδα, όπως ορίζεται στο παράρτημα VIII τμήμα 1.

Ωστόσο, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να εφαρμόζει την αμέσως χαμηλότερη βαθμίδα, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύει ότι η εφαρμογή της υψηλότερης βαθμίδας, όπως ορίζεται στο παράρτημα VIII τμήμα 1, δεν είναι τεχνικά εφικτή ή συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος.

Για τον προσδιορισμό της ποσότητας CO₂ που δεσμεύεται χημικώς σε ίζημα ανθρακικού ασβεστίου, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί πηγές δεδομένων οι οποίες αντιπροσωπεύουν τη μέγιστη εφικτή ακρίβεια.

5. Οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να προσδιορίζουν τις ποσότητες CO₂ που μεταφέρονται εκτός της εγκατάστασης τόσο στην εγκατάσταση μεταφοράς, όσο και στην εγκατάσταση παραλαβής. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εφαρμόζεται το άρθρο 48 παράγραφος 3.»

4) Το άρθρο 52 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 5 απαλείφεται.

β) η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Εάν η ποσότητα ανεφοδιασμού με καύσιμο ή η ποσότητα καυσίμου που απομένει στις δεξαμενές του αεροσκάφους προσδιορίζεται σε μονάδες όγκου, εκφραζόμενη σε λίτρα, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μετατρέπει την ποσότητα αυτή από όγκο σε μάζα χρησιμοποιώντας τις τιμές πυκνότητας. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί την πυκνότητα των καυσίμων (η οποία μπορεί να είναι πραγματική ή ενδεικτική τιμή 0,8 kg ανά λίτρο) που χρησιμοποιείται για λειτουργικούς λόγους και λόγους ασφάλειας.

Η διαδικασία ενημέρωσης σχετικά με τη χρήση πραγματικής ή ενδεικτικής πυκνότητας περιγράφεται στο σχέδιο παρακολούθησης, όπου περιλαμβάνεται και αναφορά στα σχετικά έγγραφα τεκμηρίωσης του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών.»

γ) η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Για τον υπολογισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών χρησιμοποιεί τους προκαθορισμένους συντελεστές εκπομπών που παρατίθενται στον πίνακα 2 του παραρτήματος III. Για τα καύσιμα που δεν περιλαμβάνονται στον εν λόγω πίνακα, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προσδιορίζει τον συντελεστή εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 32. Για τα καύσιμα αυτά, η κατώτερη θερμογόνος δύναμη προσδιορίζεται και αναφέρεται ως στοιχείο προς υπόμνηση.»

5) Στο άρθρο 54 η παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 52, οι μικροί πρόξενοι εκπομπών επιτρέπεται να υπολογίζουν την κατανάλωση καυσίμου χρησιμοποιώντας τα εργαλεία που εφαρμόζει ο Eurocontrol ή άλλος συναφής οργανισμός, με τα οποία είναι δυνατή η επεξεργασία όλων των σχετικών πληροφοριών εναέριας κυκλοφορίας και η αποφυγή της υποεκτίμησης των εκπομπών.»

6) Το άρθρο 55 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών λαμβάνει υπόψη τις πηγές αβεβαιότητας και τις αντίστοιχες στάθμες αβεβαιότητας κατά την επιλογή της μεθοδολογίας παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 2.»

β) οι παράγραφοι 2, 3 και 4 απαλείφονται.

7) Στο άρθρο 59 η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για τους σκοπούς του άρθρου 58 παράγραφος 3 στοιχείο α), ο φορέας εκμετάλλευσης εξασφαλίζει ότι όλος ο σχετικός εξοπλισμός μετρήσεων βαθμονομείται, ρυθμίζεται και ελέγχεται σε τακτά διαστήματα, καθώς και πριν από τη χρήση του, και ότι ελέγχεται με βάση πρότυπα μετρήσεων προερχόμενα από διεθνή πρότυπα μετρήσεων, εφόσον υπάρχουν, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και ανάλογα με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί.

Στις περιπτώσεις που κατασκευαστικά στοιχεία των συστημάτων μετρήσεων δεν είναι δυνατόν να βαθμονομηθούν, ο φορέας εκμετάλλευσης τα προσδιορίζει στο σχέδιο παρακολούθησης και προτείνει εναλλακτικές ελεγκτικές δραστηριότητες.

Όταν διαπιστώνεται ότι ο εξοπλισμός δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις επιδόσεων, ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών λαμβάνει αμέσως τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα.»

8) Στο άρθρο 65 παράγραφος 2 προστίθεται τρίτο εδάφιο:

«Όταν ο αριθμός των πτήσεων με κενά στα δεδομένα που προβλέπονται στα δύο πρώτα εδάφια υπερβαίνει το 5 % των ετήσιων πτήσεων για τις οποίες υποβάλλονται εκθέσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει αμελλητί γι' αυτό την αρμόδια αρχή και λαμβάνει διορθωτικά μέτρα για τη βελτίωση της μεθοδολογίας παρακολούθησης.»

- 9) Στο παράρτημα I το τμήμα 2 τροποποιείται ως εξής:
- α) το σημείο 2) στοιχείο β) σημείο ii) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«ii) τις διαδικασίες μέτρησης των ανεφοδιασμών με καύσιμο και του καυσίμου στις δεξαμενές, περιγραφή των χρησιμοποιούμενων οργάνων μετρήσεων και των διαδικασιών καταγραφής, ανάκτησης, διαβίβασης και αποθήκευσης πληροφοριών σχετικά με τις μετρήσεις, κατά περίπτωση.»
 - β) το σημείο 2) στοιχείο β) σημείο iii) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«iii) τη μέθοδο για τον προσδιορισμό της πυκνότητας, κατά περίπτωση.»
 - γ) το σημείο 2) στοιχείο β) σημείο iv) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«iv) αιτιολόγηση της επιλεγείσας μεθοδολογίας παρακολούθησης, προκειμένου να εξασφαλιστούν χαμηλότερα επίπεδα αβεβαιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 1.»
 - δ) το σημείο 2) στοιχείο δ) απαλείφεται.
 - ε) το σημείο 2) στοιχείο στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«στ) περιγραφή των διαδικασιών και των συστημάτων για την ταυτοποίηση, την αξιολόγηση και τον χειρισμό κενών των δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2.»
- 10) Στο παράρτημα III το τμήμα 2 απαλείφεται.
- 11) Το παράρτημα IV τροποποιείται ως εξής:
- α) στο τμήμα 10 υποτιμήμα Β η τέταρτη παράγραφος απαλείφεται·
 - β) στο τμήμα 14 υποτιμήμα Β η τρίτη παράγραφος απαλείφεται·
- 12) Το παράρτημα IX τροποποιείται ως εξής:
- α) το τμήμα 1 σημείο 2) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«τα έγγραφα που δικαιολογούν την επιλογή της μεθοδολογίας παρακολούθησης και τα έγγραφα που δικαιολογούν αλλαγές – προσωρινές ή μη – των εγκεκριμένων από την αρμόδια αρχή μεθοδολογιών παρακολούθησης και, κατά περίπτωση, βαθμίδων.»
 - β) το τμήμα 3 σημείο 5) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«5) Τεκμηρίωση της μεθοδολογίας που αφορά τα κενά των δεδομένων, κατά περίπτωση, τον αριθμό των πτήσεων, στις οποίες διαπιστώθηκαν κενά δεδομένων, τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τη συμπλήρωση των δεδομένων όταν διαπιστώνονται κενά, και, σε περίπτωση που ο αριθμός των πτήσεων με κενά δεδομένων υπερβαίνει το 5 % των πτήσεων για τις οποίες υποβλήθηκαν εκθέσεις, τους λόγους στους οποίους οφείλονται τα κενά των δεδομένων καθώς και τεκμηρίωση των διορθωτικών μέτρων που έχουν ληφθεί.»
- 13) Στο παράρτημα X το τμήμα 2 τροποποιείται ως εξής:
- α) το σημείο 7) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«7) τον συνολικό αριθμό πτήσεων ανά ζεύγος κρατών που καλύπτει η έκθεση.»
 - β) το ακόλουθο σημείο προστίθεται μετά το σημείο 7):
«7α) τη μάζα του καυσίμου (σε τόνους) ανά τύπο καυσίμου και ανά ζεύγος κρατών.»
 - γ) το σημείο 10) στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«α) τον αριθμό των πτήσεων που εκφράζεται ως ποσοστό των ετήσιων πτήσεων για τις οποίες σημειώθηκαν κενά δεδομένων· και τις περιστάσεις στις οποίες σημειώθηκαν τα κενά των δεδομένων και τους λόγους στους οποίους οφείλονται αυτά.»
 - δ) το σημείο 11) στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«α) τον αριθμό των πτήσεων που εκφράζεται ως ποσοστό των ετήσιων πτήσεων (στρογγυλοποιημένο στο πλησιέστερο 0,1 %) για τις οποίες σημειώθηκαν κενά δεδομένων· και τις περιστάσεις στις οποίες σημειώθηκαν τα κενά των δεδομένων και τους λόγους στους οποίους οφείλονται αυτά.»

Άρθρο 77

Κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012

1. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 καταργείται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2021.

Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος XI.

2. Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 601/2012 εξακολουθούν να εφαρμόζονται στην παρακολούθηση, την αναφορά και την επαλήθευση των εκπομπών και, κατά περίπτωση, των δεδομένων δραστηριότητας που έχουν προκύψει πριν από την 1η Ιανουαρίου 2021.

Άρθρο 78

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2021.

Ωστόσο, το άρθρο 76 εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2019 ή από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2018.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
Jean-Claude JUNCKER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Ελάχιστο περιεχόμενο των σχεδίων παρακολούθησης (άρθρο 12 παράγραφος 1)

1. ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Το σχέδιο παρακολούθησης για μια εγκατάσταση περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

(1) γενικές πληροφορίες σχετικά με την εγκατάσταση:

- a) περιγραφή της εγκατάστασης και των δραστηριοτήτων της που θα παρακολουθούνται, η οποία περιλαμβάνει κατάλογο των πηγών εκπομπών και ροών πηγής που θα παρακολουθούνται, για κάθε δραστηριότητα της εγκατάστασης, και πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:
 - i) η περιγραφή πρέπει να επαρκεί για να αποδειχθεί ότι δεν υπάρχουν κενά στα δεδομένα και διπλοεγγραφές όσον αφορά τις εκπομπές·
 - ii) πρέπει να προστίθεται ένα απλό διάγραμμα των πηγών εκπομπών, των ροών πηγής, των σημείων δειγματοληψίας και του εξοπλισμού μετρήσεων, εάν το ζητήσει η αρμόδια αρχή ή εάν το εν λόγω διάγραμμα διευκολύνει την περιγραφή της εγκατάστασης ή την αναφορά των πηγών εκπομπών, των ροών πηγής, του εξοπλισμού μετρήσεων και άλλων τμημάτων της εγκατάστασης που έχουν σημασία για τη μεθοδολογία παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων ροής δεδομένων και ελέγχου·
- β) περιγραφή της διαδικασίας που θα εφαρμόζεται για τη διαχείριση, αφενός της ανάθεσης αρμοδιοτήτων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων στην εγκατάσταση και, αφετέρου, των ικανοτήτων του αρμόδιου προσωπικού·
- γ) περιγραφή της διαδικασίας που θα χρησιμοποιείται για την τακτική αξιολόγηση της καταλληλότητας του σχεδίου παρακολούθησης, η οποία καλύπτει τα ακόλουθα:
 - i) έλεγχο του καταλόγου των πηγών εκπομπών και ροών πηγής ώστε να εξασφαλίζεται ότι είναι πλήρεις και ότι όλες οι συναφείς αλλαγές του είδους και της λειτουργίας της εγκατάστασης θα συμπεριλαμβάνονται στο σχέδιο παρακολούθησης·
 - ii) αξιολόγηση της τήρησης των ορίων αβεβαιότητας για τα δεδομένα δραστηριότητας και τις λοιπές παραμέτρους, κατά περίπτωση, που αφορούν τις εφαρμοζόμενες βαθμίδες, για κάθε ροή πηγής και πηγή εκπομπών·
 - iii) αξιολόγηση πιθανών μέτρων βελτίωσης της εφαρμοζόμενης μεθοδολογίας παρακολούθησης·
- δ) περιγραφή των γραπτών διαδικασιών για τις δραστηριότητες ροής δεδομένων, βάσει του άρθρου 58, συνοδευόμενη από διάγραμμα, όπου ενδείκνυται για διευκρινιστικούς λόγους·
- ε) περιγραφή των γραπτών διαδικασιών για τις ελεγκτικές δραστηριότητες, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 59·
- στ) κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με την κατάλληλη σύνδεση με δραστηριότητες που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου (EMAS), το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), καθώς και συστημάτων τα οποία καλύπτονται από το εναρμονισμένο πρότυπο ISO 14001:2004 και άλλων συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για διαδικασίες και ελέγχους αναφορικά με την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και την υποβολή σχετικών εκθέσεων·
- ζ) τον αριθμό της έκδοσης του σχεδίου παρακολούθησης και την ημερομηνία από την οποία εφαρμόζεται η εν λόγω έκδοση του σχεδίου παρακολούθησης·
- η) την κατηγορία της εγκατάστασης·

(2) αναλυτική περιγραφή των βασισόμενων σε υπολογισμούς μεθοδολογιών, εφόσον εφαρμόζονται, η οποία συνίσταται στα ακόλουθα:

- a) αναλυτική περιγραφή της βασισόμενης σε υπολογισμούς μεθοδολογίας, η οποία περιλαμβάνει κατάλογο των εισαγόμενων δεδομένων και των μαθηματικών τύπων που χρησιμοποιούνται για τους υπολογισμούς, κατάλογο των βαθμίδων που εφαρμόζονται στα δεδομένα δραστηριότητας και κάθε άλλο σχετικό συντελεστή υπολογισμού, για κάθε ροή πηγής που θα παρακολουθείται·
- β) κατά περίπτωση και εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης επιθυμεί να κάνει χρήση της απλούστευσης που προβλέπεται για τις ελάσσονες και τις αμελητέες (de minimis) ροές πηγής, κατάταξη των ροών πηγής σε μείζονες, ελάσσονες και αμελητέες·
- γ) περιγραφή των συστημάτων μετρήσεων και αναφορά της κλίμακας μετρήσεων, της αβεβαιότητας σύμφωνα με τις προδιαγραφές και της ακριβούς θέσης των οργάνων μετρήσεων τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για κάθε ροή πηγής που θα παρακολουθείται·

(¹) EE L 342 της 22.12.2009, σ. 1.

- δ) κατά περίπτωση, προκαθορισμένες τιμές που θα χρησιμοποιούνται για τους συντελεστές υπολογισμού, με ένδειξη της πηγής του συντελεστή ή της συναφούς πηγής από την οποία θα αντλείται κατά περιόδους ο συντελεστής προκαθορισμένης τιμής, για κάθε ροή πηγής·
- ε) κατά περίπτωση, κατάλογο των αναλυτικών μεθόδων που θα χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της τιμής των σχετικών συντελεστών υπολογισμού, για κάθε ροή πηγής, καθώς και περιγραφή των γραπτών διαδικασιών για τις αντίστοιχες αναλύσεις·
- στ) κατά περίπτωση, περιγραφή της διαδικασίας που υποστηρίζει το σχέδιο δειγματοληψίας για τη λήψη των δειγμάτων των προς ανάλυση υλικών και καυσίμων, καθώς και της διαδικασίας που χρησιμοποιείται για την επανεξέταση της καταλληλότητας του σχεδίου δειγματοληψίας·
- ζ) κατά περίπτωση, κατάλογο των εργαστηρίων στα οποία θα ανατεθεί η διεκπεραίωση των σχετικών αναλυτικών διαδικασιών και, εάν τα εργαστήρια δεν είναι διαπιστευμένα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1, περιγραφή των διαδικασιών που θα χρησιμοποιούνται για να αποδεικνύεται η συμμόρφωση με ισοδύναμες απαιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 34 παραγράφοι 2 και 3·
- (3) εφόσον εφαρμόζεται εφεδρική μεθοδολογία παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 22, αναλυτική περιγραφή της εφαρμοζόμενης μεθοδολογίας παρακολούθησης για όλες τις ροές πηγής ή πηγές εκπομπών για τις οποίες δεν θα χρησιμοποιείται μεθοδολογία βαθμίδων, καθώς και περιγραφή της γραπτής διαδικασίας που θα χρησιμοποιείται για τη διεξαγωγή της σχετικής ανάλυσης αβεβαιότητας·
- (4) αναλυτική περιγραφή των βασισμένων σε μετρήσεις μεθοδολογιών, εφόσον εφαρμόζονται, η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
- α) περιγραφή της μεθόδου μετρήσεων, η οποία περιλαμβάνει περιγραφές όλων των γραπτών διαδικασιών που αφορούν τις μετρήσεις, καθώς και τα ακόλουθα:
- i) τους μαθηματικούς τύπους υπολογισμού που ενδεχομένως θα χρησιμοποιούνται για την εξαγωγή συγκεντρωτικών δεδομένων και για τον προσδιορισμό των ετήσιων εκπομπών από κάθε πηγή·
- ii) τη μέθοδο με την οποία θα κρίνεται αν είναι δυνατόν να υπολογιστούν έγκυρες ώρες ή συντομότερα χρονικά διαστήματα αναφοράς για κάθε παράμετρο και θα προσδιορίζονται υποκατάστατες τιμές για ελλείποντα δεδομένα, σύμφωνα με το άρθρο 45·
- β) κατάλογο όλων των σχετικών σημείων εκπομπών κατά την κανονική λειτουργία, καθώς και κατά τις περιοριστικές και μεταβατικές φάσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιόδων βλάβης ή έναρξης λειτουργίας, ο οποίος συμπληρώνεται από διάγραμμα διεργασίας, εάν το ζητήσει η αρμόδια αρχή·
- γ) σε περίπτωση που η ροή απαερίων προκύπτει από υπολογισμό, περιγραφή της γραπτής διαδικασίας που αφορά τον υπολογισμό αυτό, για κάθε πηγή εκπομπών η οποία θα παρακολουθείται με τη βοήθεια μεθοδολογίας βασισμένης σε μετρήσεις·
- δ) κατάλογο όλου του σχετικού εξοπλισμού, με ένδειξη της συχνότητας μέτρησης, του εύρους λειτουργίας και της αβεβαιότητάς του·
- ε) κατάλογο των εφαρμοζόμενων προτύπων και των ενδεχόμενων αποκλίσεων από τα πρότυπα αυτά·
- στ) περιγραφή της γραπτής διαδικασίας για την εκτέλεση των επιβεβαιωτικών υπολογισμών σύμφωνα με το άρθρο 46, κατά περίπτωση·
- ζ) περιγραφή της μεθόδου με την οποία θα προσδιορίζεται και θα αφαιρείται από τις μετρούμενες εκπομπές CO₂ το CO₂ που προέρχεται από βιομάζα, καθώς και της γραπτής διαδικασίας που θα χρησιμοποιείται για τον σκοπό αυτό, κατά περίπτωση·
- η) κατά περίπτωση και εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης επιθυμεί να κάνει χρήση της απλούστευσης που προβλέπεται για τις ελάχιστες πηγές εκπομπών, κατάταξη των πηγών εκπομπών σε μείζονες και ελάχιστες·
- (5) Επιπλέον των στοιχείων του σημείου 4, σε περίπτωση παρακολούθησης των εκπομπών N₂O, αναλυτική περιγραφή της μεθοδολογίας παρακολούθησης, εάν είναι σκόπιμο με τη μορφή περιγραφής των εφαρμοζόμενων γραπτών διαδικασιών, η οποία περιλαμβάνει περιγραφή:
- α) της μεθόδου και των παραμέτρων που θα χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της ποσότητας υλικών η οποία χρησιμοποιείται στη διεργασία παραγωγής και της μέγιστης ποσότητας υλικών η οποία χρησιμοποιείται σε συνθήκες πλήρους δυναμικότητας·
- β) της μεθόδου και των παραμέτρων που θα χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της ποσότητας παραγόμενου προϊόντος ως ωριαίας εκροής, εκφραζόμενη σε νιτρικό οξύ (100 %), αδιπικό οξύ (100 %), καπρολακτάμη, γλυοξάλη και γλυοξυλικό οξύ ανά ώρα, αντιστοίχως·
- γ) της μεθόδου και των παραμέτρων που θα χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της συγκέντρωσης N₂O στα απαέρια από κάθε πηγή εκπομπών, του εύρους λειτουργίας και της αβεβαιότητάς της, καθώς και λεπτομερή περιγραφή τυχόν εναλλακτικών μεθόδων που πρόκειται να εφαρμοζονται, όταν οι συγκεντρώσεις δεν εμπίπτουν στο εύρος λειτουργίας και των καταστάσεων κατά τις οποίες μπορεί να συμβεί αυτό·
- δ) της μεθόδου υπολογισμού που θα χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των εκπομπών N₂O από περιοδικές πηγές χωρίς μείωση κατά την παραγωγή νιτρικού οξέος, αδιπικού οξέος, καπρολακτάμης, γλυοξάλης και γλυοξυλικού οξέος·

- ε) του τρόπου με τον οποίο ή του βαθμού στον οποίο η εγκατάσταση λειτουργεί με μεταβλητά φορτία και του τρόπου επιχειρησιακής διαχείρισης·
- στ) της μεθόδου και, ενδεχομένως, των μαθηματικών τύπων υπολογισμού που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των ετήσιων εκπομπών N_2O και των αντίστοιχων τιμών $CO_{2(e)}$ από κάθε πηγή εκπομπών·
- ζ) των συνθηκών διεργασίας που αποκλίνουν από τις κανονικές συνθήκες λειτουργίας, με ένδειξη της πιθανής συχνότητας και διάρκειας αυτών των συνθηκών, καθώς και ένδειξη του όγκου των εκπομπών N_2O στις αποκλίνουσες συνθήκες διεργασίας, όπως λόγου χάριν η κακή λειτουργία του εξοπλισμού μείωσης·
- (6) εφόσον παρακολουθούνται οι εκπομπές υπερφθορανθράκων από την παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου, αναλυτική περιγραφή της μεθοδολογίας παρακολούθησης, εάν είναι σκόπιμο με τη μορφή περιγραφής των εφαρμοζόμενων γραπτών διαδικασιών, η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
- α) κατά περίπτωση, τις ημερομηνίες των μετρήσεων που εκτελούνται με σκοπό τον προσδιορισμό των ειδικών κατά εγκατάσταση συντελεστών εκπομπών SEF_{CF_4} ή OVC και $F_{C_2F_6}$, καθώς και πρόγραμμα μελλοντικών επαναλήψεων του προσδιορισμού αυτού·
- β) κατά περίπτωση, το πρωτόκολλο στο οποίο περιγράφεται η χρησιμοποιούμενη διαδικασία για τον προσδιορισμό των ειδικών κατά εγκατάσταση συντελεστών εκπομπών για το CF_4 και το C_2F_6 και από το οποίο προκύπτει επίσης ότι το χρονικό διάστημα εκτέλεσης μετρήσεων ήταν και θα είναι επαρκές για τη σύγκλιση των μετρούμενων τιμών, είναι δε τουλάχιστον 72 ώρες·
- γ) κατά περίπτωση, τη μεθοδολογία προσδιορισμού της απόδοσης συλλογής όσον αφορά τις διαφεύγουσες εκπομπές των εγκαταστάσεων παραγωγής πρωτογενούς αλουμινίου·
- δ) περιγραφή του τύπου ηλεκτρολυτικής λεκάνης και του τύπου ανόδου·
- (7) σε περίπτωση μεταφοράς εγγενούς CO_2 που αποτελεί μέρος ροής πηγής, σύμφωνα με το άρθρο 48, μεταφοράς CO_2 σύμφωνα με το άρθρο 49, ή μεταφοράς N_2O σύμφωνα με το άρθρο 50, αναλυτική περιγραφή της μεθοδολογίας παρακολούθησης, εάν είναι σκόπιμο με τη μορφή περιγραφής των εφαρμοζόμενων γραπτών διαδικασιών, η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
- α) κατά περίπτωση, τη θέση του εξοπλισμού μέτρησης της θερμοκρασίας και της πίεσης στο δίκτυο μεταφοράς·
- β) κατά περίπτωση, τις διαδικασίες για την πρόληψη, την ανίχνευση και τον ποσοτικό προσδιορισμό των συμβάντων διαρροής από δίκτυα μεταφοράς·
- γ) για τα δίκτυα μεταφοράς, τις διαδικασίες με τις οποίες εξασφαλίζεται όντως η μεταφορά CO_2 μόνο σε εγκαταστάσεις με έγκυρη άδεια εκπομπής αερίων θερμοκηπίου ή στις οποίες οι εκπομπές CO_2 όντως παρακολουθούνται και καταλογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 49·
- δ) ταυτοποίηση των εγκαταστάσεων παραλαβής και μεταφοράς με τον αναγνωριστικό κωδικό εγκατάστασης που έχει αναγνωριστεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1193/2011·
- ε) κατά περίπτωση, περιγραφή των συστημάτων συνεχούς μέτρησης που χρησιμοποιούνται στα σημεία μεταφοράς CO_2 ή N_2O μεταξύ εγκαταστάσεων μεταφοράς CO_2 ή N_2O , ή τη μέθοδο προσδιορισμού σύμφωνα με το άρθρο 48, 49 ή 50·
- στ) κατά περίπτωση, περιγραφή της μεθόδου συντηρητικής εκτίμησης που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό του κλάσματος βιομάζας του μεταφερόμενου CO_2 σύμφωνα με το άρθρο 48 ή 49·
- ζ) κατά περίπτωση, τις μεθόδους ποσοτικού προσδιορισμού των εκπομπών ή της έκλυσης CO_2 στη στήλη ύδατος από πιθανές διαρροές, καθώς και τις εφαρμοζόμενες και ενδεχομένως προσαρμοσμένες μεθόδους ποσοτικού προσδιορισμού των πραγματικών εκπομπών ή της έκλυσης CO_2 στη στήλη ύδατος από διαρροές, όπως ορίζεται στο παράρτημα IV τμήμα 23.

2. ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

1. Το σχέδιο παρακολούθησης περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες για όλους τους φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών:
- α) ταυτοποίηση του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, χαρακτηριστικό κλήσης ή άλλο μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό που χρησιμοποιείται για τον έλεγχο εναέριας κυκλοφορίας, στοιχεία επικοινωνίας του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών και του εξουσιοδοτημένου εντολοδόχου του, διεύθυνση επικοινωνίας, το εντεταλμένο κράτος μέλος και την αρμόδια αρχή του εντεταλμένου κράτους μέλους·
- β) αρχικό κατάλογο των τύπων αεροσκαφών του στόλου του που εκτελούσαν πτήσεις κατά τον χρόνο υποβολής του σχεδίου παρακολούθησης και πλήθος αεροσκαφών ανά τύπο, καθώς και ενδεικτικό κατάλογο άλλων τύπων αεροσκαφών που αναμένεται να χρησιμοποιηθούν, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον διατίθενται, των εκτιμήσεων του πλήθους αεροσκαφών ανά τύπο και των ροών πηγής (είδη καυσίμων) για κάθε τύπο αεροσκάφους·

- γ) περιγραφή των χρησιμοποιούμενων διαδικασιών και συστημάτων και των αρμοδιοτήτων για την επικαιροποίηση της πληρότητας του καταλόγου των πηγών εκπομπών κατά το έτος παρακολούθησης, ώστε να εξασφαλίζεται η πληρότητα της παρακολούθησης και της αναφοράς των εκπομπών των ιδιοκτητών και των μισθωμένων αεροσκαφών·
- δ) περιγραφή των διαδικασιών που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση της πληρότητας του καταλόγου των πτήσεων οι οποίες εκτελούνται με μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό ανά ζεύγος αεροδρομίων, καθώς και των διαδικασιών που χρησιμοποιούνται για να κριθεί αν οι πτήσεις καλύπτονται από το παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, ώστε να εξασφαλίζεται η πληρότητα όσον αφορά τις πτήσεις και να αποφεύγονται οι διπλοεγγραφές·
- ε) περιγραφή της διαδικασίας που χρησιμοποιείται για τη διαχείριση και την ανάθεση αρμοδιοτήτων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, καθώς και για τη διαχείριση των ικανοτήτων του αρμόδιου προσωπικού·
- στ) περιγραφή της διαδικασίας που χρησιμοποιείται για την τακτική αξιολόγηση της καταλληλότητας του σχεδίου παρακολούθησης, η οποία περιλαμβάνει τα πιθανά μέτρα βελτίωσης της μεθοδολογίας παρακολούθησης και των σχετικών διαδικασιών που εφαρμόζονται·
- ζ) περιγραφή των γραπτών διαδικασιών για τις δραστηριότητες ροής δεδομένων, οι οποίες απαιτούνται βάσει του άρθρου 58, συνοδευόμενη από διάγραμμα, όπου ενδείκνυται για διευκρινιστικούς λόγους·
- η) περιγραφή των γραπτών διαδικασιών για τις ελεγκτικές δραστηριότητες, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 59·
- θ) κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με την κατάλληλη σύνδεση με δραστηριότητες που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο του συστήματος EMAS, συστημάτων τα οποία καλύπτονται από το εναρμονισμένο πρότυπο ISO 14001:2004 και άλλων συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, καθώς και πληροφορίες για διαδικασίες και ελέγχους που έχουν σχέση με την παρακολούθηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και την υποβολή σχετικών εκθέσεων·
- ι) τον αριθμό της έκδοσης του σχεδίου παρακολούθησης και την ημερομηνία από την οποία εφαρμόζεται η εν λόγω έκδοση του σχεδίου παρακολούθησης·
- ια) επιβεβαίωση αν ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών προτίθεται να κάνει χρήση της απλούστευσης σύμφωνα με το άρθρο 28α παράγραφος 6 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.
2. Το σχέδιο παρακολούθησης περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες για τους φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών που δεν είναι μικροί πρόξενοι εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 1 ή δεν προτίθενται να χρησιμοποιήσουν το εργαλείο για τους μικρούς προξένους εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 2:
- α) περιγραφή της γραπτής διαδικασίας που θα ακολουθείται για τον καθορισμό της μεθοδολογίας παρακολούθησης για τους επιπλέον τύπους αεροσκαφών που προβλέπει να χρησιμοποιήσει ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών·
- β) περιγραφή των γραπτών διαδικασιών για την παρακολούθηση της κατανάλωσης καυσίμου σε κάθε αεροσκάφος, η οποία περιλαμβάνει:
- i) τη μεθοδολογία (μέθοδος Α ή Β) που επιλέχθηκε για τον υπολογισμό της κατανάλωσης καυσίμου και, σε περίπτωση που δεν εφαρμόζεται η ίδια μέθοδος για όλους τους τύπους αεροσκαφών, αιτιολόγηση της μεθοδολογίας αυτής και κατάλογο που προσδιορίζει ποια μέθοδος χρησιμοποιείται και υπό ποιους όρους·
- ii) τις διαδικασίες μέτρησης του εφοδιασμού με καύσιμο και του καυσίμου στις δεξαμενές, περιγραφή των χρησιμοποιούμενων οργάνων μέτρησης και τις διαδικασίες καταγραφής, ανάκτησης, διαβίβασης και αποθήκευσης πληροφοριών σχετικά με τις μετρήσεις, κατά περίπτωση·
- iii) τη μέθοδο προσδιορισμού της πυκνότητας, κατά περίπτωση·
- iv) αιτιολόγηση της μεθοδολογίας παρακολούθησης που επιλέχθηκε, προκειμένου να εξασφαλίζονται χαμηλότερες στάθμες αβεβαιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1·
- γ) κατάλογο αποκλίσεων από τη γενική μεθοδολογία παρακολούθησης που αναφέρεται στο στοιχείο β) για συγκεκριμένα αεροδρόμια, σε περίπτωση που ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών αδυνατεί, λόγω ειδικών περιστάσεων, να υποβάλει όλα τα απαιτούμενα δεδομένα για την απαιτούμενη μεθοδολογία παρακολούθησης·
- δ) τους συντελεστές εκπομπών που χρησιμοποιούνται για κάθε τύπο καυσίμου ή, στην περίπτωση των εναλλακτικών καυσίμων, τις μεθόδους προσδιορισμού των συντελεστών εκπομπών, καθώς και τη μεθοδολογία δειγματοληψίας, τις μεθόδους ανάλυσης και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων εργαστηρίων και της διαπίστευσής τους και/ή των οικείων διαδικασιών διασφάλισης της ποιότητας·
- ε) περιγραφή των διαδικασιών και των συστημάτων για τον εντοπισμό, την αξιολόγηση και την αντιμετώπιση των κενών στα δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 2.

3. ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝΟΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Το σχέδιο παρακολούθησης για τονοχιλιομετρικά δεδομένα περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τα στοιχεία που απαριθμούνται στο τμήμα 2 σημείο 1 του παρόντος παραρτήματος·

- β) περιγραφή των γραπτών διαδικασιών που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των τονοχλιομετρικών δεδομένων ανά πτήση, η οποία περιλαμβάνει:
- i) τις διαδικασίες, τις αρμοδιότητες, τις πηγές δεδομένων και τους μαθηματικούς τύπους υπολογισμού για τον προσδιορισμό και την καταγραφή της απόστασης ανά ζεύγος αεροδρομίων·
 - ii) τη βαθμίδα που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της μάζας επιβατών και των ελεγμένων αποσκευών τους· για τη βαθμίδα 2, πρέπει να παρέχεται περιγραφή της διαδικασίας εύρεσης της μάζας επιβατών και αποσκευών·
 - iii) περιγραφή των διαδικασιών που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της μάζας φορτίου και ταχυδρομείου, κατά περίπτωση·
 - iv) περιγραφή των οργάνων μέτρησης της μάζας επιβατών, φορτίου και ταχυδρομείου, κατά περίπτωση.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ορισμοί βαθμίδων για βασιζόμενες σε υπολογισμούς μεθοδολογίες που αφορούν εγκαταστάσεις (άρθρο 12 παράγραφος 1)

1. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Τα όρια αβεβαιότητας που παρατίθενται στον πίνακα 1 ισχύουν για τις βαθμίδες που αφορούν τα απαιτούμενα δεδομένα δραστηριότητας, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 στοιχείο α), το άρθρο 29 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο και το παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού. Τα όρια αβεβαιότητας ερμηνεύονται ως μέγιστες επιτρεπτές αβεβαιότητες του προσδιορισμού ροών πηγής κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς.

Εάν κάποια δραστηριότητα του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87/EK δεν περιλαμβάνεται στον πίνακα 1 και εφόσον δεν εφαρμόζεται το ισοζύγιο μάζας, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί για τη δραστηριότητα αυτή τις βαθμίδες που παρατίθενται στον πίνακα 1 υπό «Καύση καυσίμων και χρήση καυσίμων ως εισροών διεργασίας».

Πίνακας 1

Βαθμίδες για τα δεδομένα δραστηριότητας (μέγιστη επιτρεπτή αβεβαιότητα ανά βαθμίδα)

Τύπος δραστηριότητας/ροής πηγής	Παράμετρος στην οποία εφαρμόζεται η αβεβαιότητα	Βαθμίδα 1	Βαθμίδα 2	Βαθμίδα 3	Βαθμίδα 4
Καύση καυσίμων και χρήση καυσίμων ως εισροών διεργασίας					
Τυπικά καύσιμα του εμπορίου	Ποσότητα καυσίμου [t] ή [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Άλλα αέρια και υγρά καύσιμα	Ποσότητα καυσίμου [t] ή [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Στερεά καύσιμα	Ποσότητα καυσίμου [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Καύση σε πυρσό	Ποσότητα καίόμενου στον πυρσό αερίου [Nm ³]	± 17,5 %	± 12,5 %	± 7,5 %	
Καθαρισμός σε πλυντρίδα: ανθρακικό άλας (μέθοδος A)	Καταναλωθείσα ποσότητα ανθρακικού άλατος [t]	± 7,5 %			
Καθαρισμός σε πλυντρίδα: γύψος (μέθοδος B)	Παραχθείσα ποσότητα γύψου [t]	± 7,5 %			
Καθαρισμός σε πλυντρίδα: ουρία	Καταναλωθείσα ποσότητα ουρίας	± 7,5 %			
Δύλιση ορυκτελαίων					
Αναγέννηση του καταλύτη σε μονάδες καταλυτικής πυρόλυσης (*)	Οι απαιτήσεις όσον αφορά την αβεβαιότητα ισχύουν χωριστά για κάθε πηγή εκπομπών	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %
Παραγωγή οπτάνθρακα					
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Φρύξη και πυροσυσσωμάτωση μεταλλευμάτων					
Εισροή ανθρακικού άλατος και υπολείμματα διεργασιών [t]	Ανθρακικό υλικό εισροής και υπολείμματα διεργασιών [t]	± 5 %	± 2,5 %		
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %

Τύπος δραστηριότητας/ροής πηγής	Παράμετρος στην οποία εφαρμόζεται η αβεβαιότητα	Βαθμίδα 1	Βαθμίδα 2	Βαθμίδα 3	Βαθμίδα 4
Παραγωγή σιδήρου και χάλυβα					
Καύσιμο ως εισροή σε διεργασία	Κάθε ροή μάζας προς και από την εγκατάσταση [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Παραγωγή κλίνκερ τσιμέντου					
Βάσει των εισροών στην κάμινο (μέθοδος Α)	Κάθε σχετική εισροή στην κάμινο [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Βάσει του παραγόμενου κλίνκερ (μέθοδος Β)	Παραγόμενο κλίνκερ [t]	± 5 %	± 2,5 %		
Σκόνη τσιμεντοκαμίνου (CKD)	CKD ή σκόνη του παροχτετευτικού συστήματος [t]	δ.ε. (**)	± 7,5 %		
Ανθρακας πλην ανθρακικών αλάτων	Κάθε πρώτη ύλη [t]	± 15 %	± 7,5 %		
Παραγωγή ασβέστου και πύρωση δολομίτη και μαγνησίτη					
Ανθρακικά άλατα και άλλα υλικά διεργασίας (μέθοδος Α)	Κάθε σχετική εισροή στην κάμινο [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Οξειδία αλκαλικών γαιών (μέθοδος Β)	Παραγόμενη άσβεστος [t]	± 5 %	± 2,5 %		
Σκόνη ασβεστοκαμίνου (μέθοδος Β)	Σκόνη ασβεστοκαμίνου [t]	δ.ε. (**)	± 7,5 %		
Παραγωγή γυαλιού και ορυκτοβάμβακα					
Ανθρακικά άλατα και άλλα υλικά διεργασίας (εισροή)	Κάθε ανθρακική πρώτη ύλη ή πρόσθετο που συσχετίζεται με τις εκπομπές CO ₂ [t]	± 2,5 %	± 1,5 %		
Παραγωγή κεραμικών προϊόντων					
Εισροές άνθρακα (μέθοδος Α)	Κάθε ανθρακική πρώτη ύλη ή πρόσθετο που συσχετίζεται με τις εκπομπές CO ₂ [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Οξειδία αλκαλιμετάλλων (μέθοδος Β)	Μεικτή παραγωγή, στην οποία συμπεριλαμβάνονται τα απορριπτόμενα προϊόντα και το υαλόθραυσμα από τους κλιβάνους και τις αποστολές φορτίων [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	
Καθαρισμός αερίων σε πλυντρίδα	Καταναλωθέν ξηρό CaCO ₃ [t]	± 7,5 %			
Παραγωγή χαρτοπολτού και χαρτιού					
Χημικές ουσίες αναπλήρωσης	Ποσότητα CaCO ₃ και Na ₂ CO ₃ [t]	± 2,5 %	± 1,5 %		
Παραγωγή αιθάλης					
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %

Τύπος δραστηριότητας/ροής πηγής	Παράμετρος στην οποία εφαρμόζεται η αβεβαιότητα	Βαθμίδα 1	Βαθμίδα 2	Βαθμίδα 3	Βαθμίδα 4
Παραγωγή αμμωνίας					
Καύσιμο ως εισροή σε διεργασία	Ποσότητα καυσίμου που χρησιμοποιήθηκε ως εισροή σε διεργασία [t] ή [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Παραγωγή υδρογόνου και αερίου σύνθεσης					
Καύσιμο ως εισροή σε διεργασία	Ποσότητα καυσίμου που χρησιμοποιήθηκε ως εισροή σε διεργασία παραγωγής υδρογόνου [t] ή [Nm ³]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Παραγωγή χύδην οργανικών χημικών προϊόντων					
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Παραγωγή ή επεξεργασία σιδηρούχων και μη σιδηρούχων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένου του δευτερογενούς αλουμινίου					
Εκπομπές διεργασίας	Κάθε υλικό εισροής ή υπόλειμμα διεργασίας που χρησιμοποιήθηκε ως υλικό εισροής στη διεργασία [t]	± 5 %	± 2,5 %		
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου					
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	Κάθε υλικό εισροής και εκροής [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Εκπομπές υπερφθορανθράκων (μέθοδος κλίσης παλινδρόμησης)	Παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου [t], λεπτά ανοδικού φαινομένου [πλήθος ανοδικών φαινομένων/ημέρα λειτουργίας λεκάνης] και [λεπτά ανοδικού φαινομένου/εμφάνιση]	± 2,5 %	± 1,5 %		
Εκπομπές υπερφθορανθράκων (μέθοδος υπέρτασης)	Παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου [t], ανοδική υπέρταση [mV] και απόδοση ρεύματος [-]	± 2,5 %	± 1,5 %		
(*) Στην περίπτωση της παρακολούθησης των εκπομπών από την αναγέννηση του καταλύτη στις μονάδες καταλυτικής πυρόλυσης (άλλες διεργασίες αναγέννησης καταλύτη και μονάδες ευελκτικής εξανθράκωσης) σε διυλιστήρια ορυκτελαίων, η απαιτούμενη αβεβαιότητα αναφέρεται στη συνολική αβεβαιότητα όλων των εκπομπών από τη συγκεκριμένη πηγή. (**) Η ποσότητα [t] CKD ή σκόνης του παροχτετευτικού συστήματος (κατά περίπτωση) που εξέρχεται από το σύστημα καμίνου στη διάρκεια περιόδου αναφοράς εκτιμάται με την εφαρμογή κατευθυντήριων γραμμών βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής.					

2. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΚΑΥΣΗΣ

Οι φορείς εκμετάλλευσης παρακολουθούν τις εκπομπές CO₂ από όλα τα είδη διεργασιών καύσης που περιλαμβάνονται σε όλες τις δραστηριότητες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK ή εντάσσονται στο σύστημα της Ένωσης βάσει του άρθρου 24 της εν λόγω οδηγίας, χρησιμοποιώντας τις βαθμίδες που ορίζονται στο παρόν τμήμα. Στις περιπτώσεις που τα καύσιμα ή τα καύσιμα υλικά που προκαλούν οι εκπομπές CO₂ χρησιμοποιούνται ως εισροή διεργασίας, ισχύει το τμήμα 5 του παρόντος παραρτήματος. Στις περιπτώσεις που τα καύσιμα αποτελούν μέρος ισοζυγίου μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί βαθμίδων για το ισοζύγιο μάζας που παρατίθενται στο τμήμα 3 του παρόντος παραρτήματος.

Για τις εκπομπές διεργασίας που οφείλονται στον καθαρισμό των σχετικών καυσαερίων σε πλυντρίδα, θα χρησιμοποιούνται οι ορισμοί των βαθμίδων σύμφωνα με τα τμήματα 4 και 5 του παρόντος παραρτήματος, ανάλογα με την περίπτωση.

2.1 Βαθμίδες για τους συντελεστές εκπομπών

Όταν προσδιορίζεται το κλάσμα βιομάζας για μεικτό καύσιμο ή υλικό, οι οριζόμενες βαθμίδες αναφέρονται στον προκαταρκτικό συντελεστή εκπομπών. Στην περίπτωση των ορυκτών καυσίμων και υλικών, οι βαθμίδες αναφέρονται στον συντελεστή εκπομπών.

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

- α) τους πρότυπους συντελεστές που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 1·
- β) άλλες σταθερές τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο ε), εάν το παράρτημα VI τμήμα 1 δεν περιλαμβάνει εφαρμοστέα τιμή.

Βαθμίδα 2α: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει ειδικούς κατά χώρα συντελεστές εκπομπών για το εκάστοτε καύσιμο ή υλικό, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ), ή τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Βαθμίδα 2β: Ο φορέας εκμετάλλευσης συνάγει συντελεστές εκπομπών για το καύσιμο με βάση ένα από τα ακόλουθα καθορισμένα υποκατάστατα, σε συνδυασμό με εμπειρική συσχέτιση, όπως προσδιορίζονται τουλάχιστον ετησίως, σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35 και το άρθρο 39:

- α) μέτρηση της πυκνότητας συγκεκριμένων ελαίων ή αερίων, συμπεριλαμβανομένων όσων χρησιμοποιούνται ευρέως στον κλάδο των διυλιστηρίων ή της χαλυβουργίας·
- β) κατώτερη θερμογόνο δύναμη για συγκεκριμένα είδη γαιανθράκων.

Ο φορέας εκμετάλλευσης εξασφαλίζει ότι η συσχέτιση ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ορθής μηχανολογικής πρακτικής και ότι εφαρμόζεται μόνο σε τιμές του υποκατάστατου που εμπίπτουν στο εύρος για το οποίο αυτό καθορίστηκε.

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

- α) προσδιορισμό του συντελεστή εκπομπών σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 32 έως 35·
- β) εμπειρική συσχέτιση, όπως ορίζεται για τη βαθμίδα 2β, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η αβεβαιότητα της εμπειρικής συσχέτισης δεν υπερβαίνει το 1/3 της τιμής αβεβαιότητας την οποία οφείλει να τηρεί ο φορέας εκμετάλλευσης αναφορικά με τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας του σχετικού καυσίμου ή υλικού.

2.2 Βαθμίδες για την κατώτερη θερμογόνο δύναμη (NCV)

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

- α) τους πρότυπους συντελεστές που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 1·
- β) άλλες σταθερές τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο ε), εάν το παράρτημα VI τμήμα 1 δεν περιλαμβάνει εφαρμοστέα τιμή.

Βαθμίδα 2α: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει ειδικούς κατά χώρα συντελεστές για το εκάστοτε καύσιμο, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ), ή τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Βαθμίδα 2β: Για τα καύσιμα του εμπορίου, χρησιμοποιείται η κατώτερη θερμογόνο δύναμη η οποία λαμβάνεται από τα αρχεία προμηθειών του εκάστοτε καυσίμου που παρέχει ο προμηθευτής καυσίμων, υπό τον όρο ότι η τιμή αυτή έχει προκύψει με βάση αποδεκτά εθνικά ή διεθνή πρότυπα.

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την κατώτερη θερμογόνο δύναμη σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35.

2.3 Βαθμίδες για τους συντελεστές οξείδωσης

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει συντελεστή οξείδωσης ίσο με 1.

Βαθμίδα 2: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει συντελεστές οξείδωσης για το εκάστοτε καύσιμο, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ).

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης συνάγει ειδικούς κατά δραστηριότητα συντελεστές για τα καύσιμα, με βάση την περιεκτικότητα σε άνθρακα των τεφρών, λυμάτων και άλλων αποβλήτων και παραπροϊόντων, καθώς και άλλων, μερικών οξειδωμένων αερίων μορφών άνθρακα που εκπέμπονται, εκτός από το CO. Προσδιορίζονται δεδομένα σύστασης σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35.

2.4 Βαθμίδες για το κλάσμα βιομάζας

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει εφαρμοστέα τιμή που δημοσιεύεται από την αρμόδια αρχή ή από την Επιτροπή, ή τιμές σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1.

Βαθμίδα 2: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει μέθοδο εκτίμησης που έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο.

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει αναλύσεις σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, και σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35.

Σε περίπτωση που ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόσει ορυκτό κλάσμα 100 % σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 1, δεν εφαρμόζεται βαθμίδα για το κλάσμα βιομάζας.

3. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΜΑΖΑΣ

Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί ισοζύγιο μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25, εφαρμόζει τις βαθμίδες που ορίζονται στο παρόν τμήμα.

3.1 Βαθμίδες για την περιεκτικότητα σε άνθρακα

Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει μία από τις βαθμίδες του παρόντος σημείου. Για τη συναγωγή της περιεκτικότητας σε άνθρακα από συντελεστή εκπομπών, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τις ακόλουθες εξισώσεις:

α) όταν οι συντελεστές εκπομπών εκφράζονται σε t CO₂/TJ: $C = (EF \times NCV)/f$

β) όταν οι συντελεστές εκπομπών εκφράζονται σε t CO₂/t: $C = EF/f$

Στους ανωτέρω τύπους C είναι η περιεκτικότητα σε άνθρακα, εκφραζόμενη ως κλάσμα (τόνοι άνθρακα ανά τόνο προϊόντος), EF ο συντελεστής εκπομπών, NCV η κατώτερη θερμογόνος δύναμη και f ο συντελεστής που καθορίζεται στο άρθρο 36 παράγραφος 3.

Όταν προσδιορίζεται το κλάσμα βιομάζας για μεικτό καύσιμο ή υλικό, οι οριζόμενες βαθμίδες αναφέρονται στη συνολική περιεκτικότητα σε άνθρακα. Το κλάσμα βιομάζας του άνθρακα προσδιορίζεται με τη βοήθεια των βαθμίδων που ορίζονται στο σημείο 2.4 του παρόντος παραρτήματος.

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

α) την περιεκτικότητα σε άνθρακα η οποία προκύπτει από τους πρότυπους συντελεστές που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήματα 1 και 2·

β) άλλες σταθερές τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο ε), εάν το παράρτημα VI τμήματα 1 και 2 δεν περιλαμβάνει εφαρμοστέα τιμή.

Βαθμίδα 2α: Ο φορέας εκμετάλλευσης συνάγει την περιεκτικότητα σε άνθρακα από ειδικούς κατά χώρα συντελεστές εκπομπών για το εκάστοτε καύσιμο ή υλικό, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ), ή τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Βαθμίδα 2β: Ο φορέας εκμετάλλευσης συνάγει την περιεκτικότητα σε άνθρακα από συντελεστές εκπομπών για το καύσιμο με βάση ένα από τα ακόλουθα καθορισμένα υποκατάστατα, σε συνδυασμό με εμπειρική συσχέτιση που προσδιορίζεται τουλάχιστον ετησίως, σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35:

α) μέτρηση της πυκνότητας συγκεκριμένων υγρών ή αερίων κοινής χρήσης, π.χ. στον κλάδο των διυλιστηρίων ή της χαλυβουργίας·

β) κατώτερη θερμογόνο δύναμη για συγκεκριμένα είδη γαιανθράκων.

Ο φορέας εκμετάλλευσης εξασφαλίζει ότι η συσχέτιση ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ορθής μηχανολογικής πρακτικής και ότι εφαρμόζεται μόνο σε τιμές του υποκατάστατου που εμπίπτουν στο εύρος για το οποίο αυτό καθορίστηκε.

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

α) προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε άνθρακα σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 32 έως 35·

β) εμπειρική συσχέτιση, όπως ορίζεται για τη βαθμίδα 2β, εάν ο φορέας εκμετάλλευσης αποδεικνύει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η αβεβαιότητα της εμπειρικής συσχέτισης δεν υπερβαίνει το 1/3 της τιμής αβεβαιότητας την οποία οφείλει να τηρεί ο φορέας εκμετάλλευσης αναφορικά με τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας του σχετικού καυσίμου ή υλικού.

3.2 Βαθμίδες για την κατώτερη θερμογόνο δύναμη

Χρησιμοποιούνται οι βαθμίδες που ορίζονται στο σημείο 2.2 του παρόντος παραρτήματος.

3.3 Βαθμίδες για το κλάσμα βιομάζας

Χρησιμοποιούνται οι βαθμίδες που ορίζονται στο σημείο 2.4 του παρόντος παραρτήματος.

4. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΑΝΘΡΑΚΙΚΩΝ ΑΛΑΤΩΝ

Για όλες τις εκπομπές διεργασίας που παρακολουθούνται με την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2, οι ακόλουθοι ορισμοί βαθμίδων για τον συντελεστή εκπομπών και τον συντελεστή μετατροπής ισχύουν στην περίπτωση:

- α) **της μεθόδου Α:** βάσει των εισροών — ο συντελεστής εκπομπών και τα δεδομένα δραστηριότητας αναφέρονται στην ποσότητα των εισροών υλικού στη διεργασία·
- β) **της μεθόδου Β:** βάσει των εκροών — ο συντελεστής εκπομπών και τα δεδομένα δραστηριότητας αναφέρονται στην ποσότητα των εκροών της διεργασίας.

4.1 Βαθμίδες για τον συντελεστή εκπομπών, όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος Α:

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

- α) τους πρότυπους συντελεστές που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 2 πίνακας 2·
- β) άλλες σταθερές τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο ε), εάν το παράρτημα VI δεν περιλαμβάνει εφαρμοστέα τιμή.

Βαθμίδα 2: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει ειδικό κατά χώρα συντελεστή εκπομπών, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ), ή τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τον συντελεστή εκπομπών σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35. Κατά περίπτωση, για τη μετατροπή των δεδομένων σύστασης σε συντελεστές εκπομπών χρησιμοποιούνται οι στοιχειομετρικές αναλογίες που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 2.

4.2 Βαθμίδες για τον συντελεστή μετατροπής, όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος Α:

Βαθμίδα 1: Χρησιμοποιείται συντελεστής μετατροπής ίσος με 1.

Βαθμίδα 2: Τα ανθρακικά άλατα και οι λοιπές μορφές άνθρακα που εξέρχονται από τη διεργασία λαμβάνονται υπόψη με τη βοήθεια συντελεστή μετατροπής του οποίου η τιμή κυμαίνεται μεταξύ 0 και 1. Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί παραδοχή πλήρους μετατροπής για μία ή περισσότερες εισροές και να καταλογίζει στις υπόλοιπες εισροές άλλες μορφές άνθρακα ή υλικά που δεν μετατρέπονται. Ο επιπλέον προσδιορισμός σχετικών χημικών παραμέτρων των προϊόντων εκτελείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35.

4.3 Βαθμίδες για τον συντελεστή εκπομπών, όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος Β:

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

- α) τους πρότυπους συντελεστές που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 2 πίνακας 3·
- β) άλλες σταθερές τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο ε), εάν το παράρτημα VI δεν περιλαμβάνει εφαρμοστέα τιμή.

Βαθμίδα 2: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει ειδικό κατά χώρα συντελεστή εκπομπών, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ), ή τιμές, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τον συντελεστή εκπομπών σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35. Για τη μετατροπή των δεδομένων σύστασης σε συντελεστές εκπομπών χρησιμοποιούνται οι στοιχειομετρικές αναλογίες που αναφέρονται στο παράρτημα VI τμήμα 2 πίνακας 3, με την παραδοχή ότι το σύνολο των σχετικών μεταλλικών οξειδίων έχει προκύψει από τα αντίστοιχα ανθρακικά άλατα. Για τον σκοπό αυτό, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τα CaO και MgO, και παρέχει αποδεικτικά στοιχεία στην αρμόδια αρχή σχετικά με το ποια άλλα μεταλλικά οξείδια αφορούν ανθρακικά άλατα των πρώτων υλών.

4.4 Βαθμίδες για τον συντελεστή μετατροπής όταν χρησιμοποιείται η μέθοδος Β:

Βαθμίδα 1: Χρησιμοποιείται συντελεστής μετατροπής ίσος με 1.

Βαθμίδα 2: Η ποσότητα των μη ανθρακικών ενώσεων των σχετικών μετάλλων που περιέχεται στις πρώτες ύλες, συμπεριλαμβανομένων της επανεισερχόμενης σκόνης, της ιπτάμενης τέφρας και άλλων ήδη πυρωμένων υλικών, εκφράζεται με τη βοήθεια συντελεστή μετατροπής του οποίου η τιμή κυμαίνεται μεταξύ 0 και 1, όπου η τιμή 1 αντιστοιχεί σε πλήρη μετατροπή των ανθρακικών αλάτων της πρώτης ύλης σε οξείδια. Ο επιπλέον προσδιορισμός σχετικών χημικών παραμέτρων των εισροών διεργασίας εκτελείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35.

5. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΚΠΟΜΠΕΣ CO₂ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟ ΑΛΛΑ ΥΛΙΚΑ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΙΚΩΝ ΑΛΑΤΩΝ

Τα υλικά διεργασίας που αυξάνουν τις εκπομπές CO₂, συμπεριλαμβανομένης της ουρίας, του οπτάνθρακα, του γραφίτη και άλλων υλικών που περιέχουν άνθρακα πλην ανθρακικών αλάτων, παρακολουθούνται χρησιμοποιώντας προσέγγιση με βάση τις εισροές σύμφωνα με το παρόν τμήμα, εκτός εάν συμπεριλαμβάνονται σε ισοζύγιο μάζας.

5.1 **Βαθμίδες για τους συντελεστές εκπομπών**

Χρησιμοποιούνται οι βαθμίδες που ορίζονται στο σημείο 2.1 του παρόντος παραρτήματος.

5.2 **Βαθμίδες για την κατώτερη θερμογόνο δύναμη (NCV)**

Εάν το υλικό διεργασίας περιέχει καύσιμο άνθρακα, ο φορέας εκμετάλλευσης αναφέρει την τιμή της κατώτερης θερμογόνου δύναμης (NCV). Χρησιμοποιούνται οι βαθμίδες που ορίζονται στο σημείο 2.2 του παρόντος παραρτήματος.

5.3 **Βαθμίδες για τους συντελεστές μετατροπής/οξειδωσης**

Εάν το υλικό διεργασίας περιέχει καύσιμο άνθρακα, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει συντελεστή οξειδωσης. Για τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιούνται οι βαθμίδες που ορίζονται στο σημείο 2.3 του παρόντος παραρτήματος.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει συντελεστή μετατροπής. Για τον σκοπό αυτό, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί βαθμίδων:

Βαθμίδα 1: Χρησιμοποιείται συντελεστής μετατροπής ίσος με 1.

Βαθμίδα 2: Ο άνθρακας που εξέρχεται από τη διεργασία λαμβάνεται υπόψη με τη βοήθεια συντελεστή μετατροπής του οποίου η τιμή κυμαίνεται μεταξύ 0 και 1. Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί παραδοχή πλήρους μετατροπής για μία ή περισσότερες εισροές και να καταλογίζει στις υπόλοιπες εισροές τα υλικά ή τις άλλες μορφές άνθρακα που δεν μετατρέπονται. Ο επιπλέον προσδιορισμός σχετικών χημικών παραμέτρων των προϊόντων εκτελείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35.

5.4 **Βαθμίδες για το κλάσμα βιομάζας**

Χρησιμοποιούνται οι βαθμίδες που ορίζονται στο σημείο 2.4 του παρόντος παραρτήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Μεθοδολογίες παρακολούθησης για τις αεροπορικές μεταφορές (άρθρα 53 και 57)**1. ΜΕΘΟΔΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ****Μέθοδος Α:**

Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τον ακόλουθο τύπο:

Πραγματική κατανάλωση καυσίμου για κάθε πτήση [t] = Ποσότητα καυσίμου που περιέχουν οι δεξαμενές του αεροσκάφους μετά την ολοκλήρωση του ανεφοδιασμού με καύσιμο για την πτήση [t] – Ποσότητα καυσίμου που περιέχουν οι δεξαμενές του αεροσκάφους μετά την ολοκλήρωση του ανεφοδιασμού με καύσιμο για την επόμενη πτήση [t] + Ανεφοδιασμός με καύσιμο για την επόμενη αυτή πτήση [t]

Όταν δεν γίνεται ανεφοδιασμός με καύσιμο για την πτήση ή την επόμενη πτήση, η ποσότητα καυσίμου που περιέχουν οι δεξαμενές του αεροσκάφους υπολογίζεται κατά την έναρξη τροχοδρόμησης για την πτήση ή την επόμενη πτήση. Στην εξαιρετική περίπτωση που αεροσκάφος υπόκειται σε άλλες δραστηριότητες εκτός από πτήση, μεταξύ των οποίων η υποβολή του σε σοβαρές εργασίες συντήρησης που περιλαμβάνουν εκκένωση των δεξαμενών, μετά την πτήση για την οποία παρακολουθείται η κατανάλωση καυσίμου, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μπορεί να αντικαταστήσει το μέγεθος «Ποσότητα καυσίμου που περιέχουν οι δεξαμενές του αεροσκάφους μετά την ολοκλήρωση του ανεφοδιασμού με καύσιμο για την επόμενη πτήση + Ανεφοδιασμός με καύσιμο για την επόμενη αυτή πτήση» με το μέγεθος «Ποσότητα καυσίμου που απομένει στις δεξαμενές του αεροσκάφους κατά την έναρξη της επόμενης δραστηριότητάς του», όπως καταγράφεται στο τεχνικό ημερολόγιο.

Μέθοδος Β:

Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τον ακόλουθο τύπο:

Πραγματική κατανάλωση καυσίμου για κάθε πτήση [t] = Ποσότητα καυσίμου που απομένει στις δεξαμενές του αεροσκάφους κατά τη στάθμευση στο τέλος της προηγούμενης πτήσης [t] + Ανεφοδιασμός με καύσιμο για την πτήση [t] – Ποσότητα καυσίμου που περιέχουν οι δεξαμενές του αεροσκάφους κατά τη στάθμευση στο τέλος της πτήσης [t]

Η στιγμή της στάθμευσης μπορεί να θεωρηθεί ισοδύναμη με τη στιγμή διακοπής της λειτουργίας του κινητήρα. Όταν αεροσκάφος δεν έχει εκτελέσει πτήση πριν από την πτήση για την οποία παρακολουθείται η κατανάλωση καυσίμου, ο φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών μπορεί να αντικαταστήσει το μέγεθος «Ποσότητα καυσίμου που απομένει στις δεξαμενές του αεροσκάφους κατά τη στάθμευση στο τέλος της προηγούμενης πτήσης» με το μέγεθος «Ποσότητα καυσίμου που απομένει στις δεξαμενές του αεροσκάφους στο τέλος της προηγούμενης δραστηριότητάς του», όπως καταγράφεται στο τεχνικό ημερολόγιο.

2. ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΓΙΑ ΤΥΠΙΚΑ ΚΑΥΣΙΜΑ

Πίνακας 1

Συντελεστές εκπομπών CO₂ για αεροπορικά καύσιμα

Καύσιμο	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /t καυσίμου]
Βενζίνη αεροπλάνων (AvGas)	3,10
Βενζίνη αεριωθουμένων (Jet B)	3,10
Κηροζίνη αεριωθουμένων (Jet A1 ή Jet A)	3,15

3. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ ΟΡΘΟΔΡΟΜΙΑΣ

Απόσταση [km] = απόσταση ορθοδρομίας [km] + 95 km

Η απόσταση ορθοδρομίας ορίζεται ως η βραχύτερη απόσταση μεταξύ δύο σημείων της επιφάνειας της Γης, η οποία υπολογίζεται κατά προσέγγιση με τη βοήθεια του συστήματος που αναφέρεται στο παράρτημα 15 άρθρο 3.7.1.1 της σύμβασης του Σικάγου (γεωδατικό σύστημα WGS 84).

Το γεωγραφικό πλάτος και μήκος των αεροδρομίων λαμβάνεται είτε από τα δεδομένα θέσης αεροδρομίου που έχουν δημοσιευθεί σε έντυπα ενημέρωσης σε θέματα αεροναυτιλίας (AIP, από τα αρχικά των λέξεων Aeronautical Information Publications) σύμφωνα με το παράρτημα 15 της σύμβασης του Σικάγου, είτε από πηγή που χρησιμοποιεί δεδομένα των AIP.

Επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται οι αποστάσεις που έχουν υπολογιστεί με λογισμικό ή από τρίτο μέρος, υπό τον όρο ότι η μέθοδος υπολογισμού βασίζεται στον μαθηματικό τύπο του παρόντος παραρτήματος, στα δεδομένα των AIP και στις απαιτήσεις του WGS 84.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ειδικές κατά δραστηριότητα μέθοδοι παρακολούθησης που αφορούν εγκαταστάσεις (άρθρο 20 παράγραφος 2)

1. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΑΠΟ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΥΣΗΣ

A. Πεδίο εφαρμογής

Οι φορείς εκμετάλλευσης παρακολουθούν τις εκπομπές CO₂ από όλα τα είδη διεργασιών καύσης που περιλαμβάνονται σε όλες τις δραστηριότητες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK ή εντάσσονται στο σύστημα της Ένωσης βάσει του άρθρου 24 της εν λόγω οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών διεργασιών καθαρισμού σε πλυντρίδα, τηρώντας τους κανόνες του παρόντος παραρτήματος. Οι ενδεχόμενες εκπομπές από τη χρήση καυσίμων ως εισροών διεργασίας εξομοιώνονται με τις εκπομπές καύσης όσον αφορά τις μεθοδολογίες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, με την επιφύλαξη άλλων ταξινομήσεων που ισχύουν για τις εκπομπές.

Οι φορείς εκμετάλλευσης δεν παρακολουθούν ούτε αναφέρουν τις εκπομπές από κινητήρες εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές. Καταλογίζουν στην εγκατάσταση όλες τις εκπομπές από την καύση καυσίμων στην εγκατάσταση, ανεξαρτήτως των εξαγωγών θερμότητας ή ηλεκτρικής ενέργειας προς άλλες εγκαταστάσεις. Δεν καταλογίζουν στην εγκατάσταση εισαγωγής τις εκπομπές που συνδέονται με την παραγωγή θερμότητας ή ηλεκτρικής ενέργειας εισαγόμενης από άλλες εγκαταστάσεις.

Οι φορείς εκμετάλλευσης συνυπολογίζουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πηγές εκπομπών: λέβητες, καυστήρες, στρόβιλοι, θερμαντήρες, κλιβάνους, αποτεφρωτήρες, εγκαταστάσεις πύρωσης, καμίνους, πυριατήρια, ξηραντήρες/στεγνώστρες, κινητήρες, κυψέλες καυσίμου, μονάδες καύσης χημικής ανακύκλωσης, πυρσούς καύσης, θερμικές ή καταλυτικές μονάδες μετάκαυσης, καθώς και πλυντρίδες καθαρισμού αερίων (εκπομπές διεργασίας) και κάθε άλλο εξοπλισμό ή μηχάνημα στο οποίο χρησιμοποιείται καύσιμο, με εξαίρεση τον εξοπλισμό ή τα μηχανήματα με κινητήρες καύσης που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές από διεργασίες καύσης υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1, εκτός εάν τα καύσιμα συμπεριλαμβάνονται σε ισοζύγιο μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25. Εφαρμόζονται οι βαθμίδες που ορίζονται στο παράρτημα II τμήμα 2. Επιπλέον, παρακολουθούνται οι εκπομπές διεργασίας από τον καθαρισμό απαερίων σε πλυντρίδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου Γ.

Για τις εκπομπές από πυρσούς καύσης ισχύουν οι ειδικές απαιτήσεις που καθορίζονται στο σημείο Δ του παρόντος τμήματος.

Είναι δυνατόν να παρακολουθούνται οι διεργασίες καύσης σε τερματικούς σταθμούς επεξεργασίας αερίου, με τη βοήθεια ισοζυγίου μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25.

Γ. Καθαρισμός απαερίων σε πλυντρίδα**Γ.1 Αποθείωση**

Οι εκπομπές CO₂ διεργασίας από τη χρήση ανθρακικών αλάτων για την απομάκρυνση όξινου αερίου από τη ροή απαερίων υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2 με βάση το ανθρακικό άλας που καταναλώνεται (μέθοδος Α κατωτέρω) ή τον παραγόμενο γύψο (μέθοδος Β κατωτέρω). Ισχύουν τα ακόλουθα κατά παρέκκλιση του τμήματος 4 του παραρτήματος II.

Μέθοδος Α: Συντελεστής εκπομπών

Βαθμίδα 1: Ο συντελεστής εκπομπών προσδιορίζεται από τις στοιχειομετρικές αναλογίες που καθορίζονται στο παράρτημα VI τμήμα 2. Η ποσότητα CaCO₃ και MgCO₃ ή άλλων ανθρακικών αλάτων στο σχετικό υλικό εισροής προσδιορίζεται με τη χρήση κατευθυντήριων γραμμών βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής.

Μέθοδος Β: Συντελεστής εκπομπών

Βαθμίδα 1: Ο συντελεστής εκπομπών ισούται με τη στοιχειομετρική αναλογία μεταξύ ξηρού γύψου (CaSO₄ × 2H₂O) και εκπεμπόμενου CO₂: 0,2558 t CO₂/t γύψου.

Συντελεστής μετατροπής:

Βαθμίδα 1: Χρησιμοποιείται συντελεστής μετατροπής ίσος με 1.

Γ.2 De-NO_x

Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II σημείο 5, οι εκπομπές CO₂ διεργασίας από τη χρήση της ουρίας για τον καθαρισμό της ροής απαερίων σε πλυντρίδα υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2, με την εφαρμογή των ακόλουθων βαθμίδων.

Συντελεστής εκπομπών:

Βαθμίδα 1: Η ποσότητα της ουρίας στο σχετικό υλικό εισροής προσδιορίζεται με τη χρήση κατευθυντήριων γραμμών βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής. Ο συντελεστής εκπομπών προσδιορίζεται με τη χρήση της στοιχειομετρικής αναλογίας 0,7328 t CO₂/t ουρίας.

Συντελεστής μετατροπής:

Εφαρμόζεται μόνο η βαθμίδα 1.

Δ. Πυρσοί καύσης

Ο φορέας εκμετάλλευσης συμπεριλαμβάνει στον υπολογισμό των εκπομπών από πυρσούς καύσης την καύση καθημερινής πρακτικής και τη λειτουργική καύση (διακοπές, εκκίνηση και παύση λειτουργίας, καθώς και την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης). Συμπεριλαμβάνει επίσης το εγγενές CO₂ σύμφωνα με το άρθρο 48.

Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II σημείο 2.1, οι βαθμίδες 1 και 2β για τον συντελεστή εκπομπών ορίζονται ως εξής:

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί συντελεστή εκπομπών αναφοράς ίσο με 0,00393 t CO₂/Nm³, ο οποίος προκύπτει από την καύση καθαρού αιθανίου που χρησιμοποιείται ως συντηρητικό υποκατάστατο των καιόμενων στον πυρσό αερίων.

Βαθμίδα 2β: Συνάγονται ειδικοί κατά εγκατάσταση συντελεστές εκπομπών από εκτίμηση του μοριακού βάρους της ροής πυρσού καύσης, με μοντελοποίηση διεργασίας βασισμένη σε τυπικά βιομηχανικά μοντέλα. Από τις σχετικές αναλογίες και τα μοριακά βάρη κάθε συνιστώσας της ροής, υπολογίζεται σταθμισμένη ετήσια μέση τιμή για το μοριακό βάρος του καιόμενου στον πυρσό αερίου.

Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II σημείο 2.3, στους πυρσούς καύσης εφαρμόζονται μόνο οι βαθμίδες 1 και 2 για τον συντελεστή οξειδωσης.

2. ΔΙΥΛΙΣΗ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης παρακολουθεί και αναφέρει όλες τις εκπομπές CO₂ από τις διεργασίες καύσης και παραγωγής στα διυλιστήρια.

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: λέβητες, βιομηχανικούς θερμαντήρες/συσκευές επεξεργασίας, κινητήρες εσωτερικής καύσης/στρόβιλους, συσκευές καταλυτικής και θερμικής οξειδωσης, καμίνους πύρωσης οπτανθρακα, πυροσβεστικές αντλίες, γεννήτριες έκτακτης ανάγκης/εφεδρικές, πυρσούς καύσης, αποτεφρωτήρες, μονάδες πυρόλυσης, μονάδες παραγωγής υδρογόνου, μονάδες Claus, αναγέννηση καταλύτη (από καταλυτική πυρόλυση και άλλες καταλυτικές διεργασίες) και μονάδες οπτανθρακοποίησης [ευέλικτη εξανθράκωση (flexi-coking), εξανθράκωση με υστέρηση].

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Η παρακολούθηση των δραστηριοτήτων διύλισης ορυκτελαίων διενεργείται σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος και αφορά τις εκπομπές καύσης, συμπεριλαμβανομένου του καθαρισμού απαερίων σε πλυντρίδα. Ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να χρησιμοποιεί τη μεθοδολογία του ισοζυγίου μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25 για το σύνολο του διυλιστηρίου ή για επιμέρους μονάδες διεργασιών, όπως οι μονάδες εξαερίωσης βαρέος μαζούτ ή πύρωσης. Σε περίπτωση χρησιμοποίησης συνδυασμών της τυπικής μεθοδολογίας και του ισοζυγίου μάζας, ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει στην αρμόδια αρχή στοιχεία που αποδεικνύουν την πληρότητα της κάλυψης των εκπομπών και την απουσία διπλοεγγραφών όσον αφορά τις εκπομπές.

Οι εκπομπές ειδικών μονάδων παραγωγής υδρογόνου παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 19 του παρόντος παραρτήματος.

Κατά παρέκκλιση των άρθρων 24 και 25, οι εκπομπές από την αναγέννηση του καταλύτη στις μονάδες καταλυτικής πυρόλυσης, από άλλες διεργασίες αναγέννησης καταλύτη και τις μονάδες ευέλικτης εξανθράκωσης παρακολουθούνται με τη βοήθεια ισοζυγίου μάζας, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης του αέρα εισροής και των απαερίων. Το σύνολο του CO των απαερίων λογίζεται ως CO₂ με την εφαρμογή της σχέσης μαζών: t CO₂ = t CO * 1,571. Η ανάλυση του αέρα εισροής και των απαερίων και η επιλογή βαθμίδων γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32 έως 35. Η ειδική μεθοδολογία υπολογισμού εγκρίνεται από την αρμόδια αρχή.

3. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΠΤΑΝΘΡΑΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: πρώτες ύλες (συμπεριλαμβανομένου του γαιάνθρακα ή του πετρελαϊκού κωκ), συμβατικά καύσιμα (συμπεριλαμβανομένου του φυσικού αερίου), αέρια διεργασιών [συμπεριλαμβανομένου του αερίου υψικαμίνου (BFG)], άλλα καύσιμα και καθαρισμό απαερίων σε πλυντρίδα.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Για την παρακολούθηση των εκπομπών από την παραγωγή οπτάνθρακα, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να χρησιμοποιεί ισοζύγιο μάζας, σύμφωνα με το άρθρο 25 και το παράρτημα II τμήμα 3, ή την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24 και το παράρτημα II τμήματα 2 και 4.

4. ΦΡΥΞΗ ΚΑΙ ΠΥΡΟΣΥΣΣΩΜΑΤΩΣΗ ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: πρώτες ύλες (πύρωση ασβεστόλιθου, δολομίτη και ανθρακικών σιδηρομεταλλευμάτων, συμπεριλαμβανομένου του FeCO₃), συμβατικά καύσιμα (μεταξύ των οποίων φυσικό αέριο και οπτάνθρακας/σκόνη οπτάνθρακα), αέρια διεργασιών [μεταξύ των οποίων αέριο κλιβάνου οπτανθρακοποίησης (COG) και αέριο υψικαμίνου (BFG)], υπολείμματα διεργασιών που χρησιμοποιούνται ως υλικό εισροής, μεταξύ των οποίων φιλτραρισμένη σκόνη από τη μονάδα πυροσυσσωμάτωσης, τον μετατροπέα και την υψικαμίνου, άλλα καύσιμα και καθαρισμό απαερίων σε πλυντρίδα.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Για την παρακολούθηση των εκπομπών από τη φρύξη, πυροσυσσωμάτωση ή πελλετοποίηση μεταλλευμάτων, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να χρησιμοποιεί ισοζύγιο μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25 και το παράρτημα II τμήμα 3 ή την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24 και το παράρτημα II τμήματα 2, 4 και 5.

5. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΥΤΟΣΙΔΗΡΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΥΒΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: πρώτες ύλες (πύρωση ασβεστόλιθου, δολομίτη και ανθρακικών σιδηρομεταλλευμάτων, συμπεριλαμβανομένου του FeCO₃), συμβατικά καύσιμα (μεταξύ των οποίων φυσικό αέριο, γαιάνθρακας και οπτάνθρακας), αναγωγικά μέσα (μεταξύ των οποίων οπτάνθρακας, γαιάνθρακας και πλαστικές ύλες), αέρια διεργασιών [αέριο κλιβάνου οπτανθρακοποίησης (COG), αέριο υψικαμίνου (BFG) και αέριο καμίνου βασικού οξυγόνου (BOFG)], κατανάλωση ηλεκτροδίων γραφίτη, άλλα καύσιμα και καθαρισμό απαερίων σε πλυντρίδα.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Για την παρακολούθηση των εκπομπών από την παραγωγή χυτοσιδήρου και χάλυβα, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να χρησιμοποιεί ισοζύγιο μάζας, σύμφωνα με το άρθρο 25 και το παράρτημα II τμήμα 3, ή την τυπική μεθοδολογία, σύμφωνα με το άρθρο 24 και το παράρτημα II τμήματα 2 και 4, τουλάχιστον για μέρος των ροών πηγής, αποφεύγοντας τυχόν κενά στα δεδομένα ή διπλοεγγραφές όσον αφορά τις εκπομπές.

Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II σημείο 3.1, η βαθμίδα 3 για την περιεκτικότητα σε άνθρακα ορίζεται ως εξής:

Βαθμίδα 3: Ο φορέας εκμετάλλευσης συνάγει την περιεκτικότητα των ροών εισροής ή εκροής σε άνθρακα τηρώντας τα άρθρα 32 έως 35 όσον αφορά την αντιπροσωπευτική δειγματοληψία καυσίμων, προϊόντων και παραπροϊόντων, καθώς και τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε άνθρακα και του κλάσματος βιομάζας αυτών. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την περιεκτικότητα των προϊόντων ή ημιτελών προϊόντων σε άνθρακα με βάση ετήσιες αναλύσεις σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35 ή συνάγει την περιεκτικότητα σε άνθρακα από μεσαίες τιμές σύστασης που καθορίζονται σε σχετικά διεθνή ή εθνικά πρότυπα.

6. ΠΑΡΑΓΩΓΗ Ή ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΣΙΔΗΡΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΣΙΔΗΡΟΥΧΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης δεν εφαρμόζει τις διατάξεις του παρόντος τμήματος στην παρακολούθηση και αναφορά των εκπομπών CO₂ από την παραγωγή χυτοσιδήρου, χάλυβα και πρωτογενούς αλουμινίου.

Ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: συμβατικά καύσιμα, εναλλακτικά καύσιμα, μεταξύ των οποίων κοκκοποιημένες πλαστικές ύλες από μονάδες ανάκτησης καταλοίπων τεμαχιστή, αναγωγικά μέσα, συμπεριλαμβανομένων του οπτάνθρακα και των ηλεκτροδίων γραφίτη, πρώτες ύλες, συμπεριλαμβανομένων του ασβεστόλιθου και του δολομίτη, ανθρακούχα μεταλλεύματα και συμπυκνώματα μετάλλων, και δευτερογενή υλικά τροφοδοσίας.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Σε περίπτωση που άνθρακας προερχόμενος από τα καύσιμα ή τα υλικά εισροής τα οποία χρησιμοποιούνται στην εγκατάσταση παραμένει στα προϊόντα ή σε άλλες εκροές της παραγωγής, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί ισοζύγιο μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25 και το παράρτημα II τμήμα 3. Σε αντίθετη περίπτωση, υπολογίζει χωριστά τις εκπομπές καύσης και τις εκπομπές διεργασίας, χρησιμοποιώντας την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24 και το παράρτημα II τμήματα 2 και 4.

Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί ισοζύγιο μάζας, μπορεί να επιλέξει να συμπεριλαμβάνει σε αυτό τις εκπομπές από διεργασίες καύσης ή να εφαρμόζει την τυπική μεθοδολογία, σύμφωνα με το άρθρο 24 και το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος, για μέρος των ροών πηγής, αποφεύγοντας τυχόν κενά στα δεδομένα και διπλοεγγραφές όσον αφορά τις εκπομπές.

7. ΕΚΠΟΜΠΕΣ CO₂ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ Ή ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τις διατάξεις του παρόντος τμήματος στην παρακολούθηση και αναφορά των εκπομπών CO₂ από την παραγωγή ηλεκτροδίων για τήξη πρωτογενούς αλουμινίου, στην οποία συμπεριλαμβάνονται οι αυτοτελείς βιομηχανικές μονάδες παραγωγής των εν λόγω ηλεκτροδίων, και την κατανάλωση ηλεκτροδίων κατά την ηλεκτρόλυση.

Ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: καύσιμα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή θερμότητας ή ατμού, παραγωγή ηλεκτροδίων, αναγωγή Al₂O₃ κατά την ηλεκτρόλυση που συνδέεται με την κατανάλωση των ηλεκτροδίων και χρήση ανθρακικού νατρίου ή άλλων ανθρακικών αλάτων για καθαρισμό απαερίων σε πλυντρίδα.

Οι σχετικές εκπομπές υπερφθορανθράκων (PFC) που οφείλονται στα ανοδικά φαινόμενα και στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι διαφεύγουσες εκπομπές, παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 8 του παρόντος παραρτήματος.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εκπομπές CO₂ από την παραγωγή ή επεξεργασία πρωτογενούς αλουμινίου, εφαρμόζοντας τη μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25. Στη μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του άνθρακα των εισροών, αποθεμάτων, προϊόντων και λοιπών εξαγωγών ο οποίος προέρχεται από την ανάμιξη της πάστας, τη μορφοποίηση, την έμψηση και την ανακύκλωση των ηλεκτροδίων, καθώς και από την κατανάλωση των ηλεκτροδίων κατά την ηλεκτρόλυση. Όταν χρησιμοποιούνται προηρημένες άνοδοι, επιτρέπεται να εφαρμόζονται είτε χωριστά ισοζύγια μάζας για την παραγωγή και την κατανάλωση είτε ένα κοινό ισοζύγιο μάζας, στο οποίο συνεκτιμώνται τόσο η παραγωγή όσο και η κατανάλωση ηλεκτροδίων. Στην περίπτωση των ηλεκτρολυτικών λεκανών τύπου Söderberg, ο φορέας εκμετάλλευσης οφείλει να χρησιμοποιεί ένα κοινό ισοζύγιο μάζας.

Για τις εκπομπές από διεργασίες καύσης, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να τις συμπεριλαμβάνει στο ισοζύγιο μάζας ή να εφαρμόζει την τυπική μεθοδολογία, σύμφωνα με το άρθρο 24 και το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος, τουλάχιστον για μέρος των ροών πηγής, αποφεύγοντας τυχόν κενά στα δεδομένα και διπλοεγγραφές όσον αφορά τις εκπομπές.

8. ΕΚΠΟΜΠΕΣ PFC ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ Ή ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τις κατωτέρω διατάξεις στις εκπομπές υπερφθορανθράκων (PFC) που οφείλονται στα ανοδικά φαινόμενα και στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι διαφεύγουσες εκπομπές PFC. Όσον αφορά τις σχετικές εκπομπές CO₂, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών από την παραγωγή ηλεκτροδίων, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει το τμήμα 7 του παρόντος παραρτήματος. Επιπλέον, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τις εκπομπές PFC που δεν αφορούν ανοδικά φαινόμενα με βάση τις μεθόδους εκτίμησης σύμφωνα με τη βέλτιστη βιομηχανική πρακτική και τυχόν κατευθυντήριες γραμμές που δημοσίευσε η Επιτροπή για τον σκοπό αυτό.

B. Προσδιορισμός των εκπομπών PFC

Οι εκπομπές PFC υπολογίζονται από τις εκπομπές που μπορούν να μετρηθούν σε αεραγωγό ή καπνοδόχο («εκπομπές σημειακής πηγής»), καθώς και από τις διαφεύγουσες εκπομπές, εφαρμόζοντας την απόδοση συλλογής του αεραγωγού:

εκπομπές PFC (σύνολο) = εκπομπές PFC (αγωγός)/απόδοση συλλογής

Η απόδοση συλλογής μετράται κατά τον προσδιορισμό των ειδικών κατά εγκατάσταση συντελεστών εκπομπών. Προς τούτο, πρέπει να χρησιμοποιείται η πλέον πρόσφατη έκδοση των κατευθύνσεων που αναφέρονται στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006, σημείο 4.4.2.4, βαθμίδα 3.

Ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τις εκπομπές CF_4 και C_2F_6 μέσω αεραγωγού ή καπνοδόχου, εφαρμόζοντας μία από τις ακόλουθες μεθόδους:

α) τη μέθοδο Α, σύμφωνα με την οποία καταγράφεται η διάρκεια των ανοδικών φαινομένων, σε λεπτά, ανά ημέρα λειτουργίας ηλεκτρολυτικής λεκάνης·

β) τη μέθοδο Β, σύμφωνα με την οποία καταγράφεται η ανοδική υπέρταση.

Μέθοδος υπολογισμού Α – Μέθοδος κλίσης παλινδρόμησης:

Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τις ακόλουθες εξισώσεις για τον προσδιορισμό των εκπομπών PFC:

$$\text{εκπομπές } CF_4 [t] = AEM \times (SEF_{CF_4}/1\ 000) \times Pr_{Al}$$

$$\text{εκπομπές } C_2F_6 [t] = \text{εκπομπές } CF_4 * F_{C_2F_6}$$

όπου:

AEM = Λεπτά ανοδικού φαινομένου/ημέρα λεκάνης

SEF_{CF_4} = Συντελεστής εκπομπών ως κλίση [(kg CF_4 /t παραγόμενου Al)/(λεπτά ανοδικού φαινομένου/ημέρα λεκάνης)]. Όταν χρησιμοποιούνται διαφορετικοί τύποι ηλεκτρολυτικής λεκάνης, επιτρέπεται να εφαρμόζονται διαφορετικοί SEF, όπως αρμόζει·

Pr_{Al} = Ετήσια παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου [t]

$F_{C_2F_6}$ = Κλάσμα βάρους του C_2F_6 (t C_2F_6 /t CF_4).

Ο όρος «λεπτά ανοδικού φαινομένου ανά ημέρα λεκάνης» δηλώνει το γινόμενο της συχνότητας των ανοδικών φαινομένων (πλήθος ανοδικών φαινομένων/ημέρα λειτουργίας λεκάνης) επί τη μέση διάρκειά τους (διάρκεια ανοδικού φαινομένου σε λεπτά/εμφάνιση):

$$AEM = \text{συχνότητα} \times \text{μέση διάρκεια.}$$

Συντελεστής εκπομπών: Ο συντελεστής εκπομπών για το CF_4 (συντελεστής εκπομπών ως κλίση, SEF_{CF_4}) δηλώνει την ποσότητα εκπομπών [kg] CF_4 ανά τόνο παραγόμενου αλουμινίου ανά λεπτό ανοδικού φαινομένου ανά ημέρα λειτουργίας λεκάνης. Ο συντελεστής εκπομπών για το C_2F_6 (κλάσμα βάρους $F_{C_2F_6}$) δηλώνει την αναλογία της ποσότητας εκπομπών [t] C_2F_6 προς την ποσότητα εκπομπών [t] CF_4 .

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί ειδικούς κατά τεχνολογία συντελεστές εκπομπών, τους οποίους λαμβάνει από τον πίνακα 1 του παρόντος τμήματος.

Βαθμίδα 2: Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί ειδικούς κατά εγκατάσταση συντελεστές εκπομπών για το CF_4 και το C_2F_6 , οι οποίοι καθορίζονται με συνεχείς ή διαλείπουσες επιτόπιες μετρήσεις. Για τον προσδιορισμό των εν λόγω συντελεστών εκπομπών, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί την πλέον πρόσφατη έκδοση των κατευθύνσεων που αναφέρονται στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006, σημείο 4.4.2.4, βαθμίδα 3 ⁽¹⁾. Ο συντελεστής εκπομπών συνυπολογίζει επίσης τις εκπομπές που σχετίζονται με μη ανοδικά φαινόμενα. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει κάθε συντελεστή εκπομπών με μέγιστη αβεβαιότητα $\pm 15\%$.

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τους συντελεστές εκπομπών τουλάχιστον ανά τριετία ή ανά συντομότερα χρονικά διαστήματα, εάν το επιβάλλουν συναφείς αλλαγές της εγκατάστασης. Στις συναφείς αλλαγές συγκαταλέγονται μεταβολές της κατανομής της διάρκειας των ανοδικών φαινομένων ή μεταβολές του αλγορίθμου ελέγχου που επηρεάζουν τον συνδυασμό των τύπων ανοδικών φαινομένων ή το είδος της ρουτίνας τερματισμού τους.

⁽¹⁾ International Aluminium Institute — The Aluminium Sector Greenhouse Gas Protocol, Οκτώβριος 2006· US Environmental Protection Agency και International Aluminium Institute — Protocol for Measurement of Tetrafluoromethane (CF_4) and Hexafluoroethane (C_2F_6) Emissions from Primary Aluminum Production, Απρίλιος 2008.

Πίνακας 1

Ειδικοί κατά τεχνολογία συντελεστές εκπομπών που σχετίζονται με τα δεδομένα δραστηριότητας για τη μέθοδο κλίσης παλινδρόμησης.

Τεχνολογία	Συντελεστής εκπομπών για το CF ₄ (SEF _{CF4}) [(kg CF ₄ /t Al)/(AEM/ημέρα λεκάνης)]	Συντελεστής εκπομπών για το C ₂ F ₆ (F _{CF2F6}) [t C ₂ F ₆ /t CF ₄]
Διεργασία προέψησης με τροφοδοσία κεντρικού σημείου (Centre Worked Prebake — CWPB)	0,143	0,121
Διεργασία Søderberg κάθετων ράβδων (Vertical Stud Søderberg — VSS)	0,092	0,053

Μέθοδος υπολογισμού Β — Μέθοδος υπέρτασης:

Στις περιπτώσεις που μετράται η ανοδική υπέρταση, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τις ακόλουθες εξισώσεις για τον προσδιορισμό των εκπομπών PFC:

$$\text{εκπομπές CF}_4 \text{ [t]} = \text{OVC} \times (\text{AEO/CE}) \times \text{Pr}_{\text{Al}} \times 0,001$$

$$\text{εκπομπές C}_2\text{F}_6 \text{ [t]} = \text{εκπομπές CF}_4 \times \text{F}_{\text{CF2F6}}$$

όπου:

OVC = Συντελεστής υπέρτασης («συντελεστής εκπομπών»), εκφραζόμενος σε kg CF₄ ανά τόνο παραγόμενου αλουμινίου ανά mV υπέρτασης

AEO = Ανοδική υπέρταση [mV] ανά ηλεκτρολυτική λεκάνη, προσδιοριζόμενη ως το πηλίκο του ολοκληρώματος (χρόνος × υπέρταση της στοχευόμενης τάσης) διά του χρόνου (διάρκεια) συλλογής δεδομένων

CE = Μέση απόδοση ρεύματος στην παραγωγή αλουμινίου [%]

Pr_{Al} = Ετήσια παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου [t]

F_{CF2F6} = Κλάσμα βάρους του C₂F₆ (t C₂F₆/t CF₄).

Ο όρος AEO/CE (ανοδική υπέρταση/απόδοση ρεύματος) δηλώνει το χρονικό ολοκλήρωμα της μέσης ανοδικής υπέρτασης [mV υπέρτασης] ανά μέση απόδοση ρεύματος [%].

Συντελεστής εκπομπών: Ο συντελεστής εκπομπών για το CF₄ («συντελεστής υπέρτασης» – OVC) δηλώνει την ποσότητα εκπομπών [kg] CF₄ ανά τόνο παραγόμενου αλουμινίου ανά millivolt υπέρτασης [mV]. Ο συντελεστής εκπομπών για το C₂F₆ (κλάσμα βάρους F_{CF2F6}) δηλώνει την αναλογία της ποσότητας εκπομπών [t] C₂F₆ προς την ποσότητα εκπομπών [t] CF₄.

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει ειδικούς κατά τεχνολογία συντελεστές εκπομπών, τους οποίους λαμβάνει από τον πίνακα 2 του παρόντος τμήματος.

Βαθμίδα 2: Ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί ειδικούς κατά εγκατάσταση συντελεστές εκπομπών για το CF₄ [(kg CF₄/t Al)/(mV)] και το C₂F₆ [t C₂F₆/t CF₄], οι οποίοι καθορίζονται με συνεχείς ή διαλείπουσες επιτόπιες μετρήσεις. Για τον προσδιορισμό των εν λόγω συντελεστών εκπομπών, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί την πλέον πρόσφατη έκδοση των κατευθύνσεων που αναφέρονται στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006, σημείο 4.4.2.4, βαθμίδα 3. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει κάθε συντελεστή εκπομπών με μέγιστη αβεβαιότητα ± 15 %.

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τους συντελεστές εκπομπών τουλάχιστον ανά τριετία ή ανά συντομότερα χρονικά διαστήματα, εάν το επιβάλλουν συναφείς αλλαγές της εγκατάστασης. Στις συναφείς αλλαγές συγκαταλέγονται μεταβολές της κατανομής της διάρκειας των ανοδικών φαινομένων ή μεταβολές του αλγορίθμου ελέγχου που επηρεάζουν τον συνδυασμό των τύπων ανοδικών φαινομένων ή το είδος της ρουτίνας τερματισμού τους.

Πίνακας 2

Ειδικοί κατά τεχνολογία συντελεστές εκπομπών που σχετίζονται με τα δεδομένα δραστηριότητας για την υπέρταση.

Τεχνολογία	Συντελεστής εκπομπών για το CF_4 [(kg CF_4 /t Al)/mV]	Συντελεστής εκπομπών για το C_2F_6 [t C_2F_6 /t CF_4]
Διεργασία προέψησης με τροφοδοσία κεντρικού σημείου (Centre Worked Prebake — CWPB)	1,16	0,121
Διεργασία Söderberg κάθετων ράβδων (Vertical Stud Söderberg — VSS)	δ.ε.	0,053

Γ. Προσδιορισμός των εκπομπών $CO_{2(e)}$

Ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τις εκπομπές $CO_{2(e)}$ από τις εκπομπές CF_4 και C_2F_6 ως εξής, χρησιμοποιώντας τις τιμές δυναμικού πλανητικής υπερθέρμανσης που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 3 πίνακας 6:

$$\text{εκπομπές PFC [t } CO_{2(e)}] = \text{εκπομπές } CF_4[t] * GWP_{CF_4} + \text{εκπομπές } C_2F_6 [t] * GWP_{C_2F_6}$$

9. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΛΙΝΚΕΡ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ**A. Πεδίο εφαρμογής**

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO_2 : πύρωση του ασβεστόλιθου των πρώτων υλών, συμβατικά ορυκτά καύσιμα καμίνου, εναλλακτικά καύσιμα καμίνου και πρώτες ύλες με ορυκτή βάση, καύσιμα βιομάζας της καμίνου (απόβλητα βιομάζας), καύσιμα πλην των καυσίμων καμίνου, οργανικό άνθρακα που περιέχεται στον ασβεστόλιθο και στον σχιστόλιθο, και πρώτες ύλες χρησιμοποιούμενες για τον καθαρισμό απαερίων σε πλυντρίδα.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές καύσης παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος. Οι εκπομπές διεργασίας από τα συστατικά της φαρίνας παρακολουθούνται σύμφωνα με το παράρτημα II τμήμα 4, με βάση την περιεκτικότητα των εισροών διεργασίας σε ανθρακικό άλας (μέθοδος υπολογισμού A) ή την παραγόμενη ποσότητα κλίνκερ (μέθοδος υπολογισμού B). Στην περίπτωση της μεθόδου A, στα ανθρακικά άλατα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη συγκαταλέγονται τουλάχιστον τα $CaCO_3$, $MgCO_3$ και $FeCO_3$. Στην περίπτωση της μεθόδου B, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τα CaO και MgO , και παρέχει αποδεικτικά στοιχεία στην αρμόδια αρχή σχετικά με τον βαθμό στον οποίο πρέπει να λαμβάνονται υπόψη περαιτέρω πηγές άνθρακα.

Προστίθενται οι εκπομπές CO_2 που σχετίζονται με τη σκόνη η οποία απομακρύνεται από τη διεργασία και με τον οργανικό άνθρακα των πρώτων υλών, σύμφωνα με τα σημεία Γ και Δ του παρόντος τμήματος.

Μέθοδος υπολογισμού A: βάσει των εισροών στην κάμινο

Στις περιπτώσεις που η σκόνη τιμεντοκαμίνου (CKD) και η σκόνη του παροχетеυτικού συστήματος (bypass) εξέρχονται από το σύστημα καμίνου, ο φορέας εκμετάλλευσης δεν θεωρεί τη σχετική πρώτη ύλη ως εισροή διεργασίας, αλλά υπολογίζει τις εκπομπές από τη CKD σύμφωνα με το σημείο Γ.

Εάν δεν χαρακτηρίζεται η φαρίνα, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τις απαιτήσεις όσον αφορά την αβεβαιότητα των δεδομένων δραστηριότητας χωριστά για κάθε σχετική ανθρακούχο εισροή στην κάμινο, αποφεύγοντας τις διπλοεγγραφές ή τις παραλείψεις εξαιτίας των υλικών που επανεισάγονται στην κάμινο ή παροχетеύονται από αυτή. Στις περιπτώσεις προσδιορισμού των δεδομένων δραστηριότητας με βάση το παραγόμενο κλίνκερ, η καθαρή ποσότητα φαρίνας μπορεί να προσδιορίζεται με τη βοήθεια ειδικής για τον χώρο εγκαταστάσεων εμπειρικής αναλογίας φαρίνας/κλίνκερ. Η αναλογία αυτή πρέπει να επικαιροποιείται τουλάχιστον ετησίως με την εφαρμογή κατευθυντήριων γραμμών βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής.

Μέθοδος υπολογισμού B: βάσει του παραγόμενου κλίνκερ

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τα δεδομένα δραστηριότητας ως παραγωγή κλίνκερ [t] κατά την περίοδο αναφοράς, με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) με άμεση ζύγιση του κλίνκερ·

β) με βάση τις παραδόσεις τσιμέντου, μέσω ισοζυγίου ύλης όπου λαμβάνονται υπόψη οι αποστολές φορτίων κλίνκερ, οι προμήθειες κλίνκερ και η μεταβολή των αποθεμάτων κλίνκερ, με την εφαρμογή του ακόλουθου τύπου:

$$\text{παραγόμενο κλίνκερ [t]} = \{(\text{παραδόσεις τσιμέντου [t]} - \text{μεταβολή αποθεμάτων τσιμέντου [t]}) * \text{αναλογία κλίνκερ/τσιμέντου [t κλίνκερ/t τσιμέντου]}\} - (\text{προμήθειες κλίνκερ [t]}) + (\text{αποστολές φορτίων κλίνκερ [t]}) - (\text{μεταβολή αποθεμάτων κλίνκερ [t]}).$$

Ο φορέας εκμετάλλευσης είτε συνάγει την αναλογία κλίνκερ/τσιμέντου για κάθε διαφορετικό προϊόν τσιμέντου σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32 έως 35 είτε την υπολογίζει από τη διαφορά των παραδόσεων και των μεταβολών των αποθεμάτων τσιμέντου από το σύνολο των υλικών που χρησιμοποιούνται ως πρόσθετα στο τσιμέντο, συμπεριλαμβανομένης της σκόνης του παροχτετευτικού συστήματος και της σκόνης τσιμεντοκαμίνου.

Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II τμήμα 4, η βαθμίδα 1 για τον συντελεστή εκπομπών ορίζεται ως εξής:

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει συντελεστή εκπομπών ίσο με 0,525 t CO₂/t κλίνκερ.

Γ. Εκπομπές που σχετίζονται με την απορριπτόμενη σκόνη

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσθέτει τις εκπομπές CO₂ από τη σκόνη του παροχτετευτικού συστήματος ή τη σκόνη τσιμεντοκαμίνου (CKD) που εξέρχεται από το σύστημα καμίνου, με διόρθωση για να ληφθεί υπόψη η αναλογία μερικής πύρωσης της CKD, υπολογιζόμενες ως εκπομπές διεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2. Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II τμήμα 4, οι βαθμίδες 1 και 2 για τον συντελεστή εκπομπών ορίζονται ως εξής:

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει συντελεστή εκπομπών ίσο με 0,525 t CO₂/t σκόνης.

Βαθμίδα 2: Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τον συντελεστή εκπομπών (EF) τουλάχιστον ετησίως, σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35 και εφαρμόζοντας τον ακόλουθο τύπο:

$$EF_{CKD} = \left(\frac{EF_{C_{di}}}{1 + EF_{C_{di}}} \cdot d \right) / \left(1 - \frac{EF_{C_{di}}}{1 + EF_{C_{di}}} \cdot d \right)$$

όπου:

EF_{CKD} = συντελεστής εκπομπών για τη σκόνη τσιμεντοκαμίνου που υποβλήθηκε σε μερική πύρωση [t CO₂/t CKD]

$EF_{C_{di}}$ = ειδικός κατά εγκατάσταση συντελεστής εκπομπών για το κλίνκερ [t CO₂/t κλίνκερ]

d = βαθμός πύρωσης της CKD (εκλυόμενο CO₂ ως ποσοστό % του συνολικού CO₂ ανθρακικών αλάτων που περιέχεται στο μείγμα πρώτης ύλης).

Δεν εφαρμόζεται η βαθμίδα 3 για τον συντελεστή εκπομπών.

Δ. Εκπομπές οφειλόμενες στον άνθρακα πλην ανθρακικών αλάτων που περιέχει η φαρίνα

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2, τις εκπομπές από τον άνθρακα πλην ανθρακικών αλάτων ο οποίος περιέχεται τουλάχιστον στον ασβεστόλιθο, στον σχιστόλιθο ή στις εναλλακτικές πρώτες ύλες (π.χ. ιπτάμενη τέφρα) που χρησιμοποιούνται στη φαρίνα στην κάμινο.

Ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί βαθμίδων για τον συντελεστή εκπομπών:

Βαθμίδα 1: Η περιεκτικότητα της εκάστοτε πρώτης ύλης σε άνθρακα πλην ανθρακικών αλάτων εκτιμάται με την εφαρμογή κατευθυντήριων γραμμών βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής.

Βαθμίδα 2: Η περιεκτικότητα της εκάστοτε πρώτης ύλης σε άνθρακα πλην ανθρακικών αλάτων προσδιορίζεται τουλάχιστον ετησίως σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32 έως 35.

Ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί βαθμίδων για τον συντελεστή μετατροπής:

Βαθμίδα 1: Εφαρμόζεται συντελεστής μετατροπής ίσος με 1.

Βαθμίδα 2: Ο συντελεστής μετατροπής υπολογίζεται με την εφαρμογή της βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής.

10. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΣΒΕΣΤΟΥ Ή ΠΥΡΩΣΗ ΔΟΛΟΜΙΤΗ Ή ΜΑΓΝΗΣΙΤΗ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: πύρωση του ασβεστόλιθου, δολομίτη ή μαγνησίτη των πρώτων υλών, συμβατικά ορυκτά καύσιμα καμίνου, εναλλακτικά καύσιμα καμίνου και πρώτες ύλες με ορυκτή βάση, καύσιμα βιομάζας της καμίνου (απόβλητα βιομάζας) και άλλα καύσιμα.

Όταν η άνυδρη άσβεστος και το CO₂ που προέρχονται από τον ασβεστόλιθο χρησιμοποιούνται σε διεργασίες καθαρισμού, με αποτέλεσμα να επαναδεσμεύεται η ίδια περίπου ποσότητα CO₂, η διάσπαση των ανθρακικών αλάτων και η διεργασία καθαρισμού δεν είναι απαραίτητο να συμπεριλαμβάνονται ξεχωριστά στο σχέδιο παρακολούθησης της εγκατάστασης.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές καύσης παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος. Οι εκπομπές διεργασίας από τις πρώτες ύλες παρακολουθούνται σύμφωνα με το παράρτημα II τμήματα 4 και 5. Λαμβάνονται πάντα υπόψη τα ανθρακικά άλατα ασβεστίου και μαγνησίου. Τα λοιπά ανθρακικά άλατα και ο οργανικός άνθρακας της πρώτης ύλης λαμβάνονται υπόψη εφόσον είναι σημαντικά για τον υπολογισμό των εκπομπών.

Στην περίπτωση της βασιζόμενης στις εισροές μεθοδολογίας, οι τιμές περιεκτικότητας σε ανθρακικά άλατα προσαρμόζονται ανάλογα με την υγρασία του υλικού και την περιεκτικότητά του σε σύνδρομα ορυκτά (gangue). Για την παραγωγή μαγνησίας πρέπει να συνεκτιμώνται και άλλα μαγνησιούχα ορυκτά πλην των ανθρακικών, κατά περίπτωση.

Πρέπει να αποφεύγονται οι διπλοεγγραφές ή παραλείψεις εξαιτίας των υλικών που επανεισάγονται ή παροχετεύονται. Όταν εφαρμόζεται η μέθοδος B, η σκόνη ασβεστοκαμίνου θεωρείται χωριστή ροή πηγής, κατά περίπτωση.

11. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΥΑΛΙΟΥ, ΙΝΩΝ ΓΥΑΛΙΟΥ Ή ΟΡΥΚΤΟΒΑΜΒΑΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τις διατάξεις του παρόντος τμήματος και στις εγκαταστάσεις παραγωγής υδρύαλου και πετροβάμβακα.

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: διάσπαση των ανθρακικών αλάτων αλκαλιμετάλλων και αλκαλικών γαιών λόγω της τήξης της πρώτης ύλης, συμβατικά ορυκτά καύσιμα, εναλλακτικά καύσιμα και πρώτες ύλες με ορυκτή βάση, καύσιμα βιομάζας (απόβλητα βιομάζας), άλλα καύσιμα, ανθρακούχα πρόσθετα, μεταξύ των οποίων οπτάνθρακας, σκόνη γαιάνθρακα και γραφίτης, μετάκαυση απαερίων και καθαρισμός απαερίων σε πλυντρίδα.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές καύσης, συμπεριλαμβανομένου του καθαρισμού απαερίων σε πλυντρίδα, παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος. Οι εκπομπές διεργασίας από τις πρώτες ύλες παρακολουθούνται σύμφωνα με το παράρτημα II τμήμα 4. Στα ανθρακικά άλατα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη συγκαταλέγονται τουλάχιστον τα CaCO₃, MgCO₃, Na₂CO₃, NaHCO₃, BaCO₃, Li₂CO₃, K₂CO₃ και SrCO₃. Εφαρμόζεται μόνο η μέθοδος A. Εκπομπές από άλλα υλικά διεργασίας, συμπεριλαμβανομένου του οπτάνθρακα, του γραφίτη και της σκόνης γαιάνθρακα, παρακολουθούνται σύμφωνα με το παράρτημα II τμήμα 5.

Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II τμήμα 4, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί βαθμίδων για τον συντελεστή εκπομπών:

Βαθμίδα 1: Χρησιμοποιούνται οι στοιχειομετρικές αναλογίες που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 2. Η καθαρότητα των εκάστοτε υλικών εισροής προσδιορίζεται με τη βέλτιστη βιομηχανική πρακτική.

Βαθμίδα 2: Η ποσότητα ανθρακικών αλάτων που περιέχεται σε κάθε σχετικό υλικό εισροής προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35.

Για τον συντελεστή μετατροπής εφαρμόζεται μόνο η βαθμίδα 1.

12. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΕΡΑΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: καύσιμα καμίνου, πύρωση ασβεστόλιθου/δολομίτη και άλλων ανθρακικών αλάτων της πρώτης ύλης, ασβεστόλιθο και άλλα ανθρακικά άλατα που χρησιμοποιούνται για τη μείωση των ατμοσφαιρικών ρύπων και άλλους καθαρισμούς απαερίων, πρόσθετα ορυκτής προέλευσης/βιομάζας που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία πορώδους υφής, μεταξύ των οποίων πολυστυρόλιο, υπολείμματα χαρτοποιίας ή πριονίδι, ορυκτό οργανικό υλικό που περιέχεται στην άργιλο και στις λοιπές πρώτες ύλες.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές καύσης, συμπεριλαμβανομένου του καθαρισμού απαερίων σε πλυντρίδα, παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος. Οι εκπομπές διεργασίας από τα συστατικά της φαρίνας παρακολουθούνται σύμφωνα με το παράρτημα II τμήματα 4 και 5. Για κεραμικά προϊόντα από καθαρισμένη ή συνθετική άργιλο, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί είτε τη μέθοδο A είτε τη μέθοδο B. Για κεραμικά προϊόντα από ακατέργαστη άργιλο και στις περιπτώσεις χρησιμοποίησης άργιλο ή προσθέτων με σημαντική περιεκτικότητα σε οργανικές ουσίες, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τη μέθοδο A. Λαμβάνονται πάντα υπόψη τα ανθρακικά άλατα ασβεστίου. Τα λοιπά ανθρακικά άλατα και ο οργανικός άνθρακας της πρώτης ύλης λαμβάνονται υπόψη εφόσον είναι σημαντικά για τον υπολογισμό των εκπομπών.

Τα δεδομένα δραστηριότητας των υλικών εισροής για τη μέθοδο Α μπορούν να προσδιοριστούν με κατάλληλο αναδρομικό υπολογισμό βάσει της βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής και να εγκριθούν από την αρμόδια αρχή. Ο εν λόγω αναδρομικός υπολογισμός λαμβάνει υπόψη τη μέτρηση που είναι διαθέσιμη για αποξηραμένα πράσινα προϊόντα ή για ψημένα προϊόντα, καθώς και τις κατάλληλες πηγές δεδομένων για την υγρασία της αργίλου και των προσθέτων, και για την απώλεια ανόπτησης (απώλεια πύρωσης) των σχετικών υλικών.

Κατά παρέκκλιση του παραρτήματος II τμήμα 4, όσον αφορά τις εκπομπές διεργασίας πρώτων υλών που περιέχουν ανθρακικά άλατα, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί βαθμίδων για τους συντελεστές εκπομπών:

Μέθοδος Α (βάσει των εισροών):

Βαθμίδα 1: Για τον υπολογισμό του συντελεστή εκπομπών, αντί αποτελεσμάτων αναλύσεων, εφαρμόζεται συντηρητική τιμή 0,2 τόνων CaCO_3 (αντιστοιχεί σε 0,08794 τόνους CO_2) ανά τόνο ξηράς αργίλου. Το σύνολο του ανόργανου και οργανικού άνθρακα που περιέχεται στην άργιλο θεωρείται ότι περιλαμβάνεται σε αυτή την τιμή. Τα πρόσθετα θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνονται σε αυτή την τιμή.

Βαθμίδα 2: Συνάγεται και επικαιροποιείται, τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, με την εφαρμογή της βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής, συντελεστής εκπομπών για κάθε ροή πηγής ο οποίος αντικατοπτρίζει τις ειδικές συνθήκες λειτουργίας και το μείγμα προϊόντων της εγκατάστασης.

Βαθμίδα 3: Η σύσταση των σχετικών πρώτων υλών προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35. Κατά περίπτωση, για τη μετατροπή των δεδομένων σύστασης σε συντελεστές εκπομπών χρησιμοποιούνται οι στοιχειομετρικές αναλογίες που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 2.

Μέθοδος Β (βάσει των εκροών)

Βαθμίδα 1: Για τον υπολογισμό του συντελεστή εκπομπών, αντί αποτελεσμάτων αναλύσεων, εφαρμόζεται συντηρητική τιμή 0,123 τόνων CaO (αντιστοιχεί σε 0,09642 τόνους CO_2) ανά τόνο προϊόντος. Το σύνολο του ανόργανου και οργανικού άνθρακα που περιέχεται στην άργιλο θεωρείται ότι περιλαμβάνεται σε αυτή την τιμή. Τα πρόσθετα θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνονται σε αυτή την τιμή.

Βαθμίδα 2: Συνάγεται και επικαιροποιείται, τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, με την εφαρμογή της βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής, συντελεστής εκπομπών ο οποίος αντικατοπτρίζει τις ειδικές συνθήκες λειτουργίας και το μείγμα προϊόντων της εγκατάστασης.

Βαθμίδα 3: Η σύσταση των προϊόντων προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35. Κατά περίπτωση, για τη μετατροπή των δεδομένων σύστασης σε συντελεστές εκπομπών χρησιμοποιούνται οι στοιχειομετρικές αναλογίες που αναφέρονται στο παράρτημα VI τμήμα 2 πίνακας 3, με την παραδοχή ότι το σύνολο των σχετικών μεταλλικών οξειδίων έχει προκύψει από τα αντίστοιχα ανθρακικά άλατα.

Κατά παρέκκλιση του τμήματος 1 του παρόντος παραρτήματος, όσον αφορά τον καθαρισμό απαιριών σε πλυντρίδα, εφαρμόζεται η ακόλουθη βαθμίδα για τον συντελεστή εκπομπών:

Βαθμίδα 1: Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τη στοιχειομετρική αναλογία του CaCO_3 που φαίνεται στο παράρτημα IV τμήμα 2.

Δεν χρησιμοποιείται άλλη βαθμίδα ούτε συντελεστής μετατροπής για τον καθαρισμό σε πλυντρίδα. Αποφεύγονται οι διπλοεγγραφές εξαιτίας της ανακύκλωσης χρησιμοποιημένου ασβεστόλιθου ως πρώτης ύλης στην ίδια εγκατάσταση.

13. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΓΥΨΟΥ ΚΑΙ ΓΥΨΟΣΑΝΙΔΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις εκπομπές CO_2 από όλα τα είδη δραστηριοτήτων καύσης.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές καύσης παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος.

14. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΑΡΤΟΠΟΛΤΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΤΙΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO_2 : λέβητες, αεριοστρόβιλους και άλλες συσκευές καύσης που παράγουν ατμό ή ηλεκτρική ενέργεια, λέβητες ανάκτησης και άλλες συσκευές καύσης χρησιμοποιημένων υγρών από την πολτοποίηση, ασβεστοκάμινους και εγκαταστάσεις πύρωσης, καθαρισμό απαιριών σε πλυντρίδα και ξηραντήρες που λειτουργούν με καύσιμο (όπως οι ξηραντήρες υπερύθρου).

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές καύσης, συμπεριλαμβανομένου του καθαρισμού αερίων σε πλυντρίδα, παρακολουθούνται σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος.

Οι εκπομπές διεργασίας από τις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται ως χημικές ουσίες αναπλήρωσης, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον του ασβεστόλιθου και του ανθρακικού νατρίου, παρακολουθούνται με τη μέθοδο Α σύμφωνα με το παράρτημα II τμήμα 4. Οι εκπομπές CO₂ από την ανάκτηση ασβεστολιθικής ιλύος κατά την παραγωγή χαρτοπολτού εξομοιώνονται με CO₂ από ανακυκλωμένη βιομάζα. Μόνο η ποσότητα CO₂ που αναλογεί στις εισροές από χημικές ουσίες αναπλήρωσης θεωρείται ότι ευθύνεται για εκπομπές CO₂ ορυκτής προέλευσης.

Όσον αφορά τις εκπομπές από τις χημικές ουσίες αναπλήρωσης, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί βαθμίδων για τον συντελεστή εκπομπών:

Βαθμίδα 1: Χρησιμοποιούνται οι στοιχειομετρικές αναλογίες που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 2. Η καθαρότητα των εκάστοτε υλικών εισροής προσδιορίζεται με τη βέλτιστη βιομηχανική πρακτική. Οι προκύπτουσες τιμές πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με την υγρασία των χρησιμοποιούμενων ανθρακικών υλικών και την περιεκτικότητά τους σε σύνδρομα ορυκτά.

Βαθμίδα 2: Η ποσότητα ανθρακικών αλάτων που περιέχεται σε κάθε σχετικό υλικό εισροής προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35. Κατά περίπτωση, για τη μετατροπή των δεδομένων σύστασης σε συντελεστές εκπομπών χρησιμοποιούνται οι στοιχειομετρικές αναλογίες που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 2.

Για τον συντελεστή μετατροπής εφαρμόζεται μόνο η βαθμίδα 1.

15. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΙΘΑΛΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συμπεριλαμβάνει στις πηγές εκπομπών CO₂ τουλάχιστον όλα τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για καύση και όλα τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται ως υλικά διεργασιών.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Οι εκπομπές από την παραγωγή αιθάλης μπορούν να παρακολουθούνται είτε ως διεργασία καύσης, συμπεριλαμβανομένου του καθαρισμού αερίων σε πλυντρίδα, σύμφωνα με το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος, είτε με τη χρήση ισοζυγίου μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25 και το παράρτημα II τμήμα 3.

16. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΥΠΟΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΖΩΤΟΥ (N₂O) ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΝΙΤΡΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ, ΑΔΙΠΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ, ΚΑΠΡΟΛΑΚΤΑΜΗΣ, ΓΛΥΟΞΑΛΗΣ ΚΑΙ ΓΛΥΟΞΥΛΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ Η ΟΠΟΙΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Για κάθε δραστηριότητα από την οποία προκύπτουν εκπομπές N₂O, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη όλες τις πηγές εκπομπής N₂O από διεργασίες παραγωγής, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία οι εκπομπές N₂O από την παραγωγή διοχετεύονται μέσω εξοπλισμού μείωσης. Συμπεριλαμβάνονται τα ακόλουθα, διαζευκτικά:

- παραγωγή νιτρικού οξέος — εκπομπές N₂O από την καταλυτική οξειδωση αμμωνίας και/ή από τις μονάδες μείωσης NO_x/N₂O·
- παραγωγή αδιπικού οξέος — εκπομπές N₂O, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από την οξειδωτική αντίδραση, από την άμεση απαγωγή διεργασίας και/ή από κάθε εξοπλισμό ελέγχου εκπομπών·
- παραγωγή γλυοξάλης και γλυοξυλικού οξέος — εκπομπές N₂O, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από τις αντιδράσεις διεργασίας, από την άμεση απαγωγή διεργασίας και/ή από κάθε εξοπλισμό ελέγχου εκπομπών·
- παραγωγή καπρολακτάμης — εκπομπές N₂O, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από τις αντιδράσεις διεργασίας, από την άμεση απαγωγή διεργασίας και/ή από κάθε εξοπλισμό ελέγχου εκπομπών·

Οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται στις εκπομπές N₂O από την καύση καυσίμων.

B. Προσδιορισμός των εκπομπών N₂O

B.1. Ετήσιες εκπομπές N₂O

Ο φορέας εκμετάλλευσης παρακολουθεί τις εκπομπές N₂O από την παραγωγή νιτρικού οξέος με συνεχή μέτρηση εκπομπών. Ο φορέας εκμετάλλευσης παρακολουθεί τις εκπομπές N₂O από την παραγωγή αδιπικού οξέος, καπρολακτάμης, γλυοξάλης και γλυοξυλικού οξέος εφαρμόζοντας μεθοδολογία βασισμένη σε μετρήσεις για τις εκπομπές που υποβάλλονται σε μείωση και μέθοδο βασισμένη σε υπολογισμούς (βάσει της μεθοδολογίας ισοζυγίου μάζας) για τις προσωρινές καταστάσεις μη μείωσης των εκπομπών.

Για κάθε πηγή εκπομπών όπου εφαρμόζεται συνεχής μέτρηση εκπομπών, ο φορέας εκμετάλλευσης θεωρεί ως συνολικές ετήσιες εκπομπές το άθροισμα όλων των ωριαίων εκπομπών σύμφωνα με την εξίσωση του παραρτήματος VIII σημείο 3.

B.2. Ωριαίες εκπομπές N₂O

Ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τις ετήσιες μέσες ωριαίες εκπομπές N₂O για κάθε πηγή όπου εφαρμόζεται συνεχής μέτρηση εκπομπών με τη βοήθεια της εξίσωσης του παραρτήματος VIII σημείο 3.

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις ωριαίες συγκεντρώσεις N₂O στα απαέρια από κάθε πηγή εκπομπών εφαρμόζοντας μεθοδολογία βασισμένη σε μετρήσεις σε αντιπροσωπευτικό σημείο μετά τον εξοπλισμό μείωσης των NO_x/N₂O, εφόσον χρησιμοποιείται μείωση. Εφαρμόζει τεχνικές που παρέχουν τη δυνατότητα μέτρησης των συγκεντρώσεων N₂O από όλες τις πηγές εκπομπών, σε συνθήκες με και χωρίς μείωση. Εάν οι αβεβαιότητες αυξάνονται κατά τις περιόδους αυτές, ο φορέας εκμετάλλευσης το λαμβάνει υπόψη κατά την εκτίμηση της αβεβαιότητας.

Όπου απαιτείται, ο φορέας εκμετάλλευσης προσαρμόζει όλες τις μετρήσεις σε ξηρό αέριο και τις αναφέρει με συνέπεια.

B.3. Προσδιορισμός της ροής απαερίων

Για τη μέτρηση της ροής απαερίων με σκοπό την παρακολούθηση των εκπομπών N₂O, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί τις μεθόδους παρακολούθησης της ροής απαερίων που καθορίζονται στο άρθρο 43 παράγραφος 5 του παρόντος κανονισμού. Για την παραγωγή νιτρικού οξέος, εφαρμόζει τη μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 5 στοιχείο α), εκτός εάν αυτό δεν είναι τεχνικά εφικτό. Στην περίπτωση αυτή και κατόπιν έγκρισης από την αρμόδια αρχή, ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει εναλλακτική μέθοδο, μεταξύ άλλων μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας βασισμένη σε σημαντικές παραμέτρους, όπως το φορτίο εισροής αμμωνίας, ή προσδιορισμό της ροής με συνεχή μέτρηση της ροής εκπομπών.

Η ροή απαερίων υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$V_{\text{ροή απαερίων}} [\text{Nm}^3/\text{h}] = V_{\text{αέρας}} * (1 - O_2 \text{ αέρα}) / (1 - O_2 \text{ απαερίων})$$

όπου:

$V_{\text{αέρας}}$ = συνολική ροή αέρα εισροής, σε Nm³/h, σε κανονικές συνθήκες

$O_2 \text{ αέρα}$ = κλάσμα όγκου του O₂ σε ξηρό αέρα [= 0,2095]

$O_2 \text{ απαερίων}$ = κλάσμα όγκου O₂ στα απαέρια.

Η τιμή $V_{\text{αέρας}}$ υπολογίζεται ως το άθροισμα όλων των ροών αέρα που εισέρχονται στη μονάδα παραγωγής νιτρικού οξέος.

Ο φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει τον ακόλουθο τύπο, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο οικείο πρόγραμμα παρακολούθησης:

$$V_{\text{αέρας}} = V_{\text{πρωτεύου}} + V_{\text{δευτερευ}} + V_{\text{στεγαν}}$$

όπου:

$V_{\text{πρωτεύου}}$ = πρωτεύουσα ροή αέρα εισροής, σε Nm³/h, σε κανονικές συνθήκες

$V_{\text{δευτερευ}}$ = δευτερεύουσα ροή αέρα εισροής, σε Nm³/h, σε κανονικές συνθήκες

$V_{\text{στεγαν}}$ = ροή αέρα εισροής στεγανοποιητικού συστήματος, σε Nm³/h, σε κανονικές συνθήκες.

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την τιμή $V_{\text{πρωτεύου}}$ με συνεχή μέτρηση ροής πριν από την ανάμιξη με την αμμωνία. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την τιμή $V_{\text{δευτερευ}}$ με συνεχή μέτρηση της ροής, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης που η μέτρηση εκτελείται πριν από τη μονάδα ανάκτησης θερμότητας. Όσον αφορά την τιμή $V_{\text{στεγαν}}$, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τη ροή αέρα καθαρισμού εντός της διεργασίας παραγωγής νιτρικού οξέος.

Για τα ρεύματα αέρα εισροής που σωρευτικά αντιπροσωπεύουν λιγότερο από το 2,5 % της συνολικής ροής αέρα, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποδέχεται μεθόδους κατ' εκτίμηση προσδιορισμού της εν λόγω ροής αέρα οι οποίες προτείνονται από τον φορέα εκμετάλλευσης και βάσει της βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής.

Ο φορέας εκμετάλλευσης παρέχει στοιχεία που αποδεικνύουν, μέσω μετρήσεων σε κανονικές συνθήκες λειτουργίας, ότι η μετρούμενη ροή απαερίων είναι αρκετά ομοιογενής ώστε να επιτρέπει την εφαρμογή της προτεινόμενης μεθόδου μετρήσεων. Εάν οι μετρήσεις αυτές επιβεβαιώνουν ότι η ροή δεν είναι ομοιογενής, ο φορέας εκμετάλλευσης το λαμβάνει υπόψη κατά τον προσδιορισμό των κατάλληλων μεθόδων παρακολούθησης και κατά τον υπολογισμό της αβεβαιότητας ως προς τις εκπομπές N₂O.

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσαρμόζει όλες τις μετρήσεις σε ξηρό αέριο και τις αναφέρει με συνέπεια.

B.4. Συγκεντρώσεις οξυγόνου (O₂)

Ο φορέας εκμετάλλευσης μετρά τις συγκεντρώσεις οξυγόνου στα απαέρια, εάν είναι απαραίτητο για τον υπολογισμό της ροής απαερίων σύμφωνα με το σημείο B.3 του παρόντος τμήματος. Κατά την εκτέλεση των μετρήσεων αυτών, συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 41 παράγραφοι 1 και 2 για τις μετρήσεις συγκεντρώσεων. Κατά τον προσδιορισμό της αβεβαιότητας των εκπομπών N₂O, ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη την αβεβαιότητα των μετρήσεων της συγκέντρωσης O₂.

Όπου απαιτείται, ο φορέας εκμετάλλευσης προσαρμόζει όλες τις μετρήσεις σε ξηρό αέριο και τις αναφέρει με συνέπεια.

B.5. Υπολογισμός των εκπομπών N₂O

Για συγκεκριμένες περιόδους εκπομπών N₂O χωρίς μείωση από την παραγωγή αδιπικού οξέος, καπρολακτάμης, γλυοξάλης και γλυοξυλικού οξέος, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών από απαγωγή για λόγους ασφαλείας που δεν υποβάλλονται σε μείωση και των βλαβών της μονάδας μείωσης, καθώς και όταν η συνεχής παρακολούθηση των εκπομπών N₂O δεν είναι τεχνικά εφικτή, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να υπολογίζει τις εκπομπές N₂O με μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας, υπό τον όρο ότι η συγκεκριμένη μέθοδος έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή. Για τον σκοπό αυτό, η συνολική αβεβαιότητα πρέπει να είναι ανάλογη με το αποτέλεσμα της τήρησης των σχετικών με τις βαθμίδες απαιτήσεων του άρθρου 41 παράγραφοι 1 και 2. Ο φορέας εκμετάλλευσης βασίζει τη μέθοδο υπολογισμού στο μέγιστο δυνητικό ποσοστό εκπομπών N₂O από τη χημική αντίδραση που συντελείται κατά τον χρόνο και τη διάρκεια των εκπομπών.

Κατά τον προσδιορισμό της ετήσιας μέσης ωριαίας αβεβαιότητας για συγκεκριμένη πηγή εκπομπών, ο φορέας εκμετάλλευσης συνεκτιμά την αβεβαιότητα όσον αφορά τις υπολογιζόμενες εκπομπές για την πηγή εκπομπών.

B.6. Προσδιορισμός των ρυθμών παραγωγής κατά τη δραστηριότητα

Οι ρυθμοί παραγωγής υπολογίζονται με τη βοήθεια των ημερήσιων αναφορών παραγωγής και των ωρών λειτουργίας.

B.7. Ρυθμοί δειγματοληψίας

Υπολογίζονται έγκυροι μέσοι όροι ώρας ή μικρότερου χρονικού διαστήματος αναφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 44, για τα ακόλουθα:

- τη συγκέντρωση N₂O στα απαέρια·
- τη συνολική ροή απαερίων, όταν αυτή μετράται απευθείας και όπου απαιτείται·
- όλες τις ροές αερίων και τις συγκεντρώσεις οξυγόνου που είναι απαραίτητες για τον έμμεσο προσδιορισμό της συνολικής ροής απαερίων.

Γ. Προσδιορισμός του ετήσιου ισοδυνάμου CO₂ [CO_{2(e)}]

Ο φορέας εκμετάλλευσης μετατρέπει τις συνολικές ετήσιες εκπομπές N₂O από όλες τις πηγές εκπομπών, μετρούμενες σε τόνους με τρία δεκαδικά ψηφία, σε ετήσιες εκπομπές CO_{2(e)} σε στρογγυλοποιημένους τόνους, χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο και τις τιμές GWP που παρατίθενται στο παράρτημα VI τμήμα 3:

$$\text{CO}_{2(e)} [t] = \text{N}_2\text{O}_{\text{ετήσιο}} [t] * \text{GWP}_{\text{N}_2\text{O}}$$

όπου:

N₂O_{ετήσιο} = οι συνολικές ετήσιες εκπομπές N₂O, υπολογιζόμενες σύμφωνα με την εξίσωση 1 που παρατίθεται στο παράρτημα VIII τμήμα 3.

Το συνολικό ετήσιο CO_{2(e)} που προέρχεται από όλες τις πηγές εκπομπών και οι ενδεχόμενες άμεσες εκπομπές CO₂ από άλλες πηγές εκπομπών που συμπεριλαμβάνονται στην άδεια εκπομπής αερίων θερμοκηπίου προστίθενται στις συνολικές ετήσιες εκπομπές CO₂ από την εγκατάσταση και χρησιμοποιούνται για τη δήλωση και παράδοση δικαιωμάτων εκπομπής.

Τα στοιχεία για τις συνολικές ετήσιες εκπομπές N₂O υποβάλλονται σε τόνους με τρία δεκαδικά ψηφία και ως CO_{2(e)} σε στρογγυλοποιημένους τόνους.

17. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΜΜΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: καύση καυσίμων που παρέχει θερμότητα για αναμόρφωση ή μερική οξείδωση, καύσιμα που χρησιμοποιούνται ως εισροές στη διεργασία παραγωγής αμμωνίας (αναμόρφωση ή μερική οξείδωση), καύσιμα που χρησιμοποιούνται σε άλλες διεργασίες καύσης, μεταξύ άλλων για την παραγωγή θερμού νερού ή ατμού.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Για την παρακολούθηση των εκπομπών από διεργασίες καύσης και από τη χρήση καυσίμων ως εισροών διεργασίας, εφαρμόζεται η τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24 και το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος.

Σε περίπτωση χρήσης CO₂ προερχόμενου από την παραγωγή αμμωνίας ως υλικού τροφοδοσίας για την παραγωγή ουρίας ή άλλων χημικών προϊόντων, ή μεταφοράς του εκτός της εγκατάστασης για οποιαδήποτε χρήση μη υπαγόμενη στο άρθρο 49 παράγραφος 1, η συγκεκριμένη ποσότητα CO₂ θεωρείται ότι εκπέμπεται από την εγκατάσταση παραγωγής του CO₂.

18. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΥΔΗΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ**A. Πεδίο εφαρμογής**

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: πυρόλυση (καταλυτική και μη), αναμόρφωση, μερική ή πλήρη οξείδωση, παρόμοιες διεργασίες οι οποίες προκαλούν εκπομπές CO₂ λόγω του άνθρακα που περιέχεται στο βασιζόμενο σε υδρογονάνθρακες υλικό τροφοδοσίας, καύση απαερίων και καύση σε πυρσό, καθώς και καύση καυσίμων σε άλλες διεργασίες καύσης.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Εάν η παραγωγή χύδην οργανικών χημικών προϊόντων είναι τεχνικά ενσωματωμένη σε διυλιστήριο ορυκτελαίων, ο φορέας εκμετάλλευσης της συγκεκριμένης εγκατάστασης εφαρμόζει τις σχετικές διατάξεις του τμήματος 2 του παρόντος παραρτήματος.

Κατά παρέκκλιση του πρώτου εδαφίου, ο φορέας εκμετάλλευσης παρακολουθεί τις εκπομπές από τις διεργασίες καύσης στις οποίες χρησιμοποιούνται καύσιμα που δεν υπεισέρχονται σε χημικές αντιδράσεις για την παραγωγή χύδην οργανικών χημικών προϊόντων ούτε προέρχονται από αυτές, χρησιμοποιώντας την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24 και το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να παρακολουθεί τις εκπομπές από την παραγωγή χύδην οργανικών χημικών προϊόντων με μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25 ή με την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24. Όταν χρησιμοποιεί την τυπική μεθοδολογία, παρέχει στην αρμόδια αρχή στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η μεθοδολογία της επιλογής του καλύπτει όλες τις σχετικές εκπομπές που θα κάλυπτε και η μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας.

Για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε άνθρακα βάσει της βαθμίδας 1 εφαρμόζονται οι συντελεστές εκπομπών αναφοράς που παρατίθενται στον πίνακα 5 του παραρτήματος VI. Για ουσίες που δεν περιλαμβάνονται στον πίνακα 5 του παραρτήματος VI ή σε άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει την περιεκτικότητα σε άνθρακα από τη στοιχειομετρική αναλογία του άνθρακα στην καθαρή ουσία και τη συγκέντρωση της ουσίας στη ροή εισροής ή εκροής.

19. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟΥ ΣΥΝΘΕΣΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ**A. Πεδίο εφαρμογής**

Ο φορέας εκμετάλλευσης συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: καύσιμα που χρησιμοποιούνται στη διεργασία παραγωγής υδρογόνου ή αερίου σύνθεσης (αναμόρφωση ή μερική οξείδωση) και καύσιμα που χρησιμοποιούνται σε άλλες διεργασίες καύσης, μεταξύ άλλων για την παραγωγή θερμού νερού ή ατμού. Το παραγόμενο αέριο σύνθεσης θεωρείται ροή πηγής στο πλαίσιο της μεθοδολογίας ισοζυγίου μάζας.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Για την παρακολούθηση των εκπομπών από διεργασίες καύσης και από τη χρήση καυσίμων ως εισροών διεργασίας στην παραγωγή υδρογόνου εφαρμόζεται η τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24 και το τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος.

Για την παρακολούθηση των εκπομπών από την παραγωγή αερίου σύνθεσης χρησιμοποιείται ισοζύγιο μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25. Για τις εκπομπές από χωριστές διεργασίες καύσης, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να τις συμπεριλαμβάνει στο ισοζύγιο μάζας ή να εφαρμόζει την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24, τουλάχιστον για μέρος των ροών πηγής, αποφεύγοντας τυχόν κενά στα δεδομένα και διπλοεγγραφές όσον αφορά τις εκπομπές.

Σε περίπτωση παραγωγής υδρογόνου και αερίου σύνθεσης στην ίδια εγκατάσταση, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τις εκπομπές CO₂ χρησιμοποιώντας είτε χωριστές μεθοδολογίες για το υδρογόνο και για το αέριο σύνθεσης, όπως περιγράφεται στα δύο πρώτα εδάφια του παρόντος σημείου, είτε ένα κοινό ισοζύγιο μάζας.

20. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΤΤΑΝΘΡΑΚΙΚΟΥ ΝΑΤΡΙΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2003/87/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Όσον αφορά τις εκπομπές CO₂ από τις εγκαταστάσεις παραγωγής ανθρακικού νατρίου και διττανθρακικού (όξινου ανθρακικού) νατρίου, στις πηγές εκπομπών και στις ροές πηγής περιλαμβάνονται:

- α) τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται σε διεργασίες καύσης, μεταξύ άλλων για την παραγωγή θερμού νερού ή ατμού·
- β) οι πρώτες ύλες, συμπεριλαμβανομένων των αερίων που απάγονται από την πύρωση ασβεστόλιθου, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται για ενανθράκωση·
- γ) τα απαέρια των σταδίων έκπλυσης ή διήθησης που ακολουθούν την ενανθράκωση, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται για ενανθράκωση.

B. Ειδικοί κανόνες παρακολούθησης

Για την παρακολούθηση των εκπομπών από την παραγωγή ανθρακικού και διττανθρακικού νατρίου, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί ισοζύγιο μάζας σύμφωνα με το άρθρο 25. Για τις εκπομπές από διεργασίες καύσης, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να επιλέξει να τις συμπεριλαμβάνει στο ισοζύγιο μάζας ή να εφαρμόζει την τυπική μεθοδολογία σύμφωνα με το άρθρο 24, τουλάχιστον για μέρος των ροών πηγής, αποφεύγοντας τυχόν κενά στα δεδομένα και διπλοεγγραφές όσον αφορά τις εκπομπές.

Σε περίπτωση χρήσης CO₂ προερχόμενου από την παραγωγή ανθρακικού νατρίου για την παραγωγή διττανθρακικού νατρίου, η ποσότητα CO₂ που χρησιμοποιείται για την παραγωγή διττανθρακικού νατρίου από ανθρακικό νάτριο θεωρείται ότι εκπέμπεται από την εγκατάσταση παραγωγής του CO₂.

21. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΑΠΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ CO₂ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΕΝΤΟΣ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΣΕ ΤΟΠΟ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2009/31/ΕΚ**A. Πεδίο εφαρμογής**

Η δέσμευση CO₂ πραγματοποιείται είτε από ειδική εγκατάσταση, η οποία παραλαμβάνει CO₂ μεταφερόμενο από μία ή περισσότερες άλλες εγκαταστάσεις, είτε από την εγκατάσταση όπου ασκούνται οι δραστηριότητες λόγω των οποίων παράγεται το δεσμευόμενο CO₂ βάσει της ίδιας άδειας εκπομπών αερίων θερμοκηπίου. Όλα τα τμήματα της εγκατάστασης που σχετίζονται με τη δέσμευση CO₂, την προσωρινή του αποθήκευση και τη μεταφορά του σε δίκτυο μεταφοράς CO₂ ή σε εγκατάσταση αποθήκευσης εκπομπών θερμοκηπιακού αερίου CO₂ σε γεωλογικό σχηματισμό περιλαμβάνονται στην άδεια εκπομπής αερίων θερμοκηπίου και υπολογίζονται στο αντίστοιχο σχέδιο παρακολούθησης. Οι εκπομπές άλλων δραστηριοτήτων της εγκατάστασης που καλύπτονται από την οδηγία 2003/87/ΕΚ, εφόσον ασκούνται, παρακολουθούνται σύμφωνα με τα αντίστοιχα τμήματα του παρόντος παραρτήματος.

Ο φορέας εκμετάλλευσης δραστηριότητας δέσμευσης CO₂ συνυπολογίζει τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂:

- α) το CO₂ που μεταφέρεται στην εγκατάσταση δέσμευσης·
- β) την καύση και άλλες συναφείς δραστηριότητες στην εγκατάσταση που σχετίζονται με τη δραστηριότητα δέσμευσης, μεταξύ των οποίων η χρήση ως καύσιμο και υλικό εισροής.

B. Ποσοτικός προσδιορισμός του μεταφερόμενου και του εκπεμπόμενου CO₂**B.1. Ποσοτικός προσδιορισμός σε επίπεδο εγκατάστασης**

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τις εκπομπές λαμβάνοντας υπόψη τις δυνητικές εκπομπές CO₂ από όλες τις σχετικές με εκπομπές διεργασίες στην εγκατάσταση, καθώς και την ποσότητα CO₂ που δεσμεύεται και μεταφέρεται στο δίκτυο μεταφοράς, με την εφαρμογή του ακόλουθου τύπου:

$$E_{\text{εγκατάσταση δέσμευσης}} = T_{\text{εισορή}} + E_{\text{χωρίς δέσμευση}} - T_{\text{για αποθήκευση}}$$

όπου:

$E_{\text{εγκατάσταση δέσμευσης}}$ = σύνολο εκπομπών αερίων θερμοκηπίου της εγκατάστασης δέσμευσης

$T_{\text{εισορή}}$ = ποσότητα CO₂ που μεταφέρεται στην εγκατάσταση δέσμευσης και προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 40 έως 46 και 49

$E_{\text{χωρίς δέσμευση}}$ = εκπομπές της εγκατάστασης με την παραδοχή ότι το CO₂ δεν δεσμεύεται, δηλαδή το άθροισμα των εκπομπών από όλες τις άλλες δραστηριότητες στην εγκατάσταση, οι οποίες παρακολουθούνται σύμφωνα με τα σχετικά τμήματα του παρόντος παραρτήματος

$T_{\text{για αποθήκευση}}$ = ποσότητα CO₂ που μεταφέρεται σε δίκτυο μεταφοράς ή τόπο αποθήκευσης και προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 40 έως 46 και 49.

Στις περιπτώσεις δέσμευσης CO₂ στην εγκατάσταση από την οποία προέρχεται το δεσμευόμενο CO₂, ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί μηδενική τιμή T_{εισορή}.

Στις αυτοτελείς εγκαταστάσεις δέσμευσης, ο φορέας εκμετάλλευσης θεωρεί ότι η ποσότητα E_{χωρίς δέσμευση} αντιπροσωπεύει την ποσότητα των εκπομπών που προέρχονται από άλλες πηγές πλην του μεταφερόμενου στην εγκατάσταση CO₂ για δέσμευση. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εν λόγω εκπομπές σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Στην περίπτωση των αυτοτελών εγκαταστάσεων δέσμευσης, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης που μεταφέρει CO₂ στην εγκατάσταση δέσμευσης αφαιρεί την ποσότητα T_{εισορή} από τις εκπομπές της δικής του εγκατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 49.

B.2. Προσδιορισμός του μεταφερόμενου CO₂

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την ποσότητα CO₂ που μεταφέρεται από και προς την εγκατάσταση δέσμευσης σύμφωνα με το άρθρο 49, χρησιμοποιώντας μεθοδολογίες μέτρησης κατ' εφαρμογή των άρθρων 40 έως 46.

Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέπει στον φορέα εκμετάλλευσης της εγκατάστασης που μεταφέρει CO₂ στην εγκατάσταση δέσμευσης να χρησιμοποιεί βασίζομενη σε υπολογισμούς μεθοδολογία σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 25 για τον προσδιορισμό της ποσότητας T_{εισορή} αντί της βασίζομενης σε μετρήσεις μεθοδολογίας σύμφωνα με τα άρθρα 40 έως 46 και 49, μόνο εφόσον ο εν λόγω φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι το CO₂ μεταφέρεται στην εγκατάσταση δέσμευσης εξ ολοκλήρου και με τουλάχιστον ισοδύναμη ακρίβεια.

22. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ CO₂ ΜΕ ΑΓΩΓΟΥΣ ΓΙΑ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΕΝΤΟΣ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΣΕ ΤΟΠΟ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2009/31/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Τα όρια παρακολούθησης και αναφοράς των εκπομπών από τη μεταφορά CO₂ με αγωγό καθορίζονται στην άδεια εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του δικτύου μεταφοράς, η οποία καλύπτει όλες τις βοηθητικές μονάδες που συνδέονται λειτουργικά με το δίκτυο μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων των σταθμών ανύψωσης της πίεσης και των θερμαντήρων. Κάθε δίκτυο μεταφοράς έχει τουλάχιστον ένα σημείο αφετηρίας και ένα σημείο τερματισμού, καθένα από τα οποία συνδέεται με άλλες εγκαταστάσεις που διεξάγουν μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες δραστηριότητες: δέσμευση, μεταφορά ή αποθήκευση CO₂ σε γεωλογικούς σχηματισμούς. Τα σημεία αφετηρίας και τερματισμού είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν διακλαδώσεις του δικτύου μεταφοράς και να βρίσκονται εκατέρωθεν εθνικών συνόρων. Τα σημεία αφετηρίας και τερματισμού, καθώς και οι εγκαταστάσεις τις οποίες συνδέουν με το δίκτυο, προσδιορίζονται στην άδεια εκπομπών αερίων θερμοκηπίου.

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών CO₂: καύση και άλλες διεργασίες εγκαταστάσεων συνδεδεμένων λειτουργικά με το δίκτυο μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων των σταθμών ανύψωσης της πίεσης, διαφεύγουσες εκπομπές από το δίκτυο μεταφοράς, απαγόμενες εκπομπές από το δίκτυο μεταφοράς και εκπομπές οφειλόμενες σε περιστατικά διαρροής στο δίκτυο μεταφοράς.

B. Μεθοδολογίες ποσοτικού προσδιορισμού για το CO₂

Ο φορέας εκμετάλλευσης δικτύων μεταφοράς προσδιορίζει τις εκπομπές εφαρμόζοντας τις ακόλουθες μεθόδους, διαζευκτικά:

- α) τη μέθοδο Α (γενικό ισοζύγιο μάζας όλων των ροών εισροής και εκροής) που περιγράφεται στο σημείο Β.1·
- β) τη μέθοδο Β (χωριστή παρακολούθηση κάθε πηγής εκπομπών) που περιγράφεται στο σημείο Β.2.

Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης επιλέγει τη μέθοδο Α ή Β, οφείλει να αποδεικνύει στην αρμόδια αρχή ότι η μεθοδολογία της επιλογής του οδηγεί σε πιο αξιόπιστα αποτελέσματα με μικρότερη αβεβαιότητα για τις συνολικές εκπομπές, με τη χρήση της βέλτιστης διαθέσιμης τεχνολογίας και γνώσης κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για άδεια εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και έγκρισης του σχεδίου παρακολούθησης, χωρίς να συνεπάγεται αδικαιολόγητο κόστος. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης επιλέξει τη μέθοδο Β, οφείλει να αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι η συνολική αβεβαιότητα του ετήσιου επιπέδου εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στο οικείο δίκτυο μεταφοράς δεν υπερβαίνει το 7,5 %.

Ο φορέας εκμετάλλευσης δικτύου μεταφοράς που εφαρμόζει τη μέθοδο Β δεν προσθέτει στο υπολογιζόμενο επίπεδο εκπομπών το CO₂ που παραλαμβάνει από άλλη εγκατάσταση αδειοδοτημένη σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ και δεν αφαιρεί από το υπολογιζόμενο επίπεδο εκπομπών το CO₂ που ενδεχομένως μεταφέρεται σε άλλη εγκατάσταση αδειοδοτημένη σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ.

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης δικτύου μεταφοράς χρησιμοποιεί τη μέθοδο Α για την επικύρωση των αποτελεσμάτων της μεθόδου Β τουλάχιστον ετησίως. Στο πλαίσιο της επικύρωσης αυτής, μπορεί να χρησιμοποιεί χαμηλότερες βαθμίδες για την εφαρμογή της μεθόδου Α.

B.1. Μέθοδος Α

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εκπομπές σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{εκπομπές [t CO}_2\text{]} = E_{\text{ίδια δραστηρ}} + \sum_i T_{\text{IN},i} - \sum_i T_{\text{OUT},i}$$

όπου:

εκπομπές = το σύνολο των εκπομπών CO₂ από το δίκτυο μεταφοράς [t CO₂].

$E_{\text{ίδια δραστηρ}}$ = εκπομπές οφειλόμενες στη δραστηριότητα του ίδιου του δικτύου μεταφοράς, δηλαδή εκπομπές που δεν προέρχονται από το μεταφερόμενο CO₂, στις οποίες όμως συμπεριλαμβάνονται οι εκπομπές που προέρχονται από τη χρήση καυσίμων στους σταθμούς ανύψωσης της πίεσης και οι οποίες παρακολουθούνται σύμφωνα με τα σχετικά τμήματα του παρόντος παραρτήματος·

$T_{\text{IN},i}$ = ποσότητα CO₂ που μεταφέρεται του δικτύου μεταφοράς στο σημείο εισόδου i και προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 40 έως 46 και 49.

$T_{\text{OUT},i}$ = ποσότητα CO₂ που μεταφέρεται εκτός δικτύου μεταφοράς στο σημείο εξόδου i και προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 40 έως 46 και 49.

B.2. Μέθοδος Β

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εκπομπές λαμβάνοντας υπόψη όλες τις διεργασίες στην εγκατάσταση που είναι σχετικές με εκπομπές, καθώς και την ποσότητα CO₂ που δεσμεύεται και μεταφέρεται στη μεταφορική εγκατάσταση, με την εφαρμογή του ακόλουθου τύπου:

$$\text{εκπομπές [t CO}_2\text{]} = \text{CO}_2 \text{ διαφεύγον} + \text{CO}_2 \text{ απαγόμενο} + \text{CO}_2 \text{ συμβάντων διαρροής} + \text{CO}_2 \text{ εγκαταστάσεων}$$

όπου:

εκπομπές = το σύνολο των εκπομπών CO₂ από το δίκτυο μεταφοράς [t CO₂].

CO₂ διαφεύγον = ποσότητα των διαφευγουσών εκπομπών [t CO₂] από το μεταφερόμενο στο δίκτυο μεταφοράς CO₂, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών από στεγανοποιητικά συστήματα, βαλβίδες, ενδιάμεσες μονάδες συμπίεσης και ενδιάμεσες αποθηκευτικές εγκαταστάσεις·

CO₂ απαγόμενο = ποσότητα απαγόμενων εκπομπών [t CO₂] από το μεταφερόμενο στο δίκτυο μεταφοράς CO₂·

CO₂ συμβάντων διαρροής = ποσότητα του μεταφερόμενου στο δίκτυο μεταφοράς CO₂ [t CO₂] η οποία εκπέμπεται λόγω βλάβης ενός ή περισσότερων κατασκευαστικών στοιχείων του δικτύου μεταφοράς·

CO₂ εγκαταστάσεων = ποσότητα εκπομπών CO₂ [t CO₂] από καύση ή άλλες διεργασίες συνδεδεμένες λειτουργικά με τη μεταφορά μέσω αγωγών του δικτύου μεταφοράς, η οποία παρακολουθείται σύμφωνα με τα σχετικά τμήματα του παρόντος παραρτήματος.

B.2.1. Διαφεύγουσες εκπομπές από το δίκτυο μεταφοράς

Ο φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τις διαφεύγουσες εκπομπές από οποιοδήποτε από τα ακόλουθα είδη εξοπλισμού:

- α) στεγανοποιητικά συστήματα·
- β) όργανα μέτρησης·
- γ) βαλβίδες·
- δ) ενδιάμεσες μονάδες συμπίεσης·
- ε) ενδιάμεσες εγκαταστάσεις αποθήκευσης.

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει ανά τεμάχιο εξοπλισμού μέσους συντελεστές εκπομπών EF (σε g CO₂/μονάδα χρόνου) ανά κατάσταση κατά την οποία είναι δυνατόν να αναμένονται διαφεύγουσες εκπομπές, κατά την έναρξη της λειτουργίας, το αργότερο δε, στο τέλος του πρώτου έτους αναφοράς κατά το οποίο λειτουργεί το δίκτυο μεταφοράς. Επανεξετάζει αυτούς τους συντελεστές τουλάχιστον ανά πενταετία με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές και γνώσεις.

Ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει τις διαφεύγουσες εκπομπές πολλαπλασιάζοντας το πλήθος των τεμαχίων εξοπλισμού κάθε κατηγορίας επί τον συντελεστή εκπομπών και αθροίζοντας τα αποτελέσματα που προκύπτουν για τις επιμέρους κατηγορίες, όπως φαίνεται στην ακόλουθη εξίσωση:

$$\text{Διαφεύγ. εκπομπές [t CO}_2\text{]} = \left(\sum_{\text{Κατηγορία}} \text{EF [g CO}_2\text{/κατάσταση]} \cdot \text{αριθμός καταστάσεων} \right) / 10^6$$

Αριθμός καταστάσεων είναι το γινόμενο του πλήθους τεμαχίων δεδομένου εξοπλισμού ανά κατηγορία επί το πλήθος των μονάδων χρόνου ανά έτος.

B.2.2. Εκπομπές λόγω συμβάντων διαρροής

Ο φορέας εκμετάλλευσης δικτύου μεταφοράς αποδεικνύει την ακεραιότητα του δικτύου χρησιμοποιώντας αντιπροσωπευτικά (χωρικά και χρονικά) δεδομένα θερμοκρασίας και πίεσης. Όταν τα δεδομένα δείχνουν ότι σημειώθηκε διαρροή, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει την ποσότητα της διαρροής CO₂ με κατάλληλη μέθοδο, η οποία τεκμηριώνεται στο σχέδιο παρακολούθησης και βασίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής, μεταξύ άλλων χρησιμοποιώντας τις διαφορές των δεδομένων για τη θερμοκρασία και την πίεση από τις μέσες τιμές θερμοκρασίας και πίεσης σε συνθήκες ακεραιότητας.

B.2.3. Απαγόμενες εκπομπές

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης εντάσσει στο σχέδιο παρακολούθησης ανάλυση των πιθανών περιπτώσεων εκπομπών απαγωγής, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που οφείλονται σε συντήρηση ή σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, και αναφέρει κατάλληλη τεκμηριωμένη μέθοδο υπολογισμού της ποσότητας απαγόμενου CO₂, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής.

23. ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ CO₂ ΕΝΤΟΣ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΣΕ ΤΟΠΟ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2009/31/ΕΚ

A. Πεδίο εφαρμογής

Η αρμόδια αρχή βασίζει τα όρια παρακολούθησης και αναφοράς εκπομπών από την αποθήκευση CO₂ σε γεωλογικούς σχηματισμούς στην οριοθέτηση του τόπου αποθήκευσης και του συγκροτήματος αποθήκευσης, όπως εξειδικεύεται στην άδεια βάσει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ. Όταν διαπιστώνονται διαρροές από το συγκρότημα αποθήκευσης οι οποίες οδηγούν σε εκπομπές ή έκλυση CO₂ στη στήλη ύδατος, ο φορέας εκμετάλλευσης προβαίνει αμέσως στις ακόλουθες ενέργειες, σωρευτικά:

- α) ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή·
- β) συμπεριλαμβάνει τη διαρροή στις πηγές εκπομπών της αντίστοιχης εγκατάστασης·
- γ) παρακολουθεί και αναφέρει τις εκπομπές.

Ο φορέας εκμετάλλευσης απαλείφει τη συγκεκριμένη διαρροή από το σχέδιο παρακολούθησης ως πηγή εκπομπών και παύει να παρακολουθεί και να αναφέρει τις αντίστοιχες εκπομπές μόνο αφού ληφθούν διορθωτικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ και δεν διαπιστώνονται πλέον εκπομπές ή έκλυση στη στήλη ύδατος εξαιτίας της εν λόγω διαρροής.

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης δραστηριότητας αποθήκευσης σε γεωλογικό σχηματισμό λαμβάνει υπόψη για το συνολικό CO₂ τουλάχιστον τις ακόλουθες δυνητικές πηγές εκπομπών: χρήση καυσίμων στους συνδεδεμένους σταθμούς ανύψωσης της πίεσης και άλλες δραστηριότητες καύσης, συμπεριλαμβανομένων των επιτόπιων σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, απαγωγή κατά τις εργασίες έγχυσης ή ενισχυμένης ανάκτησης υδρογονανθράκων, διαφεύγουσες εκπομπές κατά την έγχυση, αναδυόμενο CO₂ από δραστηριότητες ενισχυμένης ανάκτησης υδρογονανθράκων και διαρροές.

B. Ποσοτικός προσδιορισμός των εκπομπών CO₂

Ο φορέας εκμετάλλευσης δραστηριότητας αποθήκευσης σε γεωλογικό σχηματισμό δεν προσθέτει στο υπολογιζόμενο επίπεδο εκπομπών το CO₂ που παραλαμβάνει από άλλη εγκατάσταση και δεν αφαιρεί από το υπολογιζόμενο επίπεδο εκπομπών το CO₂ που ενδεχομένως αποθηκεύεται εντός γεωλογικού σχηματισμού στον τόπο αποθήκευσης ή μεταφέρεται σε άλλη εγκατάσταση.

B.1. Απαγόμενες και διαφεύγουσες εκπομπές από έγχυση

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εκπομπές λόγω απαγωγής και τις διαφεύγουσες εκπομπές ως εξής:

$$\text{εκπομπές CO}_2 \text{ [t CO}_2\text{]} = V \text{ CO}_2 \text{ [t CO}_2\text{]} + F \text{ CO}_2 \text{ [t CO}_2\text{]}$$

όπου:

V CO₂ = ποσότητα απαγόμενου CO₂

F CO₂ = ποσότητα CO₂ οφειλόμενη σε διαφεύγουσες εκπομπές.

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την ποσότητα V CO₂ χρησιμοποιώντας μεθοδολογίες βασισμένες σε μετρήσεις, σύμφωνα με τα άρθρα 41 έως 46 του παρόντος κανονισμού. Κατά παρέκκλιση της πρώτης φράσης και με την έγκριση της αρμόδιας αρχής, εάν η εφαρμογή μεθοδολογιών βασισμένων σε μετρήσεις επιφέρει αδικαιολόγητο κόστος, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να συμπεριλάβει στο σχέδιο παρακολούθησης κατάλληλη μέθοδο προσδιορισμού της ποσότητας V CO₂ με βάση τη βέλτιστη βιομηχανική πρακτική.

Ο φορέας εκμετάλλευσης θεωρεί το F CO₂ μία πηγή, υπό την έννοια ότι η απαιτούμενη σύμφωνα με το παράρτημα VIII τμήμα 1 αβεβαιότητα σε σχέση με τις βαθμίδες εφαρμόζεται στη συνολική τιμή και όχι σε κάθε σημείο εκπομπής. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης εντάσσει στο σχέδιο παρακολούθησης ανάλυση των πιθανών πηγών διαφευγουσών εκπομπών και αναφέρει κατάλληλη τεκμηριωμένη μέθοδο υπολογισμού ή μέτρησης της ποσότητας F CO₂, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές βέλτιστης βιομηχανικής πρακτικής. Για τον προσδιορισμό της ποσότητας F CO₂ ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί τα δεδομένα που συλλέγονται για την εγκατάσταση έγχυσης, σύμφωνα με τα άρθρα 32 έως 35 και το παράρτημα II σημείο 1.1 στοιχεία ε) έως η) της οδηγίας 2009/31/ΕΚ, εφόσον πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

B.2. Απαγόμενες και διαφεύγουσες εκπομπές από εργασίες ενισχυμένης ανάκτησης υδρογονανθράκων

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης λαμβάνει υπόψη τις ακόλουθες πρόσθετες δυνητικές πηγές εκπομπών από ενισχυμένη ανάκτηση υδρογονανθράκων:

- τις μονάδες διαχωρισμού πετρελαίου-αερίων και τον σταθμό ανακύκλωσης αερίου όπου είναι δυνατόν να σημειωθούν διαφεύγουσες εκπομπές CO₂·
- τον πυρσό καύσης όπου υπάρχει πιθανότητα εκπομπών λόγω της χρήσης συστημάτων συνεχούς θετικού καθαρισμού, καθώς και κατά την αποσυμπίεση της εγκατάστασης παραγωγής υδρογονανθράκων·
- το σύστημα καθαρισμού από το CO₂ για να μη σβήνουν τη φλόγα του πυρσού οι υψηλές συγκεντρώσεις CO₂.

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις διαφεύγουσες εκπομπές ή το απαγόμενο CO₂ σύμφωνα με το σημείο B.1 του παρόντος τμήματος.

Κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τις εκπομπές από τον πυρσό καύσης σύμφωνα με το τμήμα 1 σημείο Δ του παρόντος παραρτήματος, λαμβάνοντας υπόψη το τυχόν εγγενές CO₂ του καιόμενου στον πυρσό αερίου σύμφωνα με το άρθρο 48.

B.3. Διαρροή από το συγκρότημα αποθήκευσης

Οι εκπομπές και η έκλυση στη στήλη ύδατος προσδιορίζονται ποσοτικά ως εξής:

$$\text{εκπομπές CO}_2 \text{ [t CO}_2\text{]} = \sum_{T_{\text{έναρξη}}}^{T_{\text{λήξη}}} L \text{ CO}_2 \text{ [t CO}_2\text{/d]}$$

όπου:

L CO₂ = μάζα εκπεμπόμενου ή εκλυόμενου CO₂ ανά ημερολογιακή ημέρα λόγω της διαρροής, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις, σωρευτικά:

- για κάθε ημερολογιακή ημέρα παρακολούθησης της διαρροής, κάθε φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει την τιμή L CO₂ ως το γινόμενο της μέσης διαρρέουσας μάζας ανά ώρα [t CO₂/h] επί 24·
- κάθε φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει την ανά ώρα διαρρέουσα μάζα σύμφωνα με τις διατάξεις του εγκεκριμένου σχεδίου παρακολούθησης για τον τόπο αποθήκευσης και τη διαρροή·
- για κάθε ημερολογιακή ημέρα πριν από την έναρξη της παρακολούθησης, ο φορέας εκμετάλλευσης θεωρεί τη μάζα που διέρρηε ανά ημέρα ίση με τη μάζα που διέρρηε την πρώτη ημέρα παρακολούθησης, εξασφαλίζοντας ότι αυτό δεν οδηγεί σε υποτίμηση·

T_{έναρξη} = η πλέον πρόσφατη από τις ακόλουθες ημερομηνίες:

- η τελευταία ημερομηνία κατά την οποία δεν αναφέρθηκαν εκπομπές ή έκλυση CO₂ στη στήλη ύδατος από την εξεταζόμενη πηγή·
- η ημερομηνία έναρξης της έγχυσης CO₂·
- άλλη ημερομηνία για την οποία υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία που πείθουν την αρμόδια αρχή ότι η εκπομπή ή έκλυση στη στήλη ύδατος δεν είναι δυνατόν να είχε αρχίσει ωρίτερα·

T_{λήξη} = η ημερομηνία κατά την οποία λήφθηκαν διορθωτικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ και δεν είναι πλέον δυνατόν να διαπιστωθούν εκπομπές ή έκλυση CO₂ στη στήλη ύδατος.

Η αρμόδια αρχή εγκρίνει και επιτρέπει τη χρήση άλλων μεθόδων για τον ποσοτικό προσδιορισμό των εκπομπών ή της έκλυσης CO₂ στη στήλη ύδατος λόγω διαρροών, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να αποδείξει ικανοποιητικά κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής ότι οι εν λόγω μέθοδοι παρέχουν μεγαλύτερη ακρίβεια απ' ό,τι η μεθοδολογία που καθορίζεται στο παρόν σημείο.

Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει ποσοτικά τις εκπομπές λόγω διαρροής από το συγκρότημα αποθήκευσης για κάθε συμβάν διαρροής, με μέγιστη συνολική αβεβαιότητα 7,5 % για την περίοδο αναφοράς. Σε περίπτωση που η συνολική αβεβαιότητα της εφαρμοζόμενης μεθόδου ποσοτικού προσδιορισμού υπερβαίνει το 7,5 %, κάθε φορέας εκμετάλλευσης εφαρμόζει προσαρμογή ως εξής:

$$\text{CO}_2 \text{ αναφερόμενο [t CO}_2\text{]} = \text{CO}_2 \text{ ποσοτικοποιημένο [t CO}_2\text{]} * (1 + (\text{αβεβαιότητα}_{\text{συστημική}} [\%]/100) - 0,075)$$

όπου:

CO₂ αναφερόμενο = η ποσότητα CO₂ που πρόκειται να συμπεριληφθεί στην ετήσια έκθεση για τις εκπομπές, όσον αφορά το συγκεκριμένο συμβάν διαρροής

CO₂ ποσοτικοποιημένο = η ποσότητα CO₂ που προσδιορίστηκε με τη μέθοδο ποσοτικού προσδιορισμού η οποία χρησιμοποιήθηκε για το συγκεκριμένο συμβάν διαρροής

αβεβαιότητα_{συστημική} = ο βαθμός αβεβαιότητας της μεθόδου ποσοτικού προσδιορισμού που χρησιμοποιήθηκε για το συγκεκριμένο συμβάν διαρροής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Ελάχιστες απαιτούμενες βαθμίδες για τις βασιζόμενες σε υπολογισμούς μεθοδολογίες που αφορούν τις εγκαταστάσεις κατηγορίας Α και τους συντελεστές υπολογισμού για τα τυπικά καύσιμα του εμπορίου τα οποία χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις των κατηγοριών Β και Γ (άρθρο 26 παράγραφος 1)

Πίνακας 1

Ελάχιστες εφαρμοστέες βαθμίδες για τις βασιζόμενες σε υπολογισμούς μεθοδολογίες στην περίπτωση των εγκαταστάσεων κατηγορίας Α και στην περίπτωση των συντελεστών υπολογισμού για τα τυπικά καύσιμα του εμπορίου για όλες τις εγκαταστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Τύπος δραστηριότητας/ροής πηγής	Δεδομένα δραστηριότητας		Συντελεστής εκπομπών (*)	Δεδομένα σύστασης (περιεκτικότητα σε άνθρακα) (*)	Συντελεστής οξείδωσης	Συντελεστής μετατροπής
	Ποσότητα καυσίμου ή υλικού	Κατώτερη θερμογόνος δύναμη				
Καύση καυσίμων						
Τυπικά καύσιμα του εμπορίου	2	2α/2β	2α/2β	δ.ε.	1	δ.ε.
Άλλα αέρια και υγρά καύσιμα	2	2α/2β	2α/2β	δ.ε.	1	δ.ε.
Στερεά καύσιμα	1	2α/2β	2α/2β	δ.ε.	1	δ.ε.
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας για τερματικούς σταθμούς επεξεργασίας φυσικού αερίου	1	δ.ε.	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.
Πυρσοί καύσης	1	δ.ε.	1	δ.ε.	1	δ.ε.
Καθαρισμός αερίων σε πλυντρίδα (ανθρακικό άλας)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Καθαρισμός αερίων σε πλυντρίδα (γύψος)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Καθαρισμός αερίων σε πλυντρίδα (ουρία)	1	1	1	δ.ε.	1	δ.ε.
Δύλιση ορυκτελαίων						
Αναγέννηση του καταλύτη σε μονάδες καταλυτικής πυρόλυσης	1	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Παραγωγή οπτάνθρακα						
Ισοζύγιο μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.
Καύσιμο ως εισροή σε διεργασία	1	2	2	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Φρύξη και πυροσυσσωμάτωση μεταλλευμάτων						
Ισοζύγιο μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.
Εισροή ανθρακικού άλατος	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Παραγωγή σιδήρου και χάλυβα						
Ισοζύγιο μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.
Καύσιμο ως εισροή σε διεργασία	1	2α/2β	2	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.

Τύπος δραστηριότητας/ροής πηγής	Δεδομένα δραστηριότητας		Συντελεστής εκπομπών (*)	Δεδομένα σύστασης (περιεκτικότητα σε άνθρακα) (*)	Συντελεστής οξείδωσης	Συντελεστής μετατροπής
	Ποσότητα καυσίμου ή υλικού	Κατώτερη θερμογόνος δύναμη				
Παραγωγή ή επεξεργασία σιδηρούχων και μη σιδηρούχων μετάλλων, συμπεριλαμβανομένου του δευτερογενούς αλουμινίου						
Ισοζύγιο μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.
Εκπομπές διεργασίας	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου						
Ισοζύγιο μάζας για τις εκπομπές CO ₂	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.
Εκπομπές υπερφθορανθράκων (μέθοδος κλίσης παλινδρόμησης)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Εκπομπές υπερφθορανθράκων (μέθοδος υπέρτασης)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Παραγωγή κλίνκερ τσιμέντου						
Βάσει των εισροών στην κάμινο (μέθοδος Α)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Βάσει του παραγόμενου κλίνκερ (μέθοδος Β)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Σκόνη τσιμεντοκαμίνου	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Εισροή άνθρακα πλην ανθρακικών αλάτων	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Παραγωγή ασβέστου και πύρωση δολομίτη και μαγνησίτη						
Ανθρακικά άλατα (μέθοδος Α)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Άλλες εισροές διεργασίας	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Οξείδια αλκαλικών γαιών (μέθοδος Β)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Παραγωγή γυαλιού και ορυκτοβάμβακα						
Εισροές ανθρακικών αλάτων	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Άλλες εισροές διεργασίας	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Παραγωγή κεραμικών προϊόντων						
Εισροές άνθρακα (μέθοδος Α)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Άλλες εισροές διεργασίας	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Οξείδια αλκαλιμετάλλων (μέθοδος Β)	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	1
Καθαρισμός αερίων σε πλυντρίδα	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.

Τύπος δραστηριότητας/ροής πηγής	Δεδομένα δραστηριότητας		Συντελεστής εκπομπών (*)	Δεδομένα σύστασης (περιεκτικότητα σε άνθρακα) (*)	Συντελεστής οξείδωσης	Συντελεστής μετατροπής
	Ποσότητα καυσίμου ή υλικού	Κατώτερη θερμογόνος δύναμη				
Παραγωγή γύψου και γυψοσανίδων: βλέπε «Καύση καυσίμων»						
Παραγωγή χαρτοπολτού και χαρτιού						
Χημικές ουσίες αναπλήρωσης	1	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Παραγωγή αιθάλης						
Μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	1	δ.ε.	δ.ε.
Παραγωγή αμμωνίας						
Καύσιμο ως εισροή σε διεργασία	2	2α/2β	2α/2β	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Παραγωγή χύδην οργανικών χημικών προϊόντων						
Ισοζύγιο μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.
Παραγωγή υδρογόνου και αερίου σύνθεσης						
Καύσιμο ως εισροή σε διεργασία	2	2α/2β	2α/2β	δ.ε.	δ.ε.	δ.ε.
Ισοζύγιο μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.
Παραγωγή ανθρακικού και διττανθρακικού νατρίου						
Ισοζύγιο μάζας	1	δ.ε.	δ.ε.	2	δ.ε.	δ.ε.

(«δ.ε.» σημαίνει «δεν εφαρμόζεται»)

(*) Οι βαθμίδες για τον συντελεστή εκπομπών αναφέρονται στον προκαταρκτικό συντελεστή εκπομπών, και η περιεκτικότητα σε άνθρακα αναφέρεται στη συνολική περιεκτικότητα σε άνθρακα. Για μεικτά υλικά, το κλάσμα βιομάζας πρέπει να προσδιορίζεται χωριστά. Η βαθμίδα 1 είναι η ελάχιστη εφαρμοστέα βαθμίδα για το κλάσμα βιομάζας στην περίπτωση των εγκαταστάσεων κατηγορίας Α και στην περίπτωση των τυπικών καυσίμων του εμπορίου για όλες τις εγκαταστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχείο α).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Τιμές αναφοράς για τους συντελεστές υπολογισμού [άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο α)]

1. ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΓΙΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΩΤΕΡΗ ΘΕΡΜΟΓΟΝΟ ΔΥΝΑΜΗ (NCV)

Πίνακας 1

Συντελεστές εκπομπών για καύσιμα σε σχέση με την κατώτερη θερμογόνο δύναμη (NCV) και τιμές NCV ανά μάζα καυσίμου

Περιγραφή των ειδών καυσίμων	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /TJ]	Κατώτερη θερμογόνο δύναμη [TJ/Gg]	Πηγή
Αργό πετρέλαιο	73,3	42,3	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Γαλάκτωμα ασφάλτου σε νερό (Orimulsion)	77,0	27,5	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Υγρά φυσικού αερίου	64,2	44,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Βενζίνη κίνησης	69,3	44,3	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Κηροζίνη (εκτός της κηροζίνης αεριοθουμένων)	71,9	43,8	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Σχιστολιθικό πετρέλαιο	73,3	38,1	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης/ντίζελ	74,1	43,0	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Βαρύ μαζούτ	77,4	40,4	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Υγραέριο	63,1	47,3	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Αιθάνιο	61,6	46,4	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Νάφθα	73,3	44,5	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Άσφαλτος	80,7	40,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Λιπαντικά	73,3	40,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Πετρελαϊκό κωκ	97,5	32,5	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Υλικά τροφοδοσίας διυλιστηρίου	73,3	43,0	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Αέριο διυλιστηρίου	57,6	49,5	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Κηροί παραφίνης	73,3	40,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Πετρελαϊκός αιθέρας και βιομηχανικό πετρέλαιο (SBP)	73,3	40,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Άλλα πετρελαιοειδή	73,3	40,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Ανθρακίτης	98,3	26,7	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Γαιάνθρακες για οπτανθρακοποίηση	94,6	28,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Άλλοι ασφαλτούχοι γαιάνθρακες	94,6	25,8	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Υπασφαλτούχοι γαιάνθρακες	96,1	18,9	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Λιγνίτης	101,0	11,9	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Πετρελαιούχος σχιστόλιθος και πισσούχες άμμοι	107,0	8,9	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Συσσωματώματα άνθρακα (Patent Fuel)	97,5	20,7	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Κωκ οπτανθρακοποίησης και κωκ λιγνίτη	107,0	28,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006

Περιγραφή των ειδών καυσίμων	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /TJ]	Κατώτερη θερμογόνος δύναμη [TJ/Gg]	Πηγή
Κωκ κλιβάνου αερίου	107,0	28,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Λιθανθρακόπισσα	80,7	28,0	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Αέριο βιομηχανικών μονάδων αερίου	44,4	38,7	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Αέριο κλιβάνου οπτανθρακοποίησης	44,4	38,7	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Αέριο υψικαμίνου	260	2,47	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Αέριο καμίνου οξυγόνου χαλυβουργίας	182	7,06	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Φυσικό αέριο	56,1	48,0	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Βιομηχανικά απόβλητα	143	δ.ε.	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Χρησιμοποιημένα έλαια	73,3	40,2	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Τύρφη	106,0	9,76	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Ξύλο/Απορρίμματα ξύλου	—	15,6	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006
Άλλη πρωτογενής στερεά βιομάζα	—	11,6	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Ξυλάνθρακας	—	29,5	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Βιοβενζίνη	—	27,0	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Βιοντίζελ	—	27,0	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Άλλα υγρά βιοκαύσιμα	—	27,4	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Αέριο χώρων υγειονομικής ταφής αποβλήτων	—	50,4	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Αέριο ιλύος επεξεργασίας λυμάτων	—	50,4	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Άλλα βιοαέρια	—	50,4	Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC, 2006 (μόνο NCV)
Απόβλητα ελαστικών επισώτρων	85,0 ⁽¹⁾	δ.ε.	Πρωτόκολλο WBCSD/CSI
Μονοξειδίο του άνθρακα	155,2 ⁽²⁾	10,1	J. Falbe and M. Regitz, Römpp Chemie Lexikon, Stuttgart, 1995
Μεθάνιο	54,9 ⁽³⁾	50,0	J. Falbe and M. Regitz, Römpp Chemie Lexikon, Stuttgart, 1995

⁽¹⁾ Η τιμή αυτή είναι ο προκαταρκτικός συντελεστής εκπομπών, δηλαδή πριν από την εφαρμογή του κλάσματος βιομάζας, εάν εφαρμόζεται.

⁽²⁾ Με βάση NCV ίση με 10,12 TJ/t.

⁽³⁾ Με βάση NCV ίση με 50,01 TJ/t.

2. ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΑΣ

Πίνακας 2

Στοιχειομετρικοί συντελεστές εκπομπών για εκπομπές διεργασίας από τη διάσπαση ανθρακικών αλάτων (μέθοδος Α)

Ανθρακικό άλας	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /t ανθρακικού άλατος]
CaCO ₃	0,440
MgCO ₃	0,522
Na ₂ CO ₃	0,415

Ανθρακικό άλας	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /t ανθρακικού άλατος]
BaCO ₃	0,223
Li ₂ CO ₃	0,596
K ₂ CO ₃	0,318
SrCO ₃	0,298
NaHCO ₃	0,524
FeCO ₃	0,380
Γενικός χημικός τύπος	$\text{Συντελεστής εκπομπών} = \frac{M(\text{CO}_2)}{\{Y * [M(x)] + Z * [M(\text{CO}_3^{2-})]\}}$ X = μέταλλο M(x) = μοριακό βάρος του X [g/mol] M(CO₂) = μοριακό βάρος του CO₂ [g/mol] M(CO₃²⁻) = μοριακό βάρος του CO₃²⁻ [g/mol] Y = στοιχειομετρικός αριθμός του X Z = στοιχειομετρικός αριθμός του CO₃²⁻

Πίνακας 3

Στοιχειομετρικοί συντελεστές εκπομπών για εκπομπές διεργασίας από τη διάσπαση ανθρακικών αλάτων, με βάση τα οξείδια αλκαλικών γαιών (μέθοδος Β)

Οξείδιο	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /t οξειδίου]
CaO	0,785
MgO	1,092
BaO	0,287
Γενικός χημικός τύπος: X _Y O _Z	$\text{Συντελεστής εκπομπών} = \frac{M(\text{CO}_2)}{\{Y * [M(x)] + Z * [M(\text{O})]\}}$ X = αλκαλική γαία ή αλκαλιμέταλλο M(x) = μοριακό βάρος του X [g/mol] M(CO₂) = μοριακό βάρος του CO₂ [g/mol] M(O) = μοριακό βάρος του O [g/mol] Y = στοιχειομετρικός αριθμός του X = 1 (για αλκαλικές γαίες) = 2 (για αλκαλιμέταλλα) Z = στοιχειομετρικός αριθμός του O = 1

Πίνακας 4

Στοιχειομετρικοί συντελεστές εκπομπών για εκπομπές διεργασίας από άλλα υλικά διεργασίας (παραγωγή σιδήρου και χάλυβα και επεξεργασία σιδηρούχων μετάλλων) ⁽¹⁾

Υλικό εισροής ή εκροής	Περιεκτικότητα σε άνθρακα [t C/t]	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /t]
Σίδηρος από άμεση αναγωγή (DRI)	0,0191	0,07
Ηλεκτρόδια άνθρακα για κάμινο ηλεκτρικού τόξου	0,8188	3,00

⁽¹⁾ Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου, 2006.

Υλικό εισροής ή εκροής	Περιεκτικότητα σε άνθρακα [t C/t]	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /t]
Άνθρακας τροφοδοσίας καμίνου ηλεκτρικού τόξου	0,8297	3,04
Σίδηρος από θερμή μπρικετοποίηση	0,0191	0,07
Αέριο καμίνου οξυγόνου χαλυβουργίας	0,3493	1,28
Πετρελαϊκό κωκ	0,8706	3,19
Χυτοσίδηρος	0,0409	0,15
Σίδηρος / σκραπ σιδήρου	0,0409	0,15
Χάλυβας / σκραπ χάλυβα	0,0109	0,04

Πίνακας 5

Στοιχειομετρικοί συντελεστές εκπομπών για εκπομπές διεργασίας από άλλα υλικά διεργασίας (χύδη οργανικά χημικά προϊόντα) ⁽¹⁾

Ουσία	Περιεκτικότητα σε άνθρακα [t C/t]	Συντελεστής εκπομπών [t CO ₂ /t]
Ακετονιτρίλιο	0,5852	2,144
Ακρυλονιτρίλιο	0,6664	2,442
Βουταδιένιο	0,888	3,254
Αιθάλη	0,97	3,554
Αιθυλένιο	0,856	3,136
Διχλωροαιθυλένιο	0,245	0,898
Αιθυλενογλυκόλη	0,387	1,418
Αιθυλενοξείδιο	0,545	1,997
Υδροκυάνιο	0,4444	1,628
Μεθανόλη	0,375	1,374
Μεθάνιο	0,749	2,744
Προπάνιο	0,817	2,993
Προπυλένιο	0,8563	3,137
Μονομερές βινυλοχλωρίδιο	0,384	1,407

⁽¹⁾ Κατευθυντήριες γραμμές της IPCC για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου, 2006.

3. ΤΙΜΕΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΗΣ ΥΠΕΡΘΕΡΜΑΝΣΗΣ (GWP) ΓΙΑ ΑΕΡΙΑ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ CO₂

Πίνακας 6

Τιμές δυναμικού πλανητικής υπερθέρμανσης

Αέριο	Δυναμικό πλανητικής υπερθέρμανσης
N ₂ O	298 t CO _{2(e)} /t N ₂ O
CF ₄	7 390 t CO _{2(e)} /t CF ₄
C ₂ F ₆	12 200 t CO _{2(e)} /t C ₂ F ₆

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Ελάχιστη συχνότητα αναλύσεων (άρθρο 35)

Καύσιμο/υλικό	Ελάχιστη συχνότητα αναλύσεων
Φυσικό αέριο	Τουλάχιστον εβδομαδιαίως
Άλλα αέρια, ιδίως αέρια σύνθεσης και αέρια διεργασιών, όπως το μείγμα αερίων διυλιστηρίου, αέριο κλιβάνου οπτανθρακοποίησης, αέριο υψικαμίνου, αέριο μετατροπέα, αέριο κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου	Τουλάχιστον ημερησίως, με τη χρήση κατάλληλων διαδικασιών τις διάφορες ώρες της ημέρας
Καύσιμα έλαια (για παράδειγμα ελαφρύ, μετρίως ελαφρύ, βαρύ μαζούτ, άσφαλτος)	Ανά 20 000 τόνους καυσίμου και, τουλάχιστον, έξι φορές ετησίως
Γαιάνθρακας, γαιάνθρακας οπτανθρακοποίησης, πετρελαϊκό κωκ, τύρφη	Ανά 20 000 τόνους καυσίμου/υλικού και, τουλάχιστον, έξι φορές ετησίως
Άλλα καύσιμα	Ανά 10 000 τόνους καυσίμου και, τουλάχιστον, τέσσερις φορές ετησίως
Μη επεξεργασμένα στερεά απόβλητα (καθαρά απόβλητα ορυκτής προέλευσης ή μείγματα βιομάζας και αποβλήτων ορυκτής προέλευσης)	Ανά 5 000 τόνους αποβλήτων και, τουλάχιστον, τέσσερις φορές ετησίως
Υγρά απόβλητα, προεπεξεργασμένα στερεά απόβλητα	Ανά 10 000 τόνους αποβλήτων και, τουλάχιστον, τέσσερις φορές ετησίως
Ανθρακικά ορυκτά (μεταξύ των οποίων ασβεστόλιθος και δολομίτης)	Ανά 50 000 τόνους υλικού και, τουλάχιστον, τέσσερις φορές ετησίως
Άργιλος και σχιστόλιθος	Ποσότητες υλικού που αντιστοιχούν σε 50 000 τόνους CO ₂ και, τουλάχιστον, τέσσερις φορές ετησίως
Άλλα υλικά (πρωτογενές, ενδιάμεσο και τελικό προϊόν)	Ανάλογα με το είδος του υλικού και τις μεταβολές, ποσότητες υλικού που αντιστοιχούν σε 50 000 τόνους CO ₂ και, τουλάχιστον, τέσσερις φορές ετησίως

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Μεθοδολογίες βασιζόμενες σε μετρήσεις (άρθρο 41)

1. ΒΑΘΜΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΕΣ ΣΕ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΕΣ

Για τις ετήσιες μέσες ωριαίες εκπομπές που υπολογίζονται σύμφωνα με την εξίσωση 2 του τμήματος 3 του παρόντος παραρτήματος εγκρίνονται μεθοδολογίες βασιζόμενες σε μετρήσεις σύμφωνα με βαθμίδες με τις κατωτέρω μέγιστες επιτρεπτές αβεβαιότητες.

Πίνακας 1

Βαθμίδες για τα συστήματα συνεχούς μέτρησης εκπομπών (μέγιστη επιτρεπτή αβεβαιότητα ανά βαθμίδα)

Στην περίπτωση του CO₂, η αβεβαιότητα εφαρμόζεται στο σύνολο του CO₂ που μετρήθηκε. Όταν το κλάσμα βιομάζας προσδιορίζεται με τη χρήση μεθοδολογίας βασιζόμενης σε μετρήσεις, εφαρμόζεται σε αυτό η ίδια βαθμίδα που εφαρμόζεται για το CO₂.

	Βαθμίδα 1	Βαθμίδα 2	Βαθμίδα 3	Βαθμίδα 4
Πηγές εκπομπών CO ₂	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %
Πηγές εκπομπών N ₂ O	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	δ.ε.
Μεταφορά CO ₂	± 10 %	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %

2. ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΒΑΘΜΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Α

Πίνακας 2

Ελάχιστες εφαρμοστέες βαθμίδες από εγκαταστάσεις κατηγορίας Α για μεθοδολογίες βασιζόμενες σε μετρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Αέρια του θερμοκηπίου	Ελάχιστη απαιτούμενη βαθμίδα
CO ₂	2
N ₂ O	2

3. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ (GHG) ΜΕ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΕΣ ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΕΣ ΣΕ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

Εξίσωση 1: Υπολογισμός των ετήσιων εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 1:

$$\text{εκπομπές GHG}_{\text{συν}} [t] = \sum_{i=1}^{\text{Ώρες Λειτουργίας}} \text{GHG}_{\text{συγκ}_{\text{ωριαίας}, i}} \cdot V_{\text{ωριαίας}, i} \cdot 10^{-6} [t/g]$$

Εξίσωση 2: Προσδιορισμός των μέσων ωριαίων εκπομπών:

$$\text{εκπομπές GHG}_{\text{μεσ}} [kg/h] = \frac{\text{εκπομπές GHG}_{\text{συν}}}{\text{Ώρες Λειτουργίας}} \cdot 10^3 [kg/t]$$

Εξίσωση 2α: Προσδιορισμός των μέσων ωριαίων συγκεντρώσεων αερίων του θερμοκηπίου (GHG) για τον σκοπό της υποβολής εκθέσεων, σύμφωνα με το παράρτημα Χ τμήμα 1 σημείο 9 στοιχείο β):

$$\text{GHG}_{\text{συγκ}_{\text{μεσ}}} [g/Nm^3] = \frac{\text{εκπομπές GHG}_{\text{συν}}}{\sum_{i=1}^{\text{Ώρες Λειτουργίας}} V_{\text{ωριαίας}, i}} \cdot 10^6 [g/t]$$

Εξίσωση 2β: Προσδιορισμός της μέσης ωριαίας ροής απαερίων για τον σκοπό της υποβολής εκθέσεων, σύμφωνα με το παράρτημα Χ τμήμα 1 σημείο 9 στοιχείο β):

$$\text{Ροή}_{\text{μεσ}} [Nm^3/h] = \frac{\sum_{i=1}^{\text{Ώρες Λειτουργίας}} V_{\text{ωριαίας}, i}}{\text{Ώρες Λειτουργίας}}$$

Εξίσωση 2γ: Υπολογισμός των ετήσιων εκπομπών για τον σκοπό της υποβολής της ετήσιας έκθεσης για τις εκπομπές, σύμφωνα με το παράρτημα Χ τμήμα 1 σημείο 9 στοιχείο β):

$$\text{εκπομπές GHG}_{\text{συν}} [t] = \text{GHG}_{\text{συγκ}_{\text{μεσ}}} \cdot \text{Ροή}_{\text{μεσ}} \cdot \text{Ώρες Λειτ}} \cdot 10^{-6} [t/g]$$

Οι ακόλουθες συντομογραφίες χρησιμοποιούνται στις εξισώσεις 1 έως 2γ:

Ο δείκτης i αναφέρεται στην επιμέρους ώρα λειτουργίας. Σε περίπτωση που ο φορέας εκμετάλλευσης χρησιμοποιεί μικρότερα χρονικά διαστήματα αναφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1, το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα αναφοράς χρησιμοποιείται αντί των ωρών για τους εν λόγω υπολογισμούς.

$\text{εκπομπές GHG}_{\text{συν}}$ = συνολικές ετήσιες εκπομπές GHG, σε t

$\text{GHG}_{\text{συγκ}_{\text{ωρ}_{\text{ιαίε}}, i}}$ = ωριαίες συγκεντρώσεις εκπομπών GHG στη ροή απαερίων, σε g/Nm³, μετρούμενες κατά τη λειτουργία για την ώρα i

$V_{\text{ωρ}_{\text{ιαίε}}, i}$ = ο όγκος απαερίων, σε Nm³ ανά την ώρα i (δηλαδή ολοκληρωμένη ροή κατά τη διάρκεια της ώρας ή μικρότερου χρονικού διαστήματος αναφοράς)

$\text{εκπομπές GHG}_{\text{μεσ}}$ = ετήσιες μέσες ωριαίες εκπομπές από την πηγή, σε kg/h

$\text{Ώρες Λειτ}}$ = ο συνολικός αριθμός ωρών κατά τις οποίες εφαρμόζεται η βασιζόμενη σε μετρήσεις μεθοδολογία, συμπεριλαμβανομένων των ωρών κατά τις οποίες τα δεδομένα έχουν αντικατασταθεί σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφοι 2 έως 4

$\text{GHG}_{\text{συγκ}_{\text{μεσ}}}$ = ετήσιες μέσες ωριαίες συγκεντρώσεις GHG, σε g/Nm³

$\text{Ροή}_{\text{μεσ}}$ = μέση ετήσια ροή απαερίων σε Nm³/h.

4. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΜΕ ΕΜΜΕΣΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ

Εξίσωση 3: Υπολογισμός της συγκέντρωσης

$$\text{GHG}_{\text{συγκέντρωση}} [\%] = 100\% - \sum_i \text{Συγκέντρωση}_{\text{συστατικού } i} [\%]$$

5. ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΩΝ

Εξίσωση 4: Υποκατάσταση ελλειπόντων δεδομένων στην περίπτωση των βασιζόμενων σε μετρήσεις μεθοδολογιών

$$C_{\text{υποκατ}}^* = \bar{C} + 2\sigma_{\text{C}}$$

όπου:

\bar{C} = ο αριθμητικός μέσος των συγκεντρώσεων της συγκεκριμένης παραμέτρου στο σύνολο της περιόδου αναφοράς ή, εάν συνέτρεχαν ειδικές περιστάσεις κατά την απώλεια των δεδομένων, σε κατάλληλη περίοδο που αντικατοπτρίζει τις ειδικές περιστάσεις

σ_{C} = η βέλτιστη εκτίμηση της τυπικής απόκλισης της συγκέντρωσης της συγκεκριμένης παραμέτρου στο σύνολο της περιόδου αναφοράς ή, εάν συνέτρεχαν ειδικές περιστάσεις κατά την απώλεια των δεδομένων, σε κατάλληλη περίοδο που αντικατοπτρίζει τις ειδικές περιστάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

Ελάχιστα δεδομένα και πληροφορίες προς φύλαξη σύμφωνα με το άρθρο 67 παράγραφος 1

Οι φορείς εκμετάλλευσης και φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών φυλάσσουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

1. ΚΟΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΦΟΡΕΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ

- 1) το σχέδιο παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή·
- 2) τα έγγραφα που αιτιολογούν την επιλογή της μεθοδολογίας παρακολούθησης και τα έγγραφα που αιτιολογούν αλλαγές —προσωρινές ή μη— των μεθοδολογιών παρακολούθησης και, κατά περίπτωση, των βαθμίδων που έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή·
- 3) όλες τις συναφείς επικαιροποιήσεις των σχεδίων παρακολούθησης που κοινοποιούνται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 15 και τις απαντήσεις της τελευταίας·
- 4) όλες τις γραπτές διαδικασίες που αναφέρονται στο σχέδιο παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένων του σχεδίου δειγματοληψίας, κατά περίπτωση, και των διαδικασιών που αφορούν τις δραστηριότητες ροής δεδομένων και τις ελεγκτικές δραστηριότητες·
- 5) κατάλογο όλων των χρησιμοποιούμενων εκδόσεων του σχεδίου παρακολούθησης και όλων των σχετικών διαδικασιών·
- 6) την τεκμηρίωση των αρμοδιοτήτων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων·
- 7) την εκτίμηση κινδύνου που διενεργεί ο φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών, κατά περίπτωση·
- 8) τις εκθέσεις βελτίωσης σύμφωνα με το άρθρο 69·
- 9) τις επαληθευμένες ετήσιες εκθέσεις για τις εκπομπές·
- 10) την έκθεση επαλήθευσης·
- 11) κάθε άλλη πληροφορία που χαρακτηρίζεται ως απαιτούμενη για την επαλήθευση της ετήσιας έκθεσης σχετικά με τις εκπομπές.

2. ΕΙΔΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΠΗΓΗΣ

- 1) την άδεια εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και τις ενδεχόμενες αναπροσαρμογές της·
- 2) τις ενδεχόμενες εκτιμήσεις αβεβαιότητας, κατά περίπτωση·
- 3) εάν η εγκατάσταση εφαρμόζει μεθοδολογίες βασισμένες σε υπολογισμούς:
 - α) τα δεδομένα δραστηριότητας που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εκπομπών για κάθε ροή πηγής, ταξινομημένα κατά διεργασία και κατά είδος καυσίμου ή υλικού·
 - β) κατάλογο όλων των προκαθορισμένων τιμών που χρησιμοποιούνται ως συντελεστές υπολογισμού, κατά περίπτωση·
 - γ) το πλήρες σύνολο των αποτελεσμάτων των δειγματοληψιών και των αναλύσεων για τον προσδιορισμό των συντελεστών υπολογισμού·
 - δ) τεκμηρίωση σχετικά με όλες τις ατελέσφορες διαδικασίες που διορθώνονται και τα διορθωτικά μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 64·
 - ε) τα αποτελέσματα της διακρίβωσης/βαθμονόμησης και της συντήρησης των οργάνων μετρήσεων·
- 4) εάν η εγκατάσταση εφαρμόζει μεθοδολογίες βασισμένες σε μετρήσεις, τα ακόλουθα πρόσθετα στοιχεία:
 - α) τεκμηρίωση που αιτιολογεί την επιλογή μεθοδολογίας βασισμένης σε μετρήσεις·
 - β) τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την ανάλυση της αβεβαιότητας των εκπομπών από κάθε πηγή εκπομπών, ταξινομημένα κατά διεργασία·
 - γ) τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τους επιβεβαιωτικούς υπολογισμούς και τα αποτελέσματα των υπολογισμών·
 - δ) λεπτομερή τεχνική περιγραφή του συστήματος συνεχούς μέτρησης, καθώς και την τεκμηρίωση της έγκρισης από την αρμόδια αρχή·

- ε) ανεπεξέργαστα και συγκεντρωτικά δεδομένα από το σύστημα συνεχούς μέτρησης, συμπεριλαμβανομένων της τεκμηρίωσης των μεταβολών με την πάροδο του χρόνου και του ημερολογίου στο οποίο καταγράφονται οι δοκιμές, οι χρόνοι εκτός λειτουργίας, οι βαθμονομήσεις/διακριβώσεις, οι επισκευές και η συντήρηση·
- στ) τεκμηρίωση κάθε αλλαγής που επέρχεται στο σύστημα συνεχούς μέτρησης
- ζ) τα αποτελέσματα της διακριβωσης/βαθμονόμησης και της συντήρησης των οργάνων μετρήσεων·
- η) κατά περίπτωση, το μοντέλο ισοζυγίου μάζας ή ενέργειας που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό υποκατάστατων τιμών σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 4 και τις υποκείμενες παραδοχές·
- 5) στις περιπτώσεις εφαρμογής της εφεδρικής μεθοδολογίας που αναφέρεται στο άρθρο 22, όλα τα απαραίτητα δεδομένα για τον προσδιορισμό των εκπομπών όσον αφορά τις πηγές εκπομπών και τις ροές πηγής στις οποίες εφαρμόζεται η συγκεκριμένη μεθοδολογία, καθώς και δεδομένα υποκατάστασης των δεδομένων δραστηριότητας, συντελεστών εκπομπών και άλλων παραμέτρων που θα αναφέρονταν στο πλαίσιο μεθοδολογίας βαθμίδων·
- 6) προκειμένου για παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου, τα ακόλουθα πρόσθετα στοιχεία:
- α) τεκμηρίωση των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων μετρήσεων για τον προσδιορισμό των ειδικών κατά εγκατάσταση συντελεστών εκπομπών για το CF_4 και το C_2F_6 ·
- β) τεκμηρίωση των αποτελεσμάτων του προσδιορισμού της απόδοσης συλλογής για τις διαφεύγουσες εκπομπές·
- γ) όλα τα δεδομένα που αφορούν την παραγωγή πρωτογενούς αλουμινίου και τη συχνότητα και διάρκεια των ανοδικών φαινομένων ή την υπέρταση·
- 7) προκειμένου για δέσμευση, μεταφορά και αποθήκευση CO_2 σε γεωλογικούς σχηματισμούς, τα ακόλουθα πρόσθετα στοιχεία, κατά περίπτωση:
- α) τεκμηρίωση της ποσότητας CO_2 που εγχέεται στο συγκρότημα αποθήκευσης από εγκαταστάσεις αποθήκευσης CO_2 σε γεωλογικούς σχηματισμούς·
- β) αντιπροσωπευτικά συγκεντρωτικά δεδομένα για την πίεση και τη θερμοκρασία σε δίκτυο μεταφοράς·
- γ) αντίγραφο της άδειας αποθήκευσης, με το εγκεκριμένο σχέδιο παρακολούθησης, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- δ) τις εκθέσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- ε) τις εκθέσεις με τα αποτελέσματα των επιθεωρήσεων που πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ·
- στ) τεκμηρίωση για τα διορθωτικά μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ.
3. ΕΙΔΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ:
- 1) κατάλογο των ιδιόκτητων, μισθωμένων και εκμισθωμένων αεροσκαφών, και τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία για την πληρότητα του καταλόγου αυτού· για κάθε αεροσκάφος, την ημερομηνία προσθήκης ή αφαίρεσής του από τον στόλο του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών·
- 2) κατάλογο των καλυπτόμενων πτήσεων σε κάθε περίοδο αναφοράς και τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία για την πληρότητα του καταλόγου αυτού·
- 3) τα σχετικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της κατανάλωσης καυσίμου και των εκπομπών·
- 4) τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του ωφέλιμου φορτίου και της απόστασης και αφορούν τα έτη για τα οποία υποβάλλονται τονοχιλιόμετρικά δεδομένα·
- 5) τεκμηρίωση της μεθοδολογίας που αφορά τα κενά των δεδομένων, κατά περίπτωση, τον αριθμό των πτήσεων στις οποίες σημειώνονται κενά των δεδομένων, τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για τη συμπλήρωση κενών των δεδομένων, όταν αυτά σημειώνονται, και, εάν οι πτήσεις στις οποίες σημειώνονται κενά δεδομένων ξεπερνούν ποσοστό 5 % των πτήσεων που αναφέρθηκαν, τους λόγους για τους οποίους υπάρχουν τα κενά των δεδομένων, καθώς και τεκμηρίωση των διορθωτικών μέτρων που λαμβάνονται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

Ελάχιστο περιεχόμενο των ετήσιων εκθέσεων (άρθρο 68 παράγραφος 3)

1. ΕΤΗΣΙΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΠΗΓΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Οι ετήσιες εκθέσεις των εγκαταστάσεων σχετικά με τις εκπομπές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- 1) τα στοιχεία ταυτοποίησης της εγκατάστασης, που καθορίζονται στο παράρτημα IV της οδηγίας 2003/87/EK, και τον αποκλειστικό αριθμό της άδειάς της·
- 2) το όνομα και τη διεύθυνση του ελεγκτή της έκθεσης·
- 3) το έτος αναφοράς·
- 4) τον αριθμό αναφοράς και τον αριθμό έκδοσης του τελευταίου εγκεκριμένου σχεδίου παρακολούθησης και την ημερομηνία έναρξης ισχύος του, καθώς και τον αριθμό αναφοράς και τον αριθμό έκδοσης άλλων σχεδίων παρακολούθησης για το έτος αναφοράς·
- 5) τις συναφείς μεταβολές στις δραστηριότητες της εγκατάστασης, καθώς και τις αλλαγές και προσωρινές αποκλίσεις που σημειώθηκαν κατά την περίοδο αναφοράς στο σχέδιο παρακολούθησης που εγκρίθηκε από την αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των προσωρινών ή μόνιμων αλλαγών βαθμίδων, των λόγων που τις υπαγόρευαν, της ημερομηνίας έναρξης τους και των ημερομηνιών έναρξης και λήξης των προσωρινών αλλαγών·
- 6) πληροφορίες για όλες τις πηγές εκπομπών και ροές πηγής, οι οποίες συνίστανται τουλάχιστον στα ακόλουθα:
 - α) συνολικές εκπομπές, σε t CO_{2(e)}·
 - β) προκειμένου για εκπομπές άλλων αερίων θερμοκηπίου πλην του CO₂, συνολικές εκπομπές, σε t·
 - γ) εάν εφαρμόζεται η μεθοδολογία βασισόμενη σε μετρήσεις ή η μεθοδολογία βασισόμενη σε υπολογισμούς κατά το άρθρο 21·
 - δ) εφαρμοζόμενες βαθμίδες·
 - ε) δεδομένα δραστηριότητας:
 - i) στην περίπτωση των καυσίμων, ποσότητα καυσίμου (σε t ή Nm³) και κατώτερη θερμογόνο δύναμη (σε GJ/t ή GJ/Nm³) χωριστά·
 - ii) για κάθε άλλη ροή πηγής, ποσότητα, σε t ή Nm³·
 - στ) συντελεστές εκπομπών, εκφραζόμενους σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 36 παράγραφος 2· κλάσμα βιομάζας και συντελεστές οξειδωσης και μετατροπής, εκφραζόμενους ως αδιάστατα κλάσματα·
 - ζ) όταν οι συντελεστές εκπομπών για καύσιμα αναφέρονται σε μάζα ή όγκο αντί ενέργειας, τιμές που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 5 για την κατώτερη θερμογόνο δύναμη της αντίστοιχης ροής πηγής·
- 7) όταν εφαρμόζεται μεθοδολογία ισοζυγίου μάζας, τη ροή μάζας και την περιεκτικότητα σε άνθρακα για κάθε ροή πηγής προς και από την εγκατάσταση, το κλάσμα βιομάζας και την κατώτερη θερμογόνο δύναμη, κατά περίπτωση·
- 8) πληροφορίες ως στοιχεία προς υπόμνηση, οι οποίες συνίστανται τουλάχιστον στα ακόλουθα:
 - α) ποσότητες της βιομάζας που καίεται, σε TJ, ή χρησιμοποιείται σε διεργασίες, σε t ή Nm³·
 - β) όταν χρησιμοποιείται μεθοδολογία βασισόμενη σε μετρήσεις για τον προσδιορισμό των εκπομπών, εκπομπές CO₂ από βιομάζα, σε t CO₂·
 - γ) υποκατάστατο της κατώτερης θερμογόνου δύναμης των ροών πηγής βιομάζας που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο, κατά περίπτωση·
 - δ) ποσότητες και ενεργειακό περιεχόμενο των βιορευστών και βιοκαυσίμων που καίονται, σε t και TJ·
 - ε) στις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 49 ή 50, CO₂ ή N₂O που μεταφέρεται σε εγκατάσταση ή παραλαμβάνεται από εγκατάσταση, σε t CO_{2(e)}·
 - στ) στις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 48, εγγενές CO₂ που μεταφέρεται σε εγκατάσταση ή παραλαμβάνεται από εγκατάσταση, σε t CO₂·

- ζ) κατά περίπτωση, το όνομα της εγκατάστασης και τον αναγνωριστικό κωδικό της που έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με τις πράξεις που εκδόθηκαν δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ:
- i) της/των εγκατάστασης/-ων στις οποίες μεταφέρεται CO₂ ή N₂O σύμφωνα με τα στοιχεία ε) και στ) του παρόντος σημείου 8)·
 - ii) της/των εγκατάστασης/-ων από τις οποίες παραλαμβάνεται CO₂ ή N₂O σύμφωνα με τα στοιχεία ε) και στ) του παρόντος σημείου 8)·
- Όταν η εγκατάσταση δεν διαθέτει τέτοιο αναγνωριστικό κωδικό, παρέχεται το όνομα και η διεύθυνση της εγκατάστασης, καθώς και σχετικά στοιχεία επικοινωνίας του υπευθύνου επικοινωνίας.
- η) μεταφερόμενο CO₂ από βιομάζα, σε t CO₂·
- 9) όταν εφαρμόζεται μεθοδολογία μετρήσεων:
- α) τις περιπτώσεις στις οποίες το CO₂ μετράται ως ετήσιες εκπομπές CO₂ ορυκτής προέλευσης και ετήσιες εκπομπές CO₂ από τη χρήση βιομάζας·
 - β) τις ώρες λειτουργίας του συστήματος συνεχούς μέτρησης εκπομπών (CEMS), τις μετρηθείσες συγκεντρώσεις αερίων θερμοκηπίου και τη ροή απαερίων ως ετήσιους ωριαίους μέσους όρους και ως ετήσια συνολική τιμή·
- 10) στις περιπτώσεις εφαρμογής μεθοδολογίας που αναφέρεται στο άρθρο 22, όλα τα απαραίτητα δεδομένα για τον προσδιορισμό των εκπομπών όσον αφορά τις πηγές εκπομπών και τις ροές πηγής στις οποίες εφαρμόζεται η συγκεκριμένη μεθοδολογία, καθώς και δεδομένα υποκατάστασης των δεδομένων δραστηριότητας, συντελεστών εκπομπών και άλλων παραμέτρων που θα αναφέρονταν στο πλαίσιο μεθοδολογίας βαθμίδων·
- 11) στις περιπτώσεις εντοπισμού κενών στα δεδομένα, τα οποία συμπληρώνονται με υποκατάστατες τιμές σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 1:
- α) τη ροή πηγής ή πηγή εκπομπών την οποία αφορά κάθε κενό των δεδομένων·
 - β) τους λόγους στους οποίους οφείλεται κάθε κενό των δεδομένων·
 - γ) την ημερομηνία και ώρα έναρξης και λήξης κάθε κενού των δεδομένων·
 - δ) τις εκπομπές που υπολογίστηκαν με βάση υποκατάστατες τιμές·
 - ε) όταν η μέθοδος που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση των υποκατάστατων τιμών δεν έχει ακόμη συμπεριληφθεί στο σχέδιο παρακολούθησης, λεπτομερή περιγραφή της εν λόγω μεθόδου εκτίμησης, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων που αποδεικνύουν ότι δεν οδηγεί σε υποτίμηση των εκπομπών για την αντίστοιχη χρονική περίοδο·
- 12) κάθε άλλη αλλαγή που επήλθε στην εγκατάσταση κατά την περίοδο αναφοράς και είναι συναφής ως προς τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου της συγκεκριμένης εγκατάστασης κατά το έτος αναφοράς·
- 13) κατά περίπτωση, τον όγκο παραγωγής πρωτογενούς αλουμινίου, τη συχνότητα και μέση διάρκεια των ανοδικών φαινομένων κατά την περίοδο αναφοράς ή τα δεδομένα για την ανοδική υπέρταση κατά την περίοδο αναφοράς, καθώς και τα αποτελέσματα του πλέον πρόσφατου προσδιορισμού των ειδικών κατά εγκατάσταση συντελεστών εκπομπών για το CF₄ και το C₂F₆, ο οποίος περιγράφεται συνοπτικά στο παράρτημα IV, και του πλέον πρόσφατου προσδιορισμού της απόδοσης συλλογής των αεραγωγών.

Οι εκπομπές από διαφορετικές πηγές εκπομπών ή ροές πηγής του ίδιου είδους σε μεμονωμένη εγκατάσταση, οι οποίες ανήκουν στο ίδιο είδος δραστηριότητας, επιτρέπεται να αναφέρονται συγκεντρωτικά για το είδος δραστηριότητας.

Σε περίπτωση αλλαγής βαθμίδων κατά την περίοδο αναφοράς, ο φορέας εκμετάλλευσης υπολογίζει και αναφέρει τις εκπομπές σε χωριστά τμήματα της ετήσιας έκθεσης για τα αντίστοιχα διαστήματα της περιόδου αναφοράς.

Οι φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων αποθήκευσης CO₂ μπορούν, μετά την παύση λειτουργίας των εγκαταστάσεων αυτών σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας 2009/31/ΕΚ, να υποβάλλουν απλουστευμένες εκθέσεις εκπομπών οι οποίες περιέχουν τουλάχιστον τα στοιχεία που αναφέρονται στα σημεία 1 έως 5, υπό τον όρο ότι η άδεια εκπομπών αερίων θερμοκηπίου δεν περιλαμβάνει πηγές εκπομπών.

2. ΕΤΗΣΙΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Οι εκθέσεις των φορέων εκμετάλλευσης αεροσκαφών σχετικά με τις εκπομπές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- 1) τα στοιχεία ταυτοποίησης του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, που καθορίζονται στο παράρτημα IV της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, και το χαρακτηριστικό κλήσης ή άλλους μοναδικούς αναγνωριστικούς κωδικούς που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο ενέαρίας κυκλοφορίας, καθώς και τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας·
- 2) το όνομα και τη διεύθυνση του ελεγκτή της έκθεσης·

- 3) το έτος αναφοράς·
 - 4) τον αριθμό αναφοράς και τον αριθμό έκδοσης του τελευταίου εγκεκριμένου σχεδίου παρακολούθησης και την ημερομηνία έναρξης ισχύος του, καθώς και τον αριθμό αναφοράς και τον αριθμό έκδοσης άλλων σχεδίων παρακολούθησης για το έτος αναφοράς·
 - 5) τις αντίστοιχες αλλαγές στις δραστηριότητες και τις αποκλίσεις από το εγκεκριμένο σχέδιο παρακολούθησης κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - 6) τους αριθμούς νηολόγησης και τους τύπους των αεροσκαφών που χρησιμοποιήθηκαν κατά την περίοδο που καλύπτει η έκθεση για την εκτέλεση των αεροπορικών δραστηριοτήτων του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ από τον συγκεκριμένο φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών·
 - 7) τον συνολικό αριθμό πτήσεων ανά ζεύγος κρατών που καλύπτει η έκθεση·
 - 8) τη μάζα του καυσίμου, σε t, ανά τύπο καυσίμου ανά ζεύγος κρατών·
 - 9) τις συνολικές εκπομπές CO₂, σε t CO₂, με ανάλυση ανά κράτος μέλος αναχώρησης και άφιξης·
 - 10) στις περιπτώσεις που οι εκπομπές υπολογίζονται με τη χρήση συντελεστή εκπομπών ή της περιεκτικότητας σε άνθρακα κατά μάζα ή όγκο, δεδομένα υποκατάστασης της κατώτερης θερμογόνου δύναμης του καυσίμου·
 - 11) στις περιπτώσεις εντοπισμού κενών στα δεδομένα, τα οποία συμπληρώνονται με υποκατάστατες τιμές σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 2:
 - α) τον αριθμό των πτήσεων εκφραζόμενο ως ποσοστό των ετήσιων πτήσεων (στρογγυλοποιημένο στο πλησιέστερο 0,1 %) για τις οποίες σημειώθηκαν κενά των δεδομένων και τις περιστάσεις στις οποίες σημειώθηκαν τα κενά των δεδομένων και τους λόγους στους οποίους οφείλονται αυτά·
 - β) τη μέθοδο που εφαρμόστηκε για την εκτίμηση των υποκατάστατων τιμών·
 - γ) τις εκπομπές που υπολογίστηκαν με βάση υποκατάστατες τιμές·
 - 12) στοιχεία προς υπόμνηση:
 - α) ποσότητα βιομάζας που χρησιμοποιήθηκε ως καύσιμο κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς, σε t ή m³, ανά τύπο καυσίμου·
 - β) κατώτερη θερμογόνος δύναμη των εναλλακτικών καυσίμων·
 - 13) ο φορέας εκμετάλλευσης παραθέτει σε παράρτημα της ετήσιας έκθεσης για τις εκπομπές τις ετήσιες εκπομπές και το ετήσιο πλήθος πτήσεων ανά ζεύγος αεροδρομίων. Εάν το ζητήσει ο φορέας εκμετάλλευσης, η αρμόδια αρχή θεωρεί τις πληροφορίες αυτές εμπιστευτικές.
3. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΤΟΝΟΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ
- Οι εκθέσεις των φορέων εκμετάλλευσης αεροσκαφών σχετικά με τα τονοχιλιομετρικά δεδομένα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:
- 1) τα στοιχεία ταυτοποίησης του φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών, που καθορίζονται στο παράρτημα IV της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, και το χαρακτηριστικό κλήσης ή άλλους μοναδικούς αναγνωριστικούς κωδικούς που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο εναέριας κυκλοφορίας, καθώς και τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας·
 - 2) το όνομα και τη διεύθυνση του ελεγκτή της έκθεσης·
 - 3) το έτος αναφοράς·
 - 4) τον αριθμό αναφοράς και τον αριθμό έκδοσης του τελευταίου εγκεκριμένου σχεδίου παρακολούθησης και την ημερομηνία έναρξης ισχύος του, καθώς και τον αριθμό αναφοράς και τον αριθμό έκδοσης άλλων σχεδίων παρακολούθησης για το έτος αναφοράς·
 - 5) τις αντίστοιχες αλλαγές στις δραστηριότητες και τις αποκλίσεις από το εγκεκριμένο σχέδιο παρακολούθησης κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς·
 - 6) τους αριθμούς νηολόγησης και τους τύπους των αεροσκαφών που χρησιμοποιήθηκαν κατά την περίοδο που καλύπτει η έκθεση για την εκτέλεση των αεροπορικών δραστηριοτήτων του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ από τον συγκεκριμένο φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών·
 - 7) τη μέθοδο που επιλέχθηκε για τον υπολογισμό της μάζας επιβατών και ελεγμένων αποσκευών, καθώς και της μάζας φορτίου και ταχυδρομείου·
 - 8) το σύνολο των επιβατοχιλιόμετρων και των τονοχιλιόμετρων όλων των πτήσεων που εκτελέστηκαν κατά το έτος που καλύπτει η έκθεση και εμπίπτουν στις αεροπορικές δραστηριότητες του παραρτήματος I της οδηγίας 2003/87/ΕΚ·

- 9) για κάθε ζεύγος αεροδρομίων: τον κωδικό ICAO των δύο αεροδρομίων, την απόσταση (απόσταση ορθοδρομίας + 95 km) [km], το συνολικό πλήθος πτήσεων ανά ζεύγος αεροδρομίων κατά την περίοδο αναφοράς, τη συνολική μάζα επιβατών και ελεγμένων αποσκευών [t] κατά την περίοδο αναφοράς ανά ζεύγος αεροδρομίων, τον συνολικό αριθμό επιβατών κατά την περίοδο αναφοράς, το γινόμενο του συνολικού αριθμού επιβατών επί τα χιλιόμετρα ανά ζεύγος αεροδρομίων, τη συνολική μάζα φορτίου και ταχυδρομείου [t] κατά την περίοδο αναφοράς ανά ζεύγος αεροδρομίων, τα συνολικά τονοχιλιόμετρα ανά ζεύγος αεροδρομίων [t km].
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 601/2012 της Επιτροπής	Παρόν κανονισμός
Άρθρα 1 έως 49	Άρθρα 1 έως 49
—	Άρθρο 50
Άρθρα 50 έως 67	Άρθρα 51 έως 68
Άρθρο 68	—
Άρθρα 69 έως 75	Άρθρα 69 έως 75
—	Άρθρο 76
Άρθρα 76 έως 77	Άρθρα 77 έως 78
Παραρτήματα I έως X	Παραρτήματα I έως X
—	Παράρτημα XI